

Club G.Dossetti

Sammartini di Crevalcore (BO)
P.zza Dossetti, 10

La Bibbia poliglotta

ANTICO TESTAMENTO

GEREMIA

EBRAICO
EBRAICO
BIBLIA HEBRAICA STUTTGARTENSIA
QUARTA – 1977

ITALIANO
ITALIANO
VERSIONE CEI
2008

GRECO
GRECO
LXX – ed. A. RHALFS – R. HANHART
1935-2006

LATINO
LATINO
VULGATA STUTTGARTENSIA
5a Ed. - 2007

ירמיה

GEREMIA

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

HIEREMIAS

TESTI BIBLICI RIPORTATI

TESTO ITALIANO

La storia della Bibbia CEI inizia il 7 ottobre 1965, quando la segreteria della Conferenza Episcopale Italiana nominò una commissione di vescovi per progettare una nuova traduzione in italiano della Bibbia, con lo scopo di fornire una traduzione adatta all'uso liturgico italiano, secondo le indicazioni del Concilio Vaticano II. Il "piano di lavoro" del 18 novembre 1965 della neonata commissione indicava cinque esigenze prioritarie:

- 1) esattezza nel rendere il testo originale;
- 2) precisione teologica, nell'ambito della stessa Scrittura;
- 3) modernità e bellezza della lingua italiana;
- 4) eufonia della frase per favorirne la proclamazione;
- 5) ritmo che permetta la possibilità di musicare, cantare, recitare i testi (in particolare i Salmi e gli inni contenuti negli altri libri biblici);

Inoltre, in conformità con le direttive del Concilio Vaticano II (costituzione *Sacrosanctum Concilium*, n. 36 par. 4.), la traduzione doveva risultare in accordo con la Vulgata. Tale obiettivo tricefalo (fedeltà ai testi originali, alla lingua italiana, alla Vulgata) lascia intuire le difficoltà e i dilemmi che devono aver divorato traduttori e revisori, in particolare lavorando alla versione dei Salmi.

Per la realizzazione pratica, nel "piano di lavoro" si proponeva non una traduzione ex novo dai testi originali, ma un confronto con le principali versioni italiane dai testi originali allora esistenti: Edizioni Paoline, Bibbia della Libreria Fiorentina; Bibbia UTET; Bibbia Garofalo ed. Marietti; Bibbia dei Professori Francescani, Bibbia del Pontificio Istituto Biblico. In un secondo tempo fu deciso di operare una revisione della sola versione UTET del 1963, abbastanza omogenea e uniforme in quanto opera di tre soli traduttori.

Per tale revisione furono incaricati un gruppo di bibliisti (S. Bovo; G. Bresson; G. Canfora, S. Cipriani; F. Nardoni; N. Palmarini; A. Piazza; L. Randellini, F. Vattioni, S. Zedda) che iniziarono il lavoro nei primi mesi del 1966. Questa prima fase del lavoro venne svolta individualmente sui vari libri, senza un preciso lavoro di gruppo. Ciò portò alle piccole disarmonie e discrepanze che si possono a volte riscontrare tra libro e libro. Raccolti i singoli contributi dei vari bibliisti le bozze del testo 'grezzo' furono stampate nel 1969 in quattro volumi: 15 marzo Nuovo Testamento; 15 aprile Pentateuco, Giosuè, Giudici, Rut; 31 luglio: 1-2 Samuele, 1-2 Maccabei, Giobbe; ancora 31 luglio: Proverbi, Qolet, Cantico, Sapienza, Siracide, Profeti. I volumi non furono pubblicati ma spediti ai vescovi con richiesta di far pervenire osservazioni e suggerimenti. I contributi diocesani non furono molti. La traduzione del Salterio, terreno minato in quanto combattutissimo tra esigenze di aderenza all'ebraico/latino da una parte ed eufonia nella lingua italiana dall'altra, uscì solo nel 1970.

Per tutto il 1970 e nei primi mesi del 1971 furono all'opera i revisori (scrittori, docenti universitari, poeti, musicisti) con l'intento di migliorare la leggibilità e la facilità di proclamazione del testo tradotto. Collaborarono come revisori letterari P. Bargellini; A.M. Canopi, G. Devoto, M. Luzi, U. Marvaldi, B. Migliorini, F. Montanari, A. Mor, G. Pampaloni, L.M. Personè, G. Petrocchi, D. Pieraccioni, M. Puppo, P. Sacchi, G. Villani. L'aspetto ritmico-musicale fu rivisto da P. Ernetti, E. Messore, L. Migliavacca, M. Vieri.

Terminata la revisione le bozze furono rispedite ai traduttori. *Un deciso intervento della direzione editoriale pose fine alle interminabili correzioni incrociate.*

Nel giugno 1968 si raggiunse un accordo tra segreteria CEI e Società Biblica Protestante affinché l'elaboranda Bibbia CEI potesse diventare una Bibbia comune. Difficoltà sorte successivamente però portarono ad abbandonare tale progetto che si sarebbe dimostrato ecumenicamente preziosissimo.

In data 25 dicembre 1971 fu pubblicato il lavoro ultimato per i tipi delle Edizioni Pastorali Italiane di Roma, detto poi *Editio princeps*. L'edizione constava di due volumi: il primo, di pp. 1957 con XV tavole fuori testo, conteneva la traduzione vera e propria; il secondo, di pp. 302, comprendeva le introduzioni e le note al testo, curate, senza alcun carattere di ufficialità, da mons. Salvatore Garofalo, allora probabilmente il più noto e autorevole biblista italiano.

Conformemente all'indicazione di 'modernità e bellezza della lingua italiana', lo stile della Bibbia CEI cerca di essere più vicino alla lingua corretta e corrente che non alla resa meccanica del significato originale: in termini traduttologici, viene cercata un'equivalenza funzionale a discapito di quella formale. Per esempio non vengono resi alcuni semitismi presenti nei testi originali che risulterebbero incomprensibili per un lettore e uditore italiano.

Editio minor (CEI 1974)

In fase di revisione del testo CEI in vista della pubblicazione di lezionari liturgici (1972-1974), la neonata versione mise in luce rari piccoli difetti di stile più che veri e propri errori di traduzione, inevitabili in lavori di tale tipo, unitamente ad alcune costruzioni periodali contorte e vocabolario talora non adatto. Mons. Piazza, già collaboratore dell'*Editio princeps*, curò la correzione di tali lievi difetti, e ne è derivata la cosiddetta *Editio minor*, pubblicata nella Pasqua (14 aprile) 1974. Da allora l'edizione è adottata nei lezionari e nel breviario della liturgia cattolica italiana.

L'uso diffuso della *Editio minor* mise però in luce piccole imperfezioni che erano sfuggite durante le precedenti revisioni.

"Nuova CEI" (CEI 2008)

Per far fronte a queste imperfezioni il 9 ottobre 1986 la Commissione Episcopale per la liturgia della CEI discusse di una possibile revisione della Bibbia CEI. Venne indicata, come ipotesi di lavoro, la necessità di ordinare le osservazioni critiche raccolte circa l'attuale Bibbia CEI:

- 1) relative a traduzioni errate o imprecise;
- 2) relative alla difficoltà di proclamazione;
- 3) relative alla eccessiva complessità sintattica;
- 4) formulare criteri per una revisione operata da un'équipe apposita;
- 5) correggere le traduzioni errate;
- 6) rendere più facile e semplice il periodare;
- 7) curare ancor di più lo stile letterario in vista della proclamazione

Il lavoro doveva basarsi su un maggiore controllo dei testi originali, cercando di eliminare inoltre quelle lievi discrepanze, in particolare intercorrenti tra i vangeli sinottici, che caratterizzano lavori di traduzioni a più mani. Il 6 maggio 1988 il segretario generale della CEI Camillo Ruini convocò una commissione di studiosi per procedere alla revisione, così composta: Giuseppe Costanzo (presidente); Guglielmo Egger; Alberto Giglioli; Alessandro Piazza; Carlo Buzzetti; Eugenio Costa; Giuseppe Daniele (segretario); Giuseppe Ghiberti; Carlo Ghidelli; Nicolò Palmarini; Luigi Sessa; Giulio Villani.

Durante la riunione tenuta dal Consiglio Episcopale Permanente il 25-28 settembre 1989 vennero aggiunte alle indicazioni di cui sopra *il riferimento normativo alla Nova Vulgata*, in particolare allorquando il testo originale è aperto a diverse interpretazioni.

La coordinazione del gruppo di lavoro fu affidata a Giuseppe Danieli, allora presidente dell'Associazione Biblica Italiana. Diedero la loro disponibilità alla revisione anche alcuni docenti dello Studium biblicum franciscanum di Gerusalemme.

Una prima revisione del NT fu terminata nel 1991 ad opera di complessivamente 17 biblisti: Giuseppe Betori (At), Claudio Bottini (lettere cattoliche); Adriana Bottino (Gv, Rm), Lino Cignelli (lettere cattoliche), Giuseppe Danieli (Mt), Angelico di Mauro (Fil, Col, Fm), Claudio Doglio (Ap), Vittorio Fusco (Lc), Cesare Marcheselli Casale (1Cor), Mario Masini (Eb), Francesco Mosetto (1-2 Ts), Romano Penna (Rm, Ef), Antonio Pitta (Gal), Giuseppe Segalla (Gv), Lorenzo Zani (Mc), Silverio Zedda (lettere pastorali), Italo Zedde (2 Cor).

Questa prima revisione fu poi revisionata da altri studiosi: Carlo Ghidelli, biblista; Eugenio Costa, musicista e musicologo; Giulio Villani, italianista.

Nel settembre 1996 la revisione del Nuovo Testamento era terminata, e venne pubblicata il 30 marzo 1997 dalla L.E.V. *ad experimentum*, ritirata dopo pochi mesi. Il lavoro di revisione dell'Antico Testamento, la cui conclusione era originariamente prevista per il Giubileo del 2000, proseguì sino al 2007. Le modifiche sull'intero testo biblico sono state circa centomila.

Il 12 novembre 2007 mons. Giuseppe Betori, segretario generale della CEI, ha annunciato la pubblicazione dei tre nuovi lezionari liturgici festivi, cioè i libri contenenti le letture da proclamare durante il rito domenicale e festivo della messa, in conformità al testo della nuova traduzione della Bibbia. Nel 2008 furono pubblicati anche i lezionari feriali, da usare per la messa nei giorni infrasettimanali, mentre i lezionari festivi si possono usare dal 2 dicembre 2007, prima domenica d'Avvento, diventando obbligatori, soppiantando i precedenti, dalla prima domenica d'Avvento del 2010. I brani contenuti nei lezionari non coprono l'intera Bibbia.

L'intero testo revisionato fu pubblicato nel giugno 2008 dalla Libreria Editrice Vaticana.

Dal 1º ottobre 2008 ne è commercializzata la coedizione Cei - Uelci (Unione editori e librari cattolici italiani).

Nel 2009 inizia la pubblicazione della Bibbia San Paolo, la nuova Bibbia per la famiglia, in vari volumi, con lo stesso testo della Bibbia CEI 2008.

TESTO EBRAICO

La *Biblia Hebraica Stuttgartensia*, o **BHS**, è una edizione della Bibbia ebraica pubblicata dalla Società biblica tedesca Deutsche Bibelgesellschaft di Stoccarda, in Germania. Costituisce la versione di riferimento ufficiale del testo biblico ebraico-aramaico sia per gli ebrei sia per i cristiani.

Il testo è una copia precisa (errori inclusi) del testo masoretico come è contenuto nel Codex Leningradensis (L), datato al 1008 d.C. L'unica differenza sostanziale è che 1-2 Cr compare in L prima dei Salmi, mentre nella BHS è stato spostato alla fine, in conformità con le altre bibbie ebraiche. Il libro di Giobbe precede il Libro dei Proverbi, come in L ma non nelle altre bibbie ebraiche.

Nei margini sono riportate le notazioni masoretiche presenti sul Codex Leningradensis, ma sono state pesantemente rieditate per ampliarle e facilitarne la consultazione.

A latere, sono stati scritti interi libri per spiegare tali notazioni.

Le note a piè di pagina contengono possibili correzioni del testo ebraico. Molte di esse si basano sul Pentateuco samaritano, sui manoscritti biblici di Qumran, sulle altre antiche versioni come la Settanta, la Vulgata e la Peshitta.

1906: I edizione della *Biblia Hebraica* a cura di Rudolf Kittel a partire dal *textus receptus* di Ben Hayyim, contenuto nella Bibbia Bomberg stampata a Venezia nel 1524. È nota anche come *Biblia Hebraica Kittel*, BHK. Edita da J. C. Hinrichs di Lipsia.

1925: II edizione della *Biblia Hebraica*, a cura dell'istituto biblico di Stoccarda. Si tratta di una revisione della prima edizione, basata dunque ancora sulla Bomberg.

1937: III edizione della *Biblia Hebraica*, a cura di Rudolf Kittel, Otto Eissfeldt, Albrecht Alt e Paul Kahle. Il testo di riferimento non è più la Bomberg ma il Codex Leningradensis.

1955: IV e ultima versione della *Biblia Hebraica*, sostanzialmente conforme ancora alla BH3 del 1937.

1966-1967: rielaborazione della BH ad opera di Karl Elliger e Wilhelm Rudolph. Assume il nome col quale è tuttora conosciuta: *Biblia Hebraica Stuttgartensia*, o anche *Biblia Hebraica 4*. Le note a piè di pagina sono completamente riedite.

Il testo venne stampato a fascicoli tra 1968 e 1976, con l'uscita del volume unico nel 1977. Da allora ha subito varie ristampe, ed è il testo utilizzato in questa collana.

2004: uscita del primo volume della *Biblia Hebraica Quinta*, collana in fase di elaborazione a cura di una ventina di studiosi. Non contiene un testo eclettico, derivato dal confronto dei vari manoscritti, ma riporta L come testo di riferimento. L'opera tiene conto del fatto che per diversi libri biblici, almeno in alcune loro parti, sono disponibili versioni più antiche ma non ebraiche.

TESTO GRECO

Con “*Bibbia Rahlfs*” si intende comunemente l'edizione critica della Bibbia dei Settanta realizzata nel 1935 dal filologo tedesco Alfred Rahlfs (1865-1935), dal titolo completo *Septuaginta, id est Vetus Testamentum Graece iuxta LXX interpres*, 2 volumi.

Nella sua edizione originale, Rahlfs confrontò i principali manoscritti allora disponibili mantenendo come testo base il Codex Vaticanus (B) che risale al IV sec. d.C., integrato da altri codici importanti: Sinaitico (IV sec. d.C.), Alessandrino (V sec. d.C.) e da quello che resta della versione greca dei LXX di Teodozio (II sec. d.C.), molto apprezzata da Origene che la inserì nella sua Esapla, da Girolamo e da Clemente Alessandrino.

L'edizione di Rahlfs rappresenta inoltre il testo di riferimento ufficiale dell'Antico Testamento anche per la Chiesa Ortodossa di lingua greca.

Da allora si è però reso necessario un riesame dei testi alla luce di diversi ritrovamenti pergamenei, per cui nel 2006 l'edizione di Rahlfs è stata oggetto di una accuratissima revisione da parte del ricercatore dei Settanta di fama internazionale Robert Hanhart, e i frutti di questo enorme lavoro hanno portato alla correzione del testo e dell'apparato critico in oltre mille casi.

L'opera dal titolo completo “*Die Standardausgabe des griechischen LXX-Textes*” viene quindi pubblicata dalla Deutsche Bibelgesellschaft di Stoccarda, (2° edizione riveduta -2006 – a cura di A. Rahlfs e R. Hanhart), la medesima Società Biblica che cura la Versione Latina “*Stuttgartensia*” e il Nuovo Testamento Greco “*Nestle-Aland*”, giunto alla 28° edizione nel 2012.

Questa collana utilizzerà pertanto il testo greco rivisto e aggiornato della LXX “Rahlfs-Hanhart” – 1935-2006 –.

TESTO LATINO

Attualmente particolarmente conosciuta e affermata è l'edizione critica della Vulgata realizzata dalla *Deutsche Bibelgesellschaft* di Stuttgart (Società Biblica tedesca di Stoccarda), parimenti nota per la realizzazione della BHS (Biblia Hebraica Stuttgartensia) e di una nuova edizione critica della Bibbia Settanta.

L'edizione, pubblicata nel 1994 e curata da Roger Gryson e Robert Weber, è titolata *Biblia Sacra Vulgata*, e nel 2007 è giunta alla quinta edizione (testo utilizzato in questa collana). Il testo base è quello dell'edizione benedettina del 1907, commissionata da Pio X (riferimento anche della Nova Vulgata), integrato per il Nuovo Testamento dall'edizione di Oxford del 1889, curata da J. Wordsworth e H. J. White.

In quanto testo critico, la Vulgata Stuttgartensia tenta di riproporre il testo primitivo di Girolamo attraverso il confronto dei vari manoscritti pervenutici, primariamente il Codex Amiatinus (VII secolo), purgandolo degli inevitabili errori e glosse amanuensi.

Un'importante caratteristica della Vulgata Stuttgartensia è l'inclusione dei prologhi originali di Girolamo, generali (a Bibbia, Antico e Nuovo Testamento, Pentateuco, i Vangeli) e specifici per i principali libri biblici. Nelle edizioni medievali tali prologhi non mancavano mai ed erano riveriti quasi al pari dei testi biblici veri e propri.

A confronto con la Clementina, la Stuttgartensia conserva sovente un'ortografia di stampo medievale: usa *oe* invece di *ae*, conserva la *H* iniziale di alcuni nomi propri (p.es. *Helimelech* invece di *Elimelech*), mantiene uno stile metrico non corretto, come attestato nei manoscritti. Per il salterio viene presentata una doppia versione, quella Gallicana e quella direttamente dal testo ebraico. Le due traduzioni sono stampate su pagine affiancate, in modo da permettere un'immediata comparazione delle varianti. Contiene anche i testi apocrifi non presenti nella Clementina: Preghiera di Manasse, 3-4 Esdra, Salmo 151, Lettera ai Laodicesi. Per tali divergenze con la versione classica Clementina, sebbene si mostri vicina alla Nova Vulgata, la Stuttgartensia può risultare inusuale agli studiosi di matrice cattolica.

Uno dei motivi della particolare diffusione e ufficialità che la versione Stuttgartensia ha guadagnato tra i biblisti, oltre all'indiscussa serietà e affidabilità della *Deutsche Bibelgesellschaft*, è il fatto che tale versione è stata riversata su supporto digitale ed è dunque facilmente consultabile e utilizzabile per ricerche varie.

La suddivisione delle pericopi, i loro titoletti e le citazioni bibliche sono conformi a "La Bibbia di Gerusalemme" – EDB – 2009 – Centro editoriale dehoniano – via Nosadella, 6 – 40123 – Bologna.

NOTA DEL CURATORE

La LXX e il Testo ebraico Masoretico

Non è certamente questa la sede per trattare un simile argomento che ha richiesto e richiede tutt'ora fiumi di inchiostro da parte di biblisti e critici testuali, per cui senza scendere in dettagli tenevo a precisare che il lettore constaterà che, occasionalmente, il testo greco aggiunge parole, versetti e varianti rispetto alla versione italiana CEI che invece traduce il testo ebraico presentato.

La spiegazione sta nel fatto che quando fu approntata la LXX (III sec. a.C. - inizialmente solo il Pentateuco -) i traduttori ebrei conoscevano un testo ebraico leggermente diverso da quello attuale che rappresenta il punto di arrivo del lavoro della Scuola Masoretica, la quale a partire dal VII secolo d.C. ha iniziato la redazione definitiva dei testi fissandone anche il canone, redazione che ha trovato nel codice L (1008 d.C.) il suo miglior testimone completo dell'età medievale, e che viene riprodotto in veste diplomatica dal 1937 a tutt'oggi. La redazione finale ha avuto come conseguenza la distruzione pressoché totale dei rotoli precedenti, non più "canonici" per la Sinagoga. Questo codice però non può essere identificato con la Bibbia ebraica *pre-medievale*, come hanno provato i ritrovamenti dei rotoli ebraici di Qumrân (1947), quasi contemporanei alla LXX, i quali hanno confermato in molti casi le sue "aggiunte e/o varianti".

IL LIBRO DI GEREMIA: TESTO EBRAICO E TESTO GRECO

Il libro di Geremia rappresenta un esempio emblematico di quanto evidenziato nella nota precedente: si trovano infatti non poche divergenze tra il testo ebraico e la versione greca di *Geremia*. Nel testo greco compaiono delle aggiunte di scarso valore e di ben poco conto. Le diminuzioni, invece, sono molte: circa 2700 parole in meno, ossia un ottavo di tutto il libro. Tuttavia, se si analizzano i brani mancanti nella versione greca, si vede che la loro importanza non è eccessiva: circa 60 di essi sono costituiti da "Yvh degli eserciti" o da "oracolo di Yvh".

Vi è poi uno spostamento: l'appendice riguardante le nazioni si trova nella *LXX* dopo il capitolo 25, ma nel testo ebraico si trova alla fine (capitoli 46-51).

Come si possono spiegare questi fatti? Alcuni studiosi hanno attribuito il tutto alla negligenza dei traduttori. Altri studiosi sono ricorsi alla confusione creata dalla pluralità dei traduttori. Qualche studioso ricorre a due recensioni diverse di *Geremia*, di cui una sarebbe stata seguita dall'ebraico e un'altra dal greco.

Forse si può spiegare il tutto supponendo che la versione greca rappresenti uno stadio anteriore all'attuale testo ebraico masoretico. Il *Testo Masoretico* sarebbe lo stadio finale raggiunto nella raccolta dei brani geremiani. Forse la *LXX* ha posto la sezione riguardante le nazioni dopo la prima parte perché ritenevano che la seconda parte fosse biografica. Il *Testo Masoretico*, al contrario, considerando tutto il libro come profetico, avrebbe spostato alla fine la sezione più omogenea riguardante le nazioni.

Ad ogni modo, si tratta di problemi ancora aperti che vanno studiati caso per caso, senza preferire in blocco la versione greca o quella ebraica del *Testo Masoretico*.

Per valutare il fenomeno è stata importante la scoperta a Qumran di alcuni frammenti di Geremia come 4Q71 (siglato anche 4QJer^b). Tale frammento è in ebraico ma è più vicino in estensione e ordine alla LXX che non al TM. La scoperta ha spinto gli studiosi a ipotizzare che non è che la LXX abbia abbreviato il testo ebraico, ma che il TM contiene una "seconda edizione" redatta e ampliata dell'intero libro per mano della Scuola Masoretica.

Per venire incontro alle esigenze sinottiche dei testi (tenuto conto delle molte differenze tra gli stessi), ho ritenuto di adattare il testo greco a quello ebraico-italiano-latino.

RIEPILOGO DEI CAPITOLI INTERESSATI			
TM-CEI-VULGATA	LXX	TM-CEI-VULGATA	LXX
25,13b-38	32,13-38	41	48
26	33	42	49
27	34	43	50
28	35	44	51,1-30
29	36	45	51,31-35
30	37	46	26
31	38	47	29
32	39	48	31
33	40	49,1-6	30,17-22
34	41	49,7-22	30,1-16
35	42	49,23-27	30,29-33
36	43	49,28-33	30,23-28
37	44	49,34-39	25,14-20
38	45	50	27
39	46	51	28
40	47		

CAPITOLO 1

Titolo

1 דָּבָר יְהוָה וּמִינוּהוּ בָּן-חֶלְקֵיָהוּ מִן-הַכְּנִים
אֲשֶׁר בָּעֲנֹתֹה בָּאָרֶץ בְּנַמֵּן:
2 אֲשֶׁר דָּיוֹה בָּרְדִּיָּהָה אַלְיָוּ בִּימֵי יְאַשְׁיָהּ
בָּן-אַמְוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשֶׁלֶשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה
לְמִלְכָוָה:
3 וְיָהִי בִּימֵי יְהוּדָה בָּן-יְאַשְׁיָהּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד-תָּם עַשְׁתִּי עַשְׂרָה שָׁנָה לְאַדְקֵיָהוּ
בָּן-יְאַשְׁיָהּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-גָּלוּתָה יְרִישָׁלָם
בְּחַדְשָׁ הַחְמִישִׁי ס

ORACOLI CONTRO GIUDA – Vocazione di Geremia

4 וַיֹּאמֶר דָּבָר יְהוָה אֲלֵי לִאמְרָה:
5 בְּלֹרֶם אֲצֹרֶךָ [אֲצֹרֶךָ] כִּבְשָׁוָן יְדֻעָה
וּבְלֹרֶם הַצָּא מְרַחְם הַקְּדָשָׁתִיךְ נִכְיָא לְנוּם
נִתְחַזֵּק: 6 וְאָמַר אֲדָה אַדְנֵי יְהוָה הַנֶּה
לְאַיְדֵעַתִּי דָּבָר כִּי-גָנָעָר אָנָכִי פ
7 וְיֹאמֶר יְהוָה אֲלֵי אֶל-הַתְּאָמֵר גָּנָעָר אָנָכִי כִּי
עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֲשֶׁלֶת תָּלָךְ וְאַתְּ כָּל-אֲשֶׁר
אֲצֹוֹת תְּדַבֵּר: 8 אֶל-חִירָא מִפְנִיהם
כִּי-אַתְּךָ אָנָי לְהַצְלָךְ נָאָסִים יְהוָה:
9 וַיְשַׁלַּח יְהוָה אֶת-יְהִידּוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר
יְהִי אֲלֵי הַנֶּה נִתְפִּי דָּבָר בְּפִיךְ:
10 רְאָה הַפְּקָרְתִּיקָוּת הַיּוֹם הַזֶּה עַל-הַגּוֹיִם
עַל-הַמְּמֻלְכּוֹת לְנַתּוֹשׁ וּלְנַחֲזֵז וּלְהַאֲכִיד
וְלַהֲרוֹס לְבָנוֹת וּלְגָנוֹעַ: פ
11 וַיֹּאמֶר דָּבָר יְהוָה אֲלֵי לִאמְרָה מִה-אַתָּה
רָאָה יְרִמְיָהוּ וְאָמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנֵי רָאָה:
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי הַיּוֹתָבָתָ לְרָאוֹת
כִּי-שָׁקֵד אֲנֵי עַל-דָּבָר יְלַעֲשָׂתוֹ: פ
13 וַיֹּאמֶר דָּבָר יְהוָה אֲלֵי שְׁנִית לִאמְרָה מִה
אַתָּה רָאָה וְאָמַר סִיר נְפִיחָת אֲנֵי רָאָה וּפְנֵיו
מִפְנֵי צְבֹונָה:

1 Parole di Geremia, figlio di Chelkia, uno dei sacerdoti che risiedevano ad Anatòt, nel territorio di Beniamino.
2 A lui fu rivolta la parola del Signore al tempo di Giosia, figlio di Amon, re di Giuda, l'anno tredicesimo del suo regno,³ e successivamente anche al tempo di Ioiakim, figlio di Giosia, re di Giuda, fino alla fine dell'anno undicesimo di Sedecia, figlio di Giosia, re di Giuda, cioè fino alla deportazione di Gerusalemme, avvenuta nel quinto mese di quell'anno.

CAPITOLO 1

Titolo

1 Τὸ δόμινα τοῦ θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ιερεμίᾳαν τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ιερέων, ὃς κατώκει ἐν Αναθῷ ἐν γῇ Βενιαμίν.
2 ὃ δὲ ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωσια υἱοῦ Αμὼν βασιλέως Ιουδὰ ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωακιμ υἱοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδὰ ἔως τῆς αἰχμαλωσίας Ιερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ.
3 et factum est in diebus loachim filii Iosiae regis Iuda usque ad consummationem undecimi anni Sedeciae filii Iosiae regis Iuda usque ad transmigrationem Hierusalem in mense quinto.

ORACOLI CONTRO GIUDA – Vocazione di Geremia

4 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαι
σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά
σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.
6 καὶ εἶπα Ὡ δέσποτο κύριε, ἵδού οὐκ ἐπίστα-
μαι λαλεῖν, διτι νεώτερος ἐγώ εἰμι.
7 καὶ εἶπεν κύριος πρός με Μή λέγε ὅτι
Νεώτερος ἐγώ είμι, διτι πρὸς πάντας, οὐδὲ
ἐὰν ἐξαποστέλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα,
ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.
8 καὶ εἶπεν κύριος πρός με Μή λέγε
ὅτι Νεώτερος ἐγώ είμι τοῦ ἐξαιρεσθαί σε, λέγει
κύριος. 9 καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ
πρὸς με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου,
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Ἰδού δέδωκα τοὺς
λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου.
10 ἵδού κατέστακά σε στήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ
βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ
ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταργε-
τεύειν. 11 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με
λέγων Τί σὺ ὄρᾶς, Ιερεμία; καὶ εἶπα Βακτρί-
αν καρυστην. 12 καὶ εἶπεν κύριος πρός με
Καλῶς ἐώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγώ ἐπὶ¹
τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.—
13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με ἐκ
δευτέρου λέγων Τί σὺ ὄρᾶς; καὶ εἶπα Λέβητα
ὑποκαίομενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ²
προσώπου βορρᾶ.
13 et factum est verbum Domini secundo ad me dicens quid tu vides Hieremias et dixi ollam succensam ego video et faciem eius a facie aquilonis

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אַפְתָּח הַרְעָה
עַל כָּל־יִשְׂבֵּה הָאָרֶץ :

15 כִּי הַנּוּן קָרְאָה לְכָל־מִשְׁפְּחוֹת מִמְּלֹכֹת
צְבָנָה נָסִים־יְהוָה וּבָאָנוּ רְנוּנָנוּ אִישׁ כָּסָא
פְּתַח שָׁעֵר יְרוּשָׁלָם וְעַל כָּל־חַוּמָתָה
סְבִיב וְעַל כָּל־עֲרֵי יְהוּדָה:

16 וְדַבְּרָתִי מִשְׁפְּטִים אָוֹתִים עַל כָּל־דָּרָתָם
אֲשֶׁר עָזַבְנוּ וַיַּקְרְטוּ לְאֶלְهִים אֶחָדים
יִשְׂתַחֲוו לְמַעַשֵּׂי יְהוָה:

17 וְאַתָּה תָּאֹרֶךְ מִתְּחִיךְ וּמִמְּפַתֵּח לְפִנֵּיהם:
אֶלְהִים אַתָּה כָּל־אֲשֶׁר אַנְכִי אַצְוֹן אֶל־תְּחִתָּה
מִפְנִימֵיכֶם פָּנָאָתְךָ לְפִנֵּיהם:

18 וְאַנְיִין הַנָּהָר נְתִيقִיךְ הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר
וּלְעַמֹּוד בְּרִיאָל וְלְחֻמוֹת נְחַשָּׁת
עַל כָּל־הָאָרֶץ לְפִלְגָּמִי יְהוּדָה לְשִׁירָה
לְכַבְּנָה וְלְעַם הָאָרֶץ:

19 וְגַלְחָמוּ אֶלְיךָ וְלֹא־יַנְכְלוּ לְךָ קִידָּשָׁךָ
אַנְיִין אַסְמִידָה לְהַצִּילָךְ : פ

¹⁴ Il Signore mi disse: «Dal settentrione dilagherà la sventura su tutti gli abitanti della terra. ¹⁵ Poiché, ecco, io sto per chiamare tutti i regni del settentrione. Oracolo del Signore. Essi verranno e ognuno porrà il proprio trono alle porte di Gerusalemme, contro le sue mura, tutt'intorno, e contro tutte le città di Giuda. ¹⁶ Allora pronacerò i miei giudizi contro di loro, per tutta la loro malvagità, poiché hanno abbandonato me e hanno sacrificato ad altri déi e adorato idoli fatti con le proprie mani. ¹⁷ Tu, dunque, stringi la veste ai fianchi, àlzati e dì' loro tutto ciò che ti ordinerò; non spaventarti di fronte a loro, altrimenti sarò io a farti paura davanti a loro. ¹⁸ Ed ecco, oggi io faccio di te come una città fortificata, una colonna di ferro e un muro di bronzo contro tutto il paese, contro i re di Giuda e i suoi capi, contro i suoi sacerdoti e il popolo del paese. ¹⁹ Ti faranno guerra, ma non ti vinceranno, perché io sono con te per salvarti».

Oracolo del Signore.

CAPITOLO 2

Le predicationi più antiche. L'apostasia di Israele

1 וַיֹּאמֶר דָּבָר־יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֶר :

¹ Mi fu rivolta questa parola del Signore:

2 הַלְךָ וְקָרָאת בְּאֶזְנֵי יְרוּשָׁלָם לְאָמֶר בָּהּ
אָמֶר יְהוָה זֶכְרָתִי לְךָ חֶסֶד נְעוֹרִיךְ אַחֲתָה
כְּלִילָתִיךְ לְכָתָךְ אַחֲרֵי בְּמִרְבָּר בָּאָרֶץ לְאָ
וֹרֶשֶׁה :

² «Va' e grida agli orecchi di Gerusalemme: Così dice il Signore: Mi ricordo di te, dell'affetto della tua giovinezza, dell'amore al tempo del tuo fidanzamento, quando mi seguivi nel deserto, in terra non seminata.

3 קָרְשֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהְוָה רָאשֵׁת תְּבוֹאָתָה
כָּל־אֲכָלָיו אֲשֶׁר־מִרְבָּר אָלֵיכֶם
נָאָמָר יְהוָה : ב

³ Israele era sacro al Signore, la primizia del suo raccolto; quanti osavano mangiarne, si rendevano colpevoli, la sventura si abbatteva su di loro.

4 שְׁמַעוּ דָּבָר־יְהוָה בֵּית יְעַקָּב
וְכָל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּית יְשָׁרָאֵל :

Oracolo del Signore. ⁴ Udite la parola del Signore, casa di Giacobbe, voi, famiglie tutte d'Israele!

5 כִּי־אָמֶר יְהוָה מִה־מִצְאָא אֲבֹתֵיכֶם בֵּי
עַילְיָהּ כִּי רְחִקָּו מִעַלְיָהּ וַיַּלְכְּוּ אַחֲרֵי הַחֶבֶל
וַיַּהְבְּלִי : :

⁵ Così dice il Signore: Quale ingiustizia trovarono in me i vostri padri per allontanarsi da me e correre dietro al nulla, diventando loro stessi nullità?

14 καὶ εἶπεν κύριος πρός με Ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. 15 διότι ἴδού ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς, λέγει κύριος, καὶ ἥξουσιν καὶ θήσουσιν ἔκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ιερουσαλήμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδαία. 16 καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. 17 καὶ σὺ περίεσω τὴν ὁσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπόν πρὸς αὐτοὺς πάντα, ὅσα ἀνὴρ ἐντείλωμαί σου μὴ φριθῆται ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι σε, λέγει κύριος. 18 ἴδού τέθεικά σε ἐν τῇ σῆμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυρὸν ἄπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδαία καὶ τοῖς ἄρχοντισιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, 19 καὶ πολεμήσουσιν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαι σε, εἶπεν κύριος.

14 et dixit Dominus ad me ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores terrae

15 quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnum aquilonis ait Dominus et venient et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Hierusalem et super omnes muros eius in circuitu et super universas urbes Iuda

16 et loquar iudicia mea cum eis super omni malitia eorum qui dereliquerunt me et libaverunt diis alienis et adoraverunt opus manuum suarum

17 tu ergo accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia quae ego praecipio tibi ne formides a facie eorum nec enim timere te faciam vultum eorum 18 ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam et in columnam ferream et in murum aereum super omnem terram regibus Iuda principibus eius et sacerdotibus et populo terre

19 et bellabunt adversum te et non praevalebunt quia tecum ego sum ait Dominus ut liberem te.

CAPITOLO 2

Le predicationi più antiche. L'apostasia di Israele

1

2 Καὶ εἶπεν Τάδε λέγει κύριος Ἐμνήσθη
ἔλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἔξακολουθήσαι σε τῷ ἀγίῳ Ισραὴλ, λέγει κύριος

1 Et factum est verbum Domini ad me dicens

2 vade et clama in auribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus recordatus sum tui miserans adulescentiam tuam et caritatem dispossessionis tuae quando secuta me es in deserto in terra quae non seminatur

3 ἄγιος Ισραὴλ. τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν, κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτούς, φησὶν κύριος.

3 sanctus Israel domino primitiae frumentum eius omnes qui devorant eum delinquent mala venient super eos dicit Dominus

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου, οἶκος Ιακώβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ισραὴλ.

4 audite verbum Domini domus Iacob et omnes cognationes domus Israel

5 τάδε λέγει κύριος Τί εὑροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἑμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἑμούς καὶ ἐπορεύθησαν ὅπιστοι τῶν ματαίων καὶ ἐματαίωθησαν;

5 haec dicit Dominus quid invenerunt patres vestri in me iniquitatis quia elongaverunt a me et ambulaverunt post vanitatem et vani facti sunt

6 וְלֹא אָמַרְתִּי אֲנָה יְהוָה הַמֶּלֶךְ אֲنָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם הַמּוֹלִיךְ אֲנָנוּ בַּמֶּרֶבֶר בָּאָרֶץ
עֲרָבָה וְשִׂיחָה בָּאָרֶץ צִיה וְצִלְמוֹת בָּאָרֶץ
לֹא-עֲבָר בָּהּ אִישׁ וְלֹא-שָׁב אָדָם שָׁם :
7 וְאַבְיוֹא אֲחָכָם אֶל אָרֶץ הַכְּרָמֵל לְאַכְלָל
פְּרִיָּה וְטוּבָה וְחַבָּאָל וְקַטְמָאָו אֶת-אָרֶץ
וְנַחֲלָתִי שְׁמָמָת לְתוּבָה :
8 הַבְּחָנִים לֹא אָמְרוּ אֲנָה יְהוָה וְתִפְשֵׁשִׁי
הַתּוֹרָה לֹא יְדַעַּנוּ וְהַרְבָּעִים פְּשֻׁעוּ בָּי
וְדַגְבָּיאִים נַבְאָו בְּבָעֵל וְאַחֲרֵי לְאַיּוּלָו
: הַלְּכוֹ :
9 לְכָן עַד אֲרִיב אֲחָכָם נַאֲמִידָהוּ וְאַת-בְּנִי
בְּנִיכָּם אֲרִיב :
10 קְיֻם עַבְרוֹ אֵין כְּתִיּוֹם וְרָאוּ הַן הַיּוֹתָה
וְהַתּוֹבָנוּ מֵאָרֶץ וְרָאוּ הַן הַיּוֹתָה בְּזָאת :
11 הַהִקְמָיר גּוֹי אֶלְלוֹתָם וְהַפְּהָה לֹא אֱלֹהִים
וּפְנֵי הַמִּיר כְּבָדוֹר בְּלוֹא יוּשִׁיל :
12 שָׁמוֹ שָׁמִים עַל-זָּאת וְשָׁעַרְיוֹ חַרְבוֹ מֵאָרֶץ
�ַאֲמִידָהוּ :
13 קִרְשָׁתִים רְעוֹתָם עָשָׂה עַמִּי אָתִי עַזְבוֹ
מִקוּרוֹ מִים חַיִּים לְחַצֵּב לְהַט בָּאָרוֹת
בָּאָרוֹת נְשָׁבָרִים אֲשֶׁר לְאִיכְלָו הַמִּים :
14 הַעֲבָר יִשְׂרָאֵל אֶסְ-יַלְּיד בֵּית הָוָא מְהֻיעָד
הַיָּה לְבָז :
15 עַלְיוֹ יִשְׁאָנוּ כְּפָרִים נְתַנְנוּ קּוֹלָם וַיְשִׁיחָיו
אָרֶצָו לְשָׁפָה עֲגָרוֹ נַצְחָה [נַצְחָן] מְבָלִי
יְשָׁבָן :
16 סְמִכְבְּנִינָה וְתִחְפְּנָס [וְתִחְפְּנָס] יְרָעָוד
קְדָרָךְ :
17 הַלְּוֹא-זָאת תִּعְשָׂה-לֹא עַזְבָּה אֶת-יְהוָה
אֶל-הָוָךְ בְּעֵת מַולְיכָךְ בְּדָרָךְ :
18 וְעַתָּה מַה-לְךְ לְדָרָךְ מִצְרָיִם לְשָׁתּוֹת מֵי
שְׁחוֹר וּמַה-לְךְ לְדָרָךְ אֲשֹׁור לְשָׁתּוֹת מֵי
נְהָרָה :

6 καὶ οὐκ εἶπαν Ποὺ ἐστιν κύριος ὁ ἀναγάγων ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγός τοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἑρήμῳ ἐν γῇ ἀπειρῷ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ὄνυδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ, ἐν ᾧ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ νίδος ἀνθρώπου; 7 καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φραγέντος τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. 8 οἱ ιερεῖς οὐκ εἶπαν Ποὺ ἐστιν κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἤπισταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευν τῇ Βααλ καὶ ὥπισσα ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. 9 οἱ ιερεῖς οὐκ εἶπαν Ποὺ ἐστιν κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἤπισταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευν τῇ Βααλ καὶ ὥπισσα ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. 10 οἱ προφῆται ἀδυτοῦ εἶπαν Κετθίμητε καὶ Κεδάρ εἶπαν Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ οὐδετεῦ εἰ γέγονεν τοιαῦτα. 11 εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν; καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἡλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἣν οὐκ ὥπεληθήσονται. 12 ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐφριεῖν ἐπὶ πλειόνων σφόδρα, λέγει κύριος. 13 οἱ δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὕρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμένους, οἵ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν. 14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ισραὴλ ἢ οἰκογενῆς ἐστιν; διὰ τί εἰς προνομὴν ἐγένετο; 15 ἐπ' αὐτὸν ὥρούντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἵ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικέσθαι. 16 καὶ οὐδὲ Μέμφεως καὶ Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιξόν σου. 17 οὐχὶ ταῦτα ἐποίησεν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ; λέγει κύριος ὁ Θεός σου. 18 καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὅδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὅδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 תִּטְשַׁרֵּךְ רָעָתֶךְ וְמִשְׁבֹּתְךָ תַּוְחַדְךָ
וְדַעַי וְרָאֵי כִּירְעַז וְמַר עֲזַבְךָ אֶת יִהְוָה
אַלְהֵיךְ וְלֹא פְּתַחְתִּי אֶלְיךָ נָאָם אַדְנִי
יְהֻוָּה צָבָאוֹת:

20 כִּי מָעוֹלֵם שְׁבָרְתִּי עַלְךָ נְתַקְתִּי
מוֹסְרָתִיךְ וְתַאֲמָרִי לֹא אַעֲבֵר [אַעֲבָר] כִּי
עַל־כָּל־גְּבֻעָה גְּבֻחָה וְתַחַת כָּל־עַץ רָעָן
אָתָּה צָעָה זָהָה:

21 וְאַנְכִּי נְטַעֲתָךְ שָׁלָק כָּלָה גְּרוּעָ אַמְתָּה
וְאַיְדָה נְהַפְּכָת לִי סָוִרִי הַגְּפָנִים נְכָרִיהִים:
22 כִּי אַסְתְּכָבֵסִי בְּנָתָר וְתַרְכִּילָךְ
בְּרִית נְכָמָם עֲנוֹגָל לִפְנֵי נָאָם אַדְנִי וְהָנוּ:
23 אַיְדָה הַמְּלָאֵךְ לֹא נְטַמְּאָתִי אַחֲרָךְ
הַבָּעַלִים לֹא הַלְּכָתִי אַרְזִי דָּרְכֶךָ בְּפִיאָךְ
דַּעַי מָה עֲשָׂית בְּכָרָה קָלָה מְשֻׁבָּכת
דַּרְכֵיכֶה:
24 בְּרָדוֹה לְמַד מְדֻבָּר בְּאָנוֹת
נְפָשָׁה [נְפָשָׁה] שָׁאָפָה רִיחַ תָּאנְתָּה מַיִּם
יְשִׁיבָנָה כָּל־מַפְקָשִׁיהָ לֹא יַעֲפֵו בְּחֶרְשָׁה
יְמָצָאָנָה:
25 מִנְעִי רְגָלָךְ מִיחָר וּנוֹרָנָה
[גְּרָנוֹנָה] מַצְמָאָה וְתַאֲמָרִי נֹאָשׁ לְוָא
קִיְּאַהֲבָתִי זָרִים וְאַחֲרִיהם אַלְךָ:

26 כְּבָשָׁת גָּנְבָל כִּי יְמַלְאָה כָּן הַבָּשָׁו בֵּית
יְשָׁרָאֵל הַמָּה מִלְכִיּוֹם שְׁרִיּוֹם וְלִבְנָיוּם
גְּנִיבֵיכֶם:
27 אַמְלָרִים לְעֵץ אָבִי אַתָּה
וְלֹא־בָן אָתָּה יְלַרְתִּי [יְלַרְתִּנִי] כִּי־פָנִי אַלְיָה
עַדְךָ וְלֹא בָנִים וּבְעֵת רַעַם יָאמֹר קְנוֹתָה
וְהַשׁוּעָנוּ: **28** וְאֵיתָה אַל־לְיָדָךְ אָשֵׁר עֲשָׂיתָ
לְךָ יְקּוּמוּ אַסְ-יוֹשִׁיעָךְ בְּעֵת רַעַתְךָ בְּיִ

29 מַסְפֵּר עֲרִיךְ הַיּוֹאָלְהֵיךְ יְהֻדָּה יְהֻוָּה: ס
לְפָה תְּרִיבָה אַלְיָה כָּלָכָם פְּשֻׁתָּם בְּיִ

30 נָאָסִיָּה:
לְהַקְהֵוּ אֲכַלְהֵי חַרְבָּכֶם נְכִיאִיכֶם כָּאֲרִיהָ
מִשְׁחִיתָה:

19 La tua stessa malvagità ti castiga e le tue ribellioni ti puniscono. Renditi conto e prova quanto è triste e amaro abbandonare il Signore, tuo Dio, e non avere più timore di me. Oracolo del Signore degli eserciti.²⁰ Già da tempo hai infranto il giogo, hai spezzato i legami e hai detto: "Non voglio essere servito!". Su ogni colle elevato e sotto ogni albero verde ti sei prostituita.²¹ Io ti avevo piantato come vigna pregiata, tutta di vitigni genuini; come mai ti sei mutata in tralci degeneri di vigna bastarda?²² Anche se tu ti lavassi con soda e molta potassa, resterebbe davanti a me la macchia della tua iniquità. Oracolo del Signore.²³ Come osi dire: "Non mi sono contaminata, non ho seguito i Baal"? Guarda nella valle le tracce dei tuoi passi, riconosci quello che hai fatto, giovane cammella leggera e vagabonda!²⁴ Asina selvatica, abituata al deserto: quando ansima nell'ardore del suo desiderio, chi può frenare la sua broma? Quanti la cercano non fanno fatica: la troveranno sempre disponibile.²⁵ Fermati prima che il tuo piede resti scalzo e la tua gola inaridisca! Ma tu rispondi: "No, è inutile, perché io amo gli stranieri, voglio andare con loro".²⁶ Come viene svergognato un ladro sorpreso in flagrante, così restano svergognati quelli della casa d'Israele, con i loro re, i loro capi, i loro sacerdoti e i loro profeti.²⁷ Dicono a un pezzo di legno: "Sei tu mio padre", e a una pietra: "Tu mi hai generato". A me rivolgono le spalle, non la faccia; ma al tempo della sventura invocano: "Alzati, salvaci!".²⁸ Dove sono gli dèi che ti sei costruito? Si alzino, se sono capaci di salvarti nel tempo della sventura; poiché numerosi come le tue città sono i tuoi dèi, o Giuda!²⁹ Perché contendete con me? Tutti vi siete ribellati contro di me. Oracolo del Signore.³⁰ Invano ho colpito i vostri figli: non hanno imparato la lezione. La vostra spada ha divorziato i vostri profeti come un leone distruttore.

19 piudensur si e h̄ apostasias ou, kai h̄ kakia ou ἐλέγξει se· kai γνῶθι kai idē ὅτι πικρόν si to καταλιπεῖn se ἐμέ, λέγει κύριος ὁ θεός ou, kai οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ ou, λέγει κύριος ὁ θεός ou. 20 ὅτι ἀπ' αἰώνος συνέτριψα τὸν ξυγόν ou, διέσπασα τὸν δεσμούς ou και εἶπας Οὐ δουλεύωσα, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάν βουνὸν ψηφίλον και ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἔκει διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου. 21 ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πώς ἐστράφης εἰς πικραν, ή ἄμπελος ή ἀλλοτρία; 22 ἐὸν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ και πληθύνης σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις ou ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει κύριος. 23 πώς ἐρεῖς Οὐκ ἐμάνθην και ὅπισω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην; idē τὰς ὁδούς ou ἐν τῷ πολυανδρείῳ και γνῶθι τί ἐποίησας. ὁψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξεν, τὰς ὁδούς αὐτῆς 24 ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν. 25 ἀπόστρεψον τὸν πόδα ou ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας και τὸν φάρυγγά ou ἀπὸ δίψους. ή δὲ εἶπεν Ἄνδριούμαι: ὅτι ἡγαπήκει ἀλλοτρίους και ὅπισω αὐτῶν ἐπορεύετο. 26 ὡς αἰσχύνη κλέπτου ὅταν ἀλλῷ, οὔτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοί Ισραὴλ, αὐτοὶ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν και οἱ ἀρχοντες αὐτῶν και οἱ ἱερεῖς αὐτῶν και οἱ προφῆται αὐτῶν. 27 τῷ ξύλῳ εἴπαν ὅτι Πατήρ μου εἶ σύ, και τῷ λίθῳ Σὺ ἐγέννησάς με, και ἐστρέψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα και οὐ πρόσωπα αὐτῶν· και ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρούσιν Ἄναστα και σώσουν ἥμας. 28 και ποὺ εἰσίν οἱ θεοί ου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται και σώσουσιν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεως ou; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων ou ήσαν θεοί ου, Ιουδα, και κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ιερουσαλημ ἔθυον τῇ Βααλ. 29 ἵνα τί λαλεῖτε πρός με; πάντες ίμενς ήσεβήσατε και πάντες ίμενς ήνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει κύριος. 30 μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ίμων, παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγεν τὸν προφήτας ίμων ὡς λέων ὀλεθρεύων, και οὐκ ἐφοβήθητε.

27 dicentes ligno pater meus es tu et lapidi tu me genuisti verterunt ad me tergum et non faciem et in tempore afflictionis sua dicent surge et libera nos

28 ubi sunt filii tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tempore afflictionis tuae secundum numerum quippe civitatum tuarum erant dili tui Iuda 29 quid vultis mecum iudicio contendere omnes dereliquistis me dicit Dominus

30 frustra percussi filios vestros disciplinam non receperunt devoravit gladius vester prophetas vestros quasi leo vastator

31 הַדּוֹר אֲתֶם רְאֵא דְבָרִי תְּהִנָּה הַמְּרֻבָּר
הַיְחִינִי לִישְׁרָאֵל אָם אָרֶץ מְאֹפֶלְיָה מְדוּעָעָה
אָמְרוּ עַמִּי רְדוֹנוֹ לְאָנְבֹּוֹא עֹז אַלְיכָ :
32 הַתְּשַׁבְּחַ בְּתוֹלָה עֲרֵיתָ כָּלָה קְשָׁרִיתָ
וְעַמְּרִי שְׁכָחָנוּ יִמְּמִים אֵין מְסֻפָּר :
33 מִהְתִּיטְבִּי דְּרָכָךְ לְבַקְשַׁ אַתָּה לְכָן
34 גַּם אַתְּ-הַרְעָות לְפִרְתִּי [לְפִרְתִּת]
את-דָּרְכִּיךְ :

גַּם בְּכָנְפִיךְ נִמְצָאוּ דָם נִפְשָׁוֹת אֲבִינוּם
בְּקִיּוּם לְאַבְמְתַחְתָּתָה מִצְאָרִים כִּי
עַל-כָּל-אֱלֹהָה :
35 וְתָאָמְרִי כִּי נִקְיָהוּ אַךְ שֶׁב אָפָוּ מִמְּנִי
הַגּוֹן נִשְׁפְּט אַוְתָּךְ עַל-אַמְּרָד לְאַחֲתָה :
36 מִה-תּוֹלִי מֵאָד לְשָׁעָנוֹת אַתְּ-דָרְכָךְ גַּם
מִמְּצָרִים תָּבוֹשִׁי כְּאַשְׁר-בָּשָׂתָה מַאֲשָׂוָר :
37 גַּם מִאָתָה וְהַצְאָיו וְיָדוֹךְ עַל-דָּרָשָׁךְ
קִידְמָאָס יְהוָה בְּמִבְטָחָךְ וְלֹא חָלִילָךְ
לְךָם :

CAPITOLO 3 La conversione

1 לְאָמֵד תָּן וַיְשַׁלַּח אִישׁ אַתְּ-אַשְׁתָּוֹ וְהַלְכָה
מִאָתָוֹ וְהַיְתָה לְאִישׁ-אַחֲרָה בָּיֹשָׁב אַלְיָה
2 שָׁׁוֹדְךָ הַלְוָא חַנּוֹף תִּתְחַנֵּף הָאָרֶץ הַתִּיאָ וְאַתָּה
וְגִנּוֹת רְعִים רְבִים וְשׁׁוֹב אַלְיָ נָאָמִינָהוּ :
3 שָׁׁאַר-עִינְךָ עַל-שְׁפָ'ם וּרְאֵי אִיפָּה לְאָ
שְׁאַלְלָת [שְׁפָ'ת] עַל-דָּרְכִים יִשְׁבַּת לְהָם
כְּעַרְבִּי בְּמִרְבָּר וּפְתַחְנָבִי אָרֶץ בְּזִוְונָתָךְ
בְּבָרָעָתָךְ : **3** וַיִּמְנָעוּ רְבָבִים וּמְלֻקוּשׁ לְוָא
הַיָּה וּמִצָּח אָשָׁה זֹוָה גַּתָּה לְךָ מְאֹנוֹת
הַכְּלָם :

4 הַלְוָא מַעֲתָה קְרָאתִי [קְרָאתָה] לְיַאֲבִי
אַלְיָה נְעָרִי אַקְהָה :
5 הַגּוֹנֶר לְעוֹלָם אַמְּיַשְׁמָר לְגַזְחָה הַגָּה
דְּרָבָתִי [דְּרָבָתִת] וְתַעֲשֵׂי הַרְעָוֹת וְתוֹכָלָב :

³¹Voi di questa generazione, fate attenzione alla parola del Signore! Sono forse divenuto un deserto per Israele o una terra dov'è sempre notte? Perché il mio popolo dice: "Siamo liberi, non verremo più da te"? ³²Dimentica forse una vergine i suoi ornamenti, una sposa la sua cintura? Eppure il mio popolo mi ha dimenticato da giorni innumerevoli.

³³Come sai scegliere bene la tua via in cerca di amore! Anche alle donne peggiori hai insegnato le tue strade.

³⁴Sull'orlo delle tue vesti si trova persino il sangue di poveri innocenti, da te non sorpresi a scassinare! Eppure per tutto questo ³⁵tu protesti: "Io sono innocente, perciò la sua ira si è allontanata da me". Ecco, io ti chiamo in giudizio, perché hai detto: "Non ho peccato!". ³⁶Con quale leggerezza cambi strada? Anche dall'Egitto sarai delusa, come fosti delusa dall'Assiria. ³⁷Anche di là tornerai con le mani sul capo, perché il Signore ha respinto coloro nei quali confidi; da loro non avrai alcun vantaggio.

31 ἀκούσατε λόγον κυρίου Τάδε λέγει κύριος Μή ἔρημος ἐγένομην τῷ Ισραὴλ ἡ γῆ κεχερσωμένη; διὰ τί εἴπεν ὁ λαός μου Οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σὲ ἔτι;

32 μὴ ἐπιλήστεται νῦμφῃ τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας, ὅν τούκ ἔστιν ἄριθμός. 33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ οὔτως, ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδούς σου. 34 καὶ ἐν ταῖς χεροῖν σου εὑρέθησαν αἱματα ψυχῶν ἀθώων: οὐκ ἐν διορύγμασιν εὑρόν αὐτούς, ἀλλ’ ἐπὶ πάσῃ δρυί. 35 καὶ εἶπας Ἀθῷός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμός αὐτοῦ ἀπ’ ἐμοῦ. Ιδού ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε Οὐχ ἡμαρτον. 36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδούς σου; καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου κατασχυθήσῃ, καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ασσουρ.

37 ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἔξελευσῃ, καὶ αἱ χειρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἔλπιδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

CAPITOLO 3 La conversione

1 Εἳναν ἔξαποστέλλη ἀνήρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθη ἀπ’ αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτοντα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιαινομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἔκεινη; καὶ σὺ ἔξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς· καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με; λέγει κύριος. 2 ἄρον εἰς εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ· ποῦ οὐχὶ ἔξεργύθης; ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ώσει κορώνη ἐρημουμένη καὶ ἐμίσαντος τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὅψις πόρνης ἐγένετο σοι, ἀπηνισχύντησας πρὸς πάντας.

4 οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου;

5 μὴ διαιμενεῖ εἰς τὸν αἰώνα ἡ διαφυλαχθήσεται εἰς νίκος; Ιδού ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἥδυνάσθης.

31 generatio vestra videte verbum Domini numquid solitus factus sum Israheli aut terra serotina quare ergo dixit populus meus recessimus non veniebas ultra ad te 32 numquid obliscitur virgo ornamenti sui sponsa fasciae pectoralis suae populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris

33 quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quaerendam dilectionem quae insuper et malitias tuas docuisti vias tuas 34 et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentium non in fossis inveni eos sed in omnibus quae supra memoravi 35 et dixisti absque peccato et innocens ego sum et propterea avertatur furor tuus a me ecce ego iudicio contendam tecum eo quod dixeris non peccavi 36 quam vilis es facta nimis iterans vias tuas et ab Aegypto confunderis sicut confusa es ab Assur

37 nam et ab ista egredieris et manus tuae erunt super caput tuum quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam et nihil habebis prosperum.

L'Israele del nord invitato alla conversione

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר־יָשַׁבְתָּ בְּכָל־עַz רְעֵנָן וְתִזְנִינָם:
הַרְאֵיתִ אֲשֶׁר עַשְׂתָּה מִשְׁבָּחָה יִשְׁרָאֵל הַלְּכָה הַיָּא עַל־כָּל־הָר גַּבְעָה וְאַל־תִּתְחַתָּ כָּל־עַz רְעֵנָן וְתִזְנִינָם:
וְאָמַר אַחֲרֵי עַשְׂתָּה אֲתָּה־כָּל־אֱלֹהָה אֶל־תִּשְׁוֹב וְלֹא־שָׁבָה וְתִרְאָה [נִ[תְּרָא] בְּנוֹתָה אֲתָּה־סְפִּרְכְּרִתְתִּיחָא אֲלֵיהֶךָ וְלֹא יָרָא בְּנָדָה יְהוּדָה: 8 נִאֲרָא כִּי עַל־כָּל־אֶדֶרֶת אֲשֶׁר נָאָפָה מִשְׁבָּחָה יִשְׁרָאֵל שְׁלַחְתָּךְ וְאַתָּה אֲתָּה־סְפִּרְכְּרִתְתִּיחָא אֲלֵיהֶךָ וְלֹא יָרָא בְּנָדָה יְהוּדָה וְתִזְנִינָם אֲתָּה־הָאָרֶן :
וְתִזְנִינָם אֲתָּה־הָאָבָן וְאֲתָּה־הָעָז:
וְגַם־בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁבָה אֵלִי בְּנוֹתָה 10 אֲתָּה־יְהוּדָה בְּכָל־לְבָה כִּי אִם־בְּשָׁקָר נִאֲמִינָהוּ: פ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים צְדָקָה נִשְׁבָּחָה יִשְׁרָאֵל מִבְּנָדָה יְהוּדָה:
12 הַלְּךְ וְקָרָאת אֲתָּה־דְּבָרִים הָאֱלֹהִים צְדָקָה וְאָמְרָת שׁוּבָה מִשְׁבָּחָה יִשְׁרָאֵל נִאֲמִינָהוּ תְּזַהַּרְתָּ לֹא־אָפֵל בְּנֵיכֶם כִּי־חִסִּיד אָנֵי נִאֲמִינָהוּ לֹא אָטוֹר לְעוֹלָם:
13 אָדָּךְ דְּעַי עַזְנֶךָ כִּי בְּיְהוּנָה אֱלֹהִיךְ פְּשֻׁתָּה וְתִפְזְּרִי אֲתָּה־דְּבָרִיךְ לְזֹרְרִים תִּתְחַת כָּל־עַz רְעֵנָן וְבְקוּלִי לְאַשְׁמָתֶם נִאֲמִינָהוּ:

Il popolo messianico a Sion

14 שָׁבוּ בְּנֵיכֶם שׁוֹבְכִים נִאֲמִינָהוּ כִּי אָנוּכִי בְּעַלְתִּי בְּכֶם וְלֹקְחָתִי אֶחָכֶם אַחֲרֵיכֶם מִשְׁעֵר וְשָׁנִים מִמְשְׁפָחָה וְהַבָּאִתִּי אֶחָכֶם :
צִיּוֹן: 15 וְנִתְּנִי לְכֶם רְعִים כְּלַבִּי וְרַעַי אֶחָכֶם דְּעָה וְהַשְׁכִּיל:

14 Ritornate, figli traviati – oracolo del Signore – perché io sono il vostro padrone. Vi prenderò uno da ogni città e due da ciascuna famiglia e vi condurrò a Sion.
15 Vi darò pastori secondo il mio cuore, che vi guideranno con scienza e intelligenza.

L'Israele del nord invitato alla conversione

6 קָאֵל εἰπεν κύριος πρός με ἐν ταῖς ἡμέραις Ιωσια τοῦ βασιλέως Εἰδες ὃ ἐποίησέν μοι ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ· ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν δρόσιον ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπόρευσαν ἐκεῖ.
7 καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεύσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρός με ἀνάστρεψον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ιουδα.
8 καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὃν κατελήματο ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ, καὶ ἔξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χειρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ιουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρευσεν καὶ αὐτή. 9 καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.
10 καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρός με ἡ ἀσύνθετος Ιουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ’ ἐπὶ ψεύδει.
11 καὶ εἶπεν κύριος πρός με Ἐδικάωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ισραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ιουδα. 12 πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς Ἐπιστράφητι πρός με, ἡ κατοικία τοῦ Ισραὴλ, λέγει κύριος, καὶ οὐ στηριῷ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι ἐλέήμων ἐγώ εἰμι, λέγει κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰώνα. 13 πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἡσέβησας καὶ διέχεις τὰς ὁδούς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας, λέγει κύριος.
13 tamen scito iniquitatem tuam quia in Dominum Deum tuum praevericata es et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso et vocem meam non audisti ait Dominus.

Il popolo messianico a Sion

14 ἐπιστράφητε, υἱοί ἀφεστηκότες, λέγει κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἔνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριάς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιων
15 καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 וְהִיא֙ כִּי תַּרְבֹּוּ וְפָרִילֶם בָּאָרֶץ בִּימֵיכֶם

**הַמֶּלֶת נָאָמֵנְיהָ לְאִינְאָמְרוּ עוֹד אַרְנוֹן
בְּרִיתְיְהִיהָ וְלֹא יַעֲלֶה עַל־לְבָב וְלֹא**

יַזְכְּרוּ־בָּו וְלֹא יִפְקַדְוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד :

**17 בְּעֵת הַהִיא יִקְרָאֵוּ לִירוּשָׁלָם כִּסְאָה
יְהֹוָה וְנִקְרְנוּ אֶלְהָה כָּל־הַגּוֹיִם לְשֵׁם יְהֹוָה
לִירוּשָׁלָם וְלֹא־יָלְכוּ עוֹד אַחֲרֵי שָׁرָרוֹת**

לְבֵם הַרְעָם : ס

**18 בִּימֵיכֶם הַהִמָּה וְלֹכֶד בֵּיתְיְהִיהָ
עַל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְבָאוּ יְחִידָה מִאָרֶץ צָפֹן :
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַנְּחַלְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם :**

Seguito del poema sulla conversione

**19 וְאָנֹכִי אָמַרְתִּי אֱיךָ אֲשִׁיתָךְ בְּבָנָים
וְאָתַן־לְךָ אָרֶץ חַמְלָה נְחַלָּת צְבִי צְבָאות**

גּוֹדָם וְאָמַרְתִּי אָבִי [תְּקָרָאֵי]־[תְּקָרָאֵל]־[לְיִ]

וּמְאַתְּחִרִי לְאָתְשִׁיבָיו [תְּשִׁיבָיו] :

**20 אָכְנָה בְּנֹה אַשְׁה מְרֻעה כּוֹן בְּנֹרְתָם בְּיִ
בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאָמֵנְהוּ :**

**21 קָול עַל־שְׁפִיעִים נְשַׁמְעַן בְּכִי תְּחִנְנִי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי דְעַוּוּ אֶת־דְּרָבָם שְׁכַחְיוּ**

אֲתִי־יְהֹוָה אֶל־הַיּוֹם :

**22 שׁוּבוּ בְּנֵים שׁוּבָבִים אַרְפָּה
מִשְׁׁוּבָתֵיכֶם הַנָּנוּ אָתַנְנוּ לְךָ כִּי אַתָּה יְהֹוָה
אַל־קְנָנוּ :**

**23 אָכְנָה לְשָׁקָר מִגְּבֻעוֹת הַמּוֹן הַרְיִם אָכְנָה
בִּידְנָה אַל־לְבָנוּ תְּשִׁוָּעַת יִשְׂרָאֵל :**

**24 וְהַבְּשָׁת אֲכָלה אֲתִי־גִּנְעָע אֲבוֹתֵינוּ
מִנְעוּרִינוּ אֲתִצְאָגָם אֲתִדְבָּרָם
אֲתִבְנִיהם וְאֲתִבְנּוּתֵיכֶם :**

**25 נְשַׁכְּבָה בְּבַשְׁתָנוּ וְתַכְפְּנוּ כְּלַפְתָּנוּ כִּי
לְדֹהֶה אַל־הַנָּנוּ חַטָּאנוּ אַנְהָנוּ נָאָבּוֹתִינוּ
מִנְעוּרִינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֹּה וְלֹא שָׁמְעַנוּ**

בְּקָול יְהֹוָה אַל־הַנָּנוּ : ס

16 Quando poi vi sarete moltiplicati e sarete stati fecondi nel paese, in quei giorni – oracolo del Signore – non si parlerà più dell'arca dell'alleanza del Signore: non verrà più in mente a nessuno e nessuno se ne ricorderà, non sarà rimpianta né rifatta.¹⁷ In quel tempo chiameranno Gerusalemme "Trono del Signore", e a Gerusalemme tutte le genti si raduneranno nel nome del Signore e non seguiranno più caparbiamente il loro cuore malvagio.¹⁸ In quei giorni la casa di Giuda andrà verso la casa d'Israele e verranno insieme dalla regione settentrionale nella terra che io avevo dato in eredità ai loro padri.

16 καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις, λέγει κύριος, οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Κιβωτὸς διαθήκης ὄγιου Ισραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὄνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι· 17 ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἑκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ιερουσαλημ Θρόνος κυρίου, καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὅπισσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς. 18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἑκείναις συνελεύσονται οἵκος Ιουδα ἐπὶ τὸν οἴκον τοῦ Ισραὴλ, καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν.

16 cumque multiplicati fueritis et creveritis in terra in diebus illis ait Dominus non dicent ultra arca testamenti Domini neque ascendet super cor neque recordabuntur illius nec visitabitur nec fiet ultra

17 in tempore illo vocabunt Hierusalem solium Domini et congregabunt ad eam omnes gentes in nomine Domini in Hierusalem et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi

18 in diebus illis ibit domus Iuda ad domum Israhel et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris.

Seguito del poema sulla conversione

19 καὶ ἦγὼ εἶπα Γένοιτο, κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεού παντοκράτορος ἔθνῶν· καὶ εἶπα Πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ’ ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε.

20 πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἥθετησεν εἰς ἐμὲ οἵκος Ισραὴλ, λέγει κύριος.

21 φωνὴ ἐκ χειλέων ἡκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεισεως υἱῶν Ισραὴλ, ὅτι ἥδικησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο θεού ὄγιου αὐτῶν.

22 ἐπιστράψατε, υἱοί ἐπιστρέφοντες, καὶ ίασομαι τὰ συντρίματα ὑμῶν. ίδούν δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν εἶλ.

23 ὄντως εἰς ψεῦδος ἥσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὄρέων, πλὴν διὰ κυρίου θεού ὑμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ισραὴλ.

24 ή δὲ αἰσχύνη κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπὸ νεότητος ὑμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

25 ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ὑμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ὑμᾶς ἡ ἀτιμία ὑμῶν, διότι ἔναντι τοῦ θεού ὑμῶν ὑμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἀπὸ νεότητος ὑμῶν ἔως τῆς γῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεού ὑμῶν.

19 Ego autem dixi quomodo ponam te in filiis et tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem praeclaram exercituum gentium et dixi patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis

20 sed quomodo si contemnet mulier amatorem suum sic contempsit me domus Israhel dicit Dominus

21 vox in viis audita est ploratus et ululatus filiorum Israhel quoniam iniquam fecerunt viam suam obliiti sunt Domini Dei sui

22 convertimini filii revertentes et sanabo aversiones vestras ecce nos venimus ad te tu enim es Dominus Deus noster

23 vere mendaces erant colles multitudine montium vere in Domino Deo nostro salus Israhel

24 confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adulescentia nostra greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum

25 dormiemus in confusione nostra et operiet nos ignominia nostra quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos et patres nostri ab adulescentia nostra usque ad hanc diem et non audivimus vocem Domini Dei nostri.

12 רוח מלֹא מְאֻלָה יִבּוֹא לֵי עֲתָה
גַם־אָנָי אָדָבֶר מִשְׁפְטִים אָזָה :

13 הַגָּנוֹת בְּעַנְנִים עַלְהָ וְכַסּוֹפָה
מִרְכְּבָתוֹתָיו קָלוֹ, מִנְשְׁרִים סָסִיּוֹ לְנוֹ כִּי
שְׂדָרוֹנוֹ : 14 כְּבָסִי מֶרְעָה לְבָדֶק יְרוּשָׁלָם
לְמַטָּעַ הַוּשָׁעַי עַד־מִזְרָחֵ פְּלִין בְּקָרְבָּה
מִחְשְׁבָות אָנוֹךְ : 15 כִּי קָול מִגְדָּל מִהְנָן
וּמִשְׁמִיעַ אָנוֹ מִדָּר אָפָרִים :

16 הַזּוּקִירּוֹ לְגַוְזָם הַנֶּהָה הַשְׁמִיעַ
עַל־יְרוּשָׁלָם נִצְרִים בְּאַיִם מִאָרֶץ הַמְּרַחַק
וַיְהִינָנוּ עַל־עֲדָרִי יְהוּדָה קּוֹלָם :

17 כְּשִׁמְרֵי שְׁדֵי הָיוּ עַלְיהָ מִסְבָּבָה
כִּי־אָתָי מִרְחָה נָסְמִיחָה :

18 דְּרָכֶךָ וְנַעֲלֵלְיךָ עַשְׂוֹ אֱלֹהָה לְזֹאת
רְעַתָּךְ כִּי מָרֵךְ כִּי נָגַע עַד־לְבָדֶךָ :

19 מַעַיו מַעַיו אָחוֹלָה [אָחוֹלָה] קַוְרוֹת
לְבַבִּי הַמְּהֻדָּלִי לְבַבִּי לֹא אָחָרִישׁ כִּי קָול
שְׁוֹפֵר שְׁמַעְתִּי [שְׁמַעְתִּי] נְפָשִׁי תְּרוּעָתִ
מִלְחָמָה : 20 שָׁבֵר עַל־שָׁבֵר נִקְרָא כִּי
שְׁדָרָה כָּל־הָאָרֶץ פְּחָתָם שְׁדָרָוּ אֲהַלְיָ
רְגַע יְרִיעָתִי : 21 עַד־מִזְרָחֵ אַרְאָה־גָּסָ

אָשְׁמָעָה קּוֹל שְׁופֵר : ס 22
כַּי אָנוּלָם עַמִּי אָוֹתִי לֹא יַדְעַו בְּנֵים
סְכָלִים הַמְּפָה וְלֹא נְבּוֹנִים הַמְּפָה תְּכָמִים
הַמְּפָה לְהַרְעָ וּלְהַיְטִיב לֹא יַדְעַו :

23 רְאָתָי אֶת־הָאָרֶץ וְהַגְּדוֹלָה וּבָהּ
וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאַיִן אָוּרָם : 24
רְאָיתִי הַחֲרִים וְהַנֶּהָה רְעִשִׁים
וְכָל־הַגְּבָעוֹת הַתְּקִילָּקָלוֹ :

25 רְאָיתִי וְהַנֶּהָה אֵין הָאָדָם וּכְל־עַזָּה
הַשְּׁמִינִים נְדָרוֹ : אֲפָן : ס 26
רְאָיתִי וְהַנֶּהָה הַכְּרָמָל הַמְּרַכְּבָר
וְכָל־עַרְיוֹ נְתַצְּלָ מִפְנֵי וְהַנֶּהָה מִפְנֵי חֶרְזָן

12 Un vento minaccioso si alza per mio ordine. Ora, anch'io voglio pronunciare contro di loro la condanna».

13 Ecco, egli sale come nubi e come un turbine sono i suoi carri, i suoi cavalli sono più veloci delle aquile.
Guai a noi! Siamo perduti!

14 Purifica il tuo cuore dalla malvagità, Gerusalemme, perché possa uscirne salva. Fino a quando abiteranno in te i tuoi pensieri d'iniquità?

15 Ecco, una voce reca la notizia da Dan, annuncia la sventura dalle montagne di Efraim.

16 Annunciatele alle nazioni, fatelo sapere a Gerusalemme: «I nemici vengono da una terra lontana, mandano urla contro le città di Giuda.

17 Come guardiani di un campo l'hanno circondata, perché si è ribellata contro di me». Oracolo del Signore.

18 La tua condotta e le tue azioniti hanno causato tutto ciò. Com'è amara la tua malvagità! Ora ti penetra fino al cuore.

19 Le mie viscere, le mie viscere! Sono straziato. Mi scoppia il cuore in petto, mi batte forte; non riesco più a tacere, perché ho udito il suono del corno, il grido di guerra.

20 Si annuncia un disastro dopo l'altro: tutta la terra è devastata. A un tratto sono distrutte le mie tende, in un attimo i miei padiglioni.

21 Fino a quando dovrò vedere segnali e udire il suono del corno?

22 «Stolto è il mio popolo: non mi conosce, sono figli insipienti, senza intelligenza; sono esperti nel fare il male, ma non sanno compiere il bene».

23 Guardai la terra, ed ecco vuoto e deserto, i cieli, e non v'era luce.

24 Guardai i monti, ed ecco tremavano e tutti i colli ondeggiavano.

25 Guardai, ed ecco non c'era nessuno e tutti gli uccelli dell'aria erano volati via.

26 Guardai, ed ecco il giardino era un deserto: tutte le sue città erano state distrutte dal Signore e dalla sua ira ardente.

12 πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς.

13 ἴδον ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταγίζει τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν.

14 ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῆσθαι πόνων σου;

15 διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὅρους Εφραίμ.

16 ἀναμνήσατε ἔθνη ἴδον ἥκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλήμ Συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα φωνὴν αὐτῶν.

17 ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ’ αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοὶ ἡμέλησας, λέγει κύριος.

18 αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτα σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἥψατο ἔως τῆς καρδίας σου.

19 τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῷ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου· μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου, οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἥκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου.

20 καὶ ταλαιπωρίαν συντριψμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ· ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

21 ἔως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων;

22 διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἔδεισαν, οὐδοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοί· σοφοί εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἴδον οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ·

24 εἶδον τὰ ὅρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 ἐπέβλεψα, καὶ ἴδον οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο·

26 εἶδον, καὶ ἴδον ὃ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὁργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἤφαντος.

כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה שָׁמְמָה תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכֹלֶה לֹא אָעֵשָׂה: **27 עַל־זֶאת תִּאֲכַל הָאָרֶץ וְקָרְבָּנָה שְׁמִים מִפְּעָל עַל־יְדֵבְּרָתֵי וְמוֹתֵי וְלֹא נִחְמַתֵּי וְלֹא־אָשָׁוב מִמְּנָה:** **28 מִקְול פְּרָשׁ וְרַמָּה קָשָׁת בְּרַחַת כָּל־הָעִיר בָּאוּ בְּעָגִים וּבְכַפִּים עַל־כָּל־הָעִיר עָזָבָה וְאַיִן־יָוֹשֵׁב בָּהּ נִשְׁתַּחַת:** **29 וְאַתְּ [וְ] אַתְּ שָׁרוֹד מִה־תְּעַשְׂיָה כִּי־תְּלַבֵּש׀ שְׁנִי כִּי־תְּעַדְּזָה כִּי־תְּקֻרְעֵי בְּפִונְךָ עַיְנָךְ לְשֹ׊וֹא תְּרַנְּפֵי מְאַסְרָה בָּהּ עֲבָגִים נִפְשָׁה וּבְקָשָׁה:** **30 וְאַתְּ אַיִּצְאָה קָול בְּחֹלוֹה שְׁמַעַתִּי אָרָה כִּי קָול כְּחֹלוֹה קָול בַּת־אַיִּזְוֹן תְּנַפְּחֵת תְּפִרְשֵׁה כִּמְבַכְּרָה קָול אַיִּצְאָה לְיִי כִּי־עַפְּה נִפְשָׁה לְהַרְנִים:**

CAPITOLO 5**Le ragioni dell'invasione**

1 שׁוֹטֵטּו בְּחִוּצֹת יְרוּשָׁלָם וּרְאִינָא וְרָעוֹ וּבְקָשׁו בְּרַחְבוֹתֶיהָ אִם־תִּמְצָא אִישׁ אִם־יִשְׁעָה מִשְׁפָט מִבְּקָשׁ אִמְנוֹנָה וְאַסְלָחָה לָהּ: 2 וְאִם חִרְיוֹנָה יָאמְרוּ לְקָנוּ לְשָׁקָר יְשָׁבָעָו: 3 יְהֹוָה עִינֵּיךְ חָלוֹא לְאַמְנוֹנָה הַכִּיחָה אֶתְמָם וְלִא־תָּלוּ כְּלִילָתָם מְאָנוּ קָחָת מַוְסֵּר חֹזֶקְוּ פְּנֵיכֶם מַפְלָעָמָנוּ לְשׁוֹבָב: 4 וְאַנְּאָמְרָתִי יְהֹוָה מִשְׁפָט אֱלֹהִים: 5 אַל־כִּה־לְיִלְלֵי אַל־גְּנַדְלִים וְאַדְבָּרָה אֶתְמָם כִּי הַמָּה יָדַעַת בָּרֶךָ יְהֹוָה מִשְׁפָט אֱלֹהִים אֲזֵה הַמָּה יְחִדּוּ שָׁבְרוּ עַל נִתְקָרְוּ מוֹסְרוֹת: 6 עַל־כֵּן הַכָּם אֲרֵיה מִנְעָר זָבֵעַ עֲרָבּוֹת יְשָׁרָדִים נִמְרָר שָׁקָר עַל־עָרִים כְּלִי־יּוֹצָא מִהְנָה יְטַרֵף כִּי רְבוּ בְּשֻׁעְלָם עַצְמוּ מִשְׁבּוֹתֵיהם מִשְׁבּוֹתֵיהם:

27 Poiché così dice il Signore: «Tutta la terra sarà devastata, ma non la distruggerò completamente. **28** Pertanto la terra sarà in lutto e il cielo si oscurerà: l'ho detto e non mi pento, l'ho pensato e non ritratterò». **29** Per lo strepito di cavalieri e di arcieri tutti gli abitanti del paese sono in fuga, entrano nelle grotte, si nascondono nella folta boscaglia e salgono sulle rupi. Ogni città è abbandonata, nessuno più vi abita. **30** E tu, devastata, che cosa farai? Anche se ti vestissi di scarlatto, ti adornassi di fregi d'oro e ti facessi gli occhi grandi con il bistro, invano ti faresti bella. I tuoi amanti ti disprezzano; essi vogliono la tua vita. **31** Sento un grido come di donna nei dolori, un urlo come di donna al primo parto; è il grido della figlia di Sion, che spasima e tende le mani: «Guai a me! La mia vita soccombe di fronte agli assassini».

29 ἀπὸ φωνῆς ἵππεως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχθῆσεν πᾶσα χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος. **30** καὶ σὺ τί ποιήσεις, ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὄφθαλμούς σου· εἰς μάτην δὲ ὠραῖομός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασται σου, τὴν ψυχήν σου ξητοῦσιν. **31** ὅτι φωνὴν ὡς ὀδινούσης ἥκουσα, τὸν στεναγμὸν σου ὡς πρωτοκούσης, φωνὴν θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς Οἴκαιοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῦ ἀνηρημένοις.

CAPITOLO 5**Le ragioni dell'invasione**

1 Περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλῆμ καὶ ἔδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὑρήτε ἄνδρα, εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. **2** Ζῇ κύριος, λέγουσιν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὁμιλούσιν; **3** κύριε, οἱ ὄφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν· συνετέλεσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἡθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἡθέλησαν ἐπιστραφῆναι. **4** καὶ ἐγὼ εἶπα Ἰσως πτωχοί εἰσιν, διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεού· **5** πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδροὺς καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεού· καὶ ἴδού ὁμιθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς. **6** διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ, καὶ λύκος ἔως τῶν οἰκιῶν ὀλέθρευσεν αὐτούς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐπορεύομενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἵσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 אַיִלְאָת אֲסָלוֹחַ אָסָלוֹחַ לְלַד בְּנֵךְ עֻזְבּוֹנִי וַיִּשְׁבַּע בְּלַא אַלְתִּים וְאַשְׁבַּע עֲוֹתֶם וְגַנְגָּנוּ וְבִית זֹהָה יְתַגְּדָרוּ:

8 סּוֹסִים מִזְגִּים מִשְׁכִּים הִי אַיִשׁ אַלְאָתָת רְעֵהוּ יְצְחָלוּ:

9 הַעַלְלָה לְאָלָה לְוֹא-אַפְלָד נָאָמְרִיהָה וְאָמְרִי בְּנֵי אַשְׁר-כֹּה לֹא תַּהֲנֵקְם נֶפְשִׁי:

10 עַלְלָה בְּשָׂרוֹתֶיהָ וְשָׂחוֹתֶיהָ וְכָלָה אַל-חַעַשְׂוֹ הַסִּירּוֹ גַּטְיוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיְהֹהָה הַמֶּה:

11 כִּי בְּנֹד בְּנָדָה בַּיְתָה יְשָׁרָאֵל וְבַיְתָה יְהֹוָה נָאָמְרִיהָה:

12 כְּחַשְׁ בִּיהָה וַיָּמְרוּ לְאָדָהָה וְלְאַתְּבָא עַלְלָנָה רָעָה וְחַרְבָּה וְרַעַב לְוֹא נְרָאָה:

13 וְהַנְּבָאִים גַּדְעָן לְרוֹית וְהַדְּבָרָר אַיְן בָּהָם כִּיה יְשַׁה לְהָם:

14 לְכֹן כְּה-אָמֵר יְהֹוָה אֱלֹהִי צְבָאוֹת יְעַן דְּבָרָם אֶת-תְּךָרֶבֶר תְּנַהַה הַנְּנִי נְתַן דְּבָרִ:

15 בְּפִיכְךָ לְאָשׁ וְהָעָם הַזֶּה עַצִּים וְאַכְלָתָם: הַנְּנִי מִכְּיָא עַלְיכֶם גַּוִּי מִמְּרַחַק בֵּית יְשָׁרָאֵל נָאָמְרִיהָה גַּוִּי אִתְּקַן הַוָּגֵי מַעֲוָלָם הַוָּגֵי לְאַתְּהָרָע לְשָׁנוֹ וְלָא תִּשְׁמַע מַה-זְּדָרֶבֶר:

16 אַשְׁפָחָה כְּקָבֵר פְּתוּחָה כָּלָם נְבוּרִים: 17 וְאַכְלָל קַצְיָרָה וְלַחְמָה יְאַכְלָל בְּנֵיךְ וּבְנָטוֹתָה יְאַכְלָל צָאנָךְ וּבְקָרָה יְאַכְלָל גְּפָנָךְ וְהַאֲנָתָךְ יְרַשָּׁש עָנֵר מִבְּצָרִיךְ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטַח בְּהַנָּה בְּחַרְבָּה:

La pedagogia del castigo

18 וְגַם בַּיּוֹם הַהְמָה נָאָמְרִיהָה לְאַעֲשָׂה אַחֲם כָּלָה: 19 וְהַיָּה כִּי תְּאַמְּרוּ פְתַת מָה

עַשָּׁה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לְנוּ אֶת-כָּל-אֱלֹהִים

אַמְּרָתָךְ אֲלֵיכֶם כְּאֶשֶּׁר עַזְבָּתָם אֶתְּנוּ וְתַעֲבְּדוּ אֱלֹהֵינוּ נִכְרֵב אֶת-צְלָם כְּנָהָרֶבֶר וּרְיִם בְּאָרֶץ לֹא לְכֶם:

7 «Perché ti dovrei perdonare? I tuoi figli mi hanno abbandonato, hanno giurato per coloro che non sono dèi. Io li ho saziati, ed essi hanno commesso adulterio, si affollano nelle case di prostituzione.

8 Sono come stalloni ben pasciuti e fociosi; ciascuno nutrisce dietro la moglie del suo prossimo. ⁹Non dovrei forse punirli? Oracolo del Signore. Di una nazione come questa non dovrei vendicarmi? ¹⁰Salite sulle sue terrazze e distruggetele, senza compiere uno sterminio; strappate i tralci, perché non sono del Signore. ¹¹Poiché si sono ribellate contro di me la casa d'Israele e la casa di Giuda». Oracolo del Signore.

12 Hanno rinnegato il Signore, hanno proclamato: «Non esiste! Non verrà sopra di noi la sventura, non vedremo né spada né fame. ¹³I profeti sono diventati vento, la sua parola non è in loro».

14 Perciò dice il Signore, Dio degli eserciti: «Poiché avete fatto questo discorso, farò delle mie parole come un fuoco sulla tua bocca e questo popolo sarà la legna che esso divorerà. ¹⁵Ecco, manderò da lontano una nazione contro di te, casa d'Israele. Oracolo del Signore.

È una nazione valorosa, è una nazione antica! Una nazione di cui non conosci la lingua e non comprendi che cosa dice.

16 La sua faretra è come un sepolcro aperto. Sono tutti prodi. ¹⁷Divorerà le tue messi e il tuo pane, divorerà i tuoi figli e le tue figlie, divorerà le greggi e gli armenti, divorerà le tue vigne e i tuoi fichi, distruggerà le città fortificate, nelle quali riponevi la tua fiducia.

La pedagogia del castigo

18 Ma anche in quei giorni – oracolo del Signore – non farò di voi uno sterminio». ¹⁹Allora, se diranno: «Perché il Signore Dio ci fa tutto questo?», tu risponderai loro: «Come avete abbandonato il Signore per servire nella vostra terra divinità straniere, così sarete servi degli stranieri in una terra non vostra».

7 ποίᾳ τούτων ἔλεως γένωμαί σοι; οἱ νύοι σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὄμνυον ἐν τοῖς οὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχώντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυσον. 8 ὥπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἔκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον ἀύτου ἐχρεμέτιζον. 9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει κύριος· ἦ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 ἀνάβητε ἐπὶ τὸν προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολύπεσθε τὰ ὑποστηρύγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ κυρίου εἰσίν. 11 ὅτι ἀδετῶν ἥθετησεν εἰς ἐμέ, λέγει κύριος, οἶκος Ισραὴλ καὶ οἶκος Ιουδα.

12 ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν Οὐκ ἔστιν ταῦτα· οὐχ ἡξει ἐφ' ἡμᾶς κακά, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὄψομεθα·

13 οἱ προφῆται ήμῶν ἥσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· οὕτως ἔσται αὐτοῖς. 14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ Ἄνθρωπος Ἐγώ ὁ ἐλαλήσατε τὸ βῆμα τοῦτο, ἵδού ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἔνταλα, καὶ καταφράγεται αὐτοῖς.

15 ἵδού ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ισραὴλ, λέγει κύριος, ἔθνος, οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

16 πάντες ἴσχυροι 17 καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς νίοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλλοίσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὁχυρὰς ὑμῶν, ἐφ' αἵς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν δόμφαιά.

La pedagogia del castigo

18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει κύριος ὁ θεός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε Τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἥμιν ἄπαντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ἄνθρωπος ὁ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν γῇ οὐχ ὑμῶν.

18 Verumtamen et diebus illis ait Dominus non faciam vos in consummationem

19 quod si dixeritis quare fecit Dominus Deus noster nobis haec omnia dices ad eos sicut dereliquistis me et servistis deo alieno in terra vestra sic servietis alienis in terra non vestra.

Il popolo non riconosce l'opera di Dio

20 הַנִּידֹּו זֹאת בְּבַיִת יַעֲקֹב וְהַשְׁמִיעָה
בֵּיתְךָ לְאָמֶר :

21 שְׁמַעְנָא זֹאת עַם סָכָל אָזִין לֵב עִינִים
לְהַם וְלֹא יַרְאֹ אָגִים לְהַם וְלֹא יִשְׁמַעוּ:

22 הַאֲוֹתִי לְאַתִּירָא נָאָמִידָה אָם מִפְנֵי
לֹא תַחֲלוּ אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי חֹול גָּבוֹל לִים
חַקְעֻולִם וְלֹא יַעֲרְנוּהוּ וַיַּתְעַשׂ וְלֹא
יַעֲלְלוּ וְהַמּוֹגְלִים לֹא יַעֲרְנוּהוּ:

23 וְלֹעַם הַזֹּהֵה לְבָסְוּר וּמוֹרָה סָרוּ
וַיָּלְכוּ:

24 וְלֹא-אָמְרִי בְּלִבְלָם נִירָא נָא אַתִּידָה
אַל-הַיָּנוּ הַנְּטוּ גְּשָׁם וַיָּרָה [יוֹרָה] וּמַלְקוּשׁ
בְּעִתּוֹ שְׁבֻעוֹת חֲקֹות קָצֵר יִשְׁמַר-לָנוּ:

Ripresa del tema

25 עֲנוּנִיתְכֶם הַטּוֹאָלָה וְחַטְאָתְיכֶם

מִנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם : כִּי-גַם-צָאוּ בְעַמִּי

רְשָׁעִים יִשּׂוּרְבָּשְׁדָים וְקַוְשִׁים הַאֲבוֹ

מִשְׁחִיתָאָנִים יַלְפְּדוּ : כְּכָלִוּ מְלָאָן

עֹזְרָן בְּתִיחָם מְלָאָים מַרְמָה עַל-כָּן

גָּדְלָן וַיַּעֲשֵׂדוּ : שְׁמַנוּ עַשְׂתָּו גָּם

שְׁבָרִי דְּבִרְיָרְלָעָן לְאָדָן דָּין יְתּוּם

וַיַּצְלִיחָו וְמַשְׁפָט אֲבָיוֹנִים לֹא שָׁפְטוּ :

הַעַלְלָאָלָה לְאָפְקָד נָאָמִידָה אָם

בְּנוּי אֲשֶׁר-כֹּהֵן לֹא תַתְקַנְּם נְפֵשִׁי : ס

שְׁמָה וְשַׁעֲרוֹהָ נְהִוָּה בָּאָרֶץ :

30 הַנְּבִיאִים נְבָאֹו-בָּשָׁקָר וְהַכְּהָנִים

וַיַּרְדוּ עַל-יְדֵיכֶם עַמְּיִי אֲהָבוּ כָּן

וּמַה-תִּعְשֶׂה? לְאַתִּירִתָּה :

CAPITOLO 6**Ancora l'invasione**

1 הַעֲוֹו בְּנֵי בְּנֵיִם מִקְרָב יְרוּשָׁלָם

וּבְתְּקֹעַ תְּקֹעַ שׁוֹפֵר וְעַל-בֵּית הַכְּרָם

שָׁאוּ מִשְׁאָת כִּי רַעַה נְשָׁקָפָה מִצְפָּן וְשָׁבָר

: גָּדוֹלָה :

¹ Mettetevi in salvo, figli di Beniamino, fuori di Gerusalemme. A Tekoa suonate il corno, innalzate segnali su Bet-Cherem, perché dal settentrione si affaccia una sventura e una grande rovina.

La pedagogia del castigo

20 ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ιακώβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ιουδᾷ. 21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα, λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὥτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν. 22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε; λέγει κύριος, ἦ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον δριόν τῇ θαλάσσῃ, πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβίσται αὐτό, καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται, καὶ ἡγίσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐκ ὑπερβίσται αὐτό. 23 τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής, καὶ ἔξεκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν· 24 καὶ οὐκ εἴπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν Φοβηθώμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρότιμον καὶ ὅψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

Ripresa del tema

25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἔξεκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ ὑμῶν. 26 ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθέρων ἄνδρας καὶ συνελαμβάνοσαν. 27 ὡς παγίς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν· 28 καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἔκρινοσαν.

29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει κύριος, ἦ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου; 30 ἔκστασις καὶ φρικτά ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.

31 οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἀδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἡγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

CAPITOLO 6**Ancora l'invasione**

1 Ἐνισχύσατε, νίοι Βενιαμιν, ἐκ μέσου τῆς Ιερουσαλήμ καὶ ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπέρ Βαιθαχαρια ἥρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκένψεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται,

20 Adnuntiate hoc domui Iacob et auditum facite in Iuda dicentes

21 audi populus stulte qui non habes cor qui habentes oculos non videtis et aures et non auditis 22 me ergo non timebitis ait Dominus et a facie mea non dolebitis qui posui harenam terminum mari praecemptum sempiternum quod non praeteribit et commovebuntur et non poterunt et intumescent fluctus eius et non transibunt illud

23 populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans recesserunt et abierunt 24 et non dixerunt in corde suo metuamus Dominum Deum nostrum qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo plenitudinem annuae messis custodiens proostagmatus therismou καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

25 Iniquitates nostrae declinaverunt haec et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis 26 quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes laqueos ponentes et pedicas ad capiendos viros

27 sicut decipula plena avibus sic dominus eorum plene dolo ideo magnificati sunt et ditati 28 incrassati sunt et inpinguati et praeterierunt sermones meos pessime causam non iudicaverunt causam pupilli non direxerunt et iudicium pauperum non iudicaverunt

29 numquid super his non visitabo dicit Dominus aut super gentem huiuscmodi non ulciscetur anima mea

30 stupor et mirabilia facta sunt in terra

31 prophetae prophetabant mendacium et sacerdotes adplaudebant manibus suis et populus meus dilexit talia quid igitur fiet in novissimo eius.

2 הַנֶּה וְהַמָּעֵנָה דָמִיתִ בַת־צִוֹן :
 3 אֶלְيִחָה יָבֹא רַעַם וְעַדְרִים תְּקֻעַו
 עֲלֵיהֶךָ אֲקָלִים סְבִיב רַעַם אִישׁ אֶת־יְהוָה :
 4 קְדַשׁו עַלְיָה מְלֹתָה קָוָמוּ וְגַעֲלָה
 בְּאַחֲרִים אָיוּ לְנוּ כִּירְפָּנָה הַיּוֹם כִּי גַּנְטוּ
 אַלְיִעָרָב :
 5 קָוָמוּ וְגַעֲלָה בְּלִילָה וְגַשְׁחִיתָה
 אַרְמָנוּתָה : ס 6 כִּי כָה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת בְּקָרְתוֹ עַזָּה וְשַׁבְכָו עַל־רוּשָׁלֶם
 סְלִלָּה הִיא הָעִיר הַפְּקָד בְּלָה עַשָּׂק
 בְּקָרְבָּה :
 7 כְּהַקְרִיר בָּור [בֵּין] מִימְיוֹה בַּן תְּקָרָה
 רְעַתָּה חַמֵּס וְשַׁד יִשְׁמַע בָּה עַל־פְּנֵי תִּמְדִיד
 חַלִּי וּמְכָה :
 8 הַוּסְרִי רְוּשָׁלֶם פְּרַתְקֻעַ נְפָשִׁי מִפְנָךְ
 כְּוֹאַשְׁיָמֵךְ שְׁמָמָה אָרֶץ לֹא נָשָׁבָה : פ
 9 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַלְלִי יְעוּלָלוּ
 כְּנַפְעָן שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל הַשְׁב יְדָךְ כְּבָוָאָר
 עַל־סְלָלָות :
 10 עַל־מֵי אַדְבָּרָה וְאַעֲיָדָה וְיִשְׁמַעַו הַנֶּה
 עֲרָלָה אָזְנָם וְלֹא יוּכְלִי לְהַקְשִׁיב הַנֶּה
 דְּבָרִי־יְהוָה תִּהְיָ לָהּ לְחַרְפָּה לֹא
 יְהַכְזִירְבוּ :
 11 וְאַתְּ חַמְתִּי יְהוָה מְלָאֵתי נְלָאֵתי הַכְּלִיל
 שְׁפָךְ עַל־עַלְלִי בְּחוֹזֵן וְעַל־סּוֹד בְּחוֹרִים
 יְהִדוּ כִּי־גַּם־אִישׁ עַמ־אָשָׁה יְלִבְדוּ וְקַנוּ
 עַם־מַלְאָנִים :
 12 וְנַסְבִּו בְּתִיחָם לְאַחֲרִים שְׁרוֹת וְגַשִּׁים
 יְהִדוּ כִּי־אֱתָה אֶת־יְהִי עַל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ
 נָאָס־יְהֹוָה :
 13 כִּי מִקְטַנָּם וְעַד־גָּדוֹלָם בְּלֹו בְּזַעַע
 בְּצָע וּמְנַבְּיאָה וְעַד־בְּחָנוּ בְּלֹו עַשָּׂה שָׁקָר :
 14 וְיַרְפָּא אֶת־שָׁבֵר עַמִּי עַל־גַּלְלָה
 לְאָמָר שְׁלוּסָם שְׁלוּסָם וְאַיִן שְׁלוּסָם :

2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὑψος σου, Θύγατερ Σιων. 3 εἰς αὐτὴν ἔξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποιμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἔκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
 4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσομβίας; οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας.
 5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.
 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος Ἐκκοψόν τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ιερουσαλημ δύναμιν· ὁ πόλις ψευδής, ὅλη καταδυναστείᾳ ἐν αὐτῇ.
 7 ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκούσθησεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός. πόνω καὶ μάστιγι 8 παιδευθήσῃ, Ιερουσαλημ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται. 9 ὅτι τάδε λέγει κύριος Καλαμάσθε καλαμάσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ισραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ. 10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ ὀκούσεται; ἴδού ἀπερίτητα τὰ ὧτα αὐτῶν, καὶ οὐ δύνανται ἀκούειν· ἴδού τὸ ὅρμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμόν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸν ὀκούσαι.
 11 καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἔκχεώ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἄμα, ὅτι ἀνήρ καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.
 12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὺς καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅτι ἐκτενῷ τὴν χειρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει κύριος.
 13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἔως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ιερέως καὶ ἔως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.
 14 καὶ ἰώντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἔξουθενούντες καὶ λέγοντες Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ ποὺ ἔστιν εἰρήνη;
 15 idcirco furore Domini plenus sum laboravi sustinens effunde super parvulum foris et super concilium iuvenum simul vir enim cum muliere capieatur senex cum pleno dierum
 16 et transibunt domus eorum ad alteros agri et uxores pariter quia extendam manum meam super habitantes terram dicit Dominus
 17 a minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum
 18 et curabant contritionem filiae populi mei cum ignominia dicentes pax pax et non erat pax

15 הָבֵשׁ כִּי תֹעֲבָה עַשְׂוֹ גַּם־בָּוֹשֶׁת
לֹא־יָבוֹשׁוּ נִסְמְחָלִים לֹא יָרֻעוּ לְכָן יִפְלֹא
בְּנְפָלִים בְּעַת־פְּקָרְתִּים יִכְשָׁלוּ אָמָר
יְהוָה: ס

16 כִּי אָמָר יְהוָה עַמְּדָו עַל־דֶּרֶכִים
וְרָאוּ וְשָׁאַלׁוּ לְנִתְבּוֹת עֲוֹלָם אִירְדָּה דָּרָךְ
הַטּוֹב וְלַכְּרָבָה וּמִצְאָו מִרְגּוֹעַ לְנִפְשָׁכֶם
וַיִּאמְרוּ לֹא גָּלוּ:

17 וְהַקְמָנוּ עַלְיכֶם צְפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל
שּׁוֹפֵר וַיִּאמְרוּ לֹא נִקְשִׁיבָה:
18 שְׁמַעַי הַגָּזֶן הַבָּהָר אֲנָכִי מִבְּיאָ רְעוֹתָה

19 אֶל־הָעָם הַזֶּה פָּרַי מִחְשְׁבּוֹתָם כִּי
עַל־דֶּבֶרִי לֹא הַקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי
וַיִּמְאַסְוְּבָה:

20 לְפָהָרָה לִי לְבָנָה מִשְׁבָּא תְּבוֹא וְקַנָּה
הַטּוֹב מִאָרֶץ מִרְחַק עַלְוֹתֵיכֶם לֹא לְרַצּוֹן
וַיִּבְחַקְמָם לְאָעָרְבּוֹ לִי:

21 לְבָנָה כִּי אָמָר יְהוָה הַנֶּנִּי נִתְן אֶל־הָעָם
הַזֶּה מִכְשְׁלִים וּכְשָׁלוּ בָּם אֲבוֹתָה וּבָנָים
יְהִיוּ שָׁכְנוּ וְרָעָוּ יָאָבָדוּ [וְאָבָדוּ] פ

22 כִּי אָמָר יְהוָה הַנֶּה עַם בָּא מִאָרֶץ
אַפְּנִין וְנוּיָה וְדָלָל יַעֲזֹר מִנְרְכָתִירָאָרֶץ:
בְּקַשְׁתָּה וּכְדַּונְה יְחֹזְקֵי אַכְזָרִי הוֹא וְלֹא

וְרַחֲמוֹ קְולָם כִּים יְהָמָה וְעַל־סְוִיסִים
וְרַכְבָּבוֹ עַרְוךְּ קָאִישׁ לְפָלְחָמָה עַלְיָה
בְּתִצְיָוָן:

24 שְׁמַעַנוּ אֶת־שְׁמַעַנוּ רְפּוּ יְדַיְנוּ אַרְהָה
הַחַזְיָקָנִי חִיל כִּי־וְלֹהָה:

25 אֶל־חַצְאָאִי [חַצְאָאִי] הַשְּׁדָה וּבְדָרָה
אֶל־תַּלְכִּי [תַּלְכִּי] כִּי תַּרְבֵּ לְאַיְבָּמְנוֹר
מִפְּבִּיבָּ:

¹⁵Dovrebbero vergognarsi dei loro atti abominevoli, ma non si vergognano affatto, non sanno neppure arrossire. «Per questo cadranno vittime come gli altri, nell'ora in cui li visiterò crolleranno», dice il Signore.

¹⁶Così dice il Signore: «Fermatevi nelle strade e guardate, informatevi dei sentieri del passato, dove sta la strada buona percorretela, così troverete pace per la vostra vita». Ma essi hanno risposto: «Non la prenderemo!».

¹⁷Ho posto sentinelle per vegliare su di voi: «Fate attenzione al suono del corvo». Hanno risposto: «Non ci baderemo!».

¹⁸Per questo ascoltate, o genti, e sappi, o assemblea, ciò che avverrà di loro;

¹⁹ascolta, o terra: «Ecco, io faccio venire contro questo popolo la sventura, frutto dei loro pensieri, perché non hanno prestato attenzione alle mie parole e hanno rigettato la mia legge.

²⁰Perché mi offrite incenso di Saba e la preziosa cannella che viene da lontano? I vostri olocausti non mi sono graditi, non mi piacciono i vostri sacrifici».

²¹Perciò così dice il Signore: «Ecco, metterò pietre d'inciampo per questo popolo e inciameranno insieme padri e figli; vicini e amici periranno».

²²Così dice il Signore: «Ecco, un popolo viene dalla terra del settentrione, una grande nazione si muove dall'estremità della terra.

²³Impugnano archi e lance, sono crudeli, senza pietà. Il loro clamore è quello di un mare agitato e montano cavalli, pronti come un sol uomo alla battaglia contro di te, figlia di Sion».

²⁴«Appena ne abbiamo udito la fama ci sono cadute le braccia; si è impadronita di noi l'angoscia, come gli spasimi di partoriente».

²⁵Non uscite nei campi e non camminate per le strade, perché la spada nemica è terrore all'intorno.

¹⁵κατησχύνθισαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδὲ ὁς καταισχυνόμενοι κατησχύνθισαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολούνται, εἰπεν κύριος.

¹⁶τάδε λέγει κύριος Στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἤδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰώνιους καὶ ἤδετε, ποίᾳ ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθή, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὑρόσετε ἄγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν Οὐ πορευσόμεθα.

¹⁷κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν Οὐκ ἀκουσόμεθα.

¹⁸διὰ τοῦτο ἥκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμανοῦντες τὰ ποιμνια αὐτῶν.

¹⁹ἄκουε, γῆ· Ἰδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν· ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.

²⁰ἴνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὄλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσιν δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι.

²¹διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ νεῖοι ἄμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολούνται.

²²τάδε λέγει κύριος Ἰδού λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπὸ ἐσχάτου τῆς γῆς.

²³τόξον καὶ ξιφύνην κρατήσουσιν, ἵταμός ἐστιν καὶ οὐκ ἐλέήσει, φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Σιων.

²⁴ἥκουσαμεν τὴν ἀκοήν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, θλῖψις κατέσχεν ὑμᾶς, ὥδηνες ὡς τικτούσης.

²⁵μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι βομβαία τῶν ἔχθρων παρουσεῖ τικτούσης.

¹⁵confusi sunt quia abominationem fecerunt quin potius confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt quam ob rem cadent inter ruentis in tempore visitationis sua corruent dicit Dominus

¹⁶haec dicit Dominus state super vias et videte et interrogate de semitis antiquis quae sit via bona et ambulate in ea et invenietis refrigerium animabus vestris et dixerunt non ambulabimus

¹⁷et constitui super vos speculatores audite vocem tubae et dixerunt non audiemus

¹⁸ideo audite gentes et cognoscite congregatio quanta ego faciam eis

¹⁹audi terra ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum eius quia verba mea non audierunt et legem meam proiecerunt

²⁰ut quid mihi tus de Saba adfertis et calamus suave olentem de terra longinqua holocausta vestra non sunt accepta et victimae vestrae non placuerunt mihi

²¹propterea haec dicit Dominus ecce ego dabo in populum istum ruinas et ruent in eis patres et filii simul vicinus et proximus et peribunt

²²haec dicit Dominus ecce populus venit de terra aquilonis et gens magna consurget a finibus terrae

²³sagittam et scutum arripiet crudelis est et non miserebitur vox eius quasi mare sonabit et super equos ascendent praeparati quasi vir ad proelium adversum te filia Sion

²⁴audivimus famam eius dissolutae sunt manus nostrae tribulatio apprehendit nos dolores ut parturientem

²⁵nolite exire ad agros et in via ne ambuletis quoniam gladius inimici pavor in circuitu

בְּתַעֲמִי חָנֵרִישׁק וְהַחֲפֵלְשִׁ בְּאֶפְרַיִם 26
אָכְלָ חַיְדָ עַשְׂיִ לְךָ מִסְפָּד תְּמִרְוֹרִים כִּי
פְּתָאָם יְכָא הַשְׁדָּר עַלְנוּ:

בְּחַזְוֹן נִתְחַזֵּק בְּעַמִּי מִבְּצָר וְתַדְעַ
וּבְחַנְנָה אַתְּדְרָכֶם:

כְּלָמֵם סְרִי סְוָרִרִים הַלְּכִי רְכִיל נִתְחַשֵּׁת
וּבְרוֹזֶל כְּלָמֵם מִשְׁחִיתִים הַמָּה:

נִתְחַרְמַת מִפְּחַת מְאַשְׁתָּם [מִ]אָשׁ [קָמָ]
נִפְּרַת לְשֹׁאוֹן כְּרֻנָּה צְרוֹף וְרוּעִים לֹא נִתְהַכוּ:

כְּסֶף נִמְאָס קִרְאֵו לְהַם כִּי מִאָס יְהוָה
בְּהַם: פ

CAPITOLO 7

Il vero culto: A. L'attacco contro il tempio

1 הַכְּבָר אֲשֶׁר דִּינָה אֶל־יְהוָה מֵאָתָה יְהוָה
לְאָמֵר: 2 עַמְּדֵ בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה וְקַרְאֵת

שְׁם אֲתָה־הַכְּבָר הַזֹּה וְאָמְרָתְךָ שְׁמַעְ
רְבָר־יְהוָה כָּל־יְהוָה הַבָּאים בְּשַׁעַרִים

הָאֱלֹהָה לְהַשְׁתַּחַווֹת לִיהוָה: ס 3 בְּהָאָמֵר

יְהוָה צָבָאות אֱלֹהֵינוּ וְשָׁרָאֵל הַיטָּבוֹ
דָּרְכִיכֶם וּמַעְלָלֵיכֶם וְאַשְׁכָנָה אַתְּכֶם בְּפִיקּוּם

הַזֹּה: 4 אֲלַהֲבָטְחוּ לְכֶם אֲלַדְבָּרִי הַשְּׁקָר
לְאָמֵר הַיְכָל יְהוָה הַיְכָל יְהוָה הַיְכָל יְהוָה

הַמָּה: 5 כִּי אִם־הַיְטִיב תִּטְבִּיוּ

אַתְּדְרִיכֶם וְאַתְּמַעְלִיכֶם אַמְּעַשְׂוֹת תְּעַשׂ

מִשְׁפְּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רָעָה:

6 גַּר יִתּוֹם וְאַלְמֹנָה לֹא חַשְׁקוּ וְדָם גָּנְקִי
אֲלַהֲתָשְׁפָכּוּ בְּמִקּוּם הַזֹּה וְאַחֲרִי אֲלֹהִים

אַחֲרִים לֹא תַּלְכֵי לְרֹעַ לְכֶם:

7 וְשָׁפְנִתִי אַתְּכֶם בְּמִקּוּם הַזֹּה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר
נִתְחַי לְאַבּוֹתֶיכֶם לִמְנֻעָלִים וּעְדֻעָלִים:

8 הַנָּה אַתְּכֶם בְּטַחִים לְכֶם עַל־דְבָרִי הַשְּׁקָר
לְבָלָהִי הַוּשִׁיל: 9 הַנְּגַב רְצַח וּנְאָפָה וְהַשְׁבָּעָה

לְשָׁקָר וּקְטָרָר לְבָעֵל וְהַלְךָ אַחֲרִי אֲלֹהִים
אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם:

²⁶Figlia del mio popolo, vèstiti di sacco e ròtolati nella cenere. Fa' lutto come per un figlio unico, laméntati amaramente, perché improvviso piomberà su di noi il distruttore! ²⁷Io ti ho posto come colui che saggia il mio popolo, perché tu conoscessi e saggiassi la loro condotta.

²⁸Sono tutti ribelli, spargono calunnie, duri come bronzo e ferro: corrompono tutto.

²⁹Il mantice soffia con forza, ma il piombo resta intatto nel fuoco; invano si vuole raffinarlo a ogni costo, le scorie non si separano. ³⁰Argento rifiutato li chiamano, perché il Signore li ha rifiutati.

26 θύγατερ λαιοῦ μου, περίζωσαι σάκκον, κατάπασαι ἐν σπόδῳ, πένθος ἀγαπητοῦ ποιήσαι σεαυτῇ, κοπετόν οἰκτρόν, ὅτι ἔξαιρηντς ἥξει ταλαιπωρίᾳ ἐφ' ὑμᾶς.

27 δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὄδον αὐτῶν 28 πάντες ἀνήκοοι, πορεύμενοι σκολιῶς, χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 ἐξέλιπεν φυσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπεν μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκόπει, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

30 ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτούς κύριος.

26 filia populi mei accingere cilicio et conspergere cinere luctum unigeniti fac tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos

27 probatorem dedi te in populo meo robustum et scies et probabis viam eorum

28 omnes isti principes declinantur ambulantes fraudulenter aes et ferrum universi corrupti sunt

29 defecit sufflatorium in igne consumptum est plumbum frustra conflavit conflatr malitia enim eorum non sunt consumptae

30 argentum reprobum vocate eos quia Dominus proiecit illos.

CAPITOLO 7

Il vero culto: A. L'attacco contro il tempio

1

2 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶσα ἡ Ιουδαΐα·

3 τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ισραὴλ Διορθώσατε τὰς ὄδοις ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιώ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὀφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες Ναὸς κυρίου ναὸς κυρίου ἐστίν.

5 ὅτι ἔαν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὄδοις ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ

6 καὶ προσῆλυτον καὶ ὄφρανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἵμα ἀθόσιν μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 καὶ κατοικιώ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ, ἥ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰώνος καὶ ἔως αἰώνος.

8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὀφεληθήσεσθε,

9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχάσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιάτε τῇ Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὃν οὐκ οἴδατε, τοῦ κακῶς ἐίναι ὑμῖν

1 Verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

2 sta in porta domus Domini et praedica ibi verbum istud et dic audite verbum Domini omnis Iuda qui ingredimini per portas has ut adoretis Dominum

3 haec dicit Dominus exercituum Deus Israel bonas facite vias vestras et studia vestra et habitabo vobiscum in loco isto

4 nolite confidere in verbis mendaciis dicentes templum Domini templum Domini templum Domini est

5 quoniam si bene direxeritis vias vestras et studia vestra si feceritis iudicium inter virum et proximum eius

6 advenae et pupillo et viduae non feceritis calumniam nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc et post deos alienos non ambulaveritis in malum vobis met ipsi

7 habitabo vobiscum in loco isto in terra quam dedi patribus vestris a saeculo usque in saeculum

8 ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii qui non proderunt vobis

9 furari occidere adulterare iurare mendaciter libare Baali et ire post deos alienos quos ignoratis

10 וְבָאתֶם וְעַמְדָתֶם לִפְנֵי בֵּית הָזֹה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵי עָלָיו וְאָמְרָתֶם נִצְלָנוּ לְמַעַן עֲשָׂות אֶת כָּל־הַתּוֹעֲבָה הַאֲלָה:

11 הַמְּעֵרֶת פְּרָצִים דָּן הַבַּיּוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא־רָשְׁמֵי עָלָיו בְּעַיְנֵיכֶם גַּם אֲנִי הַבָּה רָאִיתִי נָסְמִיהָה: ס

12 כִּי לְכוּ־נָא אֶל־מִקְומֵי אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שְׁכִנְתִּי שְׁמֵי שֵׁם בְּרָאשָׁנָה וּרְאוּ אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂיתִי לְךָ מִפְנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

13 וְעַתָּה יִעַן עֲשָׂוָתְכֶם אֶת־כָּל־הַמְּעֻשִׁים הַאֲלָה נָסְמִיהָה וְאֶדְבֵּר אֶלְיכֶם הַשֶּׁם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעַתֶּם וְאֶקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיהם:

14 וְעָשָׂיתִי לְבִיתְךָ אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו אֲשֶׁר אַתָּם בְּתִיחַם בָּוֹ וְלִמְקוּם אֲשֶׁר־נִתְּחַתָּה לְכֶם וְלֹא־בְּתוּתְכֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂיתִי לְשָׁלוֹ:

15 וְהַשְּׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מִלְּפָנֵי כָּאֵשׁ הַשְּׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֶחָיכֶם אֶת־כָּל־גָּרוּעָם אֲפָרִים: ס

Il vero culto: B. Gli dei stranieri

16 וְאַתָּה אֶל־תְּהַפֵּלְלָו בַּעֲד־הַעַם הַזֶּה וְאֶל־תְּשַׁא בְּעַדְם רָגָה וְתִפְלָלה וְאֶל־תְּפִגְעַבְךָ כִּירָאַנְגָּשׁ שְׁמָע אַחֲךָ:

17 הָאֱנֹךְ רָאָה מִנְהָה הַמָּה עָשִׂים בְּעָרִי יְהוָה וּבְחַצּוֹתָיו יוֹרְשָׁלָם: 18 הַבְּנִים מֶלֶךְתִּים עָצִים וְהָאָבוֹת מִבְּעָרָם אֶת־הָאָשָׁתָן וְהָנָשִׁים לְשֹׁות בָּאָזְקָה לְעַשּׂות כְּנָוִים לִמְלָכָת הַשְׁמִינִים וְהַשְׁבִּיךְ נְסִיכִים לְאֶלְקָטִים אֶחָדִים לְמַעַן הַכְּעָסִנִּי: 19 הָאֱתָן הַמִּכְעָסִים נָאָמִידָה הַלְוָא אָתָם לְמַעַן בְּשַׁת פְּנִיהם:

20 לְכָן כִּי־אָמְרוּ אֶרְנִי וְהָזָה הַבָּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִתְכַּתְּ אֶל־הַמְּקוּם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבָּהָמָה וְעַל־עַץ הַשְּׁרָה וְעַל־פָּרִי הַאֲרָמָה וּבְעָרָה וְלֹא תִּכְבֶּה: ס

¹⁰Poi venite e vi presentate davanti a me in questo tempio, sul quale è invocato il mio nome, e dite: "Siamo salvi!", e poi continuate a compiere tutti questi abomini.

¹¹Forse per voi è un covo di ladri questo tempio sul quale è invocato il mio nome? Anch'io però vedo tutto questo! Oracolo del Signore.

¹²Andate, dunque, nella mia dimora di Silo, dove avevo da principio posto il mio nome; considerate che cosa io ne ho fatto a causa della malvagità d'Israele, mio popolo.

¹³Ora, poiché avete compiuto tutte queste azioni – oracolo del Signore – e, quando vi ho parlato con premura e insistenza, non mi avete ascoltato e quando vi ho chiamato non mi avete risposto, ¹⁴io tratterò questo tempio sul quale è invocato il mio nome e in cui confidate, e questo luogo che ho concesso a voi e ai vostri padri, come ho trattato Silo.

¹⁵Vi scacerò dalla mia presenza, come ho scacciato tutti i vostri fratelli, tutta la discendenza di Efraim.

10 καὶ ἥλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ, οὐδὲ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ, καὶ εἰπατε Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἰκός μου, οὐδὲ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ ἐκεῖ, ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἐγὼ ἴδου ἐώρακα, λέγει κύριος.

12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωῷ, οὐδὲ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἐμπροσθεν, καὶ ἵδετε ἀ ἐποίησα αὐτῷ ὅπτο προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

13 καὶ νῦν ἀνθ’ ὧν ἐποίησατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἡκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,

14 καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ, ὃ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ’ αὐτῷ, ἐφ’ ᾧ ὑμεῖς πεποιήθατε ἐπ’ αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ, ὃ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλωῷ.

15 καὶ ἀπορούψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέροιψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πάντοι σπέρματα Εφραϊμ.

Il vero culto: B. Gli dei stranieri

16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὔχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι. 17 ἢ οὐχ ὁρᾶς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ιερουσαλὴμ; 18 οἱ γυναῖκες αὐτῶν συλλέγουσιν ἔντα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίσουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσιν με. 19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν; λέγει κύριος· οὐχὶ ἔαυτούς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν; 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδού ὁργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ἔντα τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

17 nonne vides quid isti faciant in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem

18 filii colligunt ligna et patres succidunt ignem et mulieres conspergunt adipem ut faciant placentas Reginæ caeli et libent diis alienis et me ad iracundiam provocent

19 numquid me ad iracundiam provocant dicit Dominus nonne semet ipsos in confusionem vultus sui

20 ideo haec dicit Dominus Deus ecce furor meus et indignatio mea conflatur super locum istum super viros et super iumenta et super lignum regionis et super fruges terrae et succendetur et non extinguetur

Il vero culto: C. Il culto senza fedeltà

**21 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
עֲלוֹתֶיכֶם סְפוּ עַל־זְבַחֲיכֶם וְאֶכְלֵי בָּשָׂר:**

**22 כִּי לֹא־דָבַרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם וְלֹא
צִוִּיתֶם בַּיּוֹם הַזֹּאת [הַזֹּאי] אֶתְתֶם מִאָרֶץ
מִצְרָיִם עַל־דָּבְרֵי עֹלָה וּבָ�חַ:**

**23 כִּי אָמַר־תְּדַבֵּר תְּנִהָה צְוִיתֵי אֶתְתֶם
לְאָמֵר שְׁמַעוּ בְּקֹולִי וְהִנֵּה תַּלְכֵדְתֶם לְאֱלֹהִים
וְאַתֶּם תְּהִירֵלִי לְעַם וְתַלְכֵדְתֶם בְּכָל־דָּרְכֵךְ
אֲשֶׁר אָצַנָּה אֶתְכֶם לְמַעַן יוֹטֵב לְכֶם:**

**24 וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא־הִתְפַּנְטוּ אֶת־אָזְנוֹם וְלֹכְכוּ
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא לְפָנִים:**

**25 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָא אֲבוֹתֶיכֶם מִאָרֶץ
מִצְרָיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאָשֶׁר־אָלַיכֶם
אֶת־כָּל־עַבְדָנִי הַנְּבִיאִים יּוֹם הַשְּׁבָט וְשָׁלָחֶם:**

**26 וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל־יְהָדָה וְלֹא הָטַו אֶת־אָזְנוֹם
וְיִשְׁחַנְהָ:**

**27 וְאָמְרָתָם אֶלְيָהֶם זֹה הַגּוֹן אֲשֶׁר לְזֹא־שְׁמַעוּ
בְּקוּלִי הַנָּהָר אֶלְהָיו וְלֹא לְקֹחוּ מָסֶר אֶבֶדֶה
הַאמּוֹנָה וְנִכְרַתָּה מִפְּרַחַם: ס**

Il vero culto: D. Di nuovo il culto illegittimo; minaccia di esilio

**28 קִנְחָה בְּיַמָּאֵס יְהָנָה וְיִתְפַּשְׁ אֶת־דָּוָר
עַבְרָתוֹ: 30 קִידְעָשׂוּ בְנֵי־יְהָוָה הַרָּע**

**בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

**29 תְּגַלֵּא גַּזְעַן נָוֶד וְהַשְׁלִיכֵי יִשְׁאָר עַל־שְׁפִים
קִנְחָה בְּיַמָּאֵס יְהָנָה וְיִתְפַּשְׁ אֶת־דָּוָר
עַבְרָתוֹ: 30 קִידְעָשׂוּ בְנֵי־יְהָוָה הַרָּע**

**30 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

Il vero culto: C. Il culto senza fedeltà

**21 תָּדַעַתְּךָ אֶת־יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־זְבַחֲיכֶם וְאֶכְלֵי בָּשָׂר:**

**22 כִּי לֹא־דָבַרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם וְלֹא
צִוִּיתֶם בַּיּוֹם הַזֹּאת [הַזֹּאי] אֶתְתֶם מִאָרֶץ
מִצְרָיִם עַל־דָּבְרֵי עֹלָה וּבָ�חַ:**

**23 כִּי אָמַר־תְּדַבֵּר תְּנִהָה צְוִיתֵי אֶתְתֶם
לְאָמֵר שְׁמַעוּ בְּקֹולִי וְהִנֵּה תַּלְכֵדְתֶם לְאֱלֹהִים
וְאַתֶּם תְּהִירֵלִי לְעַם וְתַלְכֵדְתֶם בְּכָל־דָּרְכֵךְ
אֲשֶׁר אָצַנָּה אֶתְכֶם לְמַעַן יוֹטֵב לְכֶם:**

**24 וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא־הִתְפַּנְטוּ אֶת־אָזְנוֹם וְלֹכְכוּ
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא לְפָנִים:**

**25 לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצָא אֲזֹנוֹ אֲבּוֹתֶיכֶם מִאָרֶץ
מִצְרָיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאָשֶׁר־אָלַיכֶם
אֶת־כָּל־עַבְדָנִי הַנְּבִיאִים יּוֹם הַשְּׁבָט וְשָׁלָחֶם:**

**26 וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל־יְהָדָה וְלֹא הָטַו אֶת־אָזְנוֹם
וְיִשְׁחַנְהָ:**

**27 וְאָמְרָתָם אֶלְיָהֶם זֹה הַגּוֹן אֲשֶׁר לְזֹא־שְׁמַעוּ
בְּקוּלִי הַנָּהָר אֶלְהָיו וְלֹא לְקֹחוּ מָסֶר אֶבֶדֶה
הַאמּוֹנָה וְנִכְרַתָּה מִפְּרַחַם: ס**

**28 וְאָמְרָתָם אֶלְיָהֶם זֹה הַגּוֹן אֲשֶׁר לְזֹא־שְׁמַעוּ
בְּקוּלִי הַנָּהָר אֶלְהָיו וְלֹא לְקֹחוּ מָסֶר אֶבֶדֶה
הַאמּוֹנָה וְנִכְרַתָּה מִפְּרַחַם: ס**

**29 קִנְחָה בְּיַמָּאֵס יְהָנָה וְיִתְפַּשְׁ אֶת־דָּוָר
עַבְרָתוֹ: 30 קִידְעָשׂוּ בְנֵי־יְהָוָה הַרָּע**

**30 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

**31 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

**32 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

**33 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

**34 בְּעִינֵי נָאוֹם־יְהָוָה שָׁמוֹ שְׁקֹוצִיחָם בְּבֵית
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמֵי עָלָיו לְטָמָאָוָ:**
**וְכֹנֵן בְּמֹתָה הַקְּפָה אֲשֶׁר־בְּנֵיָא
בְּוֹרָהָם לְשָׁרֶף אֶת־בְּנֵיָהָם
וְאֶת־בְּנֵתֵיהָם בְּאָשׁ אֲשֶׁר־לֹא צִוָּתִי וְלֹא
עַלְתָּה עַל־לְבָבִי: ס**

35 ס

Il vero culto: D. Di nuovo il culto illegittimo; minaccia di esilio

**21 תָּדַעַתְּךָ אֶת־יְהוָה צְבָאֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־זְבַחֲיכֶם וְאֶכְלֵי בָּשָׂר:**

**22 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲבוֹתֶיכֶם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**23 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**24 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**25 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**26 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**27 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**28 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**29 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**30 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**31 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**32 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**33 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

**34 וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי אֶת־אֲזְנוֹם וְלֹא־תְּהִרְאֵנִי
בְּמַעַצּוֹת בְּשָׁרוֹת לְבֵם הָרָע וְנִיהְיוּ לְאַחֲרֵי
וְלֹא־לְפָנִים:**

35 ס

לֹכֶן הַנְּהִרְיָמִים בְּאֵימָנֶיךָ יְהוָה
וְלֹא־יֹאמֶר עוֹד תִּתְחַפֵּט וְגַם בְּנַדְנָמָכִי
אִסְמִינָא הַהֲרַגָּת וְקַבְרוֹ בַּתְּחַפֵּט מֵאַיִן
מִקְוּם : וְהַזְוָה נְבָלַת הָעָם הַזֶּה

לֹא מִאָכֵל לְעוֹף הַשְׁנִים וְלַבְּהַמָּת הָאָרֶץ
וְאַיִן מִתְחִיד : 34 וְהַשְׁבַּטְיוֹ מַעֲרִי יְהוּדָה
וּמִחְצּוֹת יְרוּשָׁלָם קֹול שְׁזוֹן וּקֹול שְׁמַחָה
קֹול חָנוֹן וּקֹול כָּלה קִי לְחַרְבָּה תְּהִירָה
הָאָרֶץ :

CAPITOLO 8

בְּעֵת הַקְּרִיא אַסְמִינָה וַיֹּצְאָו [וְצִיאָו]
אַת־עָצְמוֹת מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאַת־עָצְמוֹת־שָׁרוֹן
וְאַת־עָצְמוֹת הַכְּהָנוֹת וְאַתְּ עָצְמוֹת הַנְּבִיאִים
וְאַתְּ עָצְמוֹת יוֹשְׁבֵרִיר יְרוּשָׁלָם מִקְבְּרִיהָם :

וְשְׁתַחַום לְשָׁמֶשׁ וְלִירָחָ וְלִכְלָוָ צָבָא הַשְׁנִים
אֲשֶׁר אֲהָבוּם וְאֲשֶׁר עָבְרוּם וְאֲשֶׁר הַלְּכָיו
אַחֲרֵיכֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשָׁוּם וְאֲשֶׁר הַשְׁפַּחוֹת לְהָם
לֹא יָאָסְפּוּ וְלֹא יָקְבְּרוּ לְרַמְּן עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה
יְהֻנָּיו : 3 וְגַבְתָּר מִתְּמִיחִים לְכָל הַשְּׂאָרִית
הַנְּשָׁאָרִים מִן־הַמְּשִׁפְחָה הַרְעָה הַזֹּאת
בְּכָל־הַמְּקֻמּוֹת הַנְּשָׁאָרִים אֲשֶׁר הַדְּחוֹקִים שָׁם
נָאָם יְהֻנָּה צְבָאות : ס

Minacce, lamenti, istruzioni. Traviamento di Israele

**4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם בָּהּ אָמַר יְהוָה הַיְּפֵלוֹ
וְלֹא יָקְמוּ אַסְמִינָה וְלֹא יִשְׁוֹב :**
5 מִדְעָעָ שׁוּבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלָם מִשְׁבָּה
נִצְחָת הַחֲזִיקָה בַּתְּרִמְיוֹת מְאֻנוֹ לְשֻׁוב :
**6 הַקְּשָׁבָתוֹ וְאַשְׁמָעָ לֹא־כָן וְדָבָרוֹ אֵין אִישׁ
נִחְתָּם עַל־גַּעַזְוֹ לְאָמֵר מָה עֲשָׂרָיו כָּלָה שָׁב**
בְּמַרְצּוֹתָם [בְּ] מִרְוִצְתָּם בְּסָוס שׁוֹטָרִי :
בְּמִלְחָמָה :
**7 גַּם־חִסִּיךְה בְּשָׁנִים יְרַעַת מְוֹעָדָה וְרַדָּר
וּסְסָס [וְ] סִיסָּס וְעַנְור שְׁמָרוֹ אַתְּעַת בְּאַנְהָה
וְעַפְּנִי לֹא יְרַעַת מְשֻׁבָּט יְהֻנָּה :**

³²Perciò, ecco, verranno giorni – oracolo del Signore – nei quali non si chiamerà più Tofet né valle di Ben-Innòm, ma valle della Strage. Allora si seppellirà in Tofet, perché non ci sarà altro luogo.

³³I cadaveri di questo popolo saranno pasto agli uccelli dell'aria e alle bestie della terra e nessuno li scacerà.

³⁴Farò cessare nelle città di Giuda e nelle vie di Gerusalemme i canti di gioia e d'allegria, i canti dello sposo e della sposa, perché la terra diverrà un deserto».

32 διὰ τοῦτο ἵδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Βαμός τοῦ Ταφεθ καὶ Φάραγξ νίον Εννομ, ἀλλ᾽ ἡ Φάραγξ τῶν ἀνηρημένων, καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρώσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσθόβων.

34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐκ διόδων Ιερουσαλημ φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.—

CAPITOLO 8

1 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, ἔξισουσιν τὰ ὄστα τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τὰ ὄστα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὄστα τῶν ιερέων καὶ τὰ ὄστα τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὄστα τῶν κατοικούντων Ιερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν 2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πάντας τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἢ ἡγάπησαν καὶ οἵς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσσων αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἵς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, 3 ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωήν, καὶ πάσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐὰν ἔξωσι αὐτοὺς ἐκεῖ.

Minacce, lamenti, istruzioni. Traviamento di Israele

4 "Οτι τάδε λέγει κύριος Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέψων οὐκ ἐπιστρέψει;

5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἡθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

6 ἐνώπιον σαθεῖ δὴ καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτως λαλήσουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων Τί ἐποίησα; διέλιπτεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ὕπος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 καὶ ἡ ασιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν καὶ χειλιδών, ἀγροῦ στροφία ἐφύλαξεν καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν, ὃ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου.

32 ideo ecce dies venient dicit Dominus et non dicetur amplius Tho-feth et vallis filii Ennom sed vallis Interfectionis et sepelient in Tho-feth eo quod non sit locus

33 et erit morticinum populi huius in cibum volucribus caeli et bestiis ter-ræ et non erit qui abigat

34 et quiescere faciam de urbibus Iuda et de plateis Hierusalem vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae in desolatione enim erit terra.

1 In tempore illo ait Dominus eicient ossa regis Iuda et ossa principum eius et ossa sacerdotum et ossa prophetarum et ossa eorum qui habitaverunt Hierusalem de sepulchris suis

2 et pandent ea ad solem et lunam et omnem militiam caeli quae dilexerunt et quibus servierunt et post quae ambulaverunt et quae quasi-sierunt et adoraverunt non colligentur et non sepelientur in sterquilinum super faciem terrae erunt

3 et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt ad quae eici eos dicit Dominus exercitum.

Minacce, lamenti, istruzioni. Traviamento di Israele

4 Et dices ad eos haec dicit Dominus numquid qui cadet non resurget et qui aversus est non revertetur

5 quare ergo aversus est populus iste in Hierusalem aversione contentiosa adprehenderunt menda-cium et noluerunt reverti

6 adtendi et auscultavi nemo quo bonum est loquitur nullus est qui agat paenitentiam super peccato suo dicens quid feci omnes conversi sunt ad cursum suum quasi equus impetu vadens in proelio 7 milvus in caelo cognovit tempus suum turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui populus autem meus non cognovit iudicium Domini

La legge del Signore nelle mani dei sacerdoti

8 אַיִּחָה תְּמֹרֶד חֲכָמִים אֲנָהָנוּ וְתוֹרָת יְהוָה אָתָּנוּ אֲכָל הַנֶּה לְשָׁקֵר עֲשָׂה עַט שָׁקֵר סְפָרִים :

9 הַבִּישׁוּ חֲכָמִים קָתוּ וַיַּלְכְּדוּ הַנֶּה בְּבִרְכִּיהָוָה מְאֹסָוּ וְחַכְמָתָה לְהָם :

Ripresa di un frammento con minacce

10 לְכָן אַתָּה אַתָּה נְשִׁיחָם לְאֶחָדִים שְׁדוֹתֵיכֶם לְיוֹרְשֵׁים כִּי מִקְתָּן וְעַד-גָּדוֹל בְּלָה בְּצֻעַבְצֻעַ מִנְבָּיא וְעַד-כָּהּ בְּלָה עֲשָׂה שָׁקֵר :

11 וַיַּרְא֨וּ אֶת-שָׁבֵר בְּתִ-עַמִּי עַל-גְּקָנָה לְאָמֶר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאַיִן שְׁלוֹם :

12 הַבָּשִׁי כִּי תֹעֲבָה עָשָׂו גַּם-בָּשָׁו לְאַיִּשׁוּ וְהַכְּלָמָם לֹא יַנְעַז יְהִינָּן יְבָלֵי בְּנָפְלִים בְּעַת פְּקֻדָּתָם יַכְשִׁלוּ אָמֶר וַיְהִי :

Minacce alla vigna - Giuda

13 אָסָף אַסִּיפֶם נָאָמִידְיוֹה אֵין עֲנָבִים בְּגַפְןִי וְאֵין תְּאַנְּם בְּתָאָנָה וְהַעֲלָה נְבָל וְאַתָּה לְהָם יַעֲבָרוּם : 14 עַל-מִתָּה אֲנָהָנוּ וּשְׁבִים הָאָסְפָוּ וּנוּכָו אַל-עֲרֵי הַמִּבְּאָר וּנְדִמְהָדָשָׁם כִּי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ הַרְפָּנוּ וּנְשִׁקוּנוּ מִירָאשׁ כִּי חָטָאתָנוּ לְיְהֹוָה :

15 קְיוֹה לְשָׁלוֹם וְאֵין טֹוב לְעַת מִרְפָּה וְהַנֶּה בְּעַהָה : 16 מַהְנוּ וְשָׁמַעַנְהָתָה סְוֹסִיו מִקְולָמַצְחָלוֹת אֶבְיָרְיוּ רַעֲשָׂה כָּל-דָּארָץ וְיִבּוֹאוּ וְיִאָכְלּוּ אָרֶץ וְמִלְאָה עִיר וְיִשְׁבְּבָה : ס 17 כִּי הָנָגִי מִשְׁלָחָם בְּכָם נְחַשִּׁים צְפָעָנִים אֲשֶׁר אַיְלָהָם לְחַשׁ וְנִשְׁכּוּ אַתָּכֶם נָאָמִידְיוֹה : ס

Lamento del profeta per una carestia

18 מִבְּלִיעַתִּי עַלְיִי יְנוּן עַלְיִי לְבִי דָּיו :

La legge del Signore nelle mani dei sacerdoti

8 Come potete dire: "Noi siamo saggi, perché abbiamo la legge del Signore"? A menzogna l'ha ridotta lo stilo menzognero degli scribi! ⁹I saggi restano confusi, sconcertati e presi come in un laccio. Ecco, hanno rigettato la parola del Signore: quale sapienza possono avere?

9 גַּסְחָעַנְתְּהָסָאָן סְוֹפְרִים אֲנָהָם תְּהַנְּהָה וְיַלְכְּדוּהָם בְּבִרְכִּיהָוָה מְאֹסָוּ וְחַכְמָתָה לְהָם :

Ripresa di un frammento con minacce = 6,12-15

10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις,

11

12

Minacce alla vigna - Giuda

13 καὶ συνάξουσιν τὰ γενίματα αὐτῶν, λέγει κύριος, οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστιν σύκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν. 14 ἐπὶ τῇ ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυρὰς καὶ ἀπορριψώμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά· εἰς καιρὸν ἴασεως, καὶ ἵδοὺ σπουδὴ.

16 ἐκ Δαν ὀκουσόμεθα φωνὴν ὁξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμού ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ· καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. 17 διότι ἵδού ἐγὼ ἔξαποστέλλω εἰς ἡμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἵς οὐκ ἔστιν ἐπῆσαι, καὶ δήξονται ἡμᾶς.

18 ἀνίατα μετ' ὁδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορούμενης.

Lamento del profeta per una carestia

18 Dolor meus super dolorem in me cor meum maerens

8 quomodo dicitis sapientes nos sumus et lex Domini nobiscum est vere mendacium operatus est stilus mendax scribarum

9 confusi sunt sapientes perterriti et capti sunt verbum enim Domini proicerunt et sapientia nulla est in eis.

10 Propterea dabo mulieres eorum exteris agros eorum heredibus quia a minimo usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium 11 et sanabunt contritionem filiae populi mei ad ignominiam dicentes pax pax cum non esset pax

12 confusi sunt quia abominationem fecerunt quinimmo confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt idcirco cadent inter corrientes in tempore visitationis suae corrent dicit Dominus.

13 Congregans congregabo eos ait Dominus non est uva in vitibus et non sunt fucus in ficulnea folium defluxit et dedi eis quae praetergressa sunt

14 quare sedemus convenite et ingrediamur civitatem munitam et sileamus ibi quia Dominus noster silere nos fecit et potum dedit nobis aquam fellis peccavimus enim Domino

15 expectavimus pacem et non erat bonum tempus medellae et ecce formido 16 a Dan auditus est fremitus equorum eius a voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra et venerunt et devoraverunt terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius 17 quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos quibus non est incantatio et mordebunt vos ait Dominus.

19 הַנְּגָה־קֹול שְׁוֻעָת בַּת־עֲמִי מֵאָרֶץ
מִרְתְּחִים קִירְתָּה אֵין בָּצְיָן אֶם־מֶלֶךְ
אֵין בָּתָה מִדְּוֹעַ הַכְּעָסָנוּ בְּפֶסְלֵיהֶם
בְּבָבְלִי נָכֶר :

20 עַבְרָה קָצֵיר בָּלָה קִיז וְאַנְחָנוּ לֹא
נוֹשָׁעָנוּ : **21** עַל־שְׁבָר בַּת־עֲמִי הַשְּׁבָרִת
קְדָרְתִּי שְׁפָה הַחֹקְתָּנִי :

22 הַאֲרוֹן אֵין בְּגָלְשָׂר אֶסְרְפָּא אֵין שָׁם
כִּי מִדְּוֹעַ לֹא עַלְתָּה אַרְכָּת בַּת־עֲמִי :

23 מִידְּוֹתָן רָאשֵׁי מִים וְעַנְיִן מִקּוֹר
דְּמָעָה וְאַבְכָּה יוֹמָם וּלִילָּה אֶת קְלָלֵי
בַּת־עֲמִי :

CAPITOLO 9

Corruzione morale di Giuda

1 מִירְיָמִינִי בַּמְּדָבָר מִלּוֹן אֶרְחִים וְאַעֲזָבָה
אֶת־עֲמִי וְאַלְכָה נְאָתָם כִּי כָּלָם מִנְאָפִים
עַצְּרָת בְּנֵדִים :

2 וְנִירְכּוּ אֶת־דְּלָשׂוֹנָם קְשָׁתָם שָׁקָר וְלֹא
לְאַמְוֹנָה נְבָרוּ בָּאָרֶץ כִּי מְרֻעָה אֶל־רְעוֹתָה
יָצָאוּ וְאָתְּרִי לְאִזְּרָעָו נְאָמִרְיָהוָה : ס

3 אִישׁ מְרֻעָהוּ הַשְּׁמָרוּ וְעַל־כָּל־אָחָל
אַל־תָּבְטַחוּ כִּי כָּל־אָחָח עַקְוֹב יַעֲלֵב
וְכָל־רָע רְכִילִי יְהָלֵד :

4 וְאַיִשׁ בְּרֻעָהוּ יְהָלֵלוּ וְאַמְתָּה לֹא יְדָבָרוּ
לְמַדְּרוּ לְשָׂוֹם דָּבְרֵשָׁקָר הַעֲוָה נְלָאוּ :

5 שְׁבָתָה בְּתֻוקָה מְרֻמָּה בְּמְרֻמָּה מְאָנוּ
הַעֲתָדוֹתִי נְאָמִרְיָהוָה : ס

6 לְכָנָה אֶמְרָה וְהָנָה אַבָּאָות הָנָנִי
צְוָרָفָם וּבְחַנְגָּתִים כִּי־אַיְדָה אַעֲשָׂה מִפְנֵי
בַּת־עֲמִי : **7** חַז שׁוֹחַט [שְׁחוֹת] לְשׂוֹנָם
מְרֻמָּה דָּבָר בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת־רְעוֹתָה יְדָבָר
וּבְקָרְבוֹן יְשִׁים אָרְבוֹ:

8 הַעַל־אֱלֹהָה לֹא־אָפְקָר־בָּם נְאָמִרְיָהוָה
אָם בְּנָיו אֲשֶׁר־כֹּזוֹ לֹא תַּתְנַקֵּם נְפִשִּׁי :

19 ideoū φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μαικρόθεν Μή κύριος οὐκέτι ἐστιν ἐν Σιων; ἢ βασιλεὺς οὐκέτι ἐστιν ἐκεῖ; διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις;

20 διῆθεν θέρος, παρῆθεν ἄμητος, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην· ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὀδύνες ὡς τικτούσης. **22** μὴ ὅρτίνη οὐκέτι ἐστιν ἐν Γαλααδ, ἢ ίατρὸς οὐκέτι ἐκεῖ; διὰ τί οὐκέτι θαυμάζει θυγατρὸς λαοῦ μου;

23 τίς δώσει κεφαλὴ μου ὑδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ κλαύσσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου;—

CAPITOLO 9

Corruzione morale di Giuda

1 τίς δῷμι μοι ἐν τῇ ἔρημῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ’ αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχώνται, σύνοδος ἀθετούντων. **2** καὶ ἐνέτειναν τὴν γλώσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξῆλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκέτι ἔγνωσαν.

3 ἔκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ’ ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύεται.

4 ἔκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπάξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν· μεμάθηκεν ἡ γλώσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἡδίκησαν καὶ οὐ διέλιπτον τοῦ ἐπιστρέψαι.

5 τόκος ἐπὶ τόκῳ, δόλος ἐπὶ δόλῳ· οὐκέτι θελον εἰδέναι με.

6 διὰ τὸν τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. **7** βολίς τιτρώσκουσα ἡ γλώσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ὅρματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν.

8 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκέτι σκέψομαι, λέγει κύριος, ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκέτι κόδικήσει ἡ ψυχή μου;

9 numquid super his non visitabo dicit Dominus aut in gentem huiuscemodi non ulciscetur anima mea

Lamenti a Sion

**9 עַל־הָרִים אֲשֶׁר בְּכֵי נֹהָה וְעַל־נֹאֹתָה
מִדְבָּר קִינָה כִּי נִצְחָוּ מִבְּלִי־אִישׁ עַבְרָן
וְלֹא שָׁמְעוּ קֹול מַקְנָה מַעֲופֵת הַשָּׁמַיִם
וְעַד־בָּהָמָה נָדְרוּ הַלְּכוֹן:**

**10 וְנִתְחַזֵּק אֶת־יְרוֹשָׁלָם לְגָלִים מַעֲנוֹן פְּנִים
וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֲתָּה שְׁמַמָּה מִבְּלִי יוֹשֵׁב:**

**11 מִירָאֵישׁ הַחֲכָם וּבָנָו אֶת־הָאָתָה וְאֶשְׁר
הַבָּר פִּירְיָהָה אֱלֹי וְוִינְדָה עַל־מֶה אֲבָדָה
הָאָרֶץ נִצְתָּה כִּמְדֻבָּר מִבְּלִי עַבְרָן :**

**12 וְנִאֲמַר יְהוָה עַל־עַכְם אֶת־תּוֹרָתִי
אֲשֶׁר נִסְפִּי לְבָיוֹם וְלֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא־הַלְּכוּ בָּהָן:**

**13 נִילְכּוּ אֶתְרִי שְׁרָרוֹת לְבָם וְאֶתְרִי
הַבָּעֵלִים אֲשֶׁר לְאָרוּם אַבּוֹתָם :**

**14 לְבָן כְּה־אָמַר יְהוָה צְבָאות אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל הַנֶּן מִאֲכִילָם אֶת־הָעָם הַזֶּה :**

15 לְעָנָה וְהַשְׁקִוִים מִירָאֵשׁ :

**16 וְהַפְּצֹוֹתִים בְּנָיוֹם אֲשֶׁר לֹא יַדְעַו הַמֶּה
וְאַבּוֹתָם וְשְׁלַחְתִּי אֶת־חַרְבָּם אֶת־הַחֶרֶב עַד
כְּלֹוֹתֵי אַוּתָם :**

**17 לְמִקְוּנוֹת וְתוּבָ�נָה וְאֶל־הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ
וְרַבּוֹאָהָה :**

**18 וְתַרְדַּנָּה עִינֵּינוֹ דְמַעָה וְעַפְעָפִינוֹ
יַלְדוֹמִים :**

**19 אָזְדֵּשׁ שְׁדָרָנו בְּשָׁנוֹ מִאָד כִּירְעֹזָנוֹ אָרֶן כִּי
הַשְׁלִיכּוּ מִשְׁכָנָנוּתָנוּ :**

**20 כִּי־שְׁמַעְנָה נְשִׁים דְבָרִי־הָנָה וְתַחַת
אֶזְנוֹתָם דְבָרִי־פִי וְלְפִרְנָה בְּנוֹתֵיכֶם נָהָיָה
וְאַשְׁהָ רְעִוָּתָה קִינָה :**

**21 כִּי־עַלְהָ מֹות בְּחַלְבָּנוֹתָה
בְּאֶרְמָנוֹתָנוֹ לְהַכְּרִית עַוְלָל מְחוֹזָה
בְּחַוּרִים מְוֹרָהָבוֹת :**

⁹Sui monti alzerò gemiti e lamenti, un canto di lutto sui pascoli della steppa, perché sono desolati, nessuno più vi passa, né più si ode il grido del bestiame. Gli uccelli dell'aria e le bestie del cielo sono tutti fuggiti, scomparsi.

¹⁰«Ridurrò Gerusalemme a un cumulo di rovine, a un rifugio di sciacalli; ridurrò alla desolazione le città di Giuda, senza più abitanti». ¹¹Chi è così saggio da capirlo? A chi ha parlato la bocca del Signore, perché lo annuncia? Perché la terra è devastata, desolata come un deserto senza passanti? ¹²Ha detto il Signore: «È perché hanno abbandonato la legge che avevo loro posto innanzi e non hanno ascoltato la mia voce e non l'hanno seguita», ¹³ma hanno seguito la caparbietà del loro cuore e i Baal che i loro padri avevano fatto loro conoscere».

¹⁴Pertanto così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: «Ecco, farò loro ingoiare assenzio e bere acque avvelenate;

¹⁵li disperderò in mezzo a nazioni che né loro né i loro padri hanno conosciuto e manderò dietro a loro la spada finché non li abbia sterminati».

¹⁶Così dice il Signore degli eserciti: «Attenti, chiamate le lamentatrici, che vengano! Fate venire le più brave!».

¹⁷Facciano presto, per intonare su di noi un lamento. Sgorghino lacrime dai nostri occhi, le nostre palpebre stillino acqua, ¹⁸perché una voce di lamento si ode da Sion: «Quanto siamo rovinati! Che vergogna abbandonare il paese, e vedere abbattute le nostre abitazioni!».

¹⁹Udite, dunque, o donne, la parola del Signore, i vostri orecchi accolgano la parola della sua bocca. Insegnate alle vostre figlie il lamento, l'una all'altra un canto di lutto.

²⁰Poiché la morte è entrata dalle nostre finestre, si è introdotta nei nostri palazzi, ha abbattuto i fanciulli nella via e i giovanini nelle piazze.

Lamenti a Sion

⁹Epì tὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἑρήμου θρῆνον, ὅτι ἔξελιπτον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· οὐκ ἥκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως· ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔως κτηνῶν ἔξεστησαν, ὥχοντο.

¹⁰καὶ δῶσω τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. ¹¹τίς ὁ ἀνθρωπὸς ὁ συνετός, καὶ συνέτω τοῦτο, καὶ ὡς λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτὸν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν· ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήρθρη ὡς ἐρημος παρὰ τὸ μὴ διοιδεύεσθαι αὐτήν;

¹²καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἥκουσαν τῆς φωνῆς μου,

¹³ἀλλ’ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων, ἢ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν, ¹⁴διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ἰδού ἐγώ ψωμάδι αὐτούς ἀνάγκας καὶ ποτιώδη αὐτούς ὅνδωρ χολῆς

¹⁵καὶ διασκορπιώδη αὐτούς ἐν τοῖς θήνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστέλω ἐπ' αὐτούς τὴν μάχαιραν ἔως τοῦ ἐξαναλώσαι αὐτούς ἐν αὐτῇ.

¹⁶τάδε λέγει κύριος Καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλλέθωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φεγγάσθωσαν

¹⁷καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυνα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὅνδωρ.

¹⁸ὅτι φωνὴ οἴκτον ἥκουσθη ἐν Σιων Πώσηταλαιπτωρήσαμεν κατησχύθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατείπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν. ¹⁹ἀκούσατε δή, γυναικες, λόγον θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὕτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἴκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον. ²⁰ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρόψαι νήπια ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

²¹quia ascendit mors per fenestras nostras ingressa est domos nostras disperdere parvulos de foris iuvenes de plateis

21 דָּבַר בָּה נָאֵם יְהוָה וְנִפְלָה נִכְלָה
הָאָדָם כֶּרֶמוֹ עַל־פָּנָי הַשְׁדָה וְכֻמִּיר
מַאֲחָרִי הַקָּאָר וְאֵין מַאֲסָף: ס

La vera saggezza

22 בַּחֲזָקָתָו וְאַל־יְתַהֲלֵל חַכְםָ
הַשְׁכָלָל עַשְׂרֵה בְּעָשָׂרוֹ:

23 כִּי אִם־בֹּזָאת וַתַּהֲלֵל הַמּוֹתָה לְ
הַשְׁכָלָל וַיַּדַּע אֹתוֹ כִּי אֲנֵן יְהוָה שֶׁשְׁחָדָ
מִשְׁפָט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ קִרְבָּאָלָה חַפְצָתִי
נָאֵם יְהוָה: ס

La circoncisione, falsa garanzia

24 הַגָּה יְמִים בָּאִים נָאֵם יְהוָה וּפְקַדְתִּי
עַל־כָּל־מָול בְּעָרְלָה:

25 עַל־מִצְרָיִם וְעַל־יְהוּנָה וְעַל־אֶדְםָ
וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־קָצְוָאִי
פָּאָה הַיְשִׁבְתִּים בְּמִדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם
עַרְלָתִים וְכָל־בָּית יִשְׂרָאֵל עַרְלִילִיב: ס

CAPITOLO 10**Idoli e vero Dio**

1 שָׁמְעוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר הָבָר יְהוָה
עַל־יְהִיכָם בֵּית יִשְׂרָאֵל:

2 בַּחֲזָקָתָו נָאֵם יְהוָה אַל־הַדָּרֶךְ הַגּוֹיִם
אַל־תַּלְמָדו וּמַאֲתָה תְּשִׁיבָנִים אַל־תַּחֲתָהוּ

3 קִרְיַתְהוּ גְּנוּיִם מְהֻפְּהָה:
4 מִיעּר בְּרָתָה מַעַשָּׂה יְהִידָּרֶךְ בְּמַעַצָּד:

5 כַּתְמָר מְקַשָּׁה הַמָּה וְלֹא יְדָבֵר נְשָׂוא
נְשָׂוא כִּי לֹא יַצְעֲדוּ אַל־קִירָאוּ מַהָּם

6 כִּילָא וְרֹעֵו וְגַם־הִיטִּיב בָּאֵין אָוֹתָם: ס

7 שְׁמָךְ בְּגִבּוּרָה:

1 Ascoltate la parola che il Signore vi rivolge, casa di Israele.

2 Così dice il Signore: «Non imparate la condotta delle nazioni e non abbiate paura dei segni del cielo, poiché di essi hanno paura le nazioni. Perché ciò che provoca la paura dei popoli è un nulla, non è che un legno tagliato nel bosco, opera delle mani di un intagliatore.

3 Li abbelliscono di argento e di oro, li fissano con chiodi e con martelli, perché non traballino. Gli idoli sono come uno spauracchio in un campo di cetrioli: non sanno parlare; bisogna portarli, perché non possono camminare. Non temeteli: non fanno alcun male, come non possono neppure fare del bene».

6 Nessuno è come te, Signore; tu sei grande e grande è la potenza del tuo nome.

21 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὅπισσα θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

La vera saggezza

22 Τάδε λέγει κύριος Μή καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

23 ἀλλ’ ἦν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει κύριος.

La circoncisione, falsa garanzia

24 ἵδον ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτεμημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν, 25 ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν καὶ ἐπὶ Εδωμ καὶ ἐπὶ σινάϊ Αμμων καὶ ἐπὶ νιοὺς Μωαβ καὶ ἐπὶ πάντα περιερόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπεριτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ισραὴλ ἀπεριτμητοι καρδίας αὐτῶν.

CAPITOLO 10**Idoli e vero Dio**

1 Audite verbum quod locutus est Dominus super vos domus Israel

2 haec dicit Dominus iuxta vias gentium nolite discere et a signis caeli nolite metuere quae timent gentes

3 quia leges populorum vanae sunt quia lignum de saltu praecidit opus manuum artificis in ascia

4 argento et auro decoravit illud clavis et malleis concepigit ut non dissolvatur

5 in similitudinem palmae fabricata sunt et non loquentur portata tollentur quia incedere non valent nolite ergo timere ea quia nec male possunt facere nec bene 6 non est similis tui Domine magnus tu et magnum nomen tuum in fortitudine

**7 מִן לֹא יְרָאך מֶלֶךְ הַגּוֹנִים כִּי לֹא תִּאֲתָה
כִּי בְּכָל־חַכּוּמִים הַגּוֹנִים וּבְכָל־מֶלֶכּוּתָם
מֵאַיִן קָמוּךְ:**

**8 וּבְאַחַת יַבְעֶרוּ וַיַּכְסְּלוּ מוֹסֵר הַכְּלִים
עַזְּהָוָא: 9 בְּסֻף מְרֻקָּע מִתְּרֻשִׁישׁ יוֹבָא
וּזְהָבָמָאוֹפָנוּ מַעֲשָׂה חַרְשׁ וִידִי צָוָרָה
חַכְלָת וְאַרְגָּמָן לְבוֹשָׂם מַעֲשָׂה חַכְמִים
כְּלָם: 10 וַיְהִי אֱלֹהִים אָמָתָה
הָאֱלֹהִים חַיִם וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקְצָפָו:**

**11 כְּדָנָה הָאמְרוּן לְהָזָם אֱלֹהִיא
דִּי־שְׁמִינִיא וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ יְאָבָדָה
מְאַרְעָא וְמִן־תְּחֻווֹת שְׁמִינִיא אֱלֹהָה: ס
12 עַשְׂהָא אָרֶץ בְּכָחוֹ מְכִין תְּבֵל בְּחַכְמָתוֹ
וּבְתִּבְגִּינוֹתָו נַטְחָה שָׁמִים:**

**13 לְקוֹל תָּתוֹ הַמּוֹן מִימְמַבְּשָׁמִים וַיַּעַלְהָ
נְשָׁאִים מִקְצָה אָרֶץ [ה] אֲרִין] בְּרִקִּים
לְפָטָר עַשְׂה וַיּוֹצֵא רוח מִאַצְרָתָיו:**

**14 נַבְעֵר כָּל־אָדָם מִדְעַת הַבִּישׁ
כָּל־צָוֹרָף מִפְּסָלָק כִּי שְׁקָר נְסָפָו וְלֹא־רוּחָ
בָּם: 15 הַבָּל הַמָּה מַעֲשָׂה תַּעֲתִיעָם בְּעַת
פְּקָדָתָם יְאָבָדוּ:**

**16 לֹא־כָּאֶלָּה חַלְקָה יַעֲלֵב כִּירְיוֹצָר הַכָּלָל
הָאָוֹ וּוֹשְׁרָאֵל שְׁבָט נְחַלְתָּה וַיְהִי צְבָאות
שָׁמָוֹ: ס**

Panico nel paese

**17 אָסְפֵי מְאַרְצֵךְ כְּנֻעַתְךָ יְשַׁבְתֵּי [וַיָּשַׁבְתָּ]
בְּמִצְורָךְ: ס**

**18 כִּרְכָּה אָמַר יְהֹה הָנָנִי קוֹלָעַ
אֲתִי־יְוֹשֵׁבִי הָאָרֶץ בְּפֶעַם הַזֹּאת וְהַצְּרוּתִי
לְהַמְּלָמָעָן יְמִצְאָוָ: ס**

**19 אָיוֹ לִי עַל־שְׁבָרִי נְחַלָּה מִכְתֵּי וְאַנִּי
אָמְרָתִי אָדָז זֶה חָלִי וְאַשְׁאָנוֹ:**

**7 Chi non temerà te, o re delle nazioni?
A te solo questo è dovuto: fra tutti i sapienti delle nazioni e in tutti i loro regni nessuno è simile a te.**

8 Tutti sono stolti e sciocchi, vana la loro dottrina, come un pezzo di legno.

9 Sono fatti d'argento battuto e laminato, portato da Tarsis, e oro di Ufaz, opera di artisti e di orafi; sono rivestiti di porpora e di scarlatto, lavoro di sapienti artigiani.

10 Il Signore, invece, è veramente Dio, egli è Dio vivente e re eterno; al suo sdegno trema la terra, le nazioni non resistono al suo furore.

11 Direte loro: «Quegli dei che non hanno fatto il cielo e la terra spariranno dalla faccia della terra e da sotto il cielo».

12 Il Signore ha formato la terra con la sua potenza, ha fissato il mondo con la sua sapienza, con la sua intelligenza ha dispiegato i cieli.

13 Al rombo della sua voce rumoreggiano le acque nel cielo. Fa salire le nubi dall'estremità della terra, produce le folgori per la pioggia, dalle sue riserve libera il vento.

14 Resta inebetito ogni uomo, senza comprendere; resta confuso ogni orafo per i suoi idoli, poiché è menzogna ciò che ha fuso e non ha soffio vitale.

15 Sono oggetti inutili, opere ridicole; al tempo del loro castigo periranno.

16 Non è così l'eredità di Giacobbe, perché egli ha formato ogni cosa. Israele è la tribù della sua eredità, Signore degli eserciti è il suo nome.

17 Raccogli da terra il tuo fardello, tu che sei cinta d'assedio,

18 poiché dice il Signore: «Ecco, questa volta cacerò fuori gli abitanti del paese; li ridurrò alle strette, perché non mi sfuggano».

19 Guai a me per la mia ferita; la mia piastra è incurabile. Eppure avevo pensato: «È un dolore sopportabile».

9 ἀργύριον τορευτόν ἔστιν, οὐ πορεύσονται· ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ Θαρσίς ἥξει, χρυσόν Μωραῖς καὶ χειρὶ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά·

11 οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς Θεοί, οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.

12 κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἴσχυι αὐτοῦ, ὁ ἀνόρθωσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἔξετιν τὸν οὐρανὸν

13 καὶ πλήθος ὑδάτος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνίγαγεν νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν καὶ ἔξηγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

14 ἐμώρανθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατηρχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, διτὶ ψευδῆ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·

15 μάταιά ἔστιν, ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.

16 οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ, διτὶ δὲ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ.

**7 quis non timebit te o rex gentium tuum
est enim decus inter cunctos sapientes
gentium et in universis regnis eorum nullus
est similis tui**

**8 pariter insipientes et fatui probabantur
doctrina vanitatis eorum lignum est**

**9 argentum involutum de Tharsis adferunt
et aurum de Ofaz opus artificis et manus
aerarii hyacinthus et purpura indumentum
eorum opus artificum universa haec**

**10 Dominus autem Deus verus est ipse
Deus vivens et rex sempiternus ab indignatione eius commovebitur terra et non sustinebunt gentes comminationem eius**

11 sic ergo dicetis eis dili qui caelos et terram non fecerunt pereant de terra et de his quae sub caelis sunt

**12 qui facit terram in fortitudine sua prae-
parat orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos**

13 ad vocem suam dat multitudinem aquarum in caelo et elevat nebulas ab extremitatibus terrae fulgura in pluviam facit et educit ventum de thesauris suis

14 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis artifex in sculptili quoniam falsum est quod conflavit et non est spiritus in eis

15 vana sunt et opus risu dignum in tempore visitationis sua peribunt

16 non est his similis pars Iacob qui enim formavit omnia ipse est et Israel virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi.

Panico nel paese

**17 Συνήγαγεν ἔωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κα-
τοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς.**

17 Congrega de terra confusionem tuam quae habitas in obsidione

18 ὅτι τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγή σου·

18 quia haec dicit Dominus ecce ego longe proiciam habitatores terrae in hac vice et tribulabo eos ita ut inveniantur

**19 vae mihi super contritione mea
pessima plaga mea ego autem dixi
plane haec infirmitas mea est et portabo illam**

אֲהָלִי שֹׁד וְכָל־מִיתְרִי נַתָּקֵי בְּנֵי

צָאָנוּ וְאִינָם אִין־נֶטֶה עוֹד אֲהָלִי וּמִקִּים
וְרִיעוֹתִי: 21 כִּי גַּבְעָרוֹ הַרְעִים וְאֶת־יְהוּהָה

לֹא דָרְשׁוּ עַל־כֵּן לְאַהֲרֹן
וְכָל־מְרֻעִים נָפֹזָה: ס

22 קָול שְׁמוּעָה הַנֶּה בָּאָה וּרְעֵשׂ גָּדוֹל
מַאֲרִץ צָפֹן לְשָׁוֹם אֶת־עָרִי יְהוּדָה שְׁמָמָה
מַעֲזָן פְּנִים: ס

23 יְהֻנֵּחַ יְהֻנָּה כִּי לֹא לְאָדָם דָּרְכָּו
לֹא־לְאִישׁ הַלְּדָךְ וְהַכִּין אֶת־צָעְדוֹ:

24 וְסַרְנֵי יְהֻנָּה אֶד־בְּמַשְׁפָט אֶל־בָּאָפָּךְ
קוֹדְמָעָטָנִי: 25 שְׁפָךְ חַמְתָּךְ עַל־גָּנוֹים
אֲשֶׁר לְאִידְךָ וּלְעַל מְשָׁפָחוֹת אֲשֶׁר
בְּשָׁמָה לֹא קָרָא כִּי־אָכְלָוּ אֶת־יְעָקָבָב
וְאָכְלָהוּ וְיִכְּלָהוּ וְאַתְּנֹהֵה הַשָּׁמֶן: פ

CAPITOLO 11

Geremia e le parole dell'alleanza

1 הַכְּבָר אָשָׁר הָנָה אֶל־יְרִמְיָהוּ מֵאַתְּ יְהוָה
לְאַמְרֵךְ: 2 שְׁמָעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וְדִבְרָתָם אֶל־אִישׁ יְהוָה וְעַל־יִשְׂרָאֵל
יְרוּשָׁלָם: 3 וְאָמַרְתָּ אֶלְהָם קְהַדְמָרִי יְהוָה
אֶלְךָ שְׁرָאֵל אֶרְורָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע
אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת: 4 אֲשֶׁר צִוָּתִי

אֶת־אֲכֹהֶלְךָ בַּיּוֹם הַזֹּאת אִירְאֹתָם
מַאֲרִץ־מִצְרָיִם מִפְּוֹר הַבָּرֶל לְאָמֵר שְׁמָעוּ
בְּקָרְבֵּי וְעַשְׂתָּם אֶתְכֶם כָּל אֲשֶׁר־אָצַנָּה
אֶתְכֶם וְהִגִּידָם לֵי לְעַם וְאֶנְלִי אָהִיךְ לְכָם
לְאָלֹהִים: 5 לְמַעַן הַקִּים אֶת־הַשְׁבִּיעָה

אֲשֶׁר־נְשַׁבְּעָתִי לְאֲכֹהֶלְךָ לְתַתְּ לְהַמָּרֵץ
זְבַת חֶלְבָּךְ וְדַבָּשׂ כִּיּוֹם הַזָּהָר וְאַעֲזֵן וְאָמַר אַמְּנוֹן
יְדֹוָה: ס 6 וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהִים קָרְבָּא

אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֶלְהָה בְּעָרִי יְהוָה
וּבְחִצּוֹתָיו יְרוּשָׁלָם לְאָמֵר שְׁמָעוּ אֶת־דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַזֹּאת וְעַשְׂתָּם אֶתְכֶם:

20 La mia tenda è sfasciata, tutte le corde sono rotte. I miei figli si sono allontanati da me e più non sono. Nessuno pianta i paletti della mia tenda e stende i teli.

21 I pastori sono divenuti insensati, non hanno più ricercato il Signore; per questo non hanno avuto successo, anzi è disperso tutto il loro gregge. 22 Si ode un rumore che avanza e un grande frastuono dal settentrione, per ridurre le città di Giuda a un deserto, a un rifugio di sciacalli. 23 «Lo so, Signore: l'uomo non è padrone della sua via, chi cammina non è in grado di dirigere i suoi passi.

24 Correggimi, Signore, ma con giusta misura, non secondo la tua ira, per non farmi venir meno». 25 «Riversa il tuo sdegno sulle genti che non ti riconoscono e sulle stirpi che non invocano il tuo nome, perché hanno divorziato Giacobbe, l'hanno divorziato e consumato, e hanno devastato la sua dimora.

20 Η σκηνή μου ἐταλαιπώρθησεν ὥλετο, καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν· οἱ νύοι μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέρρεών μου. 21 ὅτι οἱ ποιμένες ἡγρονεύσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ ἔξεχτησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν. 22 φωνὴ ἀκοῆς ἵδον ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξι τὰς πόλεις Ιουδαίας ἐξ ἀφανισμὸν καὶ κοίτην στρουθῶν. 23 οἶδα, κύριε, ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ. 24 παίδευσον ήμας, κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ήμας ποιήσῃς. 25 ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αὖτοῦ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακώβ καὶ ἔξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἡρήμωσαν.

CAPITOLO 11

Geremia e le parole dell'alleanza

1 Verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

2 audite verba pacti huius et loquimini ad viros Iuda et habitatores Hierusalem

3 et dices ad eos haec dicit Dominus Deus Israel maledictus vir qui non audierit verba pacti huius

4 quod praecepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de fornae ferrea dicens audite vocem meam et facite omnia quae praecipio vobis et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

5 ut suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte et melle sicut est dies haec et respondi et dixi amen Domine

6 et dixit Dominus ad me vociferare omnia verba haec in civitatibus Iuda et foris Hierusalem dicens audite verba pacti huius et facite illa

17 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְכֶם תְּבֻנֵּה בְּבֵית־יִשְׂרָאֵל וְבֵית
עֲלֵיכֶם רָעָה בְּגַنְלֵל רַעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְבֵית
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְהָם לְהַכְעִסֵּנִי לְקַטְרָן : ס

¹⁷ Il Signore degli eserciti che ti ha piantato annuncia la sventura contro di te, per la malvagità che hanno commesso a proprio danno Israele e Giuda, irritandomi con il bruciare incenso a Baal.

Geremia perseguitato ad Anatòt

18 וַיֹּאמֶר יְהוָה הָדִיעָנוּ וְאֶתְתָּחַד אֶת־הַרְאִתִּינוּ
בְּעַלְלִילִים :

19 וְאַנְיִם כְּכָבֵשׂ אֶלְיוֹף יוּבֶל לְטַבּוֹת
וְלֹא־יְרַעַתִּי כִּי עַלְיוֹן חַשְׁבָּו מִחְשְׁבָּות
נְשָׁתִיחַתָּה עַצְבָּן בְּלַחְמָנוּ וּנְכַרְתָּנוּ מִאַרְץ חַיִם
וּשְׁנָנוּ לְאַזְיִצְרָר עָזָד : ס

20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים שְׁפָט פָּרָךְ בְּתוֹן כְּלִוּת
וְלֹבֶשׁ אֶרְאָה נְקַמְתָּךְ מִתְהָם כִּי אֶלְיךָ גָּלוּתִי
אַתְּ־רִיקְבָּו : ס

21 לְכָנָה כִּי־אָמַר יְהוָה עַל־אֶנְשָׁו עֲנָתֹות
הַמְּבָקְשִׁים אֶת־נְפָשָׁה לְאָמַר לֹא תִּנְבָּא
בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא תִּנְבָּא תְּמוּתֵי בִּידֵנוּ : ס

22 לְכָנָה כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהִים שְׁנָתְבָרְבָּה
הַנְּגִינִי פָּקָד עַלְלִילִים הַבְּחוּרִים יִמְתֹּה בְּחַרְבָּה
בְּנֵיכֶם וּבְנֵוֹתִיכֶם יִמְתֹּה בְּרַעַב : ס

23 וְשָׁאָרִית לֹא תִּהְיֶה לְהָם כִּי־אָבִיא
רָעָה אֶל־אֶנְשָׁו עֲנָתֹות שְׁנָת פְּקָדָתָם : ס

CAPITOLO 12

La felicità dei cattivi

1 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֶלְיךָ אֶיךָ
מִשְׁפְּטִים אֶרְבָּר אֶתְךָ נְזֹעַ נְדֹעַ הַדָּר :

2 רְשָׁעִים אַלְתָּה שָׁלוּ כְּלַבְנָדִי בָּרוֹד :
וְנִטְעָתָם נִסְמְשָׁרְשָׁו וְלֹכְדוּ גַּם־עַשְׂרִי בָּרוֹד :

3 קָרוֹב אַתָּה בְּפִיהָם וּרְחֹוק מִכְּלִוּתֵיהָם :
וְאַתָּה יְהוָה יְדֻעָתִי תְּרָאָנִי וּבְחַנְתָּה לְבִי

4 אַתָּה תְּקַמְּמָה כַּצָּאן ? טַבָּה וְתַקְדִּשָּׁם
לְיּוֹם הַרְגָּה : ס

¹Tu sei troppo giusto, Signore, perché io possa contendere con te, ma vorrei solo rivolgerti una parola sulla giustizia. Perché la via degli empi prospera? Perché tutti i traditori sono tranquilli? ²Tu li hai piantati ed essi mettono radici, crescono e producono frutto; sei vicino alla loro bocca, ma lontano dal loro intimo. ³Ma tu, Signore, mi conosci e mi vedi, tu provi che il mio cuore è con te. Strappali via come pecore per il macello, riservali per il giorno della strage.

17 καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ισραὴλ καὶ οἴκου Ιουδα, ὅτι ἐποίησαν ἔαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιάν αὐτοὺς τῇ Βααλ.

17 et Dominus exercituum qui plantavit te locutus est super te malum pro malis domus Israel et domus Iuda quae fecerunt sibi ad inritandum me libantes Baali.

Geremia perseguitato ad Anatòt

18 Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδέυματα αὐτῶν. **19** Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες Δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. **20** κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφρούς καὶ καρδίας, ὕδοιμι τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαιώμα μου. **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθοθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου τοὺς λέγοντας Οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου· εἰ δὲ μή, ἀποθανῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

22 ἴδοιν ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ σινοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιψῷ,
23 καὶ ἐγκατάλειψα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθοθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψωες αὐτῶν.

18 Tu autem Domine demonstrasti mihi et cognovi tunc ostendisti mihi studia eorum

19 et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam et non cognovi quia super me cogitaverunt consilia mittamus lignum in panem eius et eradamus eum de terra viventium et nomen eius non memoretur amplius

20 tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor videam ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam

21 et propterea haec dicit Dominus ad viros Anathoth qui quaerunt animam tuam et dicunt non prophetabis in nomine Domini et non morieris in manibus nostris

22 propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego visitabo super eos iuvenes morientur in gladio filii eorum et filiae eorum morientur in fame

23 et reliquiae non erunt ex eis inducam enim malum super viros Anathoth annum visitationis eorum.

CAPITOLO 12

La felicità dei cattivi

1 Δίκαιος εἶ, κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλίσω πρὸς σέ· τι ὅδος ἀσεβῶν εὐδοῦται, εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα;

2 ἐφρύτευσας αὐτούς καὶ ἐρριζώθησαν, ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγύς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 καὶ σύ, κύριε, γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄγνισον αὐτούς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

1 Iustus quidem tu es Domine si dispensem tecum verumtamen iusta loquar ad te quare via impiorum prosperatur bene est omnibus qui praevaricantur et inique agunt

2 plantasti eos et radicem miserunt proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori eorum et longe a renibus eorum

3 et tu Domine nosti me vidisti me et probasti cor meum tecum congrega eos quasi gregem ad victimam et sanctifica eos in die occisionis

4 עַד־מָתִי תִּאכְלֶל הָאָרֶץ וְעַשֵּׂב
כָּל־הָשָׁדָה יִבְשֶׂם מְרֻעָת יְשִׁיבָתְךָ סְפִתָּה
בְּהַמּוֹת עֲוֹנָךְ כִּי אָמַרְתָּ לֹא יָרָא
אַתְּ אַחֲרִיתָה :

5 קַי אַתְּ רָגְלִים רָצָחָה נִילָאָךְ וְאַיךְ
תַּחֲרַחַת אַתְּ הַסּוּסִים וּבְאָרֶץ שְׁלוּם אַתָּה
בּוֹשֵׁחַ וְאַיךְ הַעֲשָׂה בְּנוֹאָן תִּרְקֹן :

6 קַי נִמְ-אָתָּה וּבִתְּאָבִיךְ גַּם־הַמָּפָה בְּגַדְךָ
בְּהַזְבָּחָה קָרָאוּ אַתְּ רִיךְ מְלָא
אַל־תָּאמַנוּ בָּם כִּי־רִיכְבָּרוּ אַלְכָ טֻבּוֹת : ס

Lamenti del Signore sulla sua eredità invasa

7 עַזְבָּה יְהוָה אַתְּ בִּתְיִוְתְּנָהָלָתִי וְטַשְׁפִי אַתְּ נָחָלָתִי
בְּתַחַת אַתְּ דִּידָרוֹת נְפֵשִׁי בְּכָפֶר אַיְלָה :

8 הַיְתָה־לְלִי נְחַלְתִּי כָּרִירָה בִּיעָר נְתָגָה
עַלְיָה בְּקוּלָה עַל־כָּן שְׁנָאָתִיה :

9 הַעֲיט אָכְבָעַ נְחַלְתִּי לְיִהְוֹת סְכִיבָה
עַלְיָה לְכָיו אָסְפָה כָּל־חַיִת הַשְׁרָה הַתְּיוֹ
לְאַכְלָה : 10 רַעַם רַבִּים שְׁחַתּוּ כַּרְמֵי
בְּסָסָוּ אַתְּ חַלְקָתִי נְתָנוּ אַתְּ חַלְקָתִת חַמְדָתִי
לְמַרְבֵּר שְׁמַמָּה :

11 שְׁמַת לְשָׁמַמָּה אַכְלָה עַלְיָה שְׁמַמָּה
נְשָׁמַמָּה כָּל־הָאָרֶץ כִּי אֵין אִישׁ שָׁם
עַל־לְבָב : 12 עַל־כָּל־שְׁפִים בְּמַדְבָּר בָּאוּ
שְׁרָדִים כִּי חַרְבָּה לִיְהֹה אַכְלָה
מִקְאָת־אָרֶץ וְעַד־קָצָה הָאָרֶץ אֵין שְׁלוּם
לְכָל־בָּשָׂר : ס

13 זָרְעוּ חַטִּים וּקְצִים קָדְרוּ נְחַלְוּ לֹא
יַעֲלוּ וּבָשָׂוּ מִתְּבוֹאָתֵיכֶם מַתְּרוֹן
אַפְּרִיהָה : ס

Giudizio e salvezza dei popoli vicini

14 כִּהוּ אָמַר יְהוָה עַל־כָּל־שְׁכִינִי הַרְעִים
הַנּוֹעִים בְּנַחַתְךָ אֲשֶׁר־הַנְּתָלָתִי אַתְּ עַמִּי
אַתְּ יִשְׂרָאֵל הַנִּנְיָן נִתְשַׁמֵּט מַעַל אַדְמָתֶם
וְאַתְּ בֵּית יְהוּדָה אַתְּוֹשׁ מִתּוֹכֶם :

4 Fino a quando sarà in lutto la terra e seccherà tutta l'erba dei campi?
Le bestie e gli uccelli periscono per la malvagità dei suoi abitanti che dicono: «Dio non vede la nostra fine».

5 «Se, correndo con i pedoni, ti stanchi, come potrai gareggiare con i cavalli? Se ti senti al sicuro solo in una regione pacifica, che cosa farai nella boscaglia del Giordano? 6 Persino i tuoi fratelli e la casa di tuo padre, persino loro sono sleali con te; anch'essi ti gridano dietro a piena voce; non fidarti di loro quando ti dicono buone parole».

4 ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρος τοῦ ἀγροῦ ἔηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἦφαντίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν Οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. 5 οοὖν οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσιν σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρίγνης σὺ πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυγάματι τοῦ Ιορδάνου; 6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἥθετησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσιν πρόδος σὲ καλά.

4 usquequo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea consumptum est animal et volucere quoniam dixerunt non videbit novissima nostra

5 si cum peditibus currens laborasti quomodo contendere poteris cum equis cum autem in terra pacis secura fueris quid facies in superbia Iordanis

6 nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipsi pugnaverunt adversum te et clamaverunt post te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona.

Lamenti del Signore sulla sua eredità invasa

7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχήν μου εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῆς.
8 ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσθησα αὐτήν.

9 μὴ σπῆλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπῆλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

10 ποιμένες πολλοί διέρθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον· 11 ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας, διὸ ἐμὲ ἀφανισμῷ ἤφαντίσθη πάσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνήρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἥλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρους τῆς γῆς ἔως ἄκρους τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκὶ.

13 σπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίσατε· οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὀφελήσουσιν αὐτούς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ δύνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου.

Giudizio e salvezza dei popoli vicini

14 Ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπομένων τῆς κληρονομίας μου, ἃς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ Ἰδού ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ιουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.

14 Haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israel ecce ego elevam eos de terra eorum et domum Iuda evellam de medio eorum

15 וְהִנֵּה אֲחָרִי נַחַשׁ אֶתְמָם אֲשֹׁׁב
וְרַחֲמָתִים וְהַשְׁבָתִים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ וְאִישׁ
לְאֶרְצֹוֹ:

16 וְהִנֵּה אֶסְלָמָד וְלִמְדוֹ אֲתַ-דְּרָכִי עַמִּי
לְהַשְׁבָע בְּשָׂמֵי חִירִיהָה פָּאַשֵּׁר לְמִדּוֹ
אֲתַ-עֲמִי לְהַשְׁבָע בְּבָעֵל וּבְבָנוֹ בְּתֹוךְ עַמִּי:

17 וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ וּנְתַשְׁתִּי אֲתַ-הֲגֹן
הַהֲוָא נְתֹושׁ וְאֶבֶד נְאָמָרָהוּ: ס

CAPITOLO 13

La cintura inutilizzabile

1 כִּי-אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהִים וְקַנִּית לְכָךְ
אֶזְוֹר פְּשָׁתִים וְשָׁמְתוֹן עַל-מְרָגָנוֹ וְבְפִים

לְאַתְּבָחוֹ: 2 וְאֶקְנָה אֲתַ-הֲאֹזֵר קְדֻבָּר
יְהֹוָה וְאַשְׁם עַל-מְרָגָנוֹ: ס

3 וְיִהְיֶה דְּבָרֵידָה אֱלֹהִי שְׁנִית לְאָמַר:

4 קְח אֲתַ-הֲאֹזֵר אֲשֶׁר קַנִּית אֲשֶׁר
עַל-מְתֻנָּיךְ וּקוֹמֶךָ לְדֹךְ פְּרָתָה וְטַמְנָהוּ שֶׁם
בְּנִיקִים הַפְּלָעָה:

5 וְאֶלְךָ וְאֶתְמָנָהוּ בְּפִרְתָּה כַּאֲשֶׁר צָוָה
יְהֹוָה אָזְרִי:

6 וְיִהְיֶה מִקְץ יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים
קַוֵּם לְדֹךְ פְּרָתָה וְקַח מִשְׁמָט אֲתַ-הֲאֹזֵר
אֲשֶׁר צִוָּיתָךְ לְטַמְנָהוּ:

7 וְאֶלְךָ פְּרָתָה וְאַחֲרָה אֲתַ-הֲאֹזֵר
מִן-הַמִּקְומָם אֲשֶׁר-טָמַנְתָּיו שָׁמָה וְהִנֵּה
נְשָׁקַת הָאֹזֵר לֹא יָצַלךְ לְכָל: פ

8 וְיִהְיֶה דְּבָרֵידָה אֱלֹהִי לְאָמַר:
9 כִּי אָמַר יְהֹוָה כֹּה אֲשֶׁר-הָיָה אֲתַ-גָּנוֹן
יְהֹוָה וְאֲתַ-גָּנוֹן יְרֹשָׁלָם הַרְבָּב:

10 הַעַם תֹּהַה תְּרֻעַת הַמְּאַנְיִם לְשָׁמוֹעַ
אֲתַ-דְּבָרִי הַהֲלָכִים בְּשְׁרוּתִים לְבָם וְלִלְכָה

אֲחָרִי אֶל-הָעִם אֲחָרִים לְעַבְדָם
וְלַהֲשַׁתְּחִנּוֹת לְהָם וַיְהִי כָּאֹזֵר הַזֶּה אֲשֶׁר

לְאֶצְלָח לְכָל: ל

¹⁵E, dopo averli sradicati, riprenderò ad avere compassione di loro e farò tornare ognuno al proprio possesso e alla propria terra. ¹⁶Se impareranno con cura le usanze del mio popolo, fino a giurare nel mio nome dicendo: «Per la vita del Signore!», come hanno insegnato al mio popolo a giurare per Baal, allora potranno stabilirsi in mezzo al mio popolo. ¹⁷Se invece non ascoltano, estirperò definitivamente quella nazione e la annienterò». Oracolo del Signore.

15 καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

16 καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὄδόν του λαού μου τοῦ ὅμινοιν τῷ ὄνόματί μου Ζῆ κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὅμινοιν τῇ Βααλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου·

17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν, καὶ ἔξαρω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἔξαρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

CAPITOLO 13

La cintura inutilizzabile

1 Τάδε λέγει κύριος Βάδισον καὶ κτήσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὄσφρύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται. 2 καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὄσφρύν μου.

3 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων
4 Λαβέ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὄσφρύν σου
καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην
καὶ κατάκρυψον αὐτὸν ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλίᾳ τῆς πέτρας.

5 καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸν ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος.

6 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλάς καὶ εἶπεν κύριος πρός με Ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὥρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου, οὐδὲ κατώρυξα αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἴδου διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῆ εἰς οὐθέν.

8 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων
9 Τάδε λέγει κύριος Οὕτω φθερώ τὴν ὕβριν Ιουδα καὶ τὴν ὕβριν Ιερουσαλημ,

10 τὸν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὅπιστοι θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.

15 et cum evelleremus eos convertar et miserebor eorum et reducam eos virum ad hereditatem suam et virum in terram suam

16 et erit si eruditis didicerint vias populi mei ut iurent in nomine meo vivit Dominus sicut docuerunt populum meum iurare in Baal aedificabunt in medio populi mei
17 quod si non audierint evellam gentem illam evulsione et perditione ait Dominus.

**11 כי אָשֶׁר יַרְבֶּק הָאֹזֶר אֶל־מִתְגִּיר־אֲישׁ
כֵּן הַדְּבָקָתִי אֶלְיוֹ אֶת־כְּלֵבֶית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כְּלֵבֶית יְהוּדָה נָאָס־יְהוָה לְהִזְוֹת לְ
לְעַם וְלִשְׁם וְלִתְהָלָה וְלִתְפָּאָרָה וְלֹא
שָׁמַעוּ:**

¹¹Poiché, come questa cintura aderisce ai fianchi di un uomo, così io volli che aderisse a me tutta la casa d'Israele e tutta la casa di Giuda – oracolo del Signore –, perché fossero mio popolo, mia fama, mia lode e mia gloria, ma non mi ascoltarono.

I boccali di vino fracassati

**12 וְאִמְרָת אֶלְيָהָם אֶת־הַדְּבָרֶר הַזֶּה ס
כִּי־הָאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל כְּלַגְּבָל
יִמְלָא יְיָן וְאָמְרוּ אֲלֵיכֶם תִּלְעַל לֹא גָּדוּ כִּי
כְּלַגְּבָל יִמְלָא יְיָן:**

¹²Dirai a questo popolo: Così dice il Signore, Dio d'Israele: Ogni boccale va riempito di vino. Essi ti diranno: «Non lo sappiamo forse che ogni boccale va riempito di vino?».

**13 וְאִמְרָת אֶלְיָהָם כִּי־הָאָמַר יְהוָה הַנּוּ
כְּלַגְּבָל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיּוֹשְׁבִים לְדוֹד עַל־כְּסָאוֹ
וְאֶת־הַפְּלָחִים וְאֶת־הַגְּבִיאִים וְאֶת**

¹³Tu allora risponderai loro: Così dice il Signore: Ecco, io renderò tutti ubriachi gli abitanti di questo paese, i re che siedono sul trono di Davide, i sacerdoti, i profeti e tutti gli abitanti di Gerusalemme.

**14 כְּלַיְשֵׁבֵי וּרְוֹשָׁלָם שָׁכְרוּן:
וְגַפְצָתִים אִישׁ אֶל־אָחִיו וְהַאֲבוֹת
וְהַבְּנִים חִזְקוּ נָאָס־יְהוָה לְאָחִמּוֹל
וְלֹא־אָחִוָּס וְלֹא אָרְחָם מִתְּשִׁיחָתָם: ס**

¹⁴Poi li sfracellerò, gli uni contro gli altri, i padri e i figli insieme. Oracolo del Signore.

Non avrò pietà né li risparmierò né per compassione mi tratterò dal distruggerli».

Prospettive di esilio

**15 שְׁמַעוּ וְהָאָנוּ אֶל־תְּגִבָּהוּ כִּי יְהוָה
דָּבָר:**

¹⁵Ascoltate e porgete l'orecchio, non montate in superbia, perché parla il Signore.

**16 תָּנוּ לְיְהוָה אֶלְيָהִים כִּבְוד בְּטֻרָם
יַחֲשֵׁד וּבְטֻרָם וַתְּנַפְּטוּ רְגִלֵּיכֶם עַל־תְּרוּ
נְשָׁף וּקְוִוָּתֶם לְאֹרֶר וְשָׁמֶת לְצַלְמֹות יִשְׁתָּה
וְ[שִׁיתָּה] לְעַרְפָּל:**

¹⁶Date gloria al Signore, vostro Dio, prima che venga l'oscurità e i vostri piedi inciampino sui monti, al cadere della notte. Voi aspettate la luce, ma egli la ridurrà in tenebre e la muterà in oscurità profonda!

**17 וְאִם לֹא תִשְׁמַעְיָה בְּמִסְתְּרִים
תְּכַבֵּחַ נֶפֶשִׁי מִפְנֵי גָּוָה וּרְמָעֵת תְּרַמֵּעַ
וְתַרְדֵּעַ עַיִן דְּמַעַה כִּי נִשְׁבָּה עַדְרֵי יְהוָה: ס**

¹⁷Se non ascolterete, io piangerò in segreto la vostra superbia; il mio occhio verserà lacrime, perché sarà deportato il gregge del Signore.

Minacce a loachin

**18 אָמַר לְמַלְךָ וּלְגִבְרִיה הַשְׁפִּילָה שָׁבוּ
כִּי יַרְדֵּן מַרְאַשׁוֹתֵיכֶם עַתְּרַת הַפְּאָרָתֶם:**

¹⁸«Dite al re e alla regina madre: «Sedete per terra, poiché è caduta dalla vostra testa la vostra preziosa corona».

**19 עַדְרֵי הַנֶּגֶב סָגוּרוּ וְאָנוּ פָתַח חִנְלָת
יְהוּדָה כִּלְתָּה הַגִּלְתָּשׁוּלָמִים: ס**

¹⁹Le città del Neghev sono assediate, nessuno le libera. Tutto Giuda è stato deportato, con una deportazione totale.

11 ὅτι καθάπερ κολλάται τὸ περίζωμα περὶ τὴν δόσφυν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ισραὴλ καὶ πάν οἶκον Ιουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὄνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου.

I boccali di vino fracassati

12 καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον Πᾶς ἀσκός πληρωθῆσεται οὖνου. καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ Μή γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκός πληρωθῆσεται οὖνου;

13 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους νιόντας Δαυὶδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν Ιουδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ μεθύσματι

14 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς νιόντας αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει κύριος, καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτηρίσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

Prospettive di esilio

15 Ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

16 δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ύμων δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ύμων ἐπ' ὅρῃ σκοτεινά καὶ ἀναμενέτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου καὶ τεθίσονται εἰς σκότος.

17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ύμων ἀπὸ προσώπου ὑβρεως, καὶ κατάξουσιν οἱ ὄφθαλμοι ύμων δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου.

Minacce a loachin

18 Dic regi et dominatrici humilimini sedete quoniam descendit de capite vestro corona gloriae vestrae

19 civitates austri clausae sunt et non est qui aperiat translata est omnis iudea transmigratione perfecta.

Ammonizione a Gerusalemme che non si converte

20 **שָׁאֵל שָׂאֵל** עַגְנִיכֶם וּרְאֵי וְ[רְאֵי]

הַבָּאִים מִצְפֹּן אֵיתָה קָהָדָר נְתַנְּךָ אֶזְן

תְּפִאָרָתְךָ :

21 **מִהָּתָּמָרִי כִּירְוָפְּקָר עַלְיךָ וְאַתָּה**

לְמִדְרָתְךָ אַתָּה עַלְיךָ אַלְפִּים לְרַאשׁ הַלְּוָאָה:

תְּכִלִּים יָחֻזְקָה כָּמוֹ אֲשָׁת לְדָה:

22 **וְכִי תָּמָרִי בְּלִבְבָּךְ מִדּוּעַ קְרָאָנִי**

אַלְהָ בָּרָב עֲזָנָה נְגַנָּה שְׁלִיחָךְ נְחַמְּסָה:

עַקְבָּיו:

23 **הַנְּהַפְּךָ כּוֹשֵׁי עָרוֹן וּנְמֶר חַבְרָבָרְתָּיו**

בְּמַדְאָקָם תּוֹכְלוּ לְהִישְׁבָּה לְפָנֵי הַרְעָ:

24 **וְאֲפִיאָם כְּקַשְׁ-עֹבֵר לְרוֹיָה מִרְבָּר:**

זֶה נָוְרָלָךְ מַנְתָּמָנוֹךְ מַאֲחָתִי:

25 **נָאָס-יְהֹוָה אֲשֶׁר שְׁבָחוּת אָזְזִין תְּבַטְּחוּ**

בְּשָׁקָר:

26 **וּנְסַמְּאָנוּ חַשְׁפָּתִי שְׁוֹלִיךְ עַל-פְּנֵיכֶם**

וּנְרָאָה קָלָונִךְ:

27 **נָאָפֵיךְ וּמִצְחָלָתוֹךְ זְקִתָּה זְנוּנָה**

עַל-גְּבוּעוֹת בְּשָׁרָה רָאָתִי שְׁקוֹצְיָה אָוי לְךָ

יְרוּשָׁלָם לֹא תִּתְהַרְּיָ אַתְּרִי מַתִּיעַךְ פָּ:

CAPITOLO 14**La grande siccità**

1 **אֲשֶׁר הָיָה דְּבָרִי-יְהוָה אֶל-יְהֹוּמִיחָה**

עַל-דְּבָרֵי הַבָּאָרוֹת:

2 **אֲבָלָה יְהֹוָה וּשְׁעָרָה אַמְלָלוּ קְדוּרוֹ**

לְאָרֶץ צִוְּתָה יְרוּשָׁלָם עַלְתָּה:

3 **וְאֶנְרִיחָם שְׁלַחוּ צְעֹורִיחָם [צְעֹרִיחָם]**

לְמִינִים בָּאוּ עַל-גְּבִים לְאַמְצָאוּ מִינִים שָׁבָוּ

כְּלִיחָם רַיְקָם בְּשָׁו וְהַכְּלָמוּ וְחַפּוּ רָאָשָׁם:

4 **בְּעָבוּר דָּאָרָמָה תָּתָּה כִּי לְאָדָה נְשָׁם**

בְּאָרֶץ בָּשָׁו אֶפְרַיִם חַפּוּ רָאָשָׁם:

5 **כִּי נִסְמָאֵלֶת בְּשָׁרָה יְלָדָה וְעֹזֶב כִּי**

לְאָדָה דָּשָׁא:

Ammonizione a Gerusalemme che non si converte

20 **'Ανάλαβε ὄφθαλμούς σου, Ιερουσαλήμ, καὶ ἵδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ ἔστιν τὸ ποιμνιον, ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;**

21 **τί ἦρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχὴν οὐκ ὡδίνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν;**

22 **καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου Διὰ τί ἀπήντησέν μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρωνας σου.**

23 **εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάροδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὗνοπισται μεμαθηκότες τὰ κακά.**

24 **καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον.**

25 **οὕτος ὁ καληρός σου καὶ μερίς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει κύριος, ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἥλπισας ἐπὶ φυεύδεσιν.**

26 **κἀγώ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου.**

27 **καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου, ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔωρακα τὰ βδελύγματά σου· οὐάι σοι, Ιερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθη ὀπίσω μου, ἔως τίνος ἔτι;**

CAPITOLO 14**La grande siccità**

1 **Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν περὶ τῆς ἀβροχίας**

2 **Ἐπένθησεν ἡ Ιουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ιερουσαλήμ ἀνέβη.**

3 **καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἥλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὑροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά.**

4 **καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ἥσχύνθησαν γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.**

5 **καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.**

1 **Quod factum est verbum Domini ad Hieremiam de sermonibus siccitatis**

2 **luxit Iudea et portae eius corruerunt et obscuratae sunt in terra et clamor Hierusalem ascendit**

3 **majores miserunt minores suos ad aquam venerunt ad hauriendum non invenerunt aquam reportaverunt vasa sua vacua confusi sunt et adflicti et operuerunt capita sua**

4 **propter terrae vastitatem quia non venit pluvia in terra confusi sunt agricultae operuerunt capita sua**

5 **nam et cerva in agro peperit et reliquit quia non erat herba**

**וְפֶרַאִים עָמָדָיו עַל־שָׁפֹם שָׁאֲפוּ רֹוחַ
כְּתִינִים כָּלֹו עֵינֵיכֶם כִּירָאֵין עַשְׁבָּ:**

7 אָסְעָנוּנִינוּ עַבְּדָנוּ בְּנֵינוּ יְהֻזָּה עַשְׂה לְמַעַן

שְׁמָךְ כִּירְבָּבוֹ מִשְׁוֹבְחָנוּ לְקַח חַטָּאתָנוּ:

8 מִקְוָה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעָנוּ בְּעֵת צָרָה לְמַהַ

תְּהִיהָ בָּנֶר בָּאָרֶץ וְאֶרְחָה נָתָה לְלַיְוִוָּן:

**9 לְפֹהַת תְּהִיהָ כְּאִישׁ נְדָהָם גָּנוּבָּה
לְאִיּוֹכָל לְהֹשִׁיעָן וְאֶתְּהָ בְּקִרְבָּנוּ יְהֻזָּה**

וְשְׁמָךְ עַלְנוּ נְקָרָא אַל־תִּגְנְּנוּ: ס

**10 כִּה־אָמַר יְהֻזָּה לְעַם הַזֶּה בְּנֵן אַחֲבָוָה
לְנֹועַ רְגִלְיָהָם לְאַחֲשָׁבוֹ וְיַהְוָה לְאַרְצָם**

עַתָּה יוֹכֵר עָנוֹם וַיַּפְקֵד חַטָּאתָם: ס

**11 וְנִיאָמֵר יְהֻזָּה אַל־תִּתְפְּלַל
בְּעַד־הָעָם הַזֶּה לְטוֹבָה:**

**12 קְיַצְמָוָה אַיִלְלָי שְׁמָעָנָה אַל־רַגְנָהָם וְכֵי
יַעֲלָוָה עַלְהָה וּמִנְחָה אַיִלְלָי רַצְמָם בְּיַחֲרָבָ**

וּבְרַעַב וּבְרַכָּר אַנְכִי מִכְלָה אַוְתָּם: ס

**13 וְאִמְרָא אַחֲתָה אַדְנִי יְהֻזָּה הַגָּהָה הַבְּאָמִים
אַמְרִים לְהָם לְאַתְּרָא חָרָב וּרְעַב**

לְאִידְיָהָה לְהָם כִּירְשָׁלָם אַמְתָה אַתְּן לְהָם

**בְּמִקְומָם הַזֶּה: ס 14 וְנִיאָמֵר יְהֻזָּה אַל־
שְׁקָר הַגְּבָאים נְבָאים בְּשָׁמֵי לְאַשְׁלַחְתִּים**

**וְלֹא צְוִיתִים וְלֹא דְבָרָתִי אַלְהָם תְּהַווּ
שְׁקָר וּקְסָם וְאַלְילָן [[אַלְילָן]] וְתִרְמוֹת**

וְ[תְּרִמְתִּים] לְפָסְמָה קַתְנָבָאים לְהָם: ס

15 לְכָן כִּה־אָמֵר יְהֻזָּה עַל־גָּנוּבָּים

הַגְּבָאים בְּשָׁמֵי וְאַנְיָה לְאַשְׁלַחְתִּים וְהַמָּה

אַמְרִים תְּרַבָּב וּרְעַב לְאִיהָה בָּאָרֶץ

**הַזָּהָה: 16 וְהַעַם אַשְׁר־הַמָּה נְבָאים לְהָם
יְהֻזָּה מְשֻלְכִים בְּחַצּוֹת וְרוֹשָׁלָם מְפַנֵּינוּ**

**הַרְעָב וְהַרְבָּב וְאַין מִקְבָּר לְהַמָּה הַמָּה
נְשִׁיחָם וּבְנִיחָם וּבְנִתִּיחָם וּשְׁפְכָתִי עַלְהָם**

אַתְּרַעְתָּם:

6 Gli asini selvatici, fermi sui colli, aspirano l'aria come sciacalli, con gli occhi languidi, perché non ci sono pascoli.

7 «Le nostre iniquità testimoniano contro di noi, ma tu, Signore, agisci per il tuo nome! Molte sono le nostre infedeltà, abbiamo peccato contro di te.

8 O speranza d'Israele, suo salvatore al tempo della sventura, perché vuoi essere come un forestiero nella terra e come un viandante che si ferma solo una notte? 9 Perché vuoi essere come un uomo sbigottito, come un forte incapace di aiutare? Eppure tu sei in mezzo a noi, Signore, il tuo nome è invocato su di noi, non abbandonarci!».

10 Così dice il Signore riguardo a questo popolo: «A loro piace fare i vagabondi, non stanno attenti ai loro passi». Ma il Signore non li gradisce; ora ricorda la loro iniquità, chiede conto dei loro peccati.

11 Il Signore mi ha detto: «Non pregare per questo popolo, per il suo benessere. 12 Anche se digiuneranno, non ascolterò la loro supplica; se offriranno olocausti e sacrifici, non li gradirò, ma li distruggerò con la spada, la fame e la peste».

13 Allora ho soggiunto: «Ahimè, Signore Dio! Dicono i profeti: "Non vedrete la spada, non soffrirete la fame, ma vi concederò una pace autentica in questo luogo"». 14 Il Signore mi ha detto: «I profeti hanno proferito menzogne nel mio nome; io non li ho inviati, non ho dato loro ordini né ho parlato loro.

Vi annunciano visioni false, predizioni che sono invenzioni e fantasie della loro mente. 15 Perciò così dice il Signore: I profeti che profetizzano nel mio nome, senza che io li abbia inviati, e affermano: "Spada e fame non ci saranno in questo paese", questi profeti finiranno di spada e di fame. 16 Gli uomini ai quali essi profetizzano saranno gettati per le strade di Gerusalemme, morti di fame e di spada, e nessuno seppellirà loro, le loro donne, i loro figli e le loro figlie. Io rovescerò su di essi la loro malvagità.

6 önoi ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπαις· εἴλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας.— 7 εἰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, κύριε, ποίησον ἡμῖν ἔνεκεν σοῦ, ὅτι πολλαὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σού, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

8 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, κύριε, καὶ σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἵνα τί ἐγενήθης ὥσει πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς ἀυτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα; 9 μὴ ἔσῃ ὕστερος ἀνθρώπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνήρ οὐδὲν ὅμοιον σώζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ, κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέληται ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.— 10 οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ Ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς· νῦν μηνισθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν.

11 καὶ εἴπεν κύριος πρός με Μή προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά· 12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς. 13 καὶ εἴπα Ὡ κύριε, ἴδού ὁ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν καὶ λέγουσιν Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ἡμῖν, ὅτι ἀλλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 14 καὶ εἴπεν κύριος πρός με Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὄντοι μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδῆς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ἡμῖν. 15 διὰ τούτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ἐπὶ τῷ ὄντοι μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἱ λέγουσιν Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται· 16 καὶ ὁ λαός, οἵτινες αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ γυναικεῖς αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκεχώ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν.

15 ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo quos ego non misi dicentes eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem cordis sui prophetant vobis

16 et populi quibus prophetant erunt projecti in viis Hierusalem praefame et gladio et non erit in terra hac in gladio et fame consumentur prophetae illi

16 et dixi a a Domine Deus prophetae dicunt eis non videbitis gladium et famis non erit in vobis sed pacem veram dabit vobis in loco isto

14 et dixit Dominus ad me falso prophetae vaticinantur in nomine meo non misi eos et non praecepi eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem cordis sui prophetant vobis

15 ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo quos ego non misi dicentes eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem cordis sui prophetant vobis

16 et populi quibus prophetant erunt projecti in viis Hierusalem praefame et gladio et non erit in terra hac in gladio et fame consumentur prophetae illi

16 et populi quibus prophetant erunt projecti in viis Hierusalem praefame et gladio et non erit qui sepeliat eos ipsi et uxores eorum filii et filiae eorum et effundam super eos malum suum

17 וְאַמְرָתָךְ אֱלֹהֶם אֶת־הַרְבָּר תִּזְהָר
תְּרֵדָנָה עֲנֵנִי דְמֻעָה לִילָה וַיּוּמָם
וְאַל־תְּרִמֵנִיה כִּי־שָׁבֵר גָּדוֹל נְשָׁבָר
בְּתוּלָה בְּתַעֲפָיו מִכָּה נְחַלָה מָאָד:

18 אִם־יִצְאָתִי הַשָּׁלָה וְהַגָּה חַלְיִתְחָרֵב
וְאֶם־בָּאתִי הַשִּׁיר וְהַגָּה תְּחִלָוִי רַעַב
קִינְמָנְכִיא נִמְכָהן סְחָרִי אַל־אָרֶץ וְלֹא
יָדַעַת:

19 הַנְּאָסָט אֶת־יְהוָה אֱמֶבָצִין
נְעָלָה נְפָשָׁךְ מְדוֹעַ הַכְּיָתָנוּ וְאַיִן לְנוּ
מְרַפְּאָ קָוָה לְשָׁלוֹם וְאַיִן טֹוב וְלַעֲתָה מְרַפְּאָ
וְהַגָּה בְּעִתָּה:

20 יְדַעַנוּ יְהוָה רְשָׁעָנוּ עָנוּ אֶבְוֹתֵינוּ כִּי
חַטָּאנוּ לְךָ:

21 אַל־תָּנַאֲצֵן לְמַעַן שְׁמַךְ אַל־תִּנְבְּלֵל כְּפָא
כְּבָזָק זָכָר אַל־תִּפְרַח אַתָּנוּ:

22 הַוָּשָׁב הַכְּבָלִי גְּנוּים מְשָׁמִים
וְאַסְמָהָשָׁמִים וְהַנוּ רְבָבִים הַלָּא אַתָּה־הָ הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְיָה לְךָ קִידָתָה עֲשֵׂית
אַת־כָּל־אֱלֹהָה: פ

CAPITOLO 15

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי אִם־יִעַמֵּד מֹשֶׁה
וְשָׁמוֹאָל לְפָנֵי אֵין נֶפֶשׁ אֶל־הָעָם תְּנַזֵּה

שְׁלָחֵךְ מַעַל־פָּנֵי וַיֹּצְאוּ: 2 וְהַיָּה כִּי־יָאָמַר
אַל־זֶה אַנְהָ גָּנָא וְאַמְרָתָךְ אֱלֹהֶם כִּי־הָאָמָר
יְהוָה אָשָׁר לְפָנָתָה וְאָשָׁר לְהַרְבֵּל

לְחַרְבָּ וְאָשָׁר לְרַעַב לְרַעַב וְאָשָׁר לְשָׁבֵי
לְשָׁבֵי: 3 וּפְקָרְתֵּי עַלְיָהֶם אַרְכָּע

כְּשַׁבָּחוֹת נָאָס־יְהוָה אֶת־הַחֲרָב לְהַרְגֵּן
וְאַת־הַכְּלָבִים לְסַחַב וְאַת־עֹזֶף הַשָּׁמִים
וְאַת־בְּהַמָּתָה הָאָרֶץ לְאַלְלָ וְלַהֲשֹׁוֹת:

4 וְנִתְקִים לְוֹעֶה [לְזַעַחַת] לְכָל מְמָלָכֹת
הָאָרֶץ בְּגִלְלָ מִנְשָׁה בְּזִיזְקִיהוּ מֶלֶךְ
יְהוָה עַל אָשָׁר־עָשָׂה בִּירוּשָׁלָם:

¹⁷Tu riferirai questa parola: I miei occhi grondano lacrime notte e giorno, senza cessare, perché da grande calamità è stata colpita la vergine, figlia del mio popolo, da una ferita mortale.

¹⁸Se esco in aperta campagna, ecco le vittime della spada; se entro nella città, ecco chi muore di fame. Anche il profeta e il sacerdote si aggirano per la regione senza comprendere».

¹⁹Hai forse rigettato completamente Giuda, oppure ti sei disgustato di Sion? Perché ci hai colpiti, senza più rimedio per noi? Aspettavamo la pace, ma non c'è alcun bene, il tempo della guarigione, ed ecco il terrore!

²⁰Riconosciamo, Signore, la nostra infedeltà, la colpa dei nostri padri: abbiamo peccato contro di te.

²¹Ma per il tuo nome non respingerci, non disonorare il trono della tua gloria. Ricordati! Non rompere la tua alleanza con noi. ²²Fra gli idoli vani delle nazioni c'è qualcuno che può far piovere? Forse che i cieli da sé mandano rovesci? Non sei piuttosto tu, Signore, nostro Dio? In te noi speriamo, perché tu hai fatto tutto questo.

17 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον Καταγάγετε ἐπ’ ὁφθαλμοὺς νύμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαιτητώσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβῃ θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγῇ ὀδυνηρῷ σφρόδρᾳ.

18 ἐὰν ἔξελθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἴδου τραυματίαι μαχαίρας, καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἴδου πόνος λιμοῦ· ὅτι ἰερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἥν οὐκ ἦδεσαν.—

19 μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ιουδαν, καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἦνα τί ἔπαισας ἡμάς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἤσις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθά· εἰς καιρὸν ἤσεως, καὶ ἴδου ταραχῇ.

20 γνωμεν, κύριε, ἀμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σου· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ’ ἡμῶν.

22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἔθνων ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δῶσει πλησμονὴν αὐτοῦ; οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

CAPITOLO 15 Es 32,11+

1 Καὶ εἶπεν κύριος πρός με Ἐὰν στῇ Μωυσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχή μου πρὸς αὐτούς· ἔξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἔξελθετωσαν. 2 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σὲ Ποῦ ἔξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Τάδε λέγει κύριος "Οσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμόν, εἰς λιμόν· καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ’ αὐτοὺς τέσσαρα εἰδή, λέγει κύριος, τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τὸν κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βράσιν καὶ εἰς διαφθοράν. 4 καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσην οὐδὲν Εζεκίου βασιλέα Ιουδα περὶ πάντων, ὃν ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ.

17 et dices ad eos verbum istud deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem et non taceant quoniam contritione magna contra est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer

18 si egressus fui ad agros ecce occisi gladio et si introiero in civitatem ecce adtenuati fame propheta quoque et sacerdos abierunt in terram quam ignorabant

19 numquid proiciens abieciisti Iudam aut Sion abominata est anima tua quare ergo percussisti nos ita ut nulla sit sanitas expectavimus pacem et non est bonum et tempus curationis et ecce turbatio

20 cognovimus Domine impietas nostras iniquitatem patrum nostrorum quia peccavimus tibi

21 ne nos des in obprobrium propter nomen tuum neque facias nobis contumeliam solii gloriae tuae recordare ne irritum facias foedus tuum nobiscum 22 numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant aut caeli possunt dare imbres nonne tu es Domine Deus noster quem expectavimus tu enim fecisti omnia haec.

1 Et dixit Dominus ad me si steterit Moses et Samuhel coram me non est anima mea ad populum istum eice illos a facie mea et egrediantur

2 quod si dixerint ad te quo egrediemur dices ad eos haec dicit Dominus qui ad mortem ad mortem et qui ad gladium ad gladium et qui ad famem ad famem et qui ad captivitatem ad captivitatem

3 et visitabo super eos quattuor species dicit Dominus gladium ad occisionem et canes ad lacerandum et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et dissipandum

4 et dabo eos in fervorem universis regnis terrae propter Manassem filium Ezechiae regis Iuda super omnibus quae fecit in Hierusalem.

Le sventure della guerra

5 כִּי מִינְחָמֶל עַלְיךָ יְרוֹשָׁלָם וְמֵי גִּנְידָךְ :
לְךָ וְמַיִּסְוֵר לְשָׁאֵל לְשָׁלָם לְךָ :

6 אַתְּ נִשְׁתַּת אֲתִי נָאָסִידָה אֶתְּתָה
תְּלַכְּבִּי וְאַתְּ אֶתְּדִירִי עַלְיךָ וְאַשְׁחִיתָךְ :
גָּלְאִיתִי הַנְּחָם :

7 וְאַזְרָם בְּמוֹרָה בְּשֻׁעָרִי הָאָרֶץ שְׁלָחוֹתִי
אֶבְדָּתִי אֶתְּעַפְּרִי מַדְרַכְיכֶם לְוֹאֶשְׁבָּתוֹ :

8 עַצְמָוְלִי אֶלְמַנְתּוֹ מִתּוֹלִי וְמַיִּסְמָכִי
הַבָּאִתי לְהַרְתָּם עַלְּאָם בְּחֻורְרָשָׂדְרָ
בְּאַצְרִים הַפְּלָתִי עַלְיךָ פְּתָחָם עִיר
וּבְהַלּוֹת :

9 אַמְלָלָה יָלַדְתִּי הַשְׁבָּעָה נִפְחָה נִפְשָׁה
בָּאה [בָּא] שְׁמָמָה בְּעֵד יוֹםְבָּשָׁה
וְחַפְרָה וְשַׁאֲרִים לְחַרְבָּה אַתָּה לְבָנִי :

Oracolo del Signore.

Rinnovo della vocazione

10 אָזְרָלִי אֲפִי כִּי יְלַדְתִּי אִישׁ רַיב
וְאִישׁ מַדּוֹן לְכָל־הָאָרֶץ לְאַנְשִׁיתִי
וְלְאַגְשָׁרְבִּי בְּלָה מַקְלָלוֹנוֹ : ס

11 אָמַר יְהֹוָה אֱמֹן־אָלָשָׁרָותָךְ
[שְׁרִיחִיךְ] ? לְטוֹב אָסְדָּלָא הַפְּנַעַתִּי בְּךָ
בְּעַתְּרָעָה וּבְעַתְּצָרָה אֶתְּהָאַיָּבָּה :

12 הַיְרָע בְּרִזּוֹלְמַאְפָן וְנַחַתָּה:
חִילָּךְ וְאַזְרָוָתָךְ לְבָנָה אַתָּה לֹא
בְּמַחְיָה וּבְכָל־חַתָּאָתֶיךָ
וּבְכָל־גּוֹלִיךְ :

14 וְהַעֲבָרָתִי אֶת־אַיִבָּיךְ בָּאָרֶץ לֹא
יַדְעַת כִּירָאשׁ קְרָהָה בְּאַפְּיָה עַלְיכֶם
סְתוּךְ :

15 אַתָּה יָדַעַת יְהֹוָה זֶכְרָנִי וּפְקָדָנִי
וְהַגְּנָם לֵי מַנְדָּבִי אֶל־אָרָךְ אַפְּהָ
תְּהַקְּנִי דָּעַשְׁתִּי עַלְיךָ חַרְפָּה :

Chi avrà pietà di te, Gerusalemme, chi ti compiangerà? Chi si volterà per domandarti come stai? Tu mi hai respinto – oracolo del Signore –, mi hai voltato le spalle e io ho steso la mano su di te per annientarti; sono stanco di pentirmi.

Li ho dispersi al vento con la pala, alle porte del paese. Ho reso senza figli e ho fatto perire il mio popolo, perché non si sono convertiti dalle loro abitudini. Le loro vedove sono diventate più numerose della sabbia del mare. Ho mandato sulle madri e sui giovani un devastatore in pieno giorno; ho fatto piombare d'un tratto su di loro turbamento e spavento.

È abbattuta la madre di sette figli, esala il suo respiro; il sole tramonta per lei quando è ancora giorno, è coperta di vergogna e confusa. Io consegnerò i loro superstiti alla spada, in preda ai loro nemici».

Oracolo del Signore.

Le sventure della guerra

5 Quis enim miserebitur tui Hierusalem aut quis contrastabitur pro te aut quis ibit ad rogandum pro pace tua

6 tu reliquisti me dicit Dominus retrorsum abisti et extendam manum meam super te et interficiam te laboravi ro-gans

7 et dispergam eos ventilabro in portis terrae interfeci et perdi populum meum et tamen a viis suis non sunt re-versi

8 multiplicatae sunt mihi viduae eius super harenam maris induxi eis super matrem adulescentis vastatorem meridie misi super civitates repente terrorem

9 infirmata est quae peperit septem defecit anima eius occidit ei sol cum adhuc esset dies confusa est et erubuit et residuo eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum ait Dominus.

Rinnovo della vocazione 1,4-10.17-19

10 Olimpioi ἐγώ, μῆτερ, ώς τίνα με ἔτεκες; ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάση τῇ γῇ· οὔτε ὀφέλησα, οὔτε ὀφέλησέν με οὐδεὶς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αὐτῶν, εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἔχθρον.—

12 εἰ γνωσθήσεται σύδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν 13 ἡ ἰσχύς σου. καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις σου. 14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἔχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ἢ οὐκ ἥδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε, μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψά με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν γνῶθι ως ἔλαβον περι σοῦ ὀνειδισμὸν

16 נִמְצָא֨ דָבְרֵיךְ וְאֶכְלָמָם וַיֹּהֵי דָבְרֵיךְ

[דָבְרֵךְ] לֹא, לְשׁוֹן וְלִשְׁמַתָּת לְבָבִי

קִירְנָקָרָא שָׁמֶךְ עַל יְהוָה אֱלֹהִי

צָבֹאות: ס 17 לְאַדְבָּתָיו

בְּסֻודִים שְׁחִקִים וְאַעֲלָן מִפְנֵי יְהִידָה בְּנֵד

יְשַׁבְתִּי קִרְזִים מְלָאתָני: ס

לְמַה הִנֵּה כָּאַבִּי נִצְחָה וְמִכְתָּה אֲנוֹשָׁה

מְאֹנֶה הַרְפָּאָה הַזָּהָר תְּהִוָּה לִי בְּמַה אֲכֹב

מִום לֹא נָמַנו: ס

לְכָן בְּהָאָמֵר יְהוָה אֱמֶתְשִׁובָה

וְאִשְׁיבָה לְפָנֵינוּ פָעֵמָה וְאִסְתּוֹצִיא יְקָרָה

מוֹזָלֵל כְּפִי תְּהִוָּה יְשַׁבְתִּי הַפּוֹל אֲלֵיכָה

וְאַתָּה לְאַתְּשִׁיב אֶלְלֵיכֶם: ס

וְגַתְתִּיךְ לְעַם הַזָּהָר חֻמָת נִתְשָׁתָה

בְּצִוָּה וְנִלְחָמָנוּ אֲלֵיךְ וְלְאִוְיכָלוּ לֹא

קִירְאָתָה אָנָי לְהֹשְׁעָנָה וְלְהַצְלָחָה

וְאַמְתִּיחָה: ס 21 וְהַצְלָחָה מִינֵּד רְעִים

וּפְרִיחָה מִכְפֵּעַ עֲרָצִים: פ

CAPITOLO 16

La vita del profeta come segno

1 וַיֹּהֵי דָבְרֵי יְהוָה אֱלֹהִי לְאָמֵר:

2 לֹא-תַּתְּקַח לְךָ אָשָׁה וְלֹא-יְהִי לְךָ בָנִים

וּבָנֹות בַּמְקוּם הַזָּהָר: 3 קִרְבָּה אָמֵר יְהוָה

עַל-הַבָּנִים וְעַל-הַבָּנֹות הַילּוּדִים בַּמְקוּם

הַזָּהָר וְעַל-אַמְתָּתָם הַיְלּוּדוֹת אָתָם

וְעַל-אֲבוֹתָם הַמּוֹלְדִים אָתָם בָּאָרֶץ

הַזֹּאת: 4 מִמּוֹתֵי תְּחִלָּאִים יִמְתֹּה לֹא

יְסָפֶר וְלֹא יִקְרָבֶר לוֹמְדָן עַל-מִן

יְהִיוּ וּבְחַרְבָּה וּבְרַעַב יִכְלִלוּ וְהִיּוּ נְבָלָתָם

לְמַאֲכָל לְעֹוף הַשְׁמִים וּלְכַתָּמת הָאָרֶץ: ס

5 קִרְבָּה אָמֵר יְהוָה אֱלֹהִים בֵּית

מִרְוחָם וְאַל-תְּלַךְ לְסִפְרָה וְאַל-תְּנַד לְהָמָם

קִירְאָסְפָּתָא אַתְּשְׁלֹוּמִי מְאֹת הַעַמְּדָה

נְאָסְמִיהָה אַתְּהַחְסָר אַתְּהַרְחָמִים:

נְאָסְמִיהָה

¹⁶Quando le tue parole mi vennero incontro, le divorai con avidità; la tua parola fu la gioia e la letizia del mio cuore, perché il tuo nome è invocato su di me, Signore, Dio degli eserciti.

¹⁷Non mi sono seduto per divertirmi nelle compagnie di gente scherzosa, ma spinto dalla tua mano sedevo solitario, poiché mi avevi riempito di sdegno.

¹⁸Perché il mio dolore è senza fine e la mia piaga incurabile non vuole guarire?

Tu sei diventato per me un torrente infido, dalle acque incostanti.

¹⁹Allora il Signore mi rispose: «Se ritornerai, io ti farò ritornare e starai alla mia presenza; se saprai distinguere ciò che è prezioso da ciò che è vile, sarai come la mia bocca. Essi devono tornare a te, non tu a loro,²⁰e di fronte a questo popolo io ti renderò come un muro durissimo di bronzo; combatteranno contro di te, ma non potranno prevalere, perché io sarò con te per salvarti e per liberarti. Oracolo del Signore.

²¹Ti libererò dalla mano dei malvagi e ti salverò dal pugno dei violenti».

16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου· συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ’ ἐμοί, κύριε παντοκράτωρ. 17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιξόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου χειρός σου· κατὰ μόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην.

18 ἵνα τί οἱ λυπούντες με κατισχύουσίν μου; ἡ πληγὴ μου στερεά, πόθεν ίαθήσομαι; γυνομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδός οὐκ ἔχον πίστιν.— 19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τύμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς στόμα μου ἔστη· καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτὸι πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

20 καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὁχυρὸν χαλκοῦν, καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σὲ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ είμι τοῦ σώζειν σε

21 καὶ ἐξαιρεῖσθαι σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαι σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

CAPITOLO 16

La vita del profeta come segno

1 Καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ,

2 καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι νίὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν σίων καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων τῶν τετοκιῶν αὐτούς καὶ περὶ τῶν πατέρων τῶν τετοκιῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπίσονται καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 τάδε λέγει κύριος Μή εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.

16 inventi sunt sermones tui et comedisti eos et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in laetitiam cordis mei quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum

17 non sedi in concilio ludentium et gloriatus sum a facie manus tuae solus sedebam quoniam comminatione replesti me

18 quare factus est dolor meus perpetuus et plaga mea desperabilis renuit curari facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium

19 propter hoc haec dicit Dominus si converteris convertam te et ante faciem meam stabis et si separaveris pretiosum a vili quasi os meum eris convertentur ipsi ad te et tu non converteris ad eos

20 et dabo te populo huic in murum aereum fortem et bellabunt adversum te et non praevalebunt quia ego tecum sum ut salvem te et eruam dicit Dominus

21 et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium.

6 וְמִתּוֹ נֶדֶלִים וּקְטַנִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֵא
יִקְבְּרִי וְלֹא יִסְפְּרוּ לָהֶם וְלֹא יִתְמַלֵּד וְלֹא
יִקְרַחַת לְהֶם: 7 וְלֹא יִפְרַסּוּ לְהֶם עַל־אֲבָל
לְנַחֲמָוּ עַל־מִתְּהֻבָּה וְלֹא יִשְׁקְוּ אֹתָם בָּסָס
תְּנַחֲמָמִים עַל־אֲבָיו וְעַל־אָמוֹן:

8 וּבִית־מִשְׁתָּה לְאַתְּבָא לְשַׁבַּת אֹתָם
לְאָכֵל וּלְשַׁתּוֹת: ס 9 כִּי כֵּה אָמַר יְהֹוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנָּנוּ מִשְׁבִּית
כּוֹנְדַּחַקְקָום הַזֹּה לְעַיְנִיכֶם יְבִרְמִיכֶם קָול
שְׁשּׁוֹן וּקְול שְׁמַחָה קָול חַתָּן וּקְול בְּלָה:
10 וְהַזֹּה כִּי תַגִּיד לְעֵם הַזֹּה אֲתָּה
כָּל־תְּדִבְּרָם דָּבָר יְהֹוָה עַלְמִינוּ אֲתָּה כָּל־הָרָע
הַגּוֹדֹלָה הַזֹּאת וּמָה עָנוֹנוּ יְמִיחָתָה אָתָּנוּ:
אֲשֶׁר חַטָּאנוּ לִיהְנָה אָלְהָנוּ:
11 וְאָמְרָתָ אֱלֹהֶם עַל־אֲשֶׁר־עָזָבוּ
אֲבֹתוֹתֶם אָוֹתִי נָאָמַר יְהֹוָה וַיָּלִכּוּ אֶחָרִי
אֲלָהִים אֶחָרִים וַיַּעֲבְּרוּ וַיִּשְׁתַּחַנוּ לְהֶם
וְאַתִּי עָזָבוּ וְאַתִּתְהַזְּרָחוּ לְאַשְׁמָרוֹן:
12 וְאַתֶּם הָרִיעָתֶם לְעָשָׂות מְאֹבָותֶיכֶם
וְהַגְּנָם הַלְּבָבִים אִישׁ אֶחָרִי שְׁרָרוּת
לְבּוֹדֶרֶת לְבָלָחִי שְׁמַע אָלָל: 13 וְהַטְלָעִי
אַחֲכֶם מִעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לְאַיְלָתֶם אַתָּם אֲמָתֶם וְאֲבֹתוֹתֶם וְעַבְדָּתֶם־שֶׁם
אֲתָּה־אֱלֹהִים אֶחָרִים יוֹמָם וּלִילָה אֲשֶׁר
לְאַתָּה תַּקְמִין לְכֶם חִנִּינָה: ס

Il ritorno dei dispersi di Israele

14 לְכֹן הַנְּהָרִים בָּאִים נָאָמַר יְהֹוָה
וְלֹא יִאָמֶר עוֹד חִירְדָּה אֲשֶׁר הַעֲלָה
אֲתָּה־בָּנִי יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ מִצְרָיִם:
15 כִּי אִם־חִירְדָּה אֲשֶׁר הַעֲלָה אֲתָּה־בָּנִי
יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ צִפּוֹן וּמִכָּל הָאָרֶץ וְאֲשֶׁר
הַדִּירָתֶם שְׁמָה וְהַשְׁבָּתֶם עַל־אֶרְמָתֶם
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאָבוֹתֶם: ס

⁶Moriranno in questo paese grandi e piccoli; non saranno sepolti né si farà lamento per loro e nessuno per disperazione si farà incisioni né per lutto si taglierà i capelli per loro.

⁷Non si spezzerà il pane all'afflitto per consolarlo del morto e non gli si darà da bere il calice della consolazione per suo padre e per sua madre.

⁸Non entrare nemmeno in una casa dove si banchetta per sederti a mangiare e a bere con loro, ⁹poiché così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Ecco, sotto i vostri occhi e nei vostri giorni farò cessare da questo luogo i canti di gioia e di allegria, i canti dello sposo e della sposa.

¹⁰Quando annuncerai a questo popolo tutte queste cose, ti diranno: "Perché il Signore ha decretato contro di noi questa sventura così grande? Quali iniquità e quali peccati abbiamo commesso contro il Signore, nostro Dio?".

¹¹Tu allora risponderai loro: Perché i vostri padri mi abbandonarono – oracolo del Signore –, seguirono altri déi, li servirono e li adorarono, mentre abbandonarono me e non osservarono la mia legge. ¹²E voi avete agito peggio dei vostri padri; ognuno di voi, infatti, segue caparbiamente il suo cuore malvagio e si rifiuta di ascoltarmi.

¹³Perciò vi scacerò da questo paese verso un paese che né voi né i vostri padri avete conosciuto, e là servirete divinità straniere giorno e notte, perché non vi farò più grazia.

¹⁴Pertanto, ecco, verranno giorni – oracolo del Signore – nei quali non si dirà più: "Per la vita del Signore che ha fatto uscire gli Israeliti dalla terra d'Egitto!", ¹⁵ma piuttosto: "Per la vita del Signore che ha fatto uscire gli Israeliti dalla terra del settentrione e da tutte le regioni dove li aveva dispersi!". E io li ricondurrò nella loro terra che avevo concesso ai loro padri.

6 oύ μὴ κόψωνται αὐτοὺς οὐδὲ ἐντομίδας οὐδὲ ποιήσωσιν καὶ οὐ χυρήσονται,

7 καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ὄπτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι, οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἕκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης.

10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλης τῷ λαῷ τούτῳ ἄπαντα τὰ ὥματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ Διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὧμάς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ὧμῶν; καὶ τίς ἡ ἀμαρτία ὧμῶν, ἢν ὥμαρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεού ὧμῶν;

11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ἀνθ' ὃν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὧμῶν, λέγει κύριος, καὶ ὤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο,

12 καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὧμῶν καὶ ἴδού ὑμεῖς πορεύεσθε ἔκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὧμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου,

13 καὶ ἀπορρίψατε ὥμας ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἢν οὐκ ἦδετε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὧμῶν, καὶ δουλεύσατε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἵ οὐ δώσουσιν ὥμιν ἔλεος.

Il ritorno dei dispersi di Israele = 23,7-8

14 Διὰ τοῦτο ἴδού ὥμεραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι Ζῆ κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

15 ἀλλά Ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ισραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἢν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.—

6 et morientur grandes et parvi in terra ista non sepelientur neque plangentur et non se incident neque calvitium fiet pro eis

7 et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre

8 et domum convivii non ingredieris ut sedeas cum eis et comedas et bibas 9 quia haec dicit Dominus exercitum Deus Israel ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris et in diebus vestris vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae

10 et cum adnuntiaveris populo huic omnia verba haec et dixerint tibi quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud quae iniquitas nostra et quod peccatum nostrum quod peccavimus Domino Deo nostro

11 dices ad eos quia dereliquerunt patres vestri me ait Dominus et abierunt post deos alienos et servierunt eis et adoraverunt eos et me dereliquerunt et legem meam non custodierunt

12 sed et vos peius operati estis quam patres vestri ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui malit ut me non audiat

13 et eiciam vos de terra hac in terram quam ignoratis vos et patres vestri et servietis ibi diis alienis die ac nocte qui non dabunt vobis requiem.

14 Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicetur ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israel de terra Aegypti

15 sed vivit Dominus qui eduxit filios Israel de terra aquilonis et de universis terris ad quas eieci eos et reducam eos in terram suam quam dedi patribus eorum.

Annuncio dell'invasione

16 הַנֶּגֶן שְׁלָחֵ לְדֹגִים [לְ[רִינִים] רַבִּים

נָסְמִיחֲתָה וְדִינְגָּוִם וְאַחֲרִירָכָן אֲשָׁלוֹת

לְרַבִּים צִידִים וְצָדִים מַעַל כָּל-הָר וְמַעַל

כָּל-גְּבֻעָה וְמַגְקִוקָּו הַסְּלָעִים

17 כִּי עַיִן עַל-כָּל-הָרִיכָּה לֹא נִסְתַּרְיוּ

מַלְפָנִי וְלֹא-גַעֲפָנִי עַזְנֵם מְגַנֵּד עַינֵּי:

18 וְשַׁלְמָךְ רַאשְׂנָה מַשְׁנָה עַזְנֵם

וְנִטְפָתָה עַל חַלְלָם אֶת-אָרֶץ בְּגַבְלָתָה

שְׁקוֹצִיכָּה וְתוֹעֲבָתָה יְהָם מָלָא אֶת-נְחַלָּתָה:

La conversione delle nazioni

19 יְהֹהָה עַזְיָה וְמַעַזְיָה וְמַנוֹּסִי בְּנָום צָרָה

אַלְיָיךְ גּוֹים בָּאוּ מַאֲפֵסִידָאָרֶץ וַיֹּאמֶרְיוּ

אַדְשָׁקָר נְחַלָּו אֲבוֹתֵינוּ הַבָּל וְאַיְזָבָם

מוּשָׁילָ:

20 הַנְּעַשְׂה-לָלוּ אָדָם אַלְתָּהִים וְהַתָּה לֹאָ

אֲלָהִים:

21 לְכָנּוּ הַנֶּגֶן מַזְדִּיעָם בְּפֶעַם הַזֹּאת

אוֹרְדִּיעָם אַתְּ-הִידִּי וְאַתְּ-גִּבְּרוֹתִי וְיִדְעָוָה

כִּי-שְׁמִיעָה וְהָוהָה: ס

CAPITOLO 17**Colpe cultuali di Giuda**

1 חַטָּאת יְהֹוָה כְּתִוְבה בְּעַט בְּרוּלָה

בְּצָפְרָן שְׁמִיר תְּרוֹשָׁה עַל-לִיקָּה לְבָם

וְלִקְרָנוֹת מַזְבָּחוֹתֵיכֶם:

2 כּוֹפֵר בְּנִיכָּם מַזְבָּחוֹתָם וְאַשְׁרִיכָּם

עַל-עַזְיָן רְעֵנָן עַל גְּבֻעָה הַגְּבָהָה:

3 הַרְרֵי בְּשֶׁלֶת חִילָקָה כָּל-אֲוֹצְרוֹתִיךְ

לְבָנוֹ אַתָּה בְּמַלְיָיךְ בְּתַחְתָּאת בְּכָל-גִּבְּרוֹלִיךְ:

4 וְשְׁמִטָּתָה וְבָכָה מַנְחָתָה אֲשֶׁר נִתְפִּי לְךָ

וְהַעֲבָרָתִיךְ אַתְּ-אִיבִּיךְ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר

לְאִידְעָתָ קִידְאָשָׁ קְדַחְתָּם בָּאָפִי

עַד-עוֹלָם תִּזְקֵר: ס

Annuncio dell'invasione

16 ίδού ἐγώ ἀποστέλλω τοὺς ἀλεεῖς τοὺς πολλούς, λέγει κύριος, καὶ ἀλειύσουσιν αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολλούς θηρευτάς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτούς ἐπάνω παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.

17 ὅτι οἱ ὄφραλμοι μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβῃ τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὄφραλμῶν μου.

18 καὶ ἀνταποδόσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θηρισμαίοις τῶν βδελυμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.—

La conversione delle nazioni

19 κύριε Ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν, πρὸς σὲ θύην ἔξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν Ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδωλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὥφρέλημα.

20 εἰ πουήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεούς; καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶν θεοί.

21 διὰ τοῦτο ἵδού ἐγώ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ γνωριώ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μου κύριος.

CAPITOLO 17**Colpe cultuali di Giuda**

1

1 Peccatum luda scriptum est stilo ferreo in ungue adamantino exaratum super latitudinem cordis eorum et in cornibus ararum eorum

2 cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum et lucorum lignorumque frondentium in montibus excelsis

3 sacrificantes in agro fortitudinem tuam et omnes thesauros tuos in directionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis

4 et relinqueris sola ab hereditate tua quam dedi tibi et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras quoniam ignem succendisti in furore meo usque in aeternum ardebit

**18 יְבַשׁוּ רֹכֶבֶל וְאֶל־אֲבָשָׁה אֲנִי יְחִתָּה
הַמֵּתָה וְאֶל־אַתְּחָתָה אֲנִי הַבִּיא עַלְתָּם יוֹם
רַעַתָּה וּמְשֻׁנָּה שְׁבָרוֹן שְׁבָרָם :**

¹⁸Siano confusi i miei avversari, non io, si spaventino loro, non io. Manda contro di loro il giorno della sventura, distruggili due volte.

L'osservanza del sabato

**19 כִּי־אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהִים הַלְּךָ וְעַמְּדָת
בְּשֻׁעַר בְּנֵרֶם [ה][עַם] אֲשֶׁר יָבָא בָּו
מֶלֶכִי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר נִצְאָה בָּו וּבְכָל שָׁעַרִי**

**20 יְרֹשָׁלָם : וְאַמְرָת אֲלֵיכֶם שָׁמְעוּ
הַבָּרִית יְהֹוָה מֶלֶכִי יְהוּדָה וְכָל יְהוּדָה וְכָל
שָׁבֵי יְרֹשָׁלָם הַבָּאִים בְּשֻׁעַרִים הַאֲלָה :**

**21 כִּי אָנֹנוּ יְהֹוָה הַשְׁמָרוּ בְּנֶפֶשׁ תְּבוּכִים
וְאֶל־תִּשְׁאַל מֵשָׁא בְּנֵם הַשְׁבָּת וְהַבָּאָהֶם
בְּשֻׁעַרִי יְרֹשָׁלָם :**

**22 וְלֹא־תֹצִיאוּ מֵשָׁא מִבְּתוּכֶם בַּיּוֹם
הַשְׁבָּת וְכָל־מַלְאָכָה לֹא תִּשְׁעַוְתָּה וְקִדְשָׁתָה
אַתְּ יְהֹוָה הַשְׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוָּיתִי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם :**

**23 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הָטָו אֶת־אֶזְנָמָן נִקְשָׁו
אַתְּ עָרָפֶסֶם לְכָלְתִּי שׁוֹמֵעַ [שָׁמוֹעַ] וְלְכָלְתִּי
קְחַת מָסֶר :**

**24 וְהֹדֵה אֶם־שָׁמַע תִּשְׁמַע עַל־תְּמַעַן אֱלֹהִים
נָאָס־יְהֹוָה לְכָלְתִּי הַבִּיא מֵשָׁא בְּשָׁעַרִי
הַעִיר הַזֹּאת בַּיּוֹם הַשְׁבָּת וְלִקְרָשׁ אַתְּ יְהֹוָה
הַשְׁבָּת לְכָלְתִּי עַשְׂתָּה־בָּה [בָּן]
כָּל־מַלְאָכָה :**

**25 וְבָאו בְּשֻׁעַרִי הַעִיר הַזֹּאת מֶלֶכִים
וּשְׁלֵרִים יְשִׁבְתִּים עַל־כֶּפֶא דָּרְךָ בְּכִבְעִים
בְּרֶכֶב וּבְסִלְמִים הַמֵּתָה וְשְׁרִירָה אִישׁ
יְהוּדָה וְיְשָׁבֵד יְרֹשָׁלָם וְיִשְׁבַּה
הַעִיר־הַזֹּאת לְעוֹלָם :**

**26 וְבָאו מִעֲרִי־יְהוּדָה וּמִסְכִּיבָּות
יְרֹשָׁלָם וּמִאָרֶן בְּנֵימָן וּמִזְרָחָתָה
וּמִזְרָחָר וּמִזְרָחָנֶגֶב מִבָּאִים עַוְלָה וְזַבָּח
וּמִנְחָה וּלְבָנָה וּמִבָּאִי תּוֹרָה בֵּית יְהֹוָה :**

¹⁹Il Signore mi disse: «Va' a metterti alla porta dei Figli del popolo, per la quale entrano ed escono i re di Giuda, e a tutte le porte di Gerusalemme.

²⁰Dirai loro: Ascoltate la parola del Signore, o re di Giuda e voi tutti Giudei e abitanti di Gerusalemme, che entrate per queste porte.

²¹Così dice il Signore: Per amore della vostra stessa vita, guardatevi dal trasportare un peso in giorno di sabato e dall'introdurlo per le porte di Gerusalemme.

²²Non portate alcun peso fuori dalle vostre case in giorno di sabato e non fate alcun lavoro, ma santificate il giorno di sabato, come io ho comandato ai vostri padri.

²³Ma essi non ascoltarono né prestarono orecchio, anzi si intestardirono a non ascoltarmi e a non accogliere la lezione.

²⁴Se mi ascolterete sul serio – oracolo del Signore –, se non introdurrete nessun peso entro le porte di questa città in giorno di sabato e santificherete il giorno di sabato non eseguendo alcun lavoro,

²⁵entreranno per le porte di questa città re e principi che sederanno sul trono di Davide, vi passeranno su carri e su cavalli insieme ai loro ufficiali, agli uomini di Giuda e agli abitanti di Gerusalemme. Questa città sarà abitata per sempre.

²⁶Verranno dalle città di Giuda e dai dintorni di Gerusalemme, dalla terra di Beniamino e dalla Sefela, dai monti e dal meridione, presentando olocausti, sacrifici, offerte e incenso e sacrifici di ringraziamento nel tempio del Signore.

**18 קָתָא שְׁחַנְתָּה אֲנִי יְחִתָּה
הַמֵּתָה וְאֶל־אַתְּחָתָה אֲנִי הַבִּיא עַלְתָּם יוֹם
רַעַתָּה וּמְשֻׁנָּה שְׁבָרוֹן שְׁבָרָם :**

¹⁸confundantur qui persecuntur me et non confundar ego paveant illi et non paveam ego induc super eos diem afflictionis et dupli contritione contere eos.

L'osservanza del sabato

¹⁹Tadē λέγει κύριος Βάδισον καὶ στῆθι ἐν πύλαις σὺνων λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ιερουσαλημ 20 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς Ἀκούσατε λόγον κυρίου, βασιλεῖς Ιουδα καὶ πᾶσα Ιουδαία καὶ πᾶσα Ιερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις,

²¹τάδε λέγει κύριος Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶσα Ιερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις, 22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἀγίασατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατέρασιν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἥκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν

²³καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

²⁴καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοή ἀκούσητε μου, λέγει κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγίαζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

²⁵καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ, καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰώνα.

²⁶καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ιουδα καὶ κυκλόθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμίν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς αὐτοί, καὶ ἐκ τοῦ ὅρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ μαναστικά καὶ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου.

וְאַמְלָא תְשִׁמְעֵ אֱלֹהִים קְדֻשָּׁתְּ יְהוָה
הַשְׁבָּת וְלֹבֶלְתּו שָׂאת מִשָּׁא וּבָא בְּשֻׁרְעָרִי
יְרוּשָׁלָם בְּנָום הַשְׁבָּת וְהַצְּתִי אֲשֶׁר
בְּשֻׁעְרִיתָךְ וְאַכְלָה אַרְמָנוֹת יְרוּשָׁלָם וְלֹא
הַכְּבָה: פ

CAPITOLO 18

Geremia presso il vasaio

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הִנֵּה אֶל-יְרֵמְיהוּ מֵאַת
יְהוָה לְאָמֵר: 2 קְוִם וַיַּרְא בֵּית הַיּוֹצֵר
וְשִׁפְחָה אֲשֶׁר-יָצַק אֶת-דָּבָרִי:

3 וְאֶרְדָּבֵית הַיּוֹצֵר וְתַגְנְהוּ וְ[הַגְּהָה-]הַיּוֹא]
עֲשָׂה מְלָאכָה עַל-הַאֲבָנִים:

4 וְגַנְשְׁתָת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה בְּחָמֵר
בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּלֵי אַחֲרֵי
כַּאֲשֶׁר יָשַׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לְעַשּׂות: פ

5 וְנִתְיַהֲרֵה אֶת-יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר:

6 הַכְּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא-אוּכֵל לְעַשּׂות לְכֶם
בֵּית יִשְׂרָאֵל נָסְמָחוּת הַגָּהָה כְּחָמֵר בַּיּוֹד

הַיּוֹצֵר כְּנָאָתָם בַּיּוֹד בַּיּוֹד יִשְׂרָאֵל: ס

7 רַגְנָע אַדְבֵּר עַל-גַּנוֹי וְעַל-מְמָלָכה לְנַתּוֹשׁ
וְלִנְתּוֹן וְלִתְאַבֵּיד: 8 וְשָׁב הַגּוֹן הַדוֹּא

מְגֻרְעָתוֹ אֲשֶׁר דְּבָרָתִי עַלְיוֹ נְנַחְמָתִי
עַל-הַרְשָׁה אֲשֶׁר חַשְׁבָּתי לְעַשּׂות לוֹ: ס

9 וּרְגָנָע אַדְבֵּר עַל-גַּנוֹי וְעַל-מְמָלָכה לְבִנְתָּה
וְלִגְנָע: 10 וְעַשָּׂה הַרְעָה [ה][גְּרָעָן] בְּעֵינֵי
לְבָלְתִּי שָׁמֵעַ בְּקוֹלִי וְנְחַמְתִּי עַל-הַטּוֹבָה

אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהִיטִּיב אֹתוֹ: ס

11 וְעַתָּה אֲמַר-נָא אֶל-אֲישׁ-יְהוּדָה
וְעַל-יְוֹשָׁבֵי יְרוּשָׁלָם לְאָמֵר כֵּה אָמֵר

יְהוָה הַגָּה אָגָּל יְוֹאָר עַל-יכֶם רַעָה וְחַשְׁבָּבָה
עַל-יכֶם מִתְחַשְּׁבָה שַׁוְכֵב נָא אִישׁ מַדְרָכֶךָ

הַרְשָׁה וְהַיְתִיבָה דְּרֶכֶיכֶם וּמַעַלְיכֶם:

12 וְאָמְרוּ נָאשׁ כִּירָאָהָרִי מִתְחַשְּׁבָתָנוּ
גָּלָךְ וְאִישׁ שְׁרָרוֹת לְבּוֹהַרְעָנָע נְעָשָׂה: ס

²⁷Ma se non ascolterete il mio comando di santificare il giorno di sabato, di non trasportare pesi e di non introdurli entro le porte di Gerusalemme in giorno di sabato, io accenderò un fuoco alle sue porte; esso divorerà i palazzi di Gerusalemme e mai si estinguerà.

27 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσῃτέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλῆμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλῆμ καὶ οὐ σβεσθήσεται.

CAPITOLO 18

Geremia presso il vasaio

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων

2 Ἀνάστηθι καὶ κατέβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 καὶ κατέβη τε εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἴδον αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων·

4 καὶ διέπεσεν τὸ ἄγγελον, ὃ αὐτὸς ἐποίει, ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸς ἄγγελον ἔτερον, καθὼς ἥρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι.

5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

6 Εἶ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐδὲν δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι οὐμάς, οἶκος Ἰσραὴλ; ἴδον ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως οὐμεῖς ἔστε ἐν ταῖς χερσὶν μου.

7 πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἔξαριτοι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

8 καὶ ἐπιστραφῆ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὃν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς·

9 καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταργεῖν ταῖς πονηραῖς μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν, ὃν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

10 si fecerit malum in oculis meis ut non audiat vocem meam paenitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei
11 nunc ergo dic viro Iudee et habitatoribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus ecce ego fingo contra vos malum et cogito contra vos cogitationem revertatur unusquisque a via sua mala et dirigite vias vestras et studia vestra

12 qui dixerunt desperavimus post cogitationes enim nostras ibimus et unusquisque pravitatem cordis sui malii faciemus.

Israele dimentica il Signore

13 לְכָנּוּ בָּהּ אָמַר יְהוָה שָׁאַלְוּ־נָא בָּגּוֹיִם

מֵי שְׂמֻעָה קָאַלְהָ שְׁעַרְתָּת עֲשָׂתָה מָאֵד
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל:

14 הַיּוֹצֵב מִצּוֹר שְׁרוֹדִי שָׁלֹג לְבָנָן:

אָסְמַנְתָּשׁוּ מִים זָרִים קְרִים נַזְילִים:

15 כִּירְשַׁחַנְיִ עַמִּי לְשֹׂואִ יְקַטְּרֹ וַיַּכְשְׁלֹוּם

בְּדַרְכֵיכֶם שְׁבִילֵי עֹזֶם לְלַכְתָּתְנִיבוֹת
הַרְכָּלָה:

16 לְשָׁוֹם אַרְצָם לְשָׂמָה שְׁרוֹקָת

[שְׁרִיקָות] עֲוֹלָם כָּל עֲוֹבֵר עַלְיָה יִשְׁמַם
וַיַּדְרֹאֵשׁ:

17 כְּרוֹתִים־קָרִים אֲפִיאָם לְפָנִי אָנוֹב עַדְךָ
וְלֹא־פְּנִים אֲרָאָם בַּיּוֹם אִידָּם: ס

In occasione di un attentato contro Geremia

18 וַיֹּאמְרוּ לְכָוּ וַיַּחֲשַׁבָּה עַל־יְרֵמִיהוּ

מִתְחַשּׁבָתָ כִּי לְאַתָּא בָּדָר תֹּרֶה מִלְּפָנָן

וְעַצְמָה מַחְלָם וְדָבָר מִנְבֵּיא לְכָוּ וַיְכַהֵוּ

בְּלֹשֶׁן וְאַל־נִקְשִׁיבָה אֶל־כָּל־דָּבָרָיו:

19 הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֱלֹהִים וְשָׁמַעַ לְקוֹל

יְרֵמִיָּה:

20 הַיְשָׁלָם תְּחַת־טוּבָה רַעָה כִּירְכָּרָי

שְׁחַחָה לְנִפְשֵׁזִים זְכָרָו עַמְּדִי לְפִזְזִיךְ לְדָבָרִי

עַלְיָהָם טֹבָה לְהַשִּׁיב אֲתָחָמָתָךְ מֵהֶם:

21 לְכָנּוּ תְּנִ אַת־בְּנֵיכֶם לְרַעַב וְתַגְרֵם

עַל־דִּירִיחָרָב תְּחִנְנָה נְשִׁיהם שְׁכָלוֹת

וְאַל־מְגֻנּוֹת וְאַגְשִׁיהם וְהַיּוּ תְּרֵגִים מִוּתָה:

בְּתוּרֵיכֶם מִכְּחָרָב בְּמַלְחָמָה:

22 הַשְׁמַע וְעַקָּה מִבְּתִיהם כִּירְחָבְיאָ

עַל־יְהָם גָּדוֹד פָּתָאָם כִּירְכָּרָו שִׁיחָה

שִׁיחָה לְלַכְדָּנִי וְפְחִים טְמַנִּי לְרַגְלִי:

21 Consegnava perciò i loro figli alla fame, gettali in potere della spada; le loro donne restino senza figli e vedove, i loro uomini muoiano assassinati e i loro giovani uccisi dalla spada in battaglia.

22 Si odano grida dalle loro case, quando improvvisamente farai piombare su di loro una torma di briganti, poiché hanno scavato una fossa per catturarmi e hanno tesò lacci ai miei piedi.

Israele dimentica il Signore 2,10-12

13 Ideo haec dicit Dominus interrogate gentes quis audivit talia horribilia quae fecit nimis virgo Israel

14 numquid deficiet de petra agri nix Libani aut evelli possunt aquae erumpentes frigidae et defluentes

15 quia oblitus est mei populus meus frustra libantes et inpingentes in viis suis in semitis saeculi ut ambularent per eas in itinere non trito

16 ut fieret terra eorum in desolatorem et in sibillum sempiternum omnis qui praeterit per eam obstupescet et movebit caput suum

17 sicut ventus urens dispergam eos coram inimico dorsum et non faciem ostendam eis in die perditionis eorum.

In occasione di un attentato contro Geremia 15,10+

18 Καὶ εἶπαν Δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ Ιερεμίᾳ
λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ Ἱερέως
καὶ βουλῆ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.—

19 εἰσάκουσόν μου, κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

20 εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακά; ὅτι συνελάθησαν ὥγματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου

καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψαν μου· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 διὰ τοῦτο δός τοὺς ινίοντας αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χειράς μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἀτεκνοί καὶ χήραι, καὶ οἱ ἀνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν,
ἐπάξεις ἐπ’ αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχειρησαν λόγον εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας

ἔκρυψαν ἐπ’ ἐμέ.

21 propterea da filios eorum in famem et deduc eos in manus gladii fiant uxores eorum absque liberis et viduae et viri earum interficiantur morte iuvenes eorum confodiantr gladio in proelio

22 audiatur clamor de domibus eorum adduces enim super eos latronem repente quia foderunt foveam ut caperent me et laqueos absconderunt pedibus meis

23 וְאַתָּה יְהוָה יְדֻעַת אֶת-כָּל-עֲצָתֶם עַל-
לְפֹנָות אֶל-תִּכְבֶּר עַל-עֲוֹנֶם וְחַטָּאתֶם
מִלְּפָנֵיךְ אֶל-תִּמְחַי וְהִי [וְיִהְיוֹ] מִכְשָׁלִים
לְפָנֶיךְ בָּעֵת אֲפָק עֲשָׂה בָּהֶם: ס

CAPITOLO 19

La brocca spezzata e l'alterco con Pascur

1 בָּה אָמַר יְהוָה הָלוֹד וְקִנְיַת בְּקָבְקָבָק
יְצַר חֶרֶשׁ וּמוֹזְקִינִי חָעֵם וּמוֹזְקִינִי הַפְּנִינִים:
2 וְיִצְאַת אֶל-גִּיאָ בְּנוֹהָן אֲשֶׁר בָּתָח שָׁעֵר
הַחֲרִסּוֹת [הַ]חֲרִסּוֹת וְקִרְבָּת שָׁם
אֲתִת-תְּדַבְּרִים אֲשֶׁר-אָרַבָּר אַל-יךְ:
3 וְאָמְרָת שְׁמַעְיוֹ דְּבָרִי-הָנָה מֶלֶךְ יְהוָה
וַיָּשִׁיבֵי וַיְרֹשֵׁלָם כִּיה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אַל-תִּנְהַרְבֵּל הָנָה מִבְּנִיא רָעָה
עַל-הַמִּקְומָה הָנָה אֲשֶׁר כָּל-שְׁמֹעה תִּצְלֹנָה
אָזְנוֹנוּ: 4 יַעֲנוּ אֲשֶׁר עַזְבָּנִי וַיַּנְכְּרוּ
אֲתִת-הַמְּקוֹם הָזָה וַיַּקְרִירְבוּ לְאֶלְדיִם
אַחֲרִים אֲשֶׁר לְאִידָּעוֹת הַמָּה וְאַבּוֹתֵיכֶם
וּמִלְּכִי יְהוָה וְנָמָלָא אֶת-הַמְּקוֹם הָזָה
דָּם נִקְיָּים: 5 וּבָנָו אֶת-בָּמֹות הַבָּעֵל לְשָׁנָה
אֲתִת-בְּנֵיכֶם בְּאַשׁ עַלְוֹת לְבָעֵל אֲשֶׁר
לְאַצְּרִיחַי וְלֹא דָבְרַתִּי וְלֹא עַלְהָה
עַל-לְבִּיבִּי: פ

6 לְבָנָן הַנְּהִימִים בְּאַיִם נָאַס-יְהוָה
וּלְאַיְקָרָא לְמִקְוּם הָנָה עַזְר הַתְּפִתְּתָן וְגַיְא
כְּנוֹדָה כִּי אֶסְגָּיאָה הַהְרָגָה:
7 וּבְקַחְתִּי אֶת-עַצְתִּי יְהוָה וַיְרֹשֵׁלָם
בְּמִקְומָה הָזָה וְהַפְּלִתִים בְּחַרְבַּל-פָּנִים
אַיְבִּיחָם וּבְנִיר מִבְּקָשִׁי נְפָשָׁם וּנְתָחִין
אֲת-גַּבְּלָתָם לְמַאֲכֵל לְעֹוף הַשְּׁמַנִּים
וְלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:
8 וְשִׁמְתֵּי אֶת-הַעִיר הָזָה לְשָׂטָה
וְלִשְׁרָקָה כֹּל עַבְרָה עַלְיָה וְשָׁמָן וְוִשְׁרָק
עַל-כָּל-מִכְתָּחָה:

²³Tu conosci, Signore, ogni loro progetto di morte contro di me; non lasciare impunita la loro iniquità e non cancellare il loro peccato dalla tua vista. Inciampino alla tua presenza; al momento del tuo sdegno agisci contro di loro!

23 καὶ σύ, κύριε, ἔγνως ἀπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ’ ἡμὲν εἰς θάνατον· μὴ ἀθωώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ὄμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

23 tu autem Domine scis omne consilium eorum adversum me in mortem ne propitieris iniquitati eorum et peccatum eorum a facie tua non deleatur fiant correntes in conspectu tuo in tempore furoris tui abutere eis.

CAPITOLO 19

La brocca spezzata e l'alterco con Pascur

1 Τότε εἶπεν κύριος πρός με Βαύδισον καὶ κτήσαι βίκον πεπλασμένον δόστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων 2 καὶ ἔξελεύσῃ εἰς τὸ πολυνανδρεῖον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαροσιθ, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἀν λαλήσω πρὸς σέ, 3 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλῆμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ἰδού ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσει ἀμφότερα τὰ ὧτα αὐτοῦ

4 ἀνθ’ ὃν ἐγκατέλιπτόν με καὶ ἀπήλαυτίσαν τὸν τόπον τούτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἵτις οὐκ ἦδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τούτον ἀμάτων ἀθώων

5 καὶ φοκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βααλ τοῦ κατακαίεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ἢ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 διὰ τούτο ίδού ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἐπὶ Διάπτωσις καὶ Πολυνανδρεῖον υἱοῦν Εννομ, ἀλλ’ ἡ Πολυνανδρεῖον τῆς σφαγῆς.

7 καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ιουδα καὶ τὴν βουλὴν Ιερουσαλῆμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ξητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρώσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. 8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς δὲ παραπορεύμενος ἐπ’ αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπέρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 et dissipabo consilium Iudee et Hierusalem in loco isto et subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum et in manu quaerentium animas eorum et dabo cadera eorum escam volatilibus caeli et bestiis terrae

8 et ponam civitatem hanc in stuporem et in sibilum omnis qui praeterierit per eam obstupescet et sibiabit super universa plaga eius

9 וְהִאכְלָלָתָם אֶת־בָּשָׂר בְּנֵיכֶם וְאֶת בָּשָׂר בְּנֵיתֶךָם וְאֶיְשָׁבָר־רַעֲהוֹ יַאֲכֵלוּ בְּמִצּוֹר וְבְמִצּוֹר אֲשֶׁר יִצְׁיקוּ לְהָם אַיִבְנָה וּמִבְקָשׁוּ :

10 וְשִׁבְرָתָה תִּפְקַד לְעֵינֵי הָגְנִישִׁים הַחֲלִכִים אֶת־חַדָּה :

11 וְאִמְרָתָה אֶלְيָהָם כִּי־אָמַרְתִּי יִדְעָה צְבָאות כְּכָה אֲשֶׁר אֶת־הַעַם הַזֶּה וְאֶת־הַדְּעִיר בְּזֹאת כְּאַשְׁר יִשְׁבַּר אֶת־כָּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא־יָכַל לְהַרְפָּה עַד וּבְתַפְתָּה יַקְבְּרוּ מֵאַיִן מָקוֹם לְקַבּוּר :

12 בְּקָרְאָעָשָׂה לְמִזְמָקֵחַ הַזֶּה נָאַמְּרָתָה וְלֹא־שָׁבֵיו וְלֹתָתָה אֶת־הַדְּעִיר הַזֹּאת בְּתַפְתָּה :

13 וְהִי בְּתִי יְרוּשָׁלָם וְכֹתְּבֵי מֶלֶכִי וְחוֹדֶה כִּמְקוֹם הַחַטָּאת הַמְּהֻטָּה לְכָל הַבָּתִים אֲשֶׁר קָרְרָאוּ עַל־גְּנוּתֵיכֶם לְכָל צְבָא הַשְׁמִינִים וְהַפְּקָדִים נָסְכִים לְאֱלֹהִים אֶחָרִים : ס

14 וְיַבְאָה וּרְמִיחָה מִתְּחִטְבָּה אֲשֶׁר שָׁלַחַ יְהוָה שֵׁם לְהַנְּבָא וְיַעֲמֵד בְּחֵצֶר בֵּית יְהוָה וְיִאָמֶר אֶל־כָּל־הָעָם :

15 כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאות אֶל־יְהוָה יְשָׁרָאֵל הַנָּנוּ מִבֵּן [מִבֵּין] אֶל־הַדְּעִיר הַזֹּאת עַל־כָּל־עָרִיה אֶת כָּל־תְּרֻעָה אֲשֶׁר דָּבַרְתִּי עַלְיָה כִּי הַקְשָׁה אֶת־עָרֵפָם לְכָל־עַד שָׁמוֹעַ אֶת־דְּבָרַי :

CAPITOLO 20

1 וַיַּשְׁמַע פָּשָׁחוּר בֶּן־אָמֵר הַכֹּהן וְהַוּא־רָפִיךְ יְהוָה נָגֵד בְּבֵית יְהוָה אֲתִירָמִיהוּ :

2 וַיַּקְרֵב פָּשָׁחוּר אֶת וּרְמִיחָה הַנְּבִיא וַיְתַן אֹתוֹ עַל־הַמִּחְפְּכָת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בְּנִימָן הַעַלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה :

9 Farò loro mangiare la carne dei propri figli e la carne delle proprie figlie; si divoreranno tra loro per l'assedio e per l'angoscia che incuteranno loro i nemici e quanti vogliono la loro vita.

10 Tu, poi, spezzerai la brocca sotto gli occhi degli uomini che saranno venuti con te ¹¹ e riferirai loro: Così dice il Signore degli eserciti: Spezzerò questo popolo e questa città, così come si spezza un vaso di terracotta, che non si può più aggiustare. Allora si seppellirà persino in Tofet, perché non ci sarà più spazio per seppellire.

12 Così farò – oracolo del Signore – riguardo a questo luogo e ai suoi abitanti, rendendo questa città come Tofet.

13 Le case di Gerusalemme e le case dei re di Giuda saranno impure come il luogo del Tofet: tutte le case, sulle cui terrazze essi bruciavano incenso a tutto l'esercito del cielo e facevano libagioni ad altri dèi».

14 Quando Geremia tornò dal Tofet dove il Signore lo aveva mandato a profetizzare, si fermò nell'atrio del tempio del Signore e disse a tutto il popolo:

15 «Dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Ecco, io manderò su questa città e su tutte le sue borgate tutto il male che le ho preannunciato, perché essi si sono intestarditi, rifiutandosi di ascoltare le mie parole».

9 καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν νίνων αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἔκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίου αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἥπερ πολιορκήσουσιν αὐτούς οἱ ἔχθροι αὐτῶν.

10 καὶ συντρίψεις τὸν βίνον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ
11 καὶ ἐρεῖς Τάδε λέγει κύριος Οὔτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὁστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἴαθῆναι ἔτι.

12 οὕτως ποιήω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 καὶ οἱ οἶκοι Ιερουσαλήμ καὶ οἱ οἶκοι βασιλέων Ιουδαίας ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις.—

14 καὶ ἥλθεν Ιερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν

15 Τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγώ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἀπαντα τὰ κακά, ἢ ἐλάλησα ἐπὶ αὐτήν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου.

9 et cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum et unusquisque carnes amici sui comedet in obsidione et in angustia in qua concludent eos inimici eorum et qui quaerunt animas eorum
10 et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum

11 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum sic conteram populum istum et civitatem istam sicut conteritur vas figuli quod non potest ultra instaurari et in Thopheth sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepiendum

12 sic faciam loco huic ait Dominus et habitatoribus eius ut ponam civitatem istam sicut Thopheth

13 et erunt domus Hierusalem et domus regum Iuda sicut locus Thopheth inmundae omnes domus in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli et libaverunt libamina diis alienis

14 venit autem Hieremias de Thopheth quo miserat eum Dominus ad prophetandum et stetit in atrio domus Domini et dixit ad omnem populum

15 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego induc super civitatem hanc et super omnes urbes eius universa mala quae locutus sum adversum eam quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos.

CAPITOLO 20

1 Καὶ ἤκουσεν Φασσούρ υἱὸς Εμμέρος ὁ ιερεύς, καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου, τοῦ Ιερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτελαγμένου τοῦ ὑπερώφου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου.

1 Et audivit Phassur filius Emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo Domini Hieremiam prophetarem sermones istos

2 et percussit Phassur Hieremiam prophetam et misit eum in nervum quod erat in porta Beniamin superiori in domo Domini

3 וַיֹּהֶי מִפְחָרָת וַיֵּצֵא פָשָׁחוֹר אֲתִירִמְנָהוּ
מִן־הַמּוֹדֵבָת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְרֻמְּחוּ לֵא
פָשָׁחוֹר קְרָא יְהוָה שָׁמֶךְ כִּי אִם־מָנוֹר

מִסְבֵּבָב : פ

4 כִּי כָּה אָמַר יְהוָה הָנֶגֶן נַתְנֶנֶךָ לְמָנוֹר לֵא
וְלֹכֶל־אֲהָבָה וְגַפְלִי בְּחָרֶב אַיִלְּהָם
וְעִינֵּיךְ רָאוּת וְאַת־כָּל־יְהוָה אַתָּה בָּנֶךָ
מַלְךָ־בָּבֶל וְהַנְּלָמָם בָּבֶל וְהַקְּמָם בָּבֶל:

5 וְנַתְנֵהָי אֶת־כָּל־הָטָן הָעִיר הַזֹּאת
וְאַת־כָּל־יְנִיעָה וְאַת־כָּל־יִקְרָה וְאַתָּה

כָּל־אֲצָרוֹת מֶלֶכי יְהוָה אַתָּה בָּנֶךָ
אַיִלְּהָם וּבָזָום וְלַקְּחוּם וְהַבְּיאָם בָּבֶלְהָם:

6 וְאַתָּה פָשָׁחוֹר וְכָל־יִשְׂבֵּי בִּתְּךָ תְּלַכְּוָה
בְּשָׁבֵר וּבָבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תִּמְוֹת וְשָׁם

תְּקַבֵּר אַתָּה וְכָל־אֲהָבָה אֲשֶׁר־גְּנָבָתָה
לְהַם בְּשָׁקָר : ס

Estratti diversi dalle “Confessioni”

7 פְּתִיחָנִי יְהוָה וְאָפָתָה חִזְקָנִי וְתוֹכֶלֶת
הִיִּתִי לְשַׁחַק כָּל־הַיּוֹם כָּלָה לְעֵגֶל:

8 קַיְמָהִי אֲדָבָר אָזָעָק חַמֵּס וְשָׁד
אֲקָרָא קִידְחָה דְּבָרִדְיוֹתָה לִי לְחַרְפָּה
וּלְקָלָס כָּל־הַיּוֹם :

9 וְאָמְרָתִי לְאָזְכָרָנוּ וְלֹא־אֲדָבָר עֹזֶר
בְּשָׁמוֹ וְהַהָּה בְּלֵבִי כְּאֶשׁ בְּעָרָת עַצְרָה

בְּעַצְמָתִי וּגְלָאִיתִי כָּלְכָל וְלֹא אָוְלָה :

10 כִּי שְׁמַעְתִּי דְּבַת רְבִים מָנוֹר מִסְבֵּבָב
הַנִּידּוֹ וְגַנְדרָנוּ כָּל אָגּוֹשׁ שְׁלוֹמִי שְׁמָרִי

צְלָעִי אַיִלְּיָה וְפָתָה וְנוֹכָלה לֹז וְגַנְתָּה
בְּנַקְמָתָנוּ מָנוֹנוּ :

11 וְיַהְנָה אָזְתִּי בְּנֹבוֹר עַרְיוֹן עַל־כֵּן
רַדְפִּי וְקַשְׁלָה וְלֹא יָכֹלֶה בְּשׁוֹ מָאָרֶךָ

קִיְלָא הַשְּׁבִילָוּ כָּלְמֹתָעָוָלָם לֹא
תִּשְׁכַּח :

³Il giorno dopo, quando Pascur lo fece liberare dai ceppi, Geremia gli disse: «Il Signore non ti chiama più Pascur, ma Terrore all'intorno.

4 Perché così dice il Signore: Ecco, io darò in preda al terrore te e tutti i tuoi cari; essi cadranno per la spada dei loro nemici davanti ai tuoi occhi. Consegnero tutti gli abitanti di Giuda in mano al re di Babilonia, il quale li deporterà e li ucciderà di spada.

5 Consegnero tutte le ricchezze di questa città e i suoi prodotti, tutti gli oggetti preziosi e i tesori dei re di Giuda in mano ai loro nemici, i quali li saccheggeranno e li prenderanno e li porteranno a Babilonia.

6 Tu, Pascur, e tutti quelli della tua casa andrete in schiavitù; andrai a Babilonia, là morirai e là sarai sepolto, tu e tutti i tuoi cari, ai quali hai profetizzato tante menzogne».

3 καὶ ἐξῆγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμίαν ἐκ τοῦ καταρράκτου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας Οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου, ἀλλ’ ἡ Μέτοικον·

4 διότι τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγώ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σύν πάσι τοῖς φίλοις σου, καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἔχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὄφθαλμοί σου ὅψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ιουδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις.

5 καὶ δώσω τὴν πάσαν ἴσχυν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυρούς τοῦ βασιλέως Ιουδα εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀξουσιον αὐτοὺς εἰς Βαβυλώνα.

6 καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορεύεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλώνι ἀποθανῇ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ, σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἵτις ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.

3 cumque influxisset in crastinum eduxit Phassur Hieremiam de nervo et dixit ad eum Hieremias non Phassur vocavit Dominus nomen tuum sed Pavorem undique

4 quia haec dicit Dominus ecce ego dabo te in pavorem te et omnes amicos tuos et corruent gladio inimicorum suorum et oculi tui videbunt et omnem ludam dabo in manu regis Babylonis et traducet eos in Babylonem et percutiet eos gladio

5 et dabo universam substantiam civitatis huius et omnem laborem eius omneque pretium et cunctos thesauros regum luda dabo in manu inimicorum eorum et diripient eos et tollent et ducent in Babylonem

6 tu autem Phassur et omnes habitatores domus tuae ibitis in captivitatem et in Babylonem venies et ibi morieris ibique sepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetasti mendacium.

Estratti diversi dalle “Confessioni” 15,10+

7 Ἡπάτησάς με, κύριε, καὶ ἡπατήθην, ἐκράτησας καὶ ἡδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος.

8 ὅτι πικρῷ λόγῳ μου γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 καὶ εἶπα Οὐ μὴ ὄνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὄστεοις μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν. 10 ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν Ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ, πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. 11 καὶ κύριος μετ’ ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἴσχυνται· διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοήσαι οὐκ ἡδύναντο· ἥσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰώνος οὐκ ἐπιλησθήσονται.

9 et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis et defeci ferre non sustinens

10 audivi enim contumelias multorum et terorem in circuitu perseguimini et persecutam eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum si quo modo decipiatur et praevaleremus adversus eum et consequamur ultionem ex eo 11 Dominus autem mecum est quasi bellator fortis idcirco qui persecuntur me cadent et infirmi erunt confundentur vehementer quia non intellexerunt obprobrium semipaternum quod numquam delebitur

**12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים בַּתְّן צָדִיק רָאָה כָּלִוֹת
וְלֹבֶב אֲרָאָה נִקְמָתָךְ מֵהֶם כִּי אַלְיכָ גָּלִיתִי
אַתְּ־רִיקֵּוֹת : ס**

**13 שִׁירָו לְהֻנָּה קָלְלוּ אַתְּ־יְהוָה כִּי הַצִּילָּל
אַתְּ־נְפָשָׁ אֲבּוֹנוּ מִזְרָעִים : ס**

14 אֲרוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יָלַדְתִּי בָּו יְמִין :

15 אֲשֶׁר־יְלַדְתִּי אֲנִי אַלְיָהִי בָּרוּךְ :

**16 אֲרוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּשָׂר אַתְּ־אָבִי
לְאַבָּר יְלַד־לָהּ בָּן וּכְרַ שָׁמָחַ שָׁמָחָהוּ :**

17 אֲשֶׁר־לְאַמּוֹתָנִי מִרְחָם וְתָהִידְלִי אָמִין :

**18 לְמַה זֶה מִרְחָם יִצְאָתִי לְרֹאֹת עַמְלֵי
וַיְגַונֵּן וַיַּכְלֵל בְּבָשָׂת יְמִי : פ**

CAPITOLO 21**La risposta agli inviati di Sedecia**

**1 הַכְּבָר אֲשֶׁר־הִיא אַלְיָהִים מֵאָתָה יְהוָה
בְּשַׁלֵּחַ אֲלֵינוּ הַמֶּלֶךְ צָדִיקָהוּ אַתְּ־בְּשָׁחוֹר
בֶּן־מִלְכָה וְאַתְּ־צְפָנִיהָ בֶּן־מְעָשִׂיהָ הַפָּהָן
לְאָמֵר : 2 דָּרְשָׁנָא בְּעָרְנוֹ אַתְּ־יְהוָה כִּי
בְּבוּכְרָא אָצָר מֶלֶךְ־בָּבֶל נְלַחֵם עַל־נוּ אָוְלֵי
יְעַשֵּׂה יְהוָה אָתָנוּ כְּכָל־גְּפָלָתָהוּ וַיַּעַלְהָ
מַעַלְנוּ : ס**

**3 וַיֹּאמֶר יְרָמִים אֲלֵיכֶם כִּי תָּמְרוּ
אַל־צְדָקִינוּ : אַל־**

**4 כִּי־הָאָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל הַנּוּן מִסְבֵּט
אַתְּ כָּלֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּירְכֵם אֲשֶׁר אָתָם
גְּלַחְמִים בָּם אַתְּ־מֶלֶךְ בְּבָבֶל וְאַתְּ־הַכְּשָׁדִים
הָאָרִים עַלְיכֶם מִחוּזָה לְחוּמָה וְאַסְפָּתִי
אָוֹתָם אַל־תִּזְקַדֵּשׁ הַעַיר הַזֹּאת : א**

**5 וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אַתָּכֶם בַּיד נְטוּיָה וּבְגַרְועָה
תִּזְקַחַתְּ וּבְאָרֶף וּבְחִמָּה וּבְקָאָרֶף גָּדוֹלָה :**

¹²Signore degli eserciti, che provi il giusto, che vedi il cuore e la mente, possa io vedere la tua vendetta su di loro, poiché a te ho affidato la mia causa!

¹³Cantate inni al Signore, lodate il Signore, perché ha liberato la vita del povero dalle mani dei malfattori.

¹⁴Maledetto il giorno in cui nacqui; il giorno in cui mia madre mi diede alla luce non sia mai benedetto.

¹⁵Maledetto l'uomo che portò a mio padre il lido annuncio: «Ti è nato un figlio maschio», e lo colmò di gioia.

¹⁶Quell'uomo sia come le città che il Signore ha distrutto senza compassione. Ascolti grida al mattino e urla a mezzogiorno, ¹⁷perché non mi fece morire nel grembo; mia madre sarebbe stata la mia tomba e il suo grembo gravido per sempre.

¹⁸Perché sono uscito dal seno materno per vedere tormento e dolore e per finire i miei giorni nella vergogna?

12 κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφρούς καὶ καρδίας, ὅδοιμι τὴν παρὰ σου ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπόλογηματά μου.— 13 ἄσατε τῷ κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἔξειλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων.—

14 ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾧ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα, ἐν ᾧ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή. 15 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων Ἐτέχθη σοι ἄρσεν, εὐφραινόμενος.

16 ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὃς αἱ πόλεις, ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη, ἀκούσατο κραυγῆς τὸ πρώτον καὶ ἀλαλαγμού μεσημβρίας,

17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ ἐγένετο μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήμψεως αἰωνίας.

18 ἵνα τί τοῦτο ἔξηλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

CAPITOLO 21**La risposta agli inviati di Sedecia**

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχώρο οὐλὸν Μελχίου καὶ Σοφρονιαν οὐλὸν Μαασιου τὸν ἱερέα λέγων

2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.

3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ιουδα

4 Τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμᾶς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους, εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης

5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὄργης καὶ παροργισμοῦ μεγάλου

12 et tu Domine exercitum probator iusti qui vides renes et cor videam quaeso ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam

13 cantate Domino laudate Dominum quia liberavit animam pauperis de manu malorum

14 maledicta dies in qua natus sum dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta

15 maledictus vir qui adnuntiavit patri meo dicens natus est tibi puer masculus et quasi gaudio laetificavit eum

16 sit homo ille ut sunt civitates quas subvertit Dominus et non paenituit eum audiat clamorem mane et ululatum in tempore meridiano

17 qui non me interfecit a vulva ut fieret mihi mater mea sepulchrum et vulva eius conceptus aeternus

18 quare de vulva egressus sum ut viderem laborem et dolorem et consumerentur in confusione dies mei.

**6 וְהַכִּי תָּאַת יֹשֶׁבְיֵה עִיר הַזֹּאת
וְאַתְּדָאָרְם וְאַתְּהַבְּהָמָה בְּפִרְבָּר גָּדוֹלָה**

**7 יִמְתֹּא: 7 וְאַתְּחִרְיכָּנוּ נָסִיכְתָּה אֲפָנָן
אַתְּצִדְקִינְהוּ מִלְּדִיְהוֹנָה וְאַתְּעַבְּרוּ
וְאַתְּהַנְּשָׁאָרִים בְּעִיר הַזֹּאת
מִן־הַכְּבָרוֹ מִן־הַתְּרָבָּה וּמוֹנְהָרָעָב בַּיּוֹם
בְּבוֹכְדָּרָאָזָר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבִידְיָהָם**

**וּבִידְיָהָם מִבְּקָשָׁי נְפָשָׁם וְהַכְּמָם לְפִרְחָרָב
לֹא־יִחְיָוּס עַלְלָהָם וְלֹא־יִתְמַלֵּל וְלֹא־יִרְחַם:**

**8 וְאַל־הַעַם הַזֶּה תָּאמֶר כִּי אָמַר יְהֻדָּה
הַנְּנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם אַת־הַרְךָ הַחַיִם
וְאַת־הַרְךָ הַמוֹת:**

**9 הַיְשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמֹת בְּחַרְבָּה וּבְרָעָב
וּבְחַרְבָּה וְהַיּוֹצֵא נִפְלֵל עַל־הַכְּשָׂדִים הַאֲרִים
עַלְיָכֶם יְחִיָּה [וְ] [חִיָּה] וְהַיְתָה־לָן נְפָשׁוֹ
לְשָׁלֵל: 10 כִּי שְׁמַתִּי פְנֵי בְּעִיר הַזֹּאת
לְרֻעה וְלֹא לְטוֹבָה נָסִיכָה נָסִיכָה בְּנֵידְמָלָךְ
בְּכָל־תְּנַתָּן וּשְׁרָפָה בְּאָשׁ: ס**

Appello generale alla casa reale

11 וְלִבְיתְּמֶלֶךְ יְהוּדָה שָׁמְעוּ

דְּבָרֵי־יְהֻדָּה:

**12 בֵּית דָוד כִּי אָמַר יְהוָה רַינו לְבָקָר
מִשְׁפָט וְהַצִּילו נָזֵל מִינְדָעָשׂ קְרָנָה
כִּאַשׁ חַמְתִּי וּבְעָרָה וְאַיִן מִכְבָּה מִפְנֵי רַע
מַעַלְלִיכֶם [מַעַלְלִיכֶם]**

**13 הַנְּנִי אַל־יָדֵי יוֹשֵׁבְתָה הַעֲמֵק צִור הַמִּישָׁר
נָסִיכָה הָאָמָרִים מִרְיִיתָתְךָ עַלְלֵינוּ וְנִי
יָבֹא בְמַעֲנוֹתֶינוּ:**

**14 וּפְקָרְתִּי עַלְיָכֶם כִּפְרִי מַעַלְלִיכֶם
נָסִיכָה וְהַצִּחְתִּי אֶשׁ בְּנֵעֶרֶת וְאַכְלָה
כָּל־סְבִיבָה: ס**

6 Percuoterò gli abitanti di questa città, uomini e bestie; essi moriranno di una grave peste.

Poi – oracolo del Signore – io consegnerò Sedecia, re di Giuda, i suoi ministri e la gente che sarà scampata in questa città alla peste, alla spada e alla fame, in potere di Nabucodonosor, re di Babilonia, in mano ai loro nemici e a quanti vogliono la loro vita.

Egli li passerà a fil di spada; non ne avrà pietà, non perdonerà e non risparmierà nessuno.

Dirai a questo popolo: Dice il Signore: Ecco, metto davanti a voi la via della vita e la via della morte.

9 Chi rimane in questa città morirà di spada, di fame e di peste; chi uscirà e si consegnerà ai Caldei che vi cingono d'assedio, vivrà e gli sarà lasciata la vita come bottino, ¹⁰ perché io ho volto la faccia contro questa città, per il suo danno e non per il suo bene.

Oracolo del Signore. Essa sarà data in mano al re di Babilonia, che la darà alle fiamme.

11 Alla casa del re di Giuda dirai: Ascoltate la parola del Signore! ¹² Casa di Davide, così dice il Signore: Amministrate la giustizia ogni mattina e liberate il derubato dalla mano dell'oppressore, se no la mia ira divamperà come fuoco, si accenderà senza che nessuno la possa spegnere, a causa della malvagità delle vostre azioni.

13 Eccomi a te, o abitatrice della valle, roccia nella pianura – oracolo del Signore –, voi che dite: "Chi scenderà contro di noi? Chi entrerà nelle nostre dimore?". ¹⁴ Io vi punirò secondo il frutto delle vostre opere – oracolo del Signore – e darò alle fiamme il suo bosco, esse divoreranno tutti i suoi dintorni».

6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται.

7 καὶ μετὰ ταῦτα – οὕτως λέγει κύριος – δώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς πάταδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ’ αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτηρόςω αὐτούς.

8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τούτον ἔρεις Τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὄδον τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὄδον τοῦ θανάτου·

9 ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλειότας ὑμᾶς ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, καὶ ζήσεται.

10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί. –

Appello generale alla casa reale

11 Οὐκοῦνος βασιλέως Ιουδα, ἀκούσατε λόγον κυρίου·

12 Δοῦλος Δαυΐδ, τάδε λέγει κύριος Κρίνατε τὸ πρωὶ κρίμα καὶ κατευθύνατε καὶ ἔξελεσθε διηρτασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτούν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὄργη μου καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

13 Ιδού ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας Τίς πτοήσει ήμας; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ήμῶν;

14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς.

6 et percutiam habitatores civitatis huius homines et bestiae pestilentia magna morientur

7 et post haec ait Dominus dabo Sedeciam regem Iuda et servos eius et populum eius et qui derelicti sunt in civitate hac a peste et gladio et fame in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu inimicorum eorum et in manu quaerentium animam eorum et percutiet eos in ore gladii et non movebitur neque parcer nec miserebitur

8 et ad populum hunc dices haec dicit Dominus ecce ego do coram vobis viam vitae et viam mortis

9 qui habitaverit in urbe hac morietur gladio et fame et peste qui autem egressus fuerit et transfugerit ad Chaldeos qui obsident vos vivet et erit ei anima sua quasi spolium

10 posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum et non in bonum ait Dominus in manu regis Babylonis dabitur et exuret eam igni.

11 Et domui regis Iuda audite verbum Domini

12 domus David haec dicit Dominus iudicate mane iudicium et eruete vi oppressum de manu calumniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum

13 ecce ego ad te habitatricem vallis solidae atque campestris ait Dominus qui dicitis quis percutiet nos et quis ingredietur domos nostras

14 et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum dicit Dominus et succendam ignem in saltu eius et devorabit omnia in circuitu eius.

CAPITOLO 22

**1 כִּי אָמַר יְהוָה רַד בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה
וְדַבְּרָת שֵׁם אֶת-הַקָּרְבָּר הַזֹּה:**

**2 וְאָמַרְתָּ שֵׁם שְׁמָעֵד בְּרִיהַיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַשֵּׁב עַל-כִּסֵּא דָדוֹ אֲתָּה וְעַבְדֵיךְ וְעַמְּךָ
הַבָּאים בְּשֻׁעָרִים הַאֲלָהָה: ס**

**3 כִּי אָמַר יְהוָה עַשְׂוֵוּ מְשֻׁפְט וְצַדָּקָה
וְהַצִּילוּ גְּנוּול מִנְדָּעָה עַשְׂוֵוּ גִּנְעָר יְתּוּם וְאַלְמָנָה
אַל-תְּגַנֵּנוּ אֶת-חַמְסָתוֹ וְדַם נְקֵץ אֶת-שְׁפָכוֹ
בָּמָקוֹם הַזֹּה:**

**4 כִּי אִם-עַשְׂוֵוּ תַּעֲשׂו אֶת-הַקָּרְבָּר הַזֹּה וּבָאוּ
בְּשֻׁעָרֵי הַבַּיּוֹת הַזֹּה מִלְכִים יוֹשְׁבִים לְרוֹד
עַל-כִּסֵּא רְכִבָּם בְּרֶכֶב וּבְסְוִים הוּא
עַבְדָו [נוֹעַבְדָיו] וְעַמְּךָ:**

**5 וְאִם לֹא תִשְׁמַעוּ אֶת-הַדְבָּרִים הַאֲלָהָבִי
נִשְׁבְּעָתִי נָאָמַר יְהוָה כִּי-לְחַרְבָּה יְהוּדָה הַבַּיּוֹת
הַזֹּה: ס 6 כִּי-כֵدָה אָמַר יְהוָה עַל-בֵּית מֶלֶךְ
יְהוּדָה גַּלְעָד אֲתָּה לִי רָאשׁ הַלְּבָנוֹן אִם-לָא
אֲשִׁיקָל מַדְבָּר עָרִים לֹא נֹשֶׁבָה [נוֹשֶׁבוֹ]:**

**7 וְקַדְשֵׁתִי עַל-יךְ מִשְׁחָתִים אִישׁ וְכָלִינוּ
וּכְרָתוּ מִבְּתָר אֲרֹזָה וְהַפְּלוּ עַל-הָאָשׁ:**

**8 וְעַבְרָבוֹ גּוֹיִם רַבִּים עַל-הַעֲיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ
אִישׁ אַל-רֶשֶׁחוּ עַל-מֶה עָשָׂה יְהוָה בָּכֶה
לְעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת:**

**9 וְאָמְרוּ עַל-אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיִּשְׁתַּחַנוּ לְאֶלְهִים אֶחָדים
וַיַּעֲבֹדוּם: ס**

Oracoli contro diversi re. Contro Ioaçàz

**10 אַל-תַּבְפּוּ לִמְתָּה וְאַל-גִּנְרוּ לוּ בְּכָנוּ
בְּכָנוּ לְהַלְלָךְ כִּי לֹא יִשְׁבֵּב עוֹד וּרְאָה
אֶת-אָרֶץ מוֹלְדָתוֹ: ס 11 כִּי כֵּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-שָׁלָם בָּנֵי-אִשְׁתָּחוֹ מֶלֶךְ
יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ תַּחַת יְהוָה אֲבִיו אֲשֶׁר
בָּא מִנְהַמְּקָומִים הַזֹּה לְאִישָׁוב שֵׁם עוֹד:**

¹⁰Non planteate sul morto e non fate lamenti per lui, ma piagnete amaramente su chi parte, perché non tornerà più, non rivedrà la terra natale. ¹¹Poiché dice il Signore riguardo a Sallum, figlio di Giosia, re di Giuda, che regna al posto di Giosia, suo padre: «Chi esce da questo luogo non vi farà più ritorno,

CAPITOLO 22

1 Τάδε λέγει κύριος Πορεύοντας καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν του βασιλέως Ιουδα καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον 2 καὶ ἔρεις "Ἄκουε λόγον κυρίου, βασιλεὺν Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις 3 Τάδε λέγει κύριος Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἔξαιρετε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτὸν καὶ προσῆλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ μὴ ἀσεβεῖτε καὶ αἷμα ἀθῶν μὴ ἐκχέτετε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. 4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεὺς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν καὶ ὁ λαός αὐτῶν: 5 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἑρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος. 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σύ μοι, ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου· ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἑρήμον, πόλεις μὴ κατοικηθσομένας· 7 καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ. 8 καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐροῦσιν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ Διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ; 9 καὶ ἐροῦσιν Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοὺς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

9 et respondebunt eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui et adoraverint deos alienos et servierint eis.

Oracoli contro diversi re. Contro Ioaçàz 2Re 23,29-30.34

10 Μή κλαύετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ ἵδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ νἰὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου Οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι,

10 Nolite flere mortuum neque lugeatis super eum fletu plangite eum qui egreditur quia non revertetur ultra nec videbit terram nativitatis suaee

11 quia haec dicit Dominus ad Sellum filium Iosiae regem Iuda qui regnavit pro Iosiae patre suo qui egressus est de loco isto non revertetur huc amplius

**12 כי במקום אשר-הנְּגָלוֹ אָתָּה שָׁם יִמּוֹת
וְאַתָּה-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְאִירָאָה עֹד :** ס

Contro Ioiakim

**13 תְּרוּ בָנָה בֵיתוֹ בֶלְאַצְּרָק וְעַלְיוֹתָיו בָלָא
מִשְׁפָט בְּרֻעָהוּ יַעֲבֵד חָנָם וְפָעַלוּ לֹא
יִתְּנוּלּוּ :**

**14 הַאֲמֵר אָבְנָה-לִי בֵית מְדוֹת וְעַלְיוֹתָ
מִרְחָה-וִים וְקָרָע לֹא חָלוֹן וְסָפִון בָּאָרוֹ וּמְשֻׁוְתָה
בְשָׂרָה :**

**15 הַתְּמִלֵּך קַי אַפָּה מִסְחָרָה בָאָרוֹ אָבִיךְ
הָלוֹא אָכֵל וְשָׂתָה וְעַשָּׂה מִשְׁפָט וְצְדָקָה אָנוֹ
טוֹב לוּ :**

**16 הַן דִּין-עַנִּי וְאַבְיוֹן אָנוֹ טֹוב הָלוֹא-דָּחִיא
הַדְּקָעָת אָתוֹ נָסְמִיחָה :**

**17 קַי אַין עַנִּיךְ וְלִבְךְ קַי אָס-עַל-בָּצָעַךְ
וְעַל דִּס-הָנְקִי לְשָׁפֹךְ וְעַל-דָּעַשְׁק
וְעַל-הַמְּרוֹאָה לְעַשּׂוֹת :** ס

**18 לְכָן כְּה-אָמֵר יְהוָה אֱלֹהִים
בֶּן-אָשִׁיחָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לְאִיסְפָּדוּ לֹא הָיו
אָחִי וְהָיו אָחוֹת לְאִיסְפָּדוּ לֹא הָיו אָדוֹן
וְהָיו הַדָּחָה :**

**19 קְבִּירָת חָמֹר יַקְבֵּר סְחוֹב וְהַשְׁלָךְ
מַהְלָאָה לְשָׁעֵרִי יַרְוְשָׁלָם :** ס

Contro Ioiakin

**20 עַלְיָה הַלְּבָנוֹן וְצָעָקוּ וּבְבָשָׂן תְּנִיעַ קְוֹלָךְ
וְצָעָקוּ מִשְׁבָּרִים קַי נְשָׁבָרוּ כָל-מַאֲהָבוֹת :**

**21 דְּבָרֶתְיוּ אַלְיךְ בְּשָׁלוֹתְיךָ אָמְרָתָךְ לֹא
אָשָׁמָע וְהָרְכָּךְ מְנֻעוּרִיךְ קַי לְאָשְׁמָעָת
בְּקוֹלִי :** 22 כָּל-רְעִידָה תְּרֻעָה דָוָת
וְמַאֲהָבוֹת בְּשָׂבִי יְלָכִי קַי אָוֹ תְּבָשֵׁי

**וְנַכְּלָמָת מְכָלָ רַעַת :
23 יוֹשְׁבָתִי | שְׁבָתָה | בְּלְבָנוֹן מִקְנָתִי
[מִקְנָת] בְּאַרְנוּם מִהְנָחָת בְּבָאָלָךְ
תְּכָלָים חִיל פִּילְךְ :**

¹²ma morirà nel luogo dove lo condurranno prigioniero e non rivedrà più questa terra».

12 ἀλλ' ἦν τῷ τόπῳ, οὐδὲ μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι.

12 sed in loco ad quem transtuli eum ibi morietur et terram istam non videbit amplius.

Contro Ioiakim

13 Ὡς ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐδὲ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερφά αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάται δωρεάν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 οὐδεὶς οἰκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερφά διπιστά διεσταλμένα θυρίσιν καὶ ἔξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

15 μὴ βασιλεύσεις, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαΐᾳ πατρί σου; οὐδὲ φάγονται καὶ οὐ πίονται βέλτιον ἦν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν.

16 οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτο ἐστιν τὸ μὴ γνωνάι σε ἐμὲ; λέγει κύριος.

17 Ιδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή, ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ ἀμμά τὸ ἀθέρον τοῦ ἐκέχειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν.

18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ιωακεὶμ νίὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα Οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τούτον· οὐ μὴ κόψωνται αὐτόν Ὡς ὀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν Οὔμμοι κύριε.

19 ταφὴν δόνου ταφήσεται, συμψήσθεὶς διερχεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ.

Contro Ioiakin

20 Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἥρασται σου. 21 ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἴπας Οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεοτήτος σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. 22 πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἥρασται σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἔξελευσονται· ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμαθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλούντων σε.

23 κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὀδηνᾶς ὡς τικτούσης.

23 quae sedes in Libano et nidificas in cedris quomodo congreguisti cum venissent tibi dolores quasi dolores parturientis

13 Vae qui aedificat domum suam in iniustitia et cenacula sua non in iudicio amicum suum opprimet frus tra et mercedem eius non reddet ei

14 qui dicit aedificabo mihi domum latam et cenacula spatiosa qui aperit sibi fenestras et facit laquearia cedrina pingitque sinopide

15 numquid regnabis quoniam confers te cedro pater tuus numquid non comedit et bibit et fecit iudicium et iustitiam tunc cum bene erat ei

16 iudicavit causam pauperis et egeni in bonum suum numquid non ideo quia cognovit me dicit Dominus

17 tui vero oculi et cor ad avaritiam et ad sanguinem innocentem fundendum et ad calumniam et ad cursum mali operis

18 propterea haec dicit Dominus ad loachim filium Iosiae regem Iuda non plangent eum vae frater et vae fratres non concrepabunt ei vae domine et vae inclite

19 sepultura asini sepietetur putrefactus et projectus extra portas Hierusalem.

24 חִזְנֵי נָאָמַרְתָּה קַי אֶסְמִיְהָה כְּנִיחֹו
בְּנֵי הַחֲזִיקִים מֶלֶךְ יְהוָה חֹתֶם עַל־ינֵךְ
יְמִינֵךְ קַי מַשְׁמֵא אַתְקָנֵךְ :

25 וְנִתְחַזֵּיךְ בַּדְלֵן מַבְקָשׁ נַפְשָׁךְ וּבוּךְ
אֲשֶׁר־אַתָּה גָּנוֹר מִפְנִיחָם וּבִנְדֵר נִכְבְּרָאָצָר
מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבִידֵר חַפְשִׁידִים :

26 וְהַטְלֹתֵךְ אַתָּה וְאַתָּה אַפְתָּךְ אֲשֶׁר יַלְדוֹתָךְ
עַל־הָאָרֶץ אַתָּה רָתָתָךְ אֲשֶׁר לְאַיְלָדִתָּם שָׁם וּשְׁם
קְמוֹתוֹ :

27 וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הָהָרָם מְנַשְּׁאִים אַת־גַּנְפְּשָׁם
לְשׁוֹבֵשׁ שָׁם שְׁפָה לֹא יִשְׁבוּ : ס

28 הַעֲצָב נְבָנָה נְפֻזָּה אֲישׁ הַזָּה כְּנִיחֹו
אַמְ-כָּלִי אַיִן חַפְזָן בּוֹ מִדּוֹעַ הַוְטָלָה הוּא
וּזְרַעַו וְהַשְּׁלָכֵו עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְאִידָּעוֹ :

29 אָרֶץ אָרֶץ שְׁמֵי דָּבְרִי־הָוֹה : ס

30 כְּהוּ אָמֵר יְהוָה בְּחִבְבוֹ אַת־הָאִישׁ הַזָּה
עִירְלִי גָּבָר לְאִידָּלָח בִּקְמוֹן כִּי לֹא יִצְחַח
מִזְרָעָו אַיִשׁ יִשְׁבֵעַל־כְּפָא דָּוד וּמִשְׁלָעָוד
בִּיהָוֹה :

CAPITOLO 23**Oracoli messianici. Il re dell'avvenire**

1 קְהֻוֵי רְעִים מְאַבְדִים וּמְבָצִים אַת־צָאן
מְרֻעִיתִי נָאָמַרְתָּה :

2 לְכָן כְּה־אָמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־הָרָעִים הָרָעִים אַת־עָמֵד אֶתְּהֶם
הַכְּפָתָתָם אַת־צָאנִי וְתַחַותָּם לֹא בְּקָרְבָּתָם
אַתָּם הַנִּנִּי פְּקָד עַלְיֵיכֶם אַת־לְעָלָלִיכֶם
נָאָמַרְתָּה :

3 וְאַנוּ אָקְבָּא אַת־שָׁאָרִית צָאנִי מִכֶּל
הָאָרֶצֶת אֲשֶׁר־הַקְּרָתִי אֶתְּהֶם שָׁם וְהַשְּׁבַתִּי
אַתָּהָנוּ עַל־נוֹחַן וּפְרוּ וּרְכוּ :

4 וְהַקְּמֹתִי עַלְיָהָם רְעִים וּרְעוֹם
וְלֹא־יִרְאָו עוֹד וְלֹא־יִתְהַתֵּה וְלֹא יִפְגַּדוּ
נָאָמַרְתָּה : ס

¹ «Guai ai pastori che fanno perire e disperdoni il gregge del mio pascolo. Oracolo del Signore.

² Perciò dice il Signore, Dio d'Israele, contro i pastori che devono pascere il mio popolo: Voi avete disperso le mie pecore, le avete scacciate e non ve ne siete preoccupati; ecco io vi punirò per la malvagità delle vostre opere. Oracolo del Signore.

³ Radunerò io stesso il resto delle mie pecore da tutte le regioni dove le ho scacciate e le farò tornare ai loro pastori; saranno feconde e si moltiplicheranno. ⁴ Costituirò sopra di esse pastori che le faranno pascolare, così che non dovranno più temere né sgomentarsi; non ne mancherà neppure una. Oracolo del Signore.

²⁴ ξῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ιεχωνίας τίδος Ιωακεὶμ βασιλεὺς Ιουδα ἀποστράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε

²⁵ καὶ παραδώσω σε εἰς χειρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχήν σου, ὃν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χειρας τῶν Χαλδαίων:

²⁶ Σακέρω τε καὶ την μητέρα σου τὴν τεκούδαν σε εἰς γῆν, οὐδὲ έτέχθης ἐκεῖνη, καὶ ἐκεὶ ἀποθανεῖσθε. ²⁷ εἰς δὲ τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ εὑρίσκονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.

²⁸ Ήτιμώθη Ιεχωνίας ὡς σκεύος, οὐδὲ έστιν χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἔξερριφη καὶ ἔξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ἦδει.

²⁹ γῆ γῆ, ἀκουε λόγον κυρίου

³⁰ Γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐδὲ αὐξηθῆ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυΐδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ιουδα.

CAPITOLO 23**Oracoli messianici. Il re dell'avvenire Ez 34,1+**

¹ Ω οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου.

² διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου Ὅμεν διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἔξωσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά, ἵδον ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν

³ καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, οὐδὲ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖνη, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομήν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται καὶ πληθυσθήσονται.

⁴ καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς ποιμένας, οὓς ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὓς φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει κύριος.

²⁴ vivo ego dicit Dominus quia si fuerit Iechonias filius loachim regis Iuda anulus in manu dextera mea inde avellam eum

²⁵ et dabo te in manu quaerentium animam tuam et in manu quorum tu formidas faciem et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu Chaldeorum

²⁶ et mittam te et matrem tuam quae genuit te in terram alienam in qua nati non estis ibique moriemini ²⁷ et in terram ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc non revertentur

²⁸ numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias numquid vas absque omni voluptate quare abiecti sunt ipse et semen eius et proiecti in terram quam ignoraverunt

²⁹ terra terra terra audi sermonem Domini

³⁰ haec dicit Dominus scribe virum istum sterilem virum qui in diebus suis non prosperabit nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super solium David et potestatem habeat ultra in Iuda.

CAPITOLO 23**Oracoli messianici. Il re dell'avvenire Ez 34,1+**

¹ Vae pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuae meae dicit Dominus

² ideo haec dicit Dominus Deus Israhel ad pastores qui pascunt populum meum vos dispersistis gregem meum elecistis eos et non visitastis eos ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum ait Dominus

³ et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas elecero eos illuc et convertam eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur

⁴ et suscitabo super eos pastores et pascent eos non formidabunt ultra et non pavebunt et nullus queretur ex numero dicit Dominus

5 הַנָּה יִמְימִים בְּאֵימִם נָאָמִינְהָה וְהַקְמֹתִי
לְדוֹר אֶחָד צָדִיק יַמְלָךְ מֶלֶךְ וְהַשְׁפֵּילִ
וְעַשְׂה מְשֻׁפֵּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ:

6 בְּבִימּוֹ תֹּועַשׂ יְהוָה וּוּשְׁرָאֵל יַשְׁבָּן
לְכָתָח וְזָהָשָׁמָו אֲשֶׁר־יִקְרָא יְהוָה
צְדָקָנוּ: ס

7 לְכָנּוּ הַנְּהִירִים בְּאֵימִם נָאָמִינְהָה
וְלֹא־אָמָרָו עֹד תְּרִיחָה אֲשֶׁר הַעַלְהָ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ מִצְרָיִם:

8 קְיַם אָמִרְתִּיךְ הָעֲלָה אֲשֶׁר הַעַלְהָ
הַבָּיא אֶת־זָרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל מִאָרֶץ צִפּוֹנָה
וּמִכֶּל הָאָרֶצֶת אֲשֶׁר הַנְּחִיחִים שָׁם וַיָּשָׁבוּ
עַל־אָדָמָתָם: ס

Libretto contro i falsi profeti

9 לֹא־בְּאִים נְשַׁבֵּר לְפִי בְּקָרְבֵּי רְחִפּוֹ
כָּל־עַצְמוֹתֵי חִילְיטֵי קָאִישׁ שָׁפָרֵד וּכְנֶבֶר
עַבְרוֹ יוֹן מְפַנֵּן יְהוָה וּמְפַנֵּי דָּבָרִ
קָדְשָׁו:

10 קְיַם מְנָאָפִים מַלְאָה הָאָרֶץ קִידְמָפְנִי
אֱלֹהָא כָּלָה הָאָרֶץ בְּשַׁגְבָּה גָּנוֹת מִרְבָּר
וְתַחַי מְרִיחָתָם רְעוֹה וּגְבוּרָתָם לְאַדְךָ:

11 קִינְסָנְכִיא נִסְ-פְּהָן חָנָפוֹ
בְּמִבְּבִיאִי פְּאַתְּחִי רְעַתְּמָן נָאָמִינְהָה:
12 לְכָנּוּ יְהִיה דָּרְכֵם לְהַמְּכֹלְקָלוֹת
בְּאַפְתָּה יְהִיוּ וְנִפְלֹלוּ בָּהּ כִּירָאָבִיא
עַלְיָהָם רְעוֹה שָׁנָת פְּקָדָתָם נָאָמִינְהָה:
13 וּבְבִיאִי שְׁמָרוּ רְאִיתִי תְּפָלָה
הַנְּבָאִי בְּפָעֵל וְנִתְעַטְּעֵי אַת־עַטְּפִי
אֶת־יִשְׂרָאֵל: ס

14 וּבְבִיאִי יְרֹשָׁלָם רְאִיתִי שְׁעִירָה
נְאֹוף וְהַלְּךָ בְּשָׁקָר וְחוֹזְקָה יְבִי מְרֻעִים
לְבַלְתִּי־שָׁבּוּ אִישׁ מְרֻעָתוֹ הַיּוֹדֵל כָּלָם
כְּסָדָם וַיָּשִׁיבָה כַּעֲמָדָה: ס

5 Ecco, verranno giorni – oracolo del Signore – nei quali susciterò a Davide un germoglio giusto, che regnerà da vero re e sarà saggio ed eserciterà il diritto e la giustizia sulla terra. ⁶Nei suoi giorni Giuda sarà salvato e Israele vivrà tranquillo, e lo chiameranno con questo nome: Signore-nostra-giustizia.

⁷Pertanto, ecco, verranno giorni – oracolo del Signore – nei quali non si dirà più: "Per la vita del Signore che ha fatto uscire gli Israeliti dalla terra d'Egitto", ⁸ma piuttosto: "Per la vita del Signore che ha fatto uscire e ha ricondotto la discendenza della casa d'Israele dalla terra del settentrione e da tutte le regioni dove li aveva dispersi!"; costoro dimoreranno nella propria terra».

5 'Idou ήμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

6 in diebus illius salvabitur Iuda et Israhel habitabit confidenter et hoc est nomen quod vocabunt eum Dominus iustus noster

7 propter hoc ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicent ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti

8 sed vivit Dominus qui eduxit et adduxit semen domus Israhel de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eieceram eos illuc et habitabunt in terra sua.

Dt 13,2-6 Libretto contro i falsi profeti 14,13-16

9 Ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβῃ ἡ καρδία μου, ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὄστα μου, ἐγενήθην ὡς ἀνήρ συντετριμένος καὶ ὡς ἀνθρώπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ. 10 ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἑρήμου, καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως.

11 ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμοιλύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἰδόν πονηρίας αὐτῶν.

12 διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, φησὶν κύριος.

13 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἰδόν ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ισραὴλ.

14 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ιερουσαλημ ἔώρακα φρικτά, μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἔκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομαὶ καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρα.

5 ecce dies veniunt ait Dominus et suscitabo David germen iustum et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudicium et iustitiam in terra

15 לֹא כִּי כָּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עַל-הַנְּבָאים הַנֹּנוּ מְאַכֵּיל אֶתְּחָמָם לְעַזָּה

וְהַשְׁקִים מִירָאשׁ בְּמַאת נְבִיאָה
יְרוּשָׁלָם יִצְאָה חַנְפָּה לְכָל-הָאָרֶץ : פ

16 כִּי כָּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲלֵתְשָׁמְנוֹ
עַל-דְּבָרֵי הַנְּבָאים הַנְּגָאִים לְכָם

מִדְבָּלִים הַמִּפְּהָאָתָם חִזּוֹן לְבָם יְדָבֵר
לֹא מִפְּי יְהוָה :

17 אֲמָרִים אַמּוֹר לְגַנְגָּצְלִי דָּבָר יְהוָה
שְׁלֹום יְהוָה לְכָם וְכָל הַלְּדִבְרִים בְּשֶׁרֶרוֹת לְבָוֹ

אֲמָרוּ לְאַתְּבוֹא עַל-לִבְכָּם רָעה :
אֲתִ-דְבָרְךָ מִידְקָשֵׁב דָּבָר [דָּבָר]

וַיְשָׁמַע : ס

19 הַנֹּנוּ סְבָרָת יְהוָה חַמָּה יִצְאָה וְסֻעַּר
מִתְחֹזֶלֶל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים חֹלוֹ :

20 לֹא יִשְׁׁוּב אָרְיוֹתָה עַד-עַשְׁתָּו
וְעַד-הַקִּמוֹן מִזּוֹמֹת לְבָוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
תַּחֲבוּנוּ בָּה בִּינָה :

21 לֹא-שְׁלַחְתִּי אֲתִ-הַנְּבָאים וְתִּמְצֵא
לְאַדְבָּרָתִי אֲלֵיכֶם וְתִּמְצֵא :

22 וְאַمְּעַמְדִו בְּסָודִי וַיְשָׁמַעַו דָּבָרִי
אֲתִ-עַמְּלֵי וַיְשִׁיבוּם מִדְרָכֵם הַרְעָ וַיְמַרְעָ

מַעַלְלֵיכֶם : ס

23 אֱלֹהֵי מִקְרָב אַנְיָנָם יְהוָה וְלֹא
אֱלֹהֵי מִרְחָק :

24 אִם-יִשְׂתַּר אִישׁ בַּמְּסִתְרִים וְאַנְיָנָם
לְאַ-אֲרָא-נָנוּ נְאַמְּרָתָה הַלְּוָא אֲתִ-הַשְׁנִים

וְאַתִּ-הָרָץ אַנְיָנָם לְאַנְיָנָה :

25 שְׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-אָמְרָה הַנְּבָאים
הַנְּבָאים בְּשָׁמֵי שָׁקָר לְאָמַר חַלְמָתִי

: חַלְמָתִי :

26 עַד-מָעוֹת הַיּוֹשֶׁבֶל בְּלֵב הַנְּבָאים נְבָאי
הַשָּׁקָר וְנְבִיאִי תְּרִמָּת לְבָם :

¹⁵Pertanto così dice il Signore degli eserciti contro i profeti: «Ecco, farò loro ingoiare assenzio e bere acque avvelenate, perché dai profeti di Gerusalemme l'impietà si è sparsa su tutta la terra».

¹⁶Così dice il Signore degli eserciti: «Non ascoltate le parole dei profeti che profetizzano per voi; essi vi fanno vaneggiare, vi annunciano fantasie del loro cuore, non quanto viene dalla bocca del Signore.

¹⁷A coloro che disprezzano la parola del Signore, dicono: «Avrete la pace!», e a quanti, ostinati, seguono il loro cuore: «Non vi coglierà la sventura!».

¹⁸Ma chi ha assistito al consiglio del Signore, chi l'ha visto e ha udito la sua parola? Chi vi ha fatto attenzione e ha obbedito?

¹⁹Ecco la tempesta del Signore, il suo furore si scatena; una tempesta travolgenti turbina sul capo dei malvagi.

²⁰Non cesserà l'ira del Signore, finché non abbia compiuto e attuato i progetti del suo cuore. Alla fine dei giorni lo comprenderete pienamente!

²¹Io non ho inviato questi profeti ed essi corrono; non ho parlato a loro ed essi profetizzano.

²²Se hanno assistito al mio consiglio, facciano udire le mie parole al mio popolo e li distolgano dalla loro condotta perversa e dalla malvagità delle loro azioni.

²³Sono forse Dio solo da vicino? Oracolo del Signore.

Non sono Dio anche da lontano?

²⁴Può nascondersi un uomo nel nascondiglio senza che io lo veda? Oracolo del Signore. Non riempio io il cielo e la terra? Oracolo del Signore.

²⁵Ho sentito quanto affermano i profeti che profetizzano falsamente nel mio nome: «Ho avuto un sogno, ho avuto un sogno!».

²⁶Fino a quando ci saranno nel mio popolo profeti che predicono cose false e profetizzano le fantasie del loro cuore?

15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγώ φωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὄδωρο πικρόν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἔξῆλθεν μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

¹⁵ propterea haec dicit Dominus exercituum ad prophetas ecce ego cibabo eos absinthio et potabo eos felle a prophetis enim Hierusalem est egressa pollutio super omnem terram

16 οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ Μή ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦντις ἔσται ὄρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦντι καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου.

¹⁶ haec dicit Dominus exercituum nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos visionem cordis sui loquuntur non de ore Domini

17 λέγουσιν τοῖς ἀπωθούμενοις τὸν λόγον κυρίου Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν· καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἴσται Οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.

¹⁷ dicunt his qui blasphemant me locutus est Dominus pax erit vobis et omni qui ambulat in pravitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum

18 ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι κυρίου καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἐνωτίσατο καὶ ἤκουσεν;

¹⁸ quis enim adfuit in consilio Domini et vidit et audivit sermonem eius quis consideravit verbum illius et audivit

19 ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.

¹⁹ ecce turbo dominicae indignationis egreditur et tempestas erumpens super caput impiorum veniet

20 καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου, ἔως ἂν ποιήσῃ αὐτὸν καὶ ἔως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸν ἀπὸ ἐγχειρίματος καρδίας αὐτοῦ· ἐπὶ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά.

²⁰ non revertetur furor Domini usque dum faciat et usque dum compleat cogitationem cordis sui in novissimis diebus intellegitis consilium eius

21 καὶ οὐκέτελλον τοὺς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.

²¹ non mittebam prophetas et ipsi curabant non loquebar ad eos et ipsi prophetabant

22 καὶ στειντον εἰς τὸν λόγον μου, καὶ εἰσήκουσαν τῶν λαόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

²² si stetissent in consilio meo et nota fecissent verba mea populo meo averterissem utique eos a via sua mala et a pessimis cogitationibus suis

23 θεός ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει κύριος, καὶ οὐχὶ θεός πόρρωθεν.

²³ putasne Deus e vicino ego sum dicit Dominus et non Deus de longe

24 εἰ κρυψήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει κύριος.

²⁴ si occultabitur vir in absconditis et ego non video eum dicit Dominus numquid non caelum et terram ego impleo ait Dominus

25 ἥκουσα ἂν λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἂν προφητεύσοντων ἐπὶ τῷ ὄντομα μου ψευδῆ λέγοντες Ἡνυπνιασάμην ἐνύπνιον.

²⁵ audivi quae dixerunt prophetae prophetantes in nomine meo mendacium atque dicentes somniali somnia vi

26 ἔως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητεύσοντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτούς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν;

²⁶ usquequo istud in corde est prophetarum vaticinantium mendacium et prophetantium seductiones cordis sui

27 הַחֲשָׁבִים לְהַשְׁפִּיחַ אֶת־עַמִּי שָׂמֵי
בְּחַלּוֹמָתָם אֲשֶׁר יִסְפֶּרוּ אִישׁ לְרֹעָהוּ
כַּאֲשֶׁר שְׁכֹחַ אֶבְוֹתָם אֶת־שְׁמִי בְּבָעֵל:

28 הַנְּבִיא אֲשֶׁר־אָתוֹ חֲלוֹם יִסְפֶּר חֲלוֹם
וְאֲשֶׁר דָּבָרִי אָתוֹ יְדַבֵּר דָּבָרִי אֶמֶת

מִה־לְתַבּוֹן אֶת־הַבָּרֶךְ נָאָס־יְהוָה:
29 חֲלוֹם כָּה דָּבָרִי קָאשׁ נָאָס־יְהוָה

וּכְפִיטִישׁ יִפְצַץ סְלֻעָה:
30 לְכָן הַנְּגִינָה עַל־הַנְּבָאִים נָאָס־יְהוָה:

מַגְנִיבִי דָּבָרִי אִישׁ נָאָס־יְהוָה:
31 הַנְּגִינָה עַל־הַנְּבָאִים נָאָס־יְהוָה הַלְקָתִים
לְשׁוֹנָם וְיִנְאָסְנוּ נָאָס:

32 הַנְּגִינָה עַל־גְּבָאִי חָלָמוֹת שָׁקָר נָאָס־יְהוָה
וּיְסִפְרוֹת וַיְתַעֲוָה אֶת־עַמִּי בְּשָׁקְרָתָם
וּבְפִחוֹתָם וְאַנְבֵּל לְאֶשְׁלָחוֹתָם וְלֹא
צִוְּיוֹתִים וְהַוְעִיל לְאִזְעוּלָו לְעַסְמָדָה:

נָאָס־יְהוָה:
33 וְכִרְיָשׁ אֶל־הָעֵם הַזֶּה אָוֹרְגְּבָיה
אוֹרְכָהֵן לְאָמֵר מִה־מִשָּׁא יְהוָה וְאָמְרָת
אֲלֵיכֶם אֶת־מִה־מִשָּׁא וְנִטְשְׁתִּי אֶתֶּכֶם
נָאָס־יְהוָה:

34 וְהַנְּבִיא וְהַכֹּהֵן וְהַעֲם אֲשֶׁר יֹאמֶר מִשָּׁא
יְהוָה וּפְקָדָתִי עַל־הָאִישׁ הַהוּא
וּעַל־בִּיתּוֹ:
35 כִּי תָאָמַרְתָּ אִישׁ דָּבָרְךָ וְהַפְּכָתָם אֶת־דָּבָרִי

אֶל־אַתָּה מִה־עֲנָגָה יְהוָה וְמִה־דָּבָר יְהוָה:
36 אֶל־תְּיִהְיֶה לְאַתָּה כִּי תִּקְרֹרְעָז כַּי הַמִּשָּׁא
יְהִי לְאַיִשׁ דָּבָרְךָ וְהַפְּכָתָם אֶת־דָּבָרִי
אֶל־תְּיִהְיֶה צְבָאות אֶל־הָיָה:
37 כִּי תָאָמַר אֶל־הַנְּבָיא מִה־עֲנָגָה יְהוָה

וּמִה־דָּבָר יְהוָה:
38 וְאֶמְמָשָׁא יְהוָה
תָאָמַרְתָּ לְכָן כִּי אָמַר יְהוָה יְשֻׁן אַמְرָכָם
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִשָּׁא יְהוָה וְאַשְׁלֵחַ
אֶל־כֶּם לְאָמַר לֹא תָאָמַר לֹא תָאָמַר מִשָּׁא יְהוָה:

27 Essi credono di far dimenticare il mio nome al mio popolo con i loro sogni, che si raccontano l'un l'altro, come i loro padri dimenticarono il mio nome per Baal!

28 Il profeta che ha avuto un sogno racconti il suo sogno; chi ha udito la mia parola annuncia fedelmente la mia parola. Che cosa ha in comune la paglia con il grano? Oracolo del Signore.

29 La mia parola non è forse come il fuoco – oracolo del Signore – e come un martello che spacca la roccia?

30 Perciò, eccomi contro i profeti – oracolo del Signore – i quali si rubano gli uni gli altri le mie parole. ³¹ Eccomi contro i profeti – oracolo del Signore – che muovono la lingua per dare oracoli.

32 Eccomi contro i profeti di sogni menzognieri – oracolo del Signore – che li raccontano e traviano il mio popolo con menzogne e millanterie. Io non li ho inviati né ho dato loro alcun ordine; essi non gioveranno affatto a questo popolo. Oracolo del Signore.

33 Quando dunque questo popolo o un profeta o un sacerdote ti domanderà: "Qual è il peso del messaggio del Signore?", tu riferirai loro: "Voi siete il peso del Signore; io vi rigetterò". Oracolo del Signore. ³⁴ E il profeta o il sacerdote o il popolo che dica: "Peso del Signore!", io lo punirò nella persona e nella famiglia. ³⁵ Direte l'uno all'altro: "Che cosa ha risposto il Signore?", e: "Che cosa ha detto il Signore?".

36 Non farete più menzione del peso del Signore, altrimenti per chiunque la sua stessa parola sarà considerata un peso, per avere travisato le parole del Dio vivente, del Signore degli eserciti, nostro Dio.

37 Così dirai al profeta: "Che cosa ti ha risposto il Signore?", e: "Che cosa ha detto il Signore?". ³⁸ Ma se direte: "Peso del Signore", allora così parla il Signore: Poiché ripetete: "Peso del Signore", mentre vi avevo ordinato di non dire più: "Peso del Signore",

27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τὸν νόμου μου ἐν τοῖς ἐνύπνιοις αὐτῶν, ἢ διηγούντο ἔκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βααλ.

28 ὁ προφήτης, ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστιν, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ’ ἀληθείας. τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῖτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει κύριος·

29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον, λέγει κύριος, καὶ ὡς πέλνξ κόπτων πέτραν; 30 διὰ τοῦτο ἴδοι ἐγὼ πρὸς τὸν προφήτας, λέγει κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἔκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

31 ἴδοι ἐγὼ πρὸς τὸν προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἐαυτῶν.

32 ἴδοι ἐγὼ πρὸς τὸν προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγούντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοὺς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαὸν τοῦτον.

33 καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσι σε ὁ λαὸς οὗτος ἦιερεὺς ἢ προφήτης λέγων Τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Ὅμεντις ἐστε τὸ λῆμμα, καὶ ὅρξω ὑμᾶς, λέγει κύριος.

34 καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ιερεὺς καὶ ὁ λαός, οἱ ἀν εἰπωσιν Λῆμμα κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Τί ἀπεκρίθη κύριος, καὶ Τί ἐλάλησεν κύριος;

36 καὶ Λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεός ὑμῶν;

38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός Ἄνθρωποι εἴπατε τὸν λόγον τοῦτον Λῆμμα κυρίου,

27 qui volunt facere ut obliviouscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum quae narrant unusquisque ad proximum suum sicut oblitii sunt patres eorum nominis mei propter Baal

28 propheta qui habet somnum narret somnum et qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum vere quid paleis ad triticum dicit Dominus

29 numquid non verba mea sunt quasi ignis ait Dominus et quasi malleus conterens petram

30 propterea ecce ego ad prophetas ait Dominus qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo

31 ecce ego ad prophetas ait Dominus qui adsumunt linguas suas et aiunt dicit Dominus

32 ecce ego ad prophetas somniantes mendacium ait Dominus qui narraverunt ea et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis cum ego non misissem eos nec mandassesem eis qui nihil profuerunt populo huic dicit Dominus

33 si igitur interrogaverit te populus iste vel propheta aut sacerdos dicens quod est onus Domini dices ad eos ut quid vobis onus proiciam quippe vos dicit Dominus

34 et prophetes et sacerdos et populus qui dicit onus Domini visitabo super virum illum et super domum eius

35 haec dicetis unusquisque ad proximum et ad fratrem suum quid respondit Dominus et quid locutus est Dominus

36 et onus Domini ultra non memorabitur quia onus erit unicuique sermo suus et pervertitis verba Dei viventis Domini exercituum Dei nostri

37 haec dices ad prophetam quid respondit tibi Dominus et quid locutus est Dominus

38 si autem onus Domini dixeritis propter hoc haec dicit Dominus quia dixistis sermonem istum onus Domini et nisi ad vos dicens nolite dicere onus Domini

39 לֹכֶן הַנָּגֵן וְנִשְׁתַּחֲיוּ אֶתְכֶם נְשָׁא וְנִטְשָׁקִי
אֶתְכֶם אֶתְדָּעֵיר אֲשֶׁר נִתְחַי לְכֶם
וְלְאֲבוֹתֵיכֶם מַעַל פָּנֶיךָ:

40 וְנִתְחַי עַלְכֶם חַרְפַּת עַזְלָם וְכָלְמוֹת
עוֹלָם אֲשֶׁר לَا תִשְׁכַּח: ס

CAPITOLO 24**I due canistri di fichi**

1 הָרָאָנִי יְהֻנָּה וְהַגָּה שָׁנִי דָּוֹדָאִי תְּאַנִּים
מְוֹעָדִים לְפָנֵי הַיּוֹלֵד יְהֻנָּה אַחֲרֵי הַגְּלוּת
בְּבוּכְרָאָצֶר מֶלֶךְ בְּכֶל אַתִּיכְנִינָה
בְּנוֹיְהָוִקִּים מֶלֶךְ יְהֻנָּה וְאַתִּשְׁלֵי
יְהֻוָּה וְאַתִּהְרֵשׂ אַתִּהְמְסָגֵר
מְיוֹרָוּשָׁלָם וְוָבָם בְּכָל: 2 הַדָּרוֹד אָחָד
תְּאַנִּים טְבָות מְאָד כְּתָאַנִּים הַכְּבָרוֹת
וְהַדָּרוֹד אָחָד תְּאַנִּים רְעוֹת מְאָד אֲשֶׁר
לְאַתְּאַכְלָנָה מְרָע: ס 3 וַיֹּאמֶר יְהֻנָּה אֱלֹהִים
מְהֻדָּאָתָה רָאָה יְרָמִיָּה וַיֹּאמֶר תְּאַנִּים
הַתְּחִנָּם הַטְּבָות טְבָות מְאָד וְהַרְעוֹת
רְעוֹת מְאָד אֲשֶׁר לְאַתְּאַכְלָנָה מְרָע: פ
4 וַיֹּהֵי דָּבָר יְהֻנָּה אֱלֹהִים לְאָמֵר:
5 כִּי אָמַר יְהֻנָּה אֱלֹהִים וְשָׁרָאֵל כְּהָאַנִּים
הַטְּבָות הָאֱלֹהִים קְנוֹאָכֵר אַתְּגָלָתָה יְהֻנָּה
אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי מִן־הַמּוֹקָם הַזֶּה אָרֶץ
כְּשָׂדִים לְטוֹבָה: 6 וְשָׁמְלִי עַזְנִי עַלְלֵיכֶם
לְטוֹבָה וְהַשְּׁבָחִים עַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
וּבְנִיתִים וְלֹא אָהָלָס וְנִטְעָתִים וְלֹא אַחֲזָה:
7 וְנִתְחַי לְהַמְּלֵבֶב לְרַעַת אֲתִי בַּי אָנֹן
יְהֻנָּה וְיְוֹרְדֵל לְעַם וְאַנְבֵּי אֲדֹהָה לְהַם
לְאַלְהִים כִּי־יִשְׁבּוּ אָלָי בְּכָל־לְבָבָם: ס
8 וְכְתָאַנִּים הַרְעוֹת אֲשֶׁר לְאַתְּאַכְלָנָה
מְרָע יִרְכְּבָה אָמַר יְהֻנָּה קְנוֹאָתָן
אַתִּצְדְּקָהוּ מֶלֶךְ יְהֻנָּה וְאַתִּשְׁרֵיו וְאַתִּ
שְׁאָרִיתָ יְרֹשָׁלָם הַגְּשָׁאָרִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת
וְהַיְשִׁבְים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם:

³⁹ ecco, proprio per questo, io mi caricherò di voi come di un peso e getterò lontano dal mio volto voi e la città che ho dato a voi e ai vostri padri.
⁴⁰ Vi coprirò di obbrobrio perenne e di confusione perenne, che non sarà mai dimenticata».

39 διὰ τοῦτο ἴδον ἐγὼ λαμβάνω καὶ ὑάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν,

40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἢτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

39 propterea ecce ego tollam vos portans et derelinquam vos et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris a facie mea

40 et dabo vos in obprobrium sempiternum et in ignominiam aeternam quae numquam oblivione delebitur.

CAPITOLO 24**Ez 11,14-21 I due canistri di fichi**

29,1-20; Mt 21,18-19p

1 Ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναού κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλώνος τὸν Ιεχονιαν οὗτον Ιωακείμ βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ιερουσαλῆμ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλώνα: 2 ὁ κάλαθος ὃ εἶς σύκων χρηστῶν σφρόδρα ὡς τὰ σύκα τὰ πρόιμα, καὶ ὁ κάλαθος ὃ ἔτερος σύκων πονηρῶν σφρόδρα, ἢ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 καὶ εἶπεν κύριος πρός με Τί σύ ὁρᾶς, Ιερεμία; καὶ εἶπα Σύνκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν, καὶ τὰ πονηρά πονηρά λίαν, ἢ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 5 Τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ισραὴλ Ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποκισθέντας Ιουδα, οὓς ἔξαπεσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά. 6 καὶ στηριώ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τὸν εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοὺς εἰς θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. 8 καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρά, ἢ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶντας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ιερουσαλῆμ τοὺς ὑπολειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἴγυπτῳ.

1 Ostendit mihi Dominus et ecce duo calathi pleni ficas positi ante templum Domini postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis lechoniam filium loachim regem Iuda et principes eius et fabrum et inclusorem de Hierusalem et adduxit eos in Babylonem

2 calathus unus ficus bonas habebat nimis ut solent ficus esse primi temporis et calathus unus ficus habebat malas nimis quae comedi non poterant eo quod essent malae

3 et dixit Dominus ad me quid tu vides Hieremia et dixi ficus bonas bonas valde et malas malas valde quae comedi non possunt eo quod sint malae

4 et factum est verbum Domini ad me dicens

5 haec dicit Dominus Deus Israhel sicut ficus hae bonae sic cognoscam transmigrationem Iuda quam emisi de loco isto in terram Chaldeorum in bonum

6 et ponam oculos meos super eos ad placandum et reducam eos in terram hanc et aedificabo eos et non destruam et plantabo eos et non evellam

7 et dabo eis cor ut sciant me quia ego sum Dominus et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum quia revertentur ad me in toto corde suo

8 et sicut ficus pessimae quae comedi non possunt eo quod sint malae haec dicit Dominus sic dabo Sedeciam regem Iuda et principes eius et reliquos de Hierusalem qui remanserunt in urbe hac et qui habitant in terra Aegypti

**9 וְגַתְתִּים לֹוֶה [לְזַעַנָּה] לְרֹעָה לְכָל-
מִמְלְכֹות הָאָרֶץ לְחַרְבָּה וּלְמַשֵּׁל לְשִׁנִּינָה
וְלְקַלְלָה בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר-אָדִיהם**

**שֶׁם: 10 וְשַׁקְמִתִּי בָּם אֲתַדְחַרְבָּ
אֲתַדְרַעַב וְאֲתַדְרַכְרַב עַד-תִּמְמַט מַעַל
הַאֲדָמָה אֲשֶׁר-בְּנָתַי לְהַם וּלְאָבוֹתֵיכֶם: פ**

CAPITOLO 25

Babilonia, flagello del Signore

**1 הַקָּרְבָּן אֲשֶׁר-הִיה עַל-יְרֻמְיהוּ עַל-כָּל-עַם
יְהוּדָה בְּשָׁנָה הַרְבָּעִית לְיהוָה
בְּנֵי-אַשְׁרֵיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה
הַרְאָשָׁרִית לְנַבְּכוּדְרָאָכָר מֶלֶךְ בָּבָל:**

**2 אֲשֶׁר דָּבָר יְרֻמְיהוּ הַנֵּבֶא עַל-כָּל-עַם
יְהוּדָה וְאֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל יְרֻשָּׁלָם לְאָמֶר:**

**3 מִן-שְׁלַש עֲשָׂרָה שָׁנָה לְאַשְׁרֵיהוּ בָּנֵן-אָמוֹן
מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד הַיּוֹם תֹּזֵה זוֹה שְׁלַש
וּשְׁלַשִּׁים שָׁנָה הַיָּה דְּבָרִיחָה אָלֵי וְאֶרְבָּרָ
אַלְיָם אַשְׁכִּים וְדָבָר וְלֹא שְׁמַעְתָּם:**

**4 וְשַׁלְחָה הַהָּהָא אַלְיָם אֲתַדְלָעַבְדָּיו
הַנְּבָאים הַשְּׁבָם וְשַׁלְחָה וְלֹא שְׁמַעְתָּם
וְלֹאֶרְחַטְתִּים אַתְּ-אָזְגָּכָם לְשָׁמָעָם:**

**5 לְאָמֶר שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדְרָכָו הַרְעָה וּמִרְעָ
מַעַרְלִיכָם וּשְׁבָו עַל-הַאֲדָמָה אֲשֶׁר-
יְהוָה לְכָם וּלְאָבוֹתֵיכֶם? לִמְנַעַלְמָם
וּעַד-עוֹלָם:**

**6 וְאֶל-הַלְכָנוּ אַחֲרֵי אַלְיָם אֶלְיָם לְעַבְדָם
וְלֹא-שְׁתַחַזְתָּ לְהַם וְלֹא-תְכַעַסְתָּ אֹתוֹ
בְּמַעַשָּׂה יְדֵיכֶם וְלֹא אָרַע לְכֶם:**

**7 וְלֹא-שְׁמַעְתָּם אַלְיָ נָא-יְהָה לְמַעַן
הַכְּעָסָנוּי [הַכְּעָסָנוּי] בְּמַעַשָּׂה יְדֵיכֶם לְרֹעָ
לְכֶם: ס**

**8 לְבָנָן כָּה אָמֶר יְהוָה צְבָאוֹת יְעַן אֲשֶׁר
לֹא-שְׁמַעְתָּם אֲתַדְרָבָר:**

9 Li renderò un esempio terrificante per tutti i regni della terra, l'obbrobrio, la favola, lo zimbello e la maledizione in tutti i luoghi dove li scacerò.

10 Manderò contro di loro la spada, la fame e la peste, finché non saranno eliminati dalla terra che io diedi a loro e ai loro padri».

9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ, οὐδὲ ἔξωσα αὐτούς ἐκεῖ·

10 καὶ ἀποστελὼ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν, ἵνα ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα ἔδωκα αὐτοῖς.

CAPITOLO 25

Babilonia, flagello del Signore

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ιουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ιωακιμοῦ νίοῦ Ιωσια βασιλέως Ιουδα,

2 ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλήμ λέγων

3 Ἐν τρισκαideκάτῳ ἔτει Ιωσια νίοῦ Αμως βασιλέως Ιουδα καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅρθρίζων καὶ λέγων

4 καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὅρθρου ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὕστιν ὑμῶν,

5 λέγων Ἀποστράψητε ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ’ αἰώνος καὶ ἔως αἰώνος.

6 μὴ πορεύεσθε ὄπισθι θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητε με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς.

7 καὶ οὐκ ἡκούσατέ μου.

8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 et dabo eos in vexationem afflictionemque omnibus regnis terrae in obprobrium et in parabolam et in proverbium et in maledictionem in universis locis ad quos eleci eos

10 et mittam in eis gladium et famem et pestem donec consumantur de terra quam dedi eis et patribus eorum.

CAPITOLO 25

Babilonia, flagello del Signore

1 Verbum quod factum est ad Hieremiam de omni populo Iudee in anno quarto loachim filii Iosiae regis Iudee ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis

2 quae locutus est Hieremias propheta ad omnem populum Iudea et ad universos habitatores Hierusalem dicens

3 a tertio decimo anno Iosiae filii Amon regis Iudee usque ad diem hanc iste est tertius et vicesimus annus factum est verbum Domini ad me et locutus sum ad vos de nocte consurgens et loquens et non audistis

4 et misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas consurgens dilucido mittensque et non audistis neque inclinastis aures vestras ut audiretis

5 cum diceret revertimini unusquisque a via sua mala et a pessimis cogitationibus vestris et habitabitis in terram quam dedit Dominus vobis et patribus vestris a saeculo et usque in saeculum

6 et nolite ire post deos alienos ut servatis eis adoretis que neque me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum et non adfligam vos

7 et non audistis me dicere Dominus ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum in malum vestrum

8 propterea haec dicit Dominus exercituum pro eo quod non audistis verba mea

9 **הָנַנִּי שְׁלֹחַ וְלַקְחֵתִי אֶת־כָּל־מִשְׁפָחוֹת
אֲפֻנוֹן נָאָם־יְהוָה וְאֶל־גָּבְרָא צָרָ**
**מֶלֶךְ־כָּבָל־עֲבָדִי וְהַבָּאָתִים עַל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת וְעַל־וּשְׂבִיתָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹנִים הָאָלָה
סְבִיבָה וְגַתְרָמּוֹתִים וְשְׁמָתוֹתִים לְשָׁמָה וְלִשְׁרָקָה
וְלִחְרָבּוֹת עַזְלָה:**

10 **וְהַאֲבְרָתִי מֵהֶם קֹול שָׁזוֹ וְקוֹל שְׁמָחָה**

קוֹל חִנּוֹן וְקוֹל בְּלָה קֹול רְחִים וְאוֹרָ גָּרָ:

11 **וְהַיְתָה כָּל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחַרְבָּה לְשָׁמָה**

**וְעַבְדוּ הַגּוֹנִים הָאָלָה אֶת־מֶלֶךְ בְּבָל־שְׁבָיעִים
שָׁנָה:**

12 **וְהִיה כְּמַלְאָתָה שְׁבָיעִים שָׁנָה אֶפְקָד**

עַל־מֶלֶךְ־בָּבָל וְעַל־הַגּוֹנִים נָאָם־יְהוָה

אֶת־שָׁוֹנֵם וְעַל־אָרֶץ כְּשָׂדִים וְשְׁמָתוֹתִים אֶת־

לְשָׁמָמוֹת עַזְלָה:

13 **וְהַבָּאִתי וְ[הַבָּאִתי] עַל־הָאָרֶץ הָהִיא**

אֶת־כָּל־דְּבָרִי אֲשֶׁר־דָּבַרְתִּי עָלָיו אֶת־

כָּל־הַכְּתֻובִל בְּפִפְרָר הַזָּה אֲשֶׁר־נָבָא וּרְמִיתָו

עַל־כָּל־הַגּוֹנִים:

14 **כִּי עֲבֹד־בָּם גַּם־הַמֶּה גּוֹנִים רַבִּים**

וּמְלִיכִים גְּדוּלִים וּשְׁלֹמּוֹתִים לְהַם כְּפָעָלִם

וְכַנְּעָשָׂה יְדִיהם: ס

La visione della coppa

15 **כִּי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִי**

קֹח אֶת־כֶּסֶף הַזֶּה הַחֲמָה הַזֹּאת מִמֶּרְאֵי

וְהַשְׁקִוָה אֲתָה אֶת־כָּל־הַגּוֹנִים אֲשֶׁר אָנֹכִי

שְׁלֹחַ אֹתְךָ אֲלֵיכֶם:

16 **וְשָׁתָו וְהַתְּעַשֵּׂו וְהַתְּהַלֵּלוּ מִפְנֵי הַתְּרֵבָה**

אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלַח בְּגִינְתָּם:

17 **וְאַקְח אֶת־הַכֶּסֶף מִינֶיךָ יְהוָה וְאַשְׁקָה**

אֶת־כָּל־הַגּוֹנִים אֲשֶׁר־שָׁלַחְתִּי יְהוָה אֲלֵיכֶם:

18 **אֲתָה־רוֹשֶׁלֶם וְאֲתָה־עָרִי יְהוּדָה**

אֲתָה־מֶלֶכְיָה אֲתָה־שְׁרִיחָה לְתֹתָת אֶתְם לְחַרְבָּה

לְשָׁמָה לְשְׁרָקָה וְלִקְלָלה כִּיּוֹם גָּזָה:

¹⁵Così mi disse il Signore, Dio d'Israele: «Prendi dalla mia mano questa coppa di vino della mia ira e falla bere a tutte le nazioni alle quali ti invio, perché ne bevano, ne restino ubriate ed escano di senno dinanzi alla spada che manderò in mezzo a loro».

¹⁶Presi dunque la coppa dalla mano del Signore e la diedi a bere a tutte le nazioni alle quali il Signore mi aveva inviato: ¹⁸a Gerusalemme e alle città di Giuda, ai re e ai capi, per abbandonarli alla distruzione, all'orrore, allo scherzo e alla maledizione, come avviene ancora oggi;

9 **וְהַאֲבְרָתִי מֵהֶם קֹול שָׁזוֹ וְקוֹל שְׁמָחָה**
אֲפֻנוֹן נָאָם־יְהוָה וְאֶל־גָּבְרָא צָרָ
מֶלֶךְ־כָּבָל־עֲבָדִי וְהַבָּאָתִים עַל־הָאָרֶץ
הַזֹּאת וְעַל־וּשְׂבִיתָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹנִים הָאָלָה
סְבִיבָה וְגַתְרָמּוֹתִים וְשְׁמָתוֹתִים לְשָׁמָה וְלִשְׁרָקָה
וְלִחְרָבּוֹת עַזְלָה:

¹⁰Farò cessare in mezzo a loro i canti di gioia e di allegria, il canto dello sposo e della sposa, il rumore della mola e il lume della lampada.

¹¹Tutta questa regione sarà distrutta e desolata e queste genti serviranno il re di Babilonia per settanta anni.

¹²Quando saranno compiuti i settanta anni, punirò per i loro delitti il re di Babilonia e quel popolo – oracolo del Signore –, punirò il paese dei Caldei e lo ridurrò a una desolazione perenne.

^{13a}Manderò dunque a effetto su questo paese tutte le parole che ho pronunciato a suo riguardo, tutto quanto è scritto in questo libro,

^{13b}cioè che Geremia aveva profetizzato contro tutte le nazioni.

¹⁴Nazioni numerose e re potenti ridurranno in schiavitù anche costoro, e così li ripagherò secondo le loro azioni e le opere delle loro mani».

32,15 O ūtaw είπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου καὶ ποτιέστη πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἄλλων ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, 16 καὶ πίονται καὶ ἐξεμούνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἥσεγώ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν.

17 καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη, πρὸς ἄλλους τελέστην με κύριος ἐπ' αὐτά,

18 τὴν Ιερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα καὶ βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἀρχοντας αὐτού τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν

9 ecce ego mittam et adsumam universas cognationes aquilonis ait Dominus et ad Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et adducam eos super terram istam et super habitatores eius et super omnes nationes quae in circuitu illius sunt et interficiam eos et ponam eos in stuporem et in sibilum et in solitudines sempiternas

10 perdam ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsae et vocem sponsi vocem molae et lumen lucernae 11 et erit universa terra eius in solitudinem et in stuporem et servient omnes gentes istae regi Babylonis septuaginta annis

12 cumque impleti fuerint anni septuaginta visitabo super regem Babylonis et super gentem illam dicit Dominus iniquitatem eorum et super terram Chaldeorum et ponam illam in solitudines sempiternas

13a et adducam super terram illam omnia verba mea quae locutus sum contra eam omne quod scriptum est in libro isto

13b quaecumque prophetavit Hieremias adversum omnes gentes 14 quia servierunt eis cum essent gentes multae et reges magni et reddam eis secundum opera eorum et secundum facta manuum suarum.

La visione della coppa

32,13b "Οσα ἐπροφήτευσεν Ιερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

32,14

La visione della coppa

15 Quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israel sume calicem vini furoris huius de manu mea et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te

16 et bibent et turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos

17 et accepi calicem de manu Domini et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus

18 Hierusalem et civitatibus Iudea et regibus eius et principibus eius ut darem eos in solitudinem et in stuporem in sibilum et in maledictionem sicut est dies ista

19 אַתְּ-פָרֹעַה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם וְאַתְּ-עֲבָדָיו
וְאַתְּ-שָׁרוֹן וְאַתְּ-כָלְ-עַמּוֹ:

20 וְאַתְּ כָּל-הָעָרָב וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי אֶרֶץ
הַעֲזִיז וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי אֶרְץ פָּלָשִׁתִּים
וְאַתְּ אַשְׁקָלוֹן וְאַתְּ-עֵזה וְאַתְּ-עַקְרָון וְאַתְּ
שָׁארִית אַשְׁדָׂוד :

21 אַתְּ-אֶדוֹם וְאַתְּ-מוֹאָב וְאַתְּ-בְּנֵי עַמּוֹן :

22 וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי-צָר וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי
צִדְקוֹן וְאַתְּ מֶלֶכִי דָּאוּי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיּוֹם :

23 וְאַתְּ-דָּרְכוֹן וְאַתְּ-תִּמְאָה וְאַתְּ-בָּבוֹן וְאַתְּ
כָּל-קָצֹצְיוֹ פָּאה :

24 וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי עֲרָב וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי
הַעֲרָב הַשְׁכִּינִים בְּמִדְבָּר :

25 וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי מִרְוִי וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי
עַילְם וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי מִקְרֵי :

26 וְאַתְּ כָּל-מֶלֶכִי הַאֲפֹנוֹן קְרָכִים
וְהַרְחָקִים אִישׁ אַל-אֲחִיו וְאַתְּ
כָּל-הַמְּמִלְכּוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר עַל-פִּנֵּי הַאֲדָמָה
וּמֶלֶךְ שָׁׁךְ יִשְׂתַּחַת אֶחָרֵיכֶם :

27 וְאִמְرָת אֱלֹהִים סִבְּה-אָמָר יְהוָה
צְבָאֹות אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל שָׁתַּי וְשָׁכְרַו יְכוֹי
וְנַפְלֵו וְלֹא תִּקְנוּ מִפְנֵי דָּחָרְבָּא אֲשֶׁר אֲנֵיכֶם
שְׁלַח בְּנֵיכֶם :

28 וְהִיא קֵי יְמָאָנו לְקַחְתְּ-הַפּוֹס מִידָּה
לְשִׁתּוֹת וְאִמְרָת אֱלֹהִים כִּי בָּה אָמָר יְהוָה :

29 כִּי הָגָה בָּעֵיר אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמֵן עַלְיהָ
אֲנֵיכֶם מִתְּחַל לְהַרְעֵו וְאַתָּם הַנְּקָה תְּנַקְּוּ לֹא
תְּנַקְּוּ קֵי תִּרְבָּא אֲנֵיכֶם קְרָא עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל :

30 הָאָרֶץ נָאָמָד יְהוָה צְבָאֹות:
וְאַתְּ הַתְּנַבֵּא אֲלֵיכֶם אַתְּ כָּל-הַדְּבָרִים
הַאֲלָה וְאִמְרָת אֱלֹהִים יְהוָה מַפְרָרוּם יְשָׁאָן
וּמַמְעָן קְרָשׁו יְתִן קּוֹלוֹ שָׂאָן יְשָׁאָן עַל-נְהָ�ו
הַיָּד כְּדָרְכִים יְעַנֵּה אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל

19 καὶ τὸν Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν μεγιστάνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

20 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων, τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρῶν καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀξώτου

21 καὶ τὴν Ιδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβῖτιν καὶ τὸν υἱὸν Αμμων

22 καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδώνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης

23 καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ

24 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ

25 καὶ πάντας βασιλεῖς Αιλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν

26 καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς, ἔκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Οὔτως εἶπεν κύριος πατοκράτωρ Πίλετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἔξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἥς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.

28 καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὕστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς Οὔτως εἶπεν κύριος Πιόντες πίεσθε.

29 ὅτι ἐν πόλει, ἐν ᾧ ὁ ὄνομά σου ἐπ’ αὐτήν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.

30 καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ’ αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς Κύριος ἀφ’ ὑψηλοῦ χρηματιεῦ, ἀπὸ τοῦ ἀγίου αὐτοῦ δώσει τρωνὶν αὐτοῦ· λόγον χρηματιεῦ ἐπὶ τὸν τόπου αὐτοῦ, καὶ αἰδαδ ὕσπερ τρυγώντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν

31 Idumeae et Moab et filiis Ammon

32 et cunctis regibus Tyri et cunctis regibus Sidonis et regibus terrae insularum qui sunt trans mare

33 et Dedan et Theman et Buz et universis qui adtonsi sunt in comam

34 et cunctis regibus Arabiae et cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto

35 et cunctis regibus Zambri et cunctis regibus Aelam et cunctis regibus Medorum 26 et cunctis regibus aquilonis de prope et de longe unicuique contra fratrem suum et omnibus regnis terrae quae super faciem eius sunt et rex Se-sach bibet post eos

36 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bibite et inebriamini et vomite et cadite neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos

37 cumque noluerint accipere calicem de manu ut bibant dices ad eos haec dicit Dominus exercituum bibentes bibetis

38 quia ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipio adfligere et vos quasi innocentes inmunes eritis non eritis inmunes gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae dicit Dominus exercituum

39 et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos Dominus de excelso rugiet et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam rugiens rugiet super decorem suum celeuma quasi calcantium concinetur adversus omnes habitatores terrae

**31 בָּאֵשׁ אָזֶן עַד־קָצֶה הָאָרֶץ כִּי רַב
לְיוֹנָה בְּנוּם נְשֻׁפֵּת הוּא לְכָל־בָּשָׂר
הַרְשָׁעִים נִתְגַּם לְחֶרֶב נָאָס־יְהוָה:**

**32 כִּי אָמַר יְהֹוָה צְבָאוֹת הָנָה רָעָה יָצָא
מִנּוּ אַל־נָוִי וְסָעֵר גָּדוֹל יָעֹור
מִירְכָּה־אָרֶץ:**

**33 וְהִי חָלֵל יְהֹוָה בִּנּוּם הַהֹּוא מִקְצָה
הָאָרֶץ עַד־קָצֶה הָאָרֶץ לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא
אָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְמִן עַל־בְּנֵי הָאָרֶץ
יְהֹוָה:**

**34 הַלְּילָיו הַרְעִים וּזְעַקְעַקְעַי וְתַחְפְּלָשָׂל אֲדִירִי
הַצָּאן קִרְמָלָא וּמִיכָּם לְטָבָח וְחַפּוֹצָותָיכָם
וְנַפְלָתָם בְּכָלִי חַמְקָה:**

**35 וְאַבָּד מַנּוֹס מִן־הַרְעִים וּפְלִישָׁה מַאֲדִירִי
הַצָּאן:**

**36 קָוָל צַעַקְתָּה הַרְעִים וְלִלְתָה אֲדִירִי הַצָּאן
כִּי־שָׁדֵד יְהֹוָה אֶת־מְרֻעָתָם:**

**37 וְנַרְמוּ נָאוֹת הַשְׁלָוָם מִפְנֵי חֶרְוֹן
אֲדִירִי־הָהָה:**

**38 עַזְבֵּבְכְּפֵר סָכוּ כִּי־הִתְהַלֵּל
אֶרְצָם לְשָׁפָה מִפְנֵי חֶרְוֹן הַיְהָה וּמִפְנֵי חֶרְוֹן
אֲפָוָה:**

CAPITOLO 26**Arresto e giudizio di Geremia**

**1 בְּרָאָשִׁית מִמְּלָכֶת יְהוּקִים בְּנוֹי־אָשִׁיה
מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַדָּבָר הַזֶּה מִאתִי יָדָעוֹת
לְאָנוֹר:**

**2 כִּי אָמַר יְהֹוָה עַמְּדָה בְּחֵצֶר בֵּית־יְהֹוָה
וְדַבְּרָתָּה עַל־כָּל־עָרִי וְהַקָּה הַבָּאים
לְהַשְׁתַּחַווֹת בֵּית־יְהֹוָה אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ לְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶל־הַגְּנָעָם
דָּבָר:**

**3 אֲרַלְיָה שְׁמַעוּ וְנַשְׁבּוּ אִישׁ מִדְרָכְךָ הַרְעָה
נְחַמְּדוּ אֶל־הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב לְעַשׂוֹת
לָהֶם מִפְנֵי רַע מַעַלְלֵיהֶם:**

¹All'inizio del regno di Ioiakim, figlio di Giosia, re di Giuda, fu rivolta a Geremia questa parola da parte del Signore:

²«Così dice il Signore: Va' nell'atrio del tempio del Signore e riferisci a tutte le città di Giuda che vengono per adorare nel tempio del Signore tutte le parole che ti ho comandato di annunciare loro; non tralasciare neppure una parola.

³Forse ti ascolteranno e ciascuno abbandonerà la propria condotta perversa; in tal caso mi pentirò di tutto il male che pensavo di fare loro per la malvagità delle loro azioni.

³¹Il rumore giunge fino all'estremità della terra, perché il Signore fa un processo alle nazioni; chiama in giudizio ogni uomo, condanna a morte gli empi. Oracolo del Signore.

³²Dice il Signore degli eserciti: Ecco, la sventura passa di nazione in nazione, si alza un grande turbine dall'estremità della terra».

³³In quel giorno i colpiti dal Signore si troveranno da un'estremità all'altra della terra; non saranno rimpianti né raccolti né sepolti, ma diverranno come letame sul suolo.

³⁴Urilate, pastori, gridate, rotolatevi nella polvere, capi del gregge! Perché sono giunti i giorni del vostro macello; stramazzerete come vaso prezioso.

³⁵Non ci sarà rifugio per i pastori né scampo per i capi del gregge.

³⁶Voci e grida dei pastori, urla delle guide del gregge, perché il Signore distrugge il loro pascolo; ³⁷sono devastati i prati tranquilli a causa dell'ardente ira del Signore.

³⁸Il leone abbandona la sua tana, la loro terra è diventata una desolazione, a causa della spada devastatrice e della sua ira ardente.

³¹pervenit sonitus usque ad extrema terrae quia iudicium Domino cum gentibus iudicatur ipse cum omni carne impios tradidit gladio dicit Dominus

³²haec dicit Dominus exercitum ecce afflictio egredietur de gente in gentem et turbo magnus egredietur a summitatibus terrae

³³et erunt interfecti Domini in die illa a summo terrae usque ad summum eius non plangentur et non colligentur neque sepelientur in sterquilinum super faciem terrae iacebunt

³⁴ululate pastores et clamate et aspergite vos cinere optimates gregis quia completi sunt dies vestri ut interficiamini et dissipationes vestrae et cadetis quasi vasa pretiosa

³⁵et peribit fuga a pastoribus et salvatio ab optimatibus gregis

³⁶vox clamoris pastorum et ululatus optimatum gregis quia vastavit Dominus pascuum eorum

³⁷et conticuerunt arva pacis a facie irae furoris Domini

³⁸dereliquit quasi leo umbraculum suum facta est terra eorum in desolationem a facie irae columbae et a facie irae furoris Domini.

CAPITOLO 33**Arresto e giudizio di Geremia****Lc 19,41-44**

¹Ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ιωακείμ νύον Ιωσαΐα ἐγένηθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου

²Ottavus elipev kύrīos Σtήθi én aúlē oíkou kύrīou kaī χρηματieis ápās̄ tōis Iouδaíois kaī pās̄ tōis ér̄choménois p̄rooskunéñ én oíkou kύrīou ápāntas tōñ lógyouñ, oúñ sunétaéxā soi aútōñ χr̄hmatísai, m̄l̄ áphél̄l̄s̄ r̄h̄ma.

³Ios̄as̄ ákoūs̄ontai kaī ápōst̄raφ̄s̄ontai ékaſtois̄ áp̄d̄ t̄ñ óðouñ aútōñ t̄ñ p̄on̄ph̄m̄s̄, kaī paús̄om̄i áp̄d̄ t̄ñ kákōñ, óñ éḡw̄ l̄oȳ-z̄om̄i t̄ñ p̄oñhs̄ai aútōñ énēkev t̄ñ p̄on̄ph̄m̄ óp̄it̄h̄em̄átw̄n aútōñ.

CAPITOLO 26**CAPITOLO 26**

¹In principio regis Iosachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud a Domino dicens

²haec dicit Dominus sta in atrio domus Domini et loqueris ad omnes civitates Iuda de quibus veniunt ut adorant in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos noli subtrahere verbum

³si forte audiant et convertantur unusquisque a via sua mala et paeniteat me mali quod cogito facere eis propter malitias studiorum eorum

4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם כִּי אָמַר יְהוָה אֱמֹּלָא
תְּשַׁמְעוּ אֱלֹהִי לְלֹכַת בְּתֻרוֹתִי אֲשֶׁר נִתְּחַ
לִפְנֵיכֶם: 5 לְשִׁמְעָע עַל־דְּבָרִי עֲבָדַי הַנְּבָאִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי שְׁלַח אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכָּם וְשַׁלְחָת וְלָ
שְׁמַחְתָּם: 6 וְנִתְּחַזֵּק הַדְּבָרִת הַזֹּהָה כְּשַׁלָּה
וְאַתְּהַשְׁעֵר הַזֹּאתה [ה][זֹאת] אַפְןָן לְקַלְלָה
לְכָל גּוֹיִי הָאָרֶץ: ס

7 וְיִשְׁמְעָו הַפְּהָנִים וְהַגְּבָאִים וּכְלַחַם
אַתְּיַרְמָנוּהוּ מִדְבָּר אַתְּהַדְּבָּרִים הָאֱלֹהִים
בְּבֵית יְהוָה:

8 וְיִהּוּ כְּלֹלוֹת יְרָמִיתוּ לְדַבֵּר אֶת
כָּל־אֲשֶׁר־צָהָה וְהָהָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־חָעֵם
וַיַּהַפְּשֵׁא תְּחָנוּם הַפְּהָנִים וְהַגְּבָאִים וּכְלַחַם
לְאָמֹר מוֹת תָּמֹות:

9 מִדּוּעַ נִבְּית בְּשֵׁם־יְהוָה לְאָמַר כְּשַׁלְוָ
יְהָה הַבִּבְּתִּיר הַזֹּהָה וְהַעִיר הַזֹּאת הַחֲרֵב מֵאַיִן
וּשְׁבָּ וַיַּקְהֵל כָּל־חָעֵם אֶל־יְרָמִיתוּ בְּבֵית
יְהָה:

10 וְיִשְׁמְעוּ שְׂרֵי יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים
הָאֱלֹהִים וַיַּעַלְוּ מִבֵּית־הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁבַּ
בְּפִתְחַ שַׁעַר־יְהוָה הַחֲרֵב: ס

11 וְאָמַרְתָּ הַפְּהָנִים וְהַגְּבָאִים אֶל־הַשְׁרִירִים
וּאֶל־כָּל־חָעֵם לְאָמַר מִשְׁפְּט־מוֹת לְאַשְׁ
הַזֹּהָה כִּי נְבָא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כִּאֵשׁ
שְׁמַחְתָּם בְּאָנוֹכֶם:

12 וְיֹאמֶר יְרָמִיתוּ אֶל־כָּל־חָשְׁדִים
וּאֶל־כָּל־חָעֵם לְאָמַר יְהָה שְׁלַח־נִי לְהַגְּבָא
אֶל־הַבִּבְּתִּיר הַזֹּהָה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֶת
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַחְתָּם:

13 וְעַתָּה הַוִּטְבָּיו דְּרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם
וְשִׁמְעָו בְּקוֹל יְהָה אֶל־הַיּוֹם וַיְנַחֵם יְהָה
אֶל־הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם:

14 וְאַנְנִי הַנְּנִי בִּירָכֶם עַשְׁיָּלִי כְּטוּב וּכְיִשְׁרָ
בְּעִינֵיכֶם:

4 Tu dunque dirai loro: Dice il Signore: Se non mi ascolterete, se non camminerete secondo la legge che ho posto davanti a voi **5 e** se non ascolterete le parole dei profeti, miei servi, che ho inviato a voi con assidua premura, ma che voi non avete ascoltato, **6** io ridurrò questo tempio come quello di Silo e farò di questa città una maledizione per tutti i popoli della terra».

7 Isacerdoti, i profeti e tutto il popolo udirono Geremia che diceva queste parole nel tempio del Signore.

8 Ora, quando Geremia finì di riferire quanto il Signore gli aveva comandato di dire a tutto il popolo, i sacerdoti, i profeti e tutto il popolo lo arrestarono dicendo: «Devi morire! **9** Perché hai predetto nel nome del Signore: "Questo tempio diventerà come Silo e questa città sarà devastata, disabitata"?». Tutto il popolo si radunò contro Geremia nel tempio del Signore.

10 Icapi di Giuda vennero a sapere queste cose e salirono dalla reggia nel tempio del Signore e sedettero all'ingresso della porta Nuova del tempio del Signore.

11 Allora i sacerdoti e i profeti dissero ai capi e a tutto il popolo: «Una condanna a morte merita quest'uomo, perché ha profetizzato contro questa città, come avete udito con i vostri orecchi!».

12 Ma Geremia rispose a tutti i capi e a tutto il popolo: «Il Signore mi ha mandato a profetizzare contro questo tempio e contro questa città le cose che avete ascoltato.

13 Migliorate dunque la vostra condotta e le vostre azioni e ascoltate la voce del Signore, vostro Dio, e il Signore si pentirà del male che ha annunciato contro di voi.

14 Quanto a me, eccomi in mano vostra, fate di me come vi sembra bene e giusto;

4 καὶ ἐρεῖς Οὐτῶς εἰπεν κύριος Ἐὰν μὴ
ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομί-
μοῖς μου, οἵς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,
5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου
τῶν προφητῶν, οὓς ἔγὼ ἀποστέλλω πρὸς
ὑμᾶς ὅρθρουν καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκού-
σατέ μου, 6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσ-
περ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν
πάσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς.

7 καὶ ἤκουσαν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆ-
ται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἱερεμίου λαλοῦντος
τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου.

8 καὶ ἐγένετο Ἱερεμίου παυσαμένου λαλοῦν-
τος πάντα, ἢ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλῆ-
σαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν
οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς λέγων Θανάτῳ ἀποθανῆ.

9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὄνόματι κυρίου λέ-
γων "Ωσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ
ἡ πόλις αὕτη ἐρημώθησται ἀπὸ κατοικούν-
των· καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερε-
μιαν ἐν οἴκῳ κυρίου.

10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχοντες Ιουδα τὸν λό-
 γον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βα-
 σιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν
 προθύροις πύλης κυρίου τῆς καυνῆς.

11 καὶ εἶπαν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται
 πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ Κρί-
 σις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, διτὶ ἐπρο-
 φήτευσεν κατὰ τὴν πόλεως ταύτης, καθὼς
 ἦκουσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

12 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀρχοντας
 καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων Κύριος ἀπέστειλέν
 με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ
 ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους
 τούτους, οὓς ἤκουσατε.

13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς
 ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ὀκούσατε τῆς
 φωνῆς κυρίου, καὶ πάντες κύριος ἀπὸ τῶν
 κακῶν, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 καὶ ἴδού ἔγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατε
 ποιήσατε μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

4 et dices ad eos haec dicit Dominus si non audieritis me ut ambuleatis in legge mea quam dedi vobis

5 ut audiatis sermones servorum meorum prophetarum quos ego misi ad vos de nocte consurgens et dirigens et non audistis

6 dabo domum istam sicut Silo et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terrae

7 et audierunt sacerdotes et prophetae et omnis populus Hieremiam loquentem verba haec in domo Domini

8 cumque complessset Hieremias loquens omnia quae praeceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum populum adprehenderunt eum sacerdotes et prophetae et omnis populus dicens morte morietur

9 quare prophetavit in nomine Domini dicens sicut Silo erit domus haec et urbs ista desolabitur eo quod non sit habitator et congregatus est omnis populus adversum Hieremiam in domum Domini

10 et audierunt principes Iuda verba haec et ascenderunt de domo regis in domum Domini et sederunt in introitu portae Domini novae

11 et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad principes et ad omnem populum dicentes iudicium mortis est viro huic quia prophetavit adversum civitatem istam sicut audistis auribus vestris

12 et ait Hieremias ad omnes principes et ad universum populum dicens Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam et ad civitatem hanc omnia verba quae audistis

13 nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra et audite vocem Domini Dei vestri et paenitebit Dominum mali quod locutus est adversum vos

14 ego autem ecce in manibus vestris sum facite mihi ut bonum et rectum est in oculis vestris

15 אַךְ יְהֹוָה תְּרֻדוּ כִּי אַמְמָתִים אַפְּמָ אֲתִי
כִּי־גְּדֵם נָקִי אַפְּמָ נְתָנִים עַלְיכֶם וְאַל־הָעִיר
הַזֹּאת וְאַל־שְׁבִיבָה כִּי בָּאָמֹת שְׁלֹחָנִי יְהֹוָה
עַלְיכֶם לְדָבָר בְּאָנוֹיְלָם אֶת כָּל־הָדָבָרִים

16 הָאֱלֹהָה: ס 16 וְאִמְרָוּ הַשְׁרִירִים וְכָל־הָעָם
אַל־חַפְתָּנִים וְאַל־הַנְּבִיאִים אַיְזָלָאִישׁ הַזֹּהָה

17 מִשְׁפְּט־מְקוֹמוֹת כִּי בְּשָׁם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ דָּבָר
אַלְמָנוֹן: וְיִקְמֹו אֲנָשִׁים מִזְקֵנִי הָאָרֶץ

18 נִינְאָרוּ אַל־כָּל־קָרְבָּלְהָעָם לְאָמָר :

19 מִיכְיָה [מִיכְהָה] הַמּוֹרְשָׁתִי דָּגָה בְּפָא בִּימֵי
חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יוֹהָדָה וְאִמְרָה אַל־כָּל־עַם
יְהֹוָה לְאָמָר כִּי־אָמָרְךָ יְהֹוָה צְבָאוֹת צָיוֹן
שְׁרָה תְּחִרְשֵׁר וְרוֹשְׁלִים עַיִם תְּהִיא וְתָרֵךְ

20 הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר :

21 הַהְמָתָה הַמְּתוֹחוֹ תְּזַקְּדוּתוֹ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְכָל־יְהוּדָה דָּלָא יָרָא אֶת־יְהוָה וְיַתֵּלֵל

22 אַת־פָּנִי יְהֹוָה וַיְגַתֵּם יְהֹוָה אַל־הָרָה
אֲשֶׁר־דָּבָר עַלְיכֶם וְאַנְחֵנוּ עַשְׁים רָעה
נְדוֹלָה עַל־גְּפַשְׁתָּנוּ:

23 וְגַם־אֲישׁ דָּרְיהָ מוֹתְנָבָא בְּשָׁם יְהֹוָה אַיְרִיחָוּ

24 בְּנֵשְׁמָעוֹדוֹ מִקְרִינִית הַיּוֹרְדִים וַיְנַבֵּא
עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כָּל־
הַבָּרִיְרִמְיהָ:

25 וַיְשַׁמֵּעַ הַמֶּלֶךְ־יְהוּקִים וְכָל־גְּבֹרוֹיו
וְכָל־הַשְׂרִירִים אֲתִ־דָּבָרִיו וַיְבַקֵּשׁ הַמֶּלֶךְ

26 הַמִּיחָוָה וַיְשַׁמֵּעַ אָוֹרִיהָן וַיָּאָרַב וַיְבַרֵּחַ וַיָּבָא
מִצְרָיִם: וַיַּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוּקִים אֲנָשִׁים
מִצְרָיִם אֶת אָלָנָתָן בֶּן־עֲכֹבָר וְאֲנָשִׁים אֶתְוּ

27 אֶל־מִצְרָיִם: וַיַּצְאָו אֶת־אַיְרִיחָוּ
מִמְצָרִים וַיָּבָא הַוְּאַל־הַמֶּלֶךְ יְהוּקִים וַיְבַחֵר
בְּחַרְבָּה וַיְשַׁלֵּךְ אֶת־גְּבָלָתוֹ אַל־קָרְבָּרִי בֶּן־

28 הַעַם: אֲךְ יְהֹוָה אֲחִיקָּם בְּנוֹ שָׁפָן הִתְחַת
אֲתִירִמְיהָוּ לְבָלְתִי תְּתַאֲתָו בִּיד־הָעָם
לְהַמִּיחָוָה: פ

15 ^{ma sappiate bene che, se voi mi ucciderete, sarete responsabili del sangue innocente, voi e tutti gli abitanti di questa città, perché il Signore mi ha veramente inviato a voi per dire ai vostri orecchi tutte queste parole».}

16 I capi e tutto il popolo dissero ai sacerdoti e ai profeti: «Non ci deve essere condanna a morte per quest'uomo, perché ci ha parlato nel nome del Signore, nostro Dio».

17 Allora si alzarono alcuni anziani del paese e dissero a tutta l'assemblea del popolo: ¹⁸ «Michea di Morèset, che profetizzava al tempo di Ezechia, re di Giuda, affermò a tutto il popolo di Giuda: «Così dice il Signore degli eserciti: Sion sarà arata come un campo e Gerusalemme diventerà un cumulo di rovine, il monte del tempio un'altura boscosa!». ¹⁹ Forse Ezechia, re di Giuda, e tutti quelli di Giuda lo uccisero? Non temettero piuttosto il Signore e non lo supplicarono, e così il Signore si pentì del male che aveva loro annunciato? Noi, invece, stiamo per commettere una grave iniquità a nostro danno». ²⁰ C'era anche un altro uomo che profetizzava nel nome del Signore, Uria, figlio di Semaià, da Kiriat-learim; egli profetizzò contro questa città e contro questo paese con parole simili a quelle di Geremia.

21 Il re Ioiakim, tutte le sue guardie e tutti i capi udirono le sue parole e il re cercò di ucciderlo, ma Uria lo venne a sapere, ebbe paura e fuggì, andandosene in Egitto. ²² Allora il re Ioiakim inviò degli uomini in Egitto, Elnatân, figlio di Acbor, e altri con lui.

23 Costoro fecero uscire dall'Egitto Uria e lo condussero al re Ioiakim, che lo fece uccidere di spada e fece gettare il suo cadavere nelle fosse della gente comune. ²⁴ Ma la mano di Achikam, figlio di Safan, fu a favore di Geremia, perché non lo consegnassero al popolo per metterlo a morte.

15 ἀλλ᾽ ἦ γνώντες γνώσεσθε ὅτι, εἰ ἀναιρεῖτε με, αἷμα ἀθόων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὡτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς Ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας Οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐλάλησεν πρὸς ὑμᾶς.

17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 Μιχαϊς ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκίου βασιλέως Ιουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ιουδα Οὔτως εἶπεν κύριος Σιων ὡς ἀγρός ἀροτριαθήσεται, καὶ Ιερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὅρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμού.

19 μὴ ἀνελῶν ἀνεῦλεν αὐτὸν Εζεκίας καὶ πᾶς Ιουδα; οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὃν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ὑμῶν.—

20 καὶ ἀνθρώπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου, Ουριας νίδος Σαμαιου ἐκ Καριαθιαριμ, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ιερεμίου.

21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐξήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ ἤκουσεν Ουριας καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

23 καὶ ἐξηγάγοσαν αὐτὸν ἐκεῦθεν καὶ εἰστηγάγοσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνῆμα νίδων λαοῦ αὐτοῦ.

24 πλὴν χεὶρ Αχικάμ νίδος Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

15 verumtamen scitote et cognoscite quod si occideritis me sanguinem innocentem traditis contra vosmet ipsos et contra civitatem istam et habitatores eius in veritate enim misit me Dominus ad vos ut loquerer in auribus vestris omnia verba haec

16 et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et prophetas non est viro huic iudicium mortis quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos

17 surrexerunt ergo viri de senioribus terrae et dixerunt ad omnem coetum populi loquentes 18 Michas de Moras-thim fuit propheta in diebus Ezechiae regis Iudea et ait ad omnem populum Iudea dicens haec dicit Dominus exercituum Sion quasi ager arbitur et Hierusalem in acervum lapidum erit et mons domus in excelsa silvarum

19 numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda et omnis Iuda numquid non timuerunt Dominum et deprecati sunt faciem Domini et paenituit Dominum mali quod locutus erat adversum eos itaque nos facimus malum grande contra animas nostras

20 fuit quoque vir prophetans in nomine Domini Urias filius Semei de Cariathiarim et prophetavit adversum civitatem istam et adversum terram hanc iuxta universa verba Hieremiae

21 et audivit rex Iachim et omnes potentes et principes eius verba haec et quaesivit rex interficere eum et audivit Urias et timuit fugitque et ingressus est Aegyptum 22 et misit rex Iachim viros in Aegyptum Elnathan filium Achobor et viros cum eo in Aegyptum

23 et eduxerunt Uriam de Aegypto et adduxerunt eum ad regem Iachim et percussit eum gladio et proiecit caderet eius in sepulchris vulgi ignobilis

24 igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum Hieremias ut non traderetur in manu populi et interficerent eum.

CAPITOLO 27

L'azione simbolica del giogo e il messaggio ai re occidentali

1 בָּרָאשִׁית מַלְכֵת יְהוּקָם בֶּן־יְאֹשִׁיחּוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיָּה הַרְבֵּר הַזֶּה אֶל־יְרֵמִיא
מַאתָּה יְהוּה לְאָמֵר : 2 כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהִי

עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמְטוֹת וְנִתְּחַטָּא
עַל־צֹוֹאָרֶךְ : 3 וְשַׁלְחֵתֶם אֶל־מֶלֶךְ אֶדוֹם
וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן
וְאֶל־מֶלֶךְ צָר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידּוֹן בֵּין

מֶלֶךְ הַבָּאִים יְרֻשָּׁלָם אֶל־צִדְקוֹנָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה : 4 וְצִוִּיתֶם אֲלֵיכֶם לְאָמֵר כִּי
בְּהַאֲמָר יְהוָה צָבָאות אֶל־יְהוָה יְהוָה כִּי
הַאֲמָר אֶל־אֲדֹנֵיכֶם : 5 אָנֹכִי עֲשֵׂיתִי

עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכָל־הַפְּדוֹל וּבְזַרְעוֹ
הַגְּנִיטִיהָ וְגַתְתִּיהָ לְאֲשֶׁר יִשְׁרָבְעַנִּי :

6 וְעַתָּה אָנֹכִי נְתַתִּיךְ אֶל־כָּל־הָאָרֶצֶת הָאֶלְהָ
בֵּין נְבוּכְדָּנָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲבָדִי וּנְגַם
אֶת־חַיִתָּה שְׁלָדָה נְתַתִּיךְ לוּ לְעַבְדָּו :

7 וְעַבְדָּיו אָתוּ כָּל־הַגּוֹנוֹת וְאֶת־בָּנוֹ
וְאֶת־בָּנוֹ עַד בָּאָרֶת אֶרְצֹתְּנָמְדוֹא
וְעַבְדָּו בְּגּוֹנִים רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוּלִים :

8 וְהַיָּה הָנוּ וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לְאַיְעָבָדוּ
אָתוֹ אֶת־נְבוּכְדָּנָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר
לְאִיתָן אֶת־צִוְאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּחַרְבָּ
וּבְרָעָב וּבְרָבָר אַפְקָד עַל־הַגּוֹנִי הַהוּא

אָמַר־יְהוָה עַד־חַמֵּי אֲתָם בְּיֹדוֹ :
9 וְאַתֶּם אֶל־תִּשְׁמַעַו אֶל־נְבִיאִיכֶם

וְאֶל־קָסְמִיכֶם וְאֶל־חִלְמֹתִיכֶם וְאֶל־עֲנִינִיכֶם
וְאֶל־כְּשַׁפְיכֶם אֲשֶׁר־הָם אַמְرִים אֶלְכֶם
לְאָמֵר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל :

10 כִּי שָׁקר הָם נְבָאִים לְכֶם לְפָעֵן קָרְחִיק
אַתֶּם מַעַל אַדְמִרְתֶּם וְהַדְחִתִּי אַתֶּם
וְאַבְרָתֶם :

¹ Al principio del regno di Sedecia, figlio di Giosia, re di Giuda, fu rivolta questa parola a Geremia da parte del Signore:

² «Così mi dice il Signore: Procúrati capsteli e un giogo e mettili al collo.

Quindi manda un messaggio al re di Edom, di Moab, degli Ammoniti, di Tiro e di Sidone, per mezzo dei loro ambasciatori venuti a Gerusalemme dal re di Giuda, Sedecia; ⁴ affida loro questo mandato per i loro signori: Dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Così parlerete ai vostri signori:

⁵ La terra, l'uomo e gli animali che sono sulla terra, li ho fatti io con la mia grande potenza e con il mio braccio potente e li do a chi voglio.

⁶ Ora consegno tutte quelle regioni in mano al mio servo Nabucodonosor, re di Babilonia; persino le bestie selvatiche gli consegno, perché lo servano.

⁷ A lui, a suo figlio e al figlio di suo figlio saranno soggette tutte le nazioni, finché anche per il suo paese non verrà il momento stabilito e allora molte nazioni e re potenti lo assoggeranno.

⁸ Ma intanto la nazione o il regno che non si assoggerà a Nabucodonosor, re di Babilonia, e che non sottoporrà il collo al giogo del re di Babilonia, quella nazione la punirò con la spada, la fame e la peste – oracolo del Signore –, finché non li avrò messi in suo potere.

⁹ Non date retta ai vostri profeti, indovini, sognatori, maghi e stregoni, che vi dicono: "Non sarete soggetti al re di Babilonia!".

¹⁰ Vi predicono menzogne per farvi andare lontano dalla vostra terra e perché io vi disperda e così andiate in rovina.

CAPITOLO 34

L'azione simbolica del giogo e il messaggio ai re occidentali 18,1+

1

2 Οὔτως εἶπεν κύριος Ποίησον δεσμοὺς καὶ κλοιοὺς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου· 3 καὶ ἀποστελεῖς αὐτὸὺς πρὸς βασιλέα Ιδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς βασιλέα σιών Αμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδώνος ἐν χερσὶν ἄγγελων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ιερουσαλήμ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα. 4 καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν Οὔτως εἶπεν κύριος ὁ θεός Ισραὴλ Οὔτως ἔρεντε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν 5 ὅτι ἔγω ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ Ισραήλ μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν φέρειν δόξην ἐν δόρθαλμοῖς μου.

6 ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλώνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἄγρου ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

7

8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὃσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ξυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιψῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπεν κύριος, ἔως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

9 καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμάκων ὑμῶν τῶν λεγόντων Οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος·

10 ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

CAPITOLO 27

L'azione simbolica del giogo e il messaggio ai re occidentali

1 In principio regni Iachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud ad Hieremiam a Domino dicens

2 haec dicit Dominus ad me fac tibi vincula et catenas et pones eas in collo tuo 3 et mittes eas ad regem Edom et ad regem Moab et ad regem filiorum Ammon et ad regem Tyri et ad regem Sidonis in manu nuntiorum qui venerunt Hierusalem ad Sedeciam regem Iuda

4 et praecipies eis ut ad dominos suos loquantur haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel haec dicetis ad dominos vestros 5 ego feci terram et hominem et iumenta quae sunt super faciem terrae in fortitudine mea magna et in brachio meo extento et dedi eam ei qui placuit in oculis meis

6 et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei insuper et bestias agri dedi ei ut serviant illi

7 et servient ei omnes gentes et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus terrae eius et ipsius et servient ei gentes multae et reges magni

8 gens autem et regnum quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis et quicumque non curvaverit colum suum sub iugo regis Babylonis in gladio et in fame et in peste visitabo super gentem illam ait Dominus donec consumam eos in manu eius

9 vos ergo nolite audire prophetas vestros et divinos et somniatores et augures et maleficos qui dicunt vobis non servietis regi Babylonis

10 quia mendacium prophetant vobis ut longe faciant vos de terra vestra et eiciant vos et pereatis

11 וְהַנּוּ אֲשֶׁר יִבְיא אֶת־צֹאָרוֹ בְּעֵל
מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדוּ וְהַנְחַטְיו עַל־אֶדְמָתוֹ
נָאָס־יְהוָה וְעַבְדָה יוֹשֵׁב בָּה :

12 וְאֶל־צְדָקִיה מֶלֶךְ־יְהוּדָה דָּבָרְתִי

כָּל־הָדָרְבִּים הָאֱלֹה לְאָמֶר הַבָּיָו :

אֶת־צֹאָרֵיכֶם בְּעֵל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדוּ אָתָּה
וְעַמּוּ וְחוּנוּ : 13 לְמַה תִּמְנוּתָו אַפְתָה וְעַפְתָה :

בְּחַרְבָ בְּרֻעָב וּבְדָרְבָ כָּשֵׁר דָבָר יְהוָה :

אַל־הַנּוּ אֲשֶׁר לְאַיִלְעָב אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל :

14 וְאֶל־תִּשְׁמַעַו אֶל־דָבְרֵי הַנּוּבָאים :

הַנּוּבָאים אֲלֵיכֶם לְאָמֶר לֹא תַעֲבְרִי :

אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שָׁקֵר הַמְנַבְאים לְכֶם :

15 כִּי לֹא שְׁלַחְתִים נָאָס־יְהוָה וְתִם נְבָאים
בְּשָׁמֵי לְשָׁקֵר לְמַעַן תְּדִיחֵי אַתֶּכָם וְאַכְרָתָם :

אַתָּם וְהַנּוּבָאים הַנּוּבָאים לְכֶם :

16 וְאֶל־הַכְּהֻנִים וְאֶל־כְּלָלְהָעָם הָזֶה :

דָבָרְתִי לְאָמֶר פֶּה אָמֶר יְהוָה אֶל־תִּשְׁמַעַו :

אֶל־דָבְרֵי נִכְיָאֵיכֶם הַנּוּבָאים לְכֶם לְאָמֶר :

הַגָּה כָּלְיָ בֵית־יְהוָה מוֹשְׁבִים מִפְּבָלָה עַפְתָה :

מִהָרָה כִּי שָׁקֵר הַמָּה נְבָאים לְכֶם :

17 אֶל־תִּשְׁמַעַו אֶל־יְהָם עַבְרוֹ :

אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְתוּנוּ לְמַה תִּתְהִיא דָעֵיר :

כָּזָאת חֲרַבָה :

18 וְאָסְנָבָאים הַם וְאָמִישׁ דָבָר־יְהוָה :

אַתָּם יְפַנְעַנָּא בֵיתָה צָבָאות לְבַל־תִּרְבָּאוּ :

הַכְּלִיסָם דְנוֹתָרִים בְבֵית־יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ :

יְהָוָה וּבִרְוּשָׁלָם בְבָלָה : פ

19 כִּי כָה אָמֶר יְהוָה צָבָאות אֶל־הַעֲמָדים :

וְעַל־תִּים וְעַל־הַמְּלָנוֹת וְעַל־יִתְרְ הַפְּלִים :

הַנּוֹתָרִים בָּעֵיר הַזֹּאת :

20 אֲשֶׁר לְאַלְקָחָם נִבְוֹנְדָאֵץ מֶלֶךְ בָּבֶל :

בְגַלְוֹתָו אֶת־יְכֹונָה [יְכֹנָה] בְנֵי־יְהָוִקִים :

מֶלֶךְ־יְהָוָה מִירּוֹשָׁלָם בְבָלָה וְאֵת

כָל־חָרֵי יְהָוָה וּרְוֹשָׁלָם : ס

¹¹Invece la nazione che sottoporrà il collo al giogo del re di Babilonia e gli sarà soggetto io la lascerò stare tranquilla sul proprio suolo, lo coltiverà e lo abiterà. Oracolo del Signore».

¹²A Sedecia, re di Giuda, io ho parlato proprio allo stesso modo: «Piegate il collo al giogo del re di Babilonia, state soggetti a lui e al suo popolo e avrete salva la vita. ¹³Perché tu e il tuo popolo vorreste morire di spada, di fame e di peste, come ha preannunciato il Signore per la nazione che non si assoggetterà al re di Babilonia?

¹⁴Non date retta alle parole dei profeti che vi dicono: «Non sarete soggetti al re di Babilonia!». Vi profetizzano menzogne. ¹⁵Io infatti non li ho mandati – oracolo del Signore – ed essi profetizzano menzogne nel mio nome; perciò io vi scacerò e perirete voi e i profeti che vi fanno tali profezie».

¹⁶Ai sacerdoti e a tutto questo popolo ho detto: «Dice il Signore: Non ascoltate le parole dei vostri profeti che vi predicono che gli arredi del tempio del Signore saranno subito riportati da Babilonia, perché essi vi profetizzano menzogne.

¹⁷Non ascoltateli! Servite il re di Babilonia e vivrete. Perché questa città dovrebbe essere ridotta a una desolazione?

¹⁸Se quelli sono veri profeti e se la parola del Signore è con loro, intercedano presso il Signore degli eserciti, perché gli arredi rimasti nel tempio del Signore e nella casa del re di Giuda e a Gerusalemme non vadano a Babilonia».

¹⁹Così dice infatti il Signore degli eserciti riguardo alle colonne, al Mare, ai carrelli e al resto degli arredi lasciati in città ²⁰e che Nabucodonosor, re di Babilonia, non prese quando deportò Ieconia, figlio di Ioiakim, re di Giuda, da Gerusalemme a Babilonia, con tutti i notabili di Giuda e di Gerusalemme.

11 καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος καὶ ἐργάσηται αὐτῷ, καὶ καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργάται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῷ.—

12 καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων Εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν

14 καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν·

15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶν κύριος, καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματι μου ἐπ' ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολέσθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ.

16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Μή ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητεύοντων ὑμῖν λεγόντων Ἰδού σκεύη οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλώνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

18 εἰ προφῆται εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι·

19 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Καὶ τῶν ἐπιλογιῶν σκευῶν,

20 ὃν οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλώνος, ὅτε ἀπώκισεν τὸν Ιεχονιαν ἐξ Ιερουσαλήμ,

11 porro gens quae subiecerit cervicem suam sub iugo regis Babylonis et servierit ei dimittam eam in terra sua dicit Dominus et colet eam et habitabit in ea

12 et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec dicens subicie colla vestra sub iugo regis Babylonis et servite ei et populo eius et vivetis

13 quare moriemini tu et populus tuus gladio fame et peste sicut locutus est Dominus ad gentem quae servire nouerit regi Babylonis

14 nolite audire verba prophetarum dicentium vobis non servietis regi Babylonis quia mendacium ipsi loquuntur vobis

15 quia non misi eos ait Dominus et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter ut eiciant vos et pereatis tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis

16 et ad sacerdotes et ad populum istum locutus sum dicens haec dicit Dominus nolite audire verba prophetarum vestrorum qui prophetant vobis dicentes ecce vasa Domini revertentur de Babylone nunc cito mendacium enim prophetant vobis

17 nolite ergo audire eos sed servite regi Babylonis ut vivatis quare datur civitas in solitudinem

18 et si prophetae sunt et est verbum Domini in eis occurrit Domino exercituum ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domum Domini et in domum regis Iuda et in Hierusalem in Babylonem

19 quia haec dicit Dominus exercituum ad columnas et ad mare et ad bases et ad reliqua vasorum quae remanserunt in civitate hac

20 quae non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Ieconiam filium Iachim regem Iuda de Hierusalem in Babylonem et omnes optimates Iuda et Hierusalem

21 קַיְלָה אָמֵר יְהוָה אֱבֹאוֹת אֶל־יְהוּדָה יִשְׂרָאֵל
עַל־הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם:

22 בְּבָלָה יוּבָא וְשָׁמָה יְהוָה עַד נָום פְּקֻדָּה
אַתֶּם נָאָס־יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁבְתִּים
אֶל־הַמִּקְומָה הַזֹּה: פ

CAPITOLO 28**L'alterco con il profeta Anania**

1 וַיְהִי בָּשָׁנָה הַהִיא בְּרָאשַׁת מְמִלְכַּת
אֶצְדָּקִיה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנָה [בְּ]שָׁנָה
הַרְבָּעִית בְּחַדְשַׁ הַחְמִישִׁי אָמַר אֱלֹהִים חִנְנִיה
בְּנֵ־עוֹזֶר הַנּוּבָא אֲשֶׁר מְגַבֵּעַ בְּבּוֹרָה יְהוָה
לְעֵינֵי הַפְּהָנוּם וְכָל־הָעָם לְאָמֵר:
2 כִּי־אָמֵר יְהוָה אֱבֹאוֹת אֶל־יְהוּדָה יִשְׂרָאֵל
לְאָמֵר שְׁבָרְתִּי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל:
3 בְּעָדוֹ שְׁנָתוֹם יָמִים אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמִּקְומָה
הַזֹּה אֶת־כָּל־כָּלִי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר קָרָח
בְּבוֹכְדָנָאצָר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמִּקְומָה הַזֹּה
יְוִיכָאָם בָּבֶל: **4** וְאַתְּ יִכְנָה בְּנֵי־יְהוּקִים
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאַתְּ כָּל־גָּלוּת יְהוּדָה תָּבָאֵם
בְּבָלָה אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמִּקְומָה הַזֹּה
נָאָס־יְהוָה קַי אֲשֶׁר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל:
5 וַיֹּאמֶר יְרַמִּיה הַנּוּבָא אֶל־חִנְנִיה הַנּוּבָא
לְעֵינֵי הַפְּהָנוּם וְלְעֵינֵי כָּל־הָעָם הַעֲמָדִים
בְּבּוֹת יְהוָה: **6** וַיֹּאמֶר יְרַמִּיה הַנּוּבָא אָמֵן
כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה יְקַם יְהוָה אֶת־דְּבָרֵיךְ אֲשֶׁר
נִבְאָתָה לְהַשִּׁיב כָּל־בֵּית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה
מִבָּבֶל אֶל־הַמִּקְומָה הַזֹּה: **7** אֲדַשְׁמָעַנָּא
הַדָּבָר הַזֹּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דָּבַר בְּאֹנוֹךְ יְבָאֹנוֹ
כָּל־הָעָם: **8** הַנּוּבָאים אֲשֶׁר הִי לְפָנֵינוּ
וְלְפָנֵיךְ מִן־הַעוֹלָם נִינְבָּאוּ אֶל־אֶרְצֹות
רַבּוֹת וְעַל־מִלְחָמֹת גָּדוֹלֹות לְמִלְחָמָה
וְלִרְעָה וְלִדְבָּר:

²¹Dice dunque così il Signore degli eserciti, Dio d'Israele, riguardo agli arredi rimasti nel tempio del Signore, nella casa del re di Giuda e a Gerusalemme:

²²«Saranno portati a Babilonia e là rimarranno finché non li ricercherò – oracolo del Signore – e li porterò indietro e li riporrò in questo luogo».

21

21 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ad vasa quae derelicta sunt in domum Domini et in domum regis Iuda et Hierusalem

22 εἰς Βαβυλώνα εἰσελεύσεται, λέγει κύριος.

22 in Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem visitationis suaee dicit Dominus et adferri faciam ea et restitu in loco isto.

CAPITOLO 35**L'alterco con il profeta Anania**

14,13-16 CAPITOLO 28

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ιουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἰπέντε μιοι Ανανίας υἱὸς Αζωρ ὁ ψευδοπρόφρτης ὃ ἀπὸ Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ’ ὄφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων

2 Οὕτως εἶπεν κύριος Συνέτριψα τὸν ξυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλώνος.

3 ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου

4 καὶ Ιεχωνιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ιουδα, ὅτι συντρίψω τὸν ξυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος.

5 καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Ανανίαν κατ’ ὄφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ’ ὄφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου

6 καὶ εἶπεν Ιερεμίας Ἀληθῶς· οὕτω ποιήσαι κύριος· στήσαι τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλώνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

7 πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὅτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὅτα παντὸς τοῦ λαοῦ

8 Οἱ προφῆται οἵ γεγονότες πρότεροι μους καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰώνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.

9 הַנְּבִיא אֲשֶׁר יָבָא לְשָׁלוֹם בְּבֵא דָבָר
הַנְּבִיא יָמַד הַנְּבִיא אֲשֶׁר־שָׁלַח יְהוָה
בָּאַמָּת :

10 וַיַּקְרַב חָנְנִיה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹתָה מִלְּעָל
צָאוֹר וַיָּמַד הַנְּבִיא נִשְׁבָּרוּהוּ:
11 וַיֹּאמֶר חָנְנִיה לְעַזְוִי כָּל־הָעָם לְאָמֵר כִּי
אָמֵר יְהוָה בְּכָה אֲשֶׁר אֶת־עַל נִבְכָּרְנוּאָצָר
מִלְּכָד־בָּבֶל בַּעֲדָל שְׁנָתִים יָמִים מִלְּעָל צֹאָר
כָּל־הַגּוֹיִם וַיָּלֶךְ יְרֵמִיה הַנְּבִיא לְרַכְבּוֹ: פ
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה דָבְרִיךְ יְהוָה אֶל־יְרֵמִיה אֲחָרִי שְׁבָּרָר
חָנְנִיה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹתָה מִלְּעָל צֹאָר
יְרֵמִיה הַנְּבִיא לְאָמֵר כִּי

13 הַלּוּךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חָנְנִיה לְאָמֵר כִּי
אָמֵר יְהוָה מוֹתָת עַז שְׁבָּרָת וַעֲשֵׂת תְּחִתִּין
מִתּוֹת בְּרוּלָה:

14 קְיַם כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאות אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל
עַל בְּרוּלָה נִתְחַת עַל־צְנוֹאָר כָּל־הַגּוֹיִם הָאָלָה
לְעַבְדָּא תִּנְבְּכָרְנוּאָצָר מִלְּכָד־בָּבֶל וְעַבְדָּהוּ
וְגַם אֶת־חִתִּית הַשְּׁדָה נִתְחַת לוֹ:

15 וַיֹּאמֶר יְרֵמִיה הַנְּבִיא אֶל־חָנְנִיה הַנְּבִיא
שְׁמַע־נָא חָנְנִיה לְאֶשְׁלַחְךְ יְהוָה וְאַתָּה
הַבְּתוּחַת אֶת־הָעָם הַזֶּה עַל־שְׁכָר :

16 לֹא־כִּי כִּי אָמַר יְהוָה הַנְּגִニִּי מִשְׁלַחְךְ מִלְּעָל
פָּנֵי הָאָדָמָה כְּשָׁנָה אַתָּה מֵת קִידְשָׁה
דָּבָרָת אֶל־יְהוָה:

17 וַיָּמַת חָנְנִיה הַנְּבִיא בָּשָׁנָה הַזֶּה בְּחַדְשָׁ
הַשְׁׁבִיעִי: פ

CAPITOLO 29

La lettera agli esiliati

1 וְאֶלְהָ דָבְרֵי הַסְּפָר אֲשֶׁר שָׁלַח יְרֵמִיה
הַנְּבִיא מִירוֹשָׁלָם אֶל־יְהוָה זָקֵן הַגּוֹלָה
וְאֶל־הַפְּהָנִים וְאֶל־הַנְּבִיאים וְאֶל־כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר הַנְּלָה נִבְכָּרְנוּאָצָר מִירוֹשָׁלָם בְּכָלָה:

¹Queste sono le parole della lettera che il profeta Geremia mandò da Gerusalemme al resto degli anziani in esilio, ai sacerdoti, ai profeti e a tutto il popolo che Nabucodonosor aveva deportato da Gerusalemme a Babilonia;

9 ὁ προφήτης ὃ προφητεύσας εἰς εἰρήνην,
ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσονται τὸν προφήτην,
ὅν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει.

9 propheta qui vaticinatus est pacem
cum venerit verbum eius scietur pro-
pheta quem misit Dominus in veritate

10 et tulit Ananas propheta catenam
de collo Hieremiae prophetae et con-
fregit eam

11 et ait Ananas in conspectu omnis
populi dicens haec dicit Dominus sic
confringam iugum Nabuchodonosor
regis Babylonis post duos annos die-
rum de collo omnium gentium

12 et abiit Hieremias prophetes in vi-
am suam et factum est verbum Domini
ad Hieremiam postquam confregit
Ananas propheta catenam de collo
Hieremiae prophetae dicens

13 vade et dices Ananiae haec dicit
Dominus catenas ligneas contrivisti et
facies pro eis catenas ferreas

14 quia haec dicit Dominus exercituum
Deus Israel iugum ferreum posui su-
per collum cunctarum gentium istarum
ut serviant Nabuchodonosor regi Ba-
bylonis et servient ei insuper et bestias
terrae dedi ei

15 et dixit Hieremias propheta ad Ana-
niam prophetam audi Anania non misit
te Dominus et tu confidere fecisti po-
pulum istum in mendacio

16 idcirco haec dicit Dominus ecce
emittam te a facie terrae hoc anno mori-
eris adversum Dominum enim locu-
tus es

17 et mortuus est Ananas propheta in
anno illo mense septimo.

CAPITOLO 36

La lettera agli esiliati

1 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς
ἀπέστειλεν Ιερεμίας ἐξ Ιερουσαλήμ πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς
τοὺς ιερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας
ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ
πρὸς ἄπαντα τὸν λαὸν

CAPITOLO 29

15 כי אָמַרְתָּם הַקִּים לְנוּ וַיְהִי נְבָאִים בְּבָלָה: ס

16 כִּי־כֵدֶחֶת אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֲלֹהֵי־דָּוד וְאֲלֹהֵי־כָּל־הָעָם הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת אֲחִיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יִצְאָו אַחֲכֶם בְּגֹלוֹה:

17 כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָנָנוּ מְשֻׁלְּחִים בָּם אֲתִ־הַחֲרֵב אֲתִ־הַרְעֵב וְאֲתִ־הַדָּבָר וְנַתְּנֵן אֲוֹתָם פְּתָנִים הַשְׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תִּאְכְּלֶנָּה מְרֻעָה:

18 וּרְדָפְתִי אֲחָרֶיךָ בְּחָרֶב בְּרָעָב וּבְדָבָר וַיְתַהַרְגוּ לְזֹנְעָה [לְזֹנְעָה] לְכָלּוּ מִנְּלָכוֹת הָאָרֶץ לְאֱלֹהָה וְלִשְׁמָה וְלִשְׁرָקָה וְלִחְרָפָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הַדָּבָתִים שָׁם:

19 תְּחַת אֲשֶׁר־לְאַשְׁמָנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־שָׁלַחֲנוּ אֱלֹהִים אֲתִ־עֲבָדֵי נָאָם־יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁלַחֲנוּ אֱלֹהִים אֲתִ־עֲבָדֵי הַגְּבָאים הַשְׁכָם וְשְׁלָחָן וְלֹא שְׁמַעַתָּם נָאָם־יְהוָה:

20 וְאַתֶּם שְׁמַעוּ דְּכְרִיּוֹתָה קָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שָׁלַחֲתי מִירוֹשָׁלָם בְּבָלָה: ס

21 כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־אַחָב בֶּן־מִיעָשָׂה הַנְּבָאִים לְכֶם בְּשָׁמֵי שָׁקָר הַנְּנוּ נָתַן אֶתְכֶם בַּיד נִבְכְּרָא אֶתְכֶם מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהַכֶּם לְעִינֵיכֶם:

22 וְלֹא־קָח מִהֶם קָלְלָה לְכָל־גָּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר־בָּבֶל לְאָמֵר יְשָׁמֵךְ יְהוָה כָּאֲדָקִיהוּ וְאֲחָב אֲשֶׁר־קָלָם מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָשׁ:

23 יְעַן אֲשֶׁר עָשָׂו נְבָלה בִּישְׁרָאֵל וְנוֹאָבוֹ אֲתִ־גְּנִשִּׁי רְעִיתָם וְדָבְרוֹ דָבָר בְּשָׁמֵי שָׁקָר אֲשֶׁר לֹא־צִוָּתָם וְאֲנִכִּי הַיֹּדֵע [הַיֹּדֵע]

וְעַד נָאָם־יְהוָה: ס

¹⁵Voi dite: "Il Signore ci ha suscitato profeti a Babilonia". ¹⁶Ebbene, così dice il Signore al re che siede sul trono di Davide e a tutto il popolo che abita in questa città, ai vostri fratelli che non sono partiti con voi nella deportazione: ¹⁷Così dice il Signore degli eserciti: Ecco, manderò contro di loro la spada, la fame e la peste e li renderò come i fichi guasti, che non si possono mangiare tanto sono cattivi.

¹⁸Li perseguitarò con la spada, la fame e la peste; li renderò un esempio terrificante per tutti i regni della terra, e maledizione, stupore, scherno e obbrobio in tutte le nazioni nelle quali li ho dispersi, ¹⁹perché non hanno ascoltato le mie parole – oracolo del Signore – quando con assidua premura mandavo loro i miei servi, i profeti, ed essi non hanno ascoltato. Oracolo del Signore.

²⁰Voi però, deportati tutti, che ho mandato da Gerusalemme a Babilonia, ascoltate la parola del Signore.

²¹Così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele, riguardo ad Acab, figlio di Kolaià, e a Sedecia, figlio di Maasia, che vi profetizzano menzogne nel mio nome: Ecco, li darò in mano a Nabucodonosor, re di Babilonia, che li ucciderà sotto i vostri occhi. ²²E se ne trarrà una formula di maledizione che si diffonderà presso tutti i deportati di Giuda a Babilonia; si dirà: "Ti tratti il Signore come Sedecia e Acab, che il re di Babilonia fece arrostire sul fuoco!". ²³Poiché essi hanno operato cose nefande a Gerusalemme, hanno commesso adulterio con le mogli del prossimo, hanno proferito nel mio nome parole menzognere senza che io avessi dato loro alcun ordine. Io stesso lo so bene e ne sono testimone. Oracolo del Signore.

15 ὅτι εἴπατε Κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφήτας ἐν Βαβυλώνι,

16

17

18

19

20

21 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ’ ὄφθαλμούς ὑμῶν.

22 καὶ λήμφονται ἀλέπαι αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ιουδα ἐν Βαβυλώνι λέγοντες Ποιήσαι σε κύριος, ὃς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὃς Αχιαβ, οὓς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐν πυρὶ

23 δι’ ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ισραὴλ καὶ ἐμοιχώντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἔχοημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματι μου, διὸ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος.—

15 quia dixistis suscitavit nobis Dominus prophetas in Babylone

16 quia haec dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David et ad omnem populum habitatorem urbis huius ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem

17 haec dicit Dominus exercitum ecce mittam in eis gladium et famem et pestem et ponam eos quasi ficus malas quae comedunt eo quod pessimae sint

18 et persequar eos in gladio in fame

et in pestilentia et dabo eos in vexationem universis regnis terrae in maledictionem et in stuporem et in sibilum et in obprobrium cunctis gentibus ad quas ego eleci eos

19 eo quod non audierint verba mea dicit Dominus quae misi ad eos per servos meos prophetas de nocte consurgens et mittens et non audistis dicit Dominus

20 vos ergo audite verbum Domini omnis transmigratio quam emisi de Hierusalem in Babylonem

21 haec dicit Dominus exercitum Deus Israhel ad Ahab filium Culia et ad Sedeciam filium Maasiae qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter ecce ego tradam eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et percutiet eos in oculis vestris

22 et adsumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda quae est in Babylonie dicentum ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Ahab quos fixit rex Babylonis in igne

23 pro eo quod fecerint stultitiam in Israhel et moechati sunt in uxores amicorum suorum et locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter quod non mandavi eis ego sum iudex et testis dicit Dominus.

Profezia contro Semaia

24 וְאֶל־שְׁמַעְיָהוּ הַנְּחֶלְמִי תֹאמֶר לֵאמֹר:
25 כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
 לְאָמֹר עַזְעַז אֱלֹהָ שְׁלֹחַת בְּשֶׁמֶךְ
סְפָרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־בִּירוּשָׁלָם
 וְאֶל־צְפַנְיָה בָּנְמַעְשָׂה הַלְּבָנָה וְאֶל
כָּל־הַכּוֹנִים לְאָמֶר: **26** יְהוָה נִתְּנָה כְּהֵן
 פְּתַח יְהוּדָה הַכֹּהֵן לְהִזְבָּחַת פָּקְרִים בֵּית
 יְהֹוָה לְכָל־אֶישׁ מְשֻׁגָּעַ וּמְתֻבָּא וּמְתֻהָּה אֲתוֹ
אֶל־הַמִּחְפְּכָת וְאֶל־הַצִּינָּק: **27** וְעַתָּה לְמַה
 לֹא גָּעַרְתָּ בַּיּוֹמִים הַעֲתָה תִּמְתַּבָּא לְכֶם:
28 כִּי עַל־כֵּן שְׁלָחָ אֶלְנוּ בְּבֵל לְאָמֶר
 אַרְכָּה הֵיאָ בָּנוּ בָּתִים וְשָׁבוּ וְגַטְטוּ בָּנוֹת
 וְאֶלְלוּ אֶת־פְּרִיחָן: **29** וַיָּקָרָא צְפָנָה הַבָּנָה
אֶת־הַסְּפָר תֹּהֵן בְּאָנִי יְרִמְיָהוּ חֲנִבָּא: **כ**
30 וְיָהִי דְבָרְיָהוּ אֶל־יְרִמְיָהוּ לְאָמֶר:
31 שְׁלָח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לְאָמֶר בָּהּ אָמֶר
 יְהֹוָה אֶל־שְׁמַעְיָה הַנְּחֶלְמִי יְעַן אֲשֶׁר נָבָא
 לְכָם שְׁמַעְיָה וְאַנְיָלָא שְׁלָחָתָיו נִבְטָח:
אַתָּכָם עַל־שָׁקָר:
32 לְכֵן כִּי־אָמַר יְהֹוָה הָנָנִי פְּקָד
 עַל־שְׁמַעְיָה הַנְּחֶלְמִי וְעַל־זְרֻעוֹ לְאִידָּיה לֹו
 אֲשֶׁר יוֹשִׁבּוּ בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְאֶל־יְרָאָה
 בְּטוּב אֲשֶׁר־אָנָי עַשְׂתָּה־לָעָם נָסִידָה
 קִרְסָרָה דָּבָר עַל־יְהוָה: **ס**

CAPITOLO 30**Restaurazione promessa a Israele**

1 הִכְּבָר אָשֶׁר־הִנֵּה אֱלֹהִים־יְהוָה מְאֹת יָמִין
 לְאָמֶר: **2** כִּי־אָמַר יְהֹוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
 לְאָמֹר כְּתַב־לְךָ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־דָּבַרְתִּי אֲלֵיכָהּ אֶל־סְפָר: **3** כִּי־הַגָּה
 מִימִים בְּאַיִם נָאָס־יְהֹוָה וְשָׁבָתִי אֶת־שְׁבָות
 עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי־הָאָמֵר יְהֹוָה וְנַשְׁבְּתָה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְאַבְתָּם וַיַּרְשָׂוּהָ: **כ**

¹ Parola rivolta a Geremia da parte del Signore: ² «Così dice il Signore, Dio d'Israele: Scriviti in un libro tutte le cose che ti ho detto, ³ perché, ecco, verranno giorni – oracolo del Signore –, nei quali cambierò la sorte del mio popolo, d'Israele e di Giuda – dice il Signore – e li ricondurrò nella terra che ho concesso ai loro padri e ne prenderanno possesso».

Profezia contro Semaia

24 καὶ πρὸς Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς
25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὄνομάτι μου· καὶ
 πρὸς Σοφονιαν υἱὸν Μαασιου τὸν ἵερέα
 εἰπέ

26 Κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἵερέα ἀντὶ Ιωδαε^τ τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οὐκώ^τ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μανιούμενῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην. **27** καὶ νῦν διὰ τί συνελοιδορίσατε Ιερεμιαν τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν; **28** οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων Μακράν ἔστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν; — **29** καὶ ἀνέγνω Σοφονιας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὑπταὶ Ιερεμιου.

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων

31 Ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων Οὔτως εἴπεν κύριος ἐπὶ Σαμαιαν τὸν Νελαμίτην Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαιας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκοις,

32 διὰ τοῦτο οὕτως εἴπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαιαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἀνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθά, ἢ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται.

CAPITOLO 37**Restaurazione promessa a Israele**

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου εἰπεῖν

2 Οὕτως εἴπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ λέγων Γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔχομάτισα πρὸς σέ, ἐπὶ βιβλίον.

3 ὅτι ἴδού ἡμέρα ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ ἀποστέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ισραηλ καὶ Ιουδα, εἴπεν κύριος, καὶ ἀποστέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἥν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

Profezia contro Semaia

24 Et ad Semeiam Neelamiten dices
25 haec dicit Dominus exercituum Deus Israel pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Hierusalem et ad Sophoniam filium Maasiae sacerdotem et ad universos sacerdotes dicens

26 Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiadae sacerdote ut sis dux in domo Domini super omnem virum arrepticum et prophetantem ut mittas eum in nervum et in carcere

27 et nunc quare non increpasti Hieremiam Anathothiten qui prophetat vobis **28** quia super hoc misit ad nos in Babylonem dicens longum est aedificare domos et habitate et plantate hortos et comedite fructum eorum

29 legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Hieremiae prophetae

30 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

31 mitte ad omnem transmigrationem dicens haec dicit Dominus ad Semeiam Neelamiten pro eo quod prophetavit vobis Semeias et ego non misi eum et fecit vos confidere in mendacio

32 idcirco haec dicit Dominus ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten et super semen eius non erit ei vir sedens in medio populi huius et non videbit bonum quod ego faciam populo meo ait Dominus quia praevaricatum locutus est adversum Dominum.

CAPITOLO 30**Restaurazione promessa a Israele**

1 Hoc verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens

2 haec dicit Dominus Deus Israel dicens scribe tibi omnia verba quae locutus sum ad te in libro

3 ecce enim dies veniunt dicit Dominus et convertam conversionem populi mei Israel et Iuda ait Dominus et convertam eos ad terram quam dedi patribus eorum et possidebunt eam

4 וְאֶלְּהָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
אֵלִישָׂרָאֵל וְאֵלִיְּהוֹדָה:
5 כִּי־כֵה אָמַר יְהוָה קֹל חַרְךָ שְׁמֻעָנוּ
פָּתָח וְאַיִן שְׁלוֹם:
6 שְׁאַל־זָנָא וְרָאוּ אִם־יָלֵד זָכָר מַדּוֹעַ
רָאִיתִי כָּל־עָבָר יְהוּדָה חַלְצָיו כִּי־וְלָהָה
וְנַהֲפָכוּ כָּל־פְּנִים לִירָקָון:

7 הָיוּ כִּי גָּדוֹל הַיּוֹם הַהָּוּא מִאָז כָּמֹדָה
וְעַתְּצִרְחָה הָיאָ לְעַכְבָּר וּמִמְּנָה יוּשַׁעַ:

8 וְהִנֵּה בַּיּוֹם הַהָּוּא נָסַם יְהוָה צְבָאות
אָשָׁב עַלְוֹ מַעַל צְוָארָךְ וּמוֹסְרוֹתְךָ
אָנָּחָק וּלְאַדְּעָבָדְךָ עַזְּזָב וְרִים:

9 וְעַבְדָּו אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָּנָךְ
מִלְּכָם אֲשֶׁר אָקִים לְהָם: ס

10 וְאֶתְּהָאֵלִיתְרָא עַבְדָּי וְעַקְבָּ
נָסַם־יְהוָה וְאֵלִתְחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הָנָגָן
מוֹשִׁיעַ מִרְחָוק וְאַתְּזַרְעָךְ מִאָרֶץ שְׁבִים
וְשַׁבְּעַקְבָּ וּשְׁקָט וְשָׁגָן וְאַיִן מִתְּהִידָּר: י

11 כִּי־אַתְּךָ אָנָּי נָסַם־יְהוָה לְהַשְׁיעָךְ כִּי
אָשָׁה כֹּלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הַפְּצָוֹתִיךְ
שֵׁם אָךְ אָתְךָ לְאָשָׁה כֹּלָה וַיְסַרְתִּיךְ
לְמִשְׁפְּט וְנַקְהָ לֹא אַנְקָה: פ

12 כִּי כֵה אָמַר יְהוָה אָנוֹשׁ לְשָׁבָרְךָ
נַחֲלָה מִפְּתָחָךְ: י

13 אִזְנָה דִּינָךְ לְמַזְוֵר רְפָאֹות תַּעַלְהָ
אִזְנָה לְךָ: 14 כָּל־מְאַהֲבָךְ שְׁבָחוֹת אָזְחָ
לְאָדָרְשָׁו כִּי מִלְתָאַזְבָּה הַכִּירָה מַוְרָךְ
אַכְזָרִי עַל רַב עַזְנָךְ עַצְמָוֹת חַטָּאתְךָ:

15 מַה־תַּעֲקֹעַ עַל־שְׁבָרָךְ אָנוֹשׁ מַכְאָבָד
עַל רַב עַזְנָךְ עַצְמָוֹת חַטָּאתְךָ עַשְׂתִּי אֶלָּה
לְךָ: י

16 לְכָן כָּל־אֲכָלֵיךְ יָאָכֵל וְכָל־צָרִיךְ
כָּלָם בְּשָׁבֵי יְלָכֵי וְהַיְיָ שָׁאָסֵךְ לְמִשְׁפָּהָ

4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδaea:
5 Οὕτως εἶπεν κύριος Φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.
6 ἐρωτήσατε καὶ ὑδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν, καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν διότι ἔωρακα πάντα ἀνθρώπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, ἐστράφησαν πρόσωπα, εἰς ἵκτερον
7 ἕτερη θητηρία. ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἔκεινη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἔστιν τῷ Ιακωβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται.
8 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινῃ, εἶπεν κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διαρρήξω, καὶ οὐκ ἐργάνωται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις.
9 καὶ ἐργάνωται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυΐδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.
10

11

12 Οὕτως εἶπεν κύριος Ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ πληγὴ σου.
13 οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὥφελεια οὐκ ἔστιν σου.

14 πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσουσιν· ὅτι πληγὴν ἔχθρού ἔπαισσά σε, παιδείαν στερεάν, ἐπὶ πάσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἀμαρτίαι σου.

15 διὰ τούτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἔχθροί σου, κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλήθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἀμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σου· καὶ ἔσονται οἱ διαιφορούντες σε εἰς διαιφόρημα, καὶ πάντας τὸν προνομεύοντάς σε δῶσω εἰς προδα�.

16 προpterea omnes qui comedunt te devorabunt et universi hostes tui in captivitatē ducentur et qui te vastant vastabuntur cunctosque praedatores tuos dabo in praedam

17 כִּי אַעֲלָה אֶרְכָּה לְךָ וַיִּמְפֹכְּנֵךְ אָרְפָּאָד נָאָמִינְהָה כִּי נְדַחָה קְרָאָי לְךָ צִיּוֹן הִיא דָרְשׁ אַיִן לְךָ:

18 בְּהָזֶה אָמַר יְהוָה הָגֻנוּ-שָׁב שְׁבוֹת אַחֲלָה יַעֲלֹוּ וַיְמַשְׁנְחוּ אֶרְחָם וַיְגַנְּתָה עִיר עַל-פְּלָתָה וְאַרְמָנוֹן עַל-מְשֻׁפְטוֹ יְשָׁב:

19 וַיֵּצֵא מִזְמָה תֹּרֶה וְקֹול מְשֻׁחָקִים וְהַרְבָּתִים וְלֹא יִמְשְׁטוּ וְהַכְּבָדִים וְלֹא יִשְׁעַרוּ:

20 וְהַיּוּ בְּנָיו בְּקָרְדָם וְעַדְתָו לְפָנֵי תְּבָנוֹ וּפְקָדָתוֹ עַל כָּל-חָצֵיו:

21 וְהַיּוּ אֲדִירָוּ מִמְּנוּ וּמִשְׁלָלוֹ מִקְרָבָו יֵצֵא וְהַקְּרָבָתוֹ וְנוֹנְשָׁאלוֹ אַלְיָוּ כִּי מֵהָוָא-הָעָב אַתְּ-לָבָו לְגַשְׁתָ אַלְיָוּ נָאָמִינְהָה:

22 וְהַיּוּתָם לֵי לְעָם וְאַנְגָלִי אֱתָיהָ לְכָם לְאֱלֹהִים: ס

23 הַנְּהֹה טָעַתְתָ יְהֹהָה חַמְלָה יָצָאָה סָעָר מִתְּנָגָרָר עַל רָאָשׁ רְשָׂעִים יְחִיל:

24 לֹא יִשְׁׁוֹב חַרְוֹן אֲפִיחָה עַד-עַשְׁתָו וְעַד-הַקְרָנוֹן מִזְמּוֹת לְבָבוֹ בְאַחֲרִית הַיּוֹם תְּחַבּוּנוּ בָהּ:

CAPITOLO 31

1 בְּעֵת הַהִיא נָאָמִינְהָה אֲהִיה לְאֱלֹהִים לְכָל מִשְׁפָחּוֹת יִשְׂרָאֵל וְהַמָּה יְהִי-וּלְיָ:

2 בָּהָאָמַר יְהֹהָה מֵאָחָן בְּמִדְבָּר עַם שְׁנִירִי חָרָב הַלֹּוד לְהִרְגִּיעַוּ וְיִשְׂרָאֵל:

3 מִרְחָזָק יְהֹהָה נְרָאָה לִי וְאַחֲתָ עַולם אֲהַבְתָּיךְ עַל-כֵּן מִשְׁכְּרִיךְ חָסֶד:

4 עוֹד אָבְנֵךְ נִגְבְּנִית בְּתוֹלָת יִשְׂרָאֵל עוֹד תְּעַדְתִּיךְ רָפָךְ וַיֵּצֵאת בְּמִחוּלָן מְשֻׁחָקִים:

5 עוֹד תְּעַטְתִּיךְ כְּרָמִים בְּהָרִי שְׁמָרוֹן גַּטְעָ נִטְעִים וְחַלְלוּ:

¹In quel tempo – oracolo del Signore – io sarò Dio per tutte le famiglie d'Israele ed esse saranno il mio popolo.

²Così dice il Signore: Ha trovato grazia nel deserto un popolo scampato alla spada; Israele si avvia a una dimora di pace».

³Da lontano mi è apparso il Signore: «Ti ho amato di amore eterno, per questo continuo a esserti fedele. ⁴Ti edificherò di nuovo e tu sarai riedificata, vergine d'Israele. Di nuovo prenderai i tuoi tamburelli e avanzarai danzando tra gente in festa. ⁵Di nuovo pianterai vigne sulle colline di Samaria; dopo aver piantato, i piantatori raccoglieranno.

17 öti ἀνάξω τὸ ἱαμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὁδυνηρᾶς ἱατρεύσω σε, φησὶν κύριος, ὅτι ἐσπαρομένη ἐκλήθης· Θήρευμα ύμῶν ἔστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.

18 οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιακώβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὑψός αὐτῆς, καὶ ὁ ναός κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται. **19** καὶ ἔξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν.

20 καὶ εἰσελεύσονται οἱ νύοι αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τὸν θλίβοντας αὐτούς.

21 καὶ ἔσονται ἴσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρός με· ὅτι τίς ἔστιν οὗτος, δος ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρός με; φησὶν κύριος.

22

23 ὅτι ὁργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμώδης, ἐξῆλθεν ὁργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἤξει.

24 οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὁργὴ θυμού κυρίου, ἔως ποιήσῃ καὶ ἔως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

CAPITOLO 38

1 Ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπεν κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ισραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

2 οὕτως εἶπεν κύριος Εὔρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ισραὴλ.

3 κύριος πόρρωθεν ὥφθη αὐτῷ Ἀγάπησιν αἰώνιαν ἡγάπησά σε, διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα.

4 ἦτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομήσῃ, παρθένος Ισραὴλ· ἦτι λήμψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 ἦτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὅρεσιν Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε.

17 obducam enim cicatricem tibi et a vulneribus tuis sanabo te dicit Dominus quia Electam vocaverunt te Sion haec est quae non habebat requirentem **18** haec dicit Dominus ecce ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob et tectis eius miserebor et aedificabitur civitas in excelso suo et templum iuxta ordinem suum fundabatur

19 et egredietur de eis laus voxque ludentium et multiplicabo eos et non inminuentur et glorificabo eos et non adtenuabuntur

20 et erunt filii eius sicut a principio et coetus eius coram me permanebit et visitabo adversum omnes qui tribulant eum

21 et erit dux eius ex eo et princeps de medio eius producetur et adiplicabo eum et accedet ad me quis enim iste est qui adipicet cor suum ut adpropinquet mihi ait Dominus

22 et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum

23 ecce turbo Domini furor egrediens procella ruens in capite impiorum conquiescat **24** non avertet iram indignationis Dominus donec faciat et compleat cogitationem cordis sui in novissimo dierum intellegitis ea.

CAPITOLO 31

1 In tempore illo dicit Dominus ero Deus universis cognitionibus Israhel et ipsi erunt mihi in populum

2 haec dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio vadet ad requiem suam Israhel

3 longe Dominus apparuit mihi et in caritate perpetua dilexi te ideo adtraxi te miserans

4 rursumque aedificabo te et aedificaberis virgo Israhel adhuc ornaberis tympanis tuis et egredieris in choro ludentium

5 adhuc plantabis vineas in montibus Samariae plantabunt plantantes et donec tempus veniat non vindemia bunt

6 קְרָאוּ יְשִׁים קָרָאֹו נְצָרִים בַּקָּר אֲפָרִים
כְּנֵמוֹ וְגַעֲלָה צְיוֹן אֶלְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ: פ
7 כִּי־כְּהֹ אָמַר יְהֹוָה רָנוֹ לְעַקְבָּ שְׁמָךְה
וְצְהָלוּ בְּרַאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ הַלְּלֹל
וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהֹוָה אֶת־עַמְּךָ אֶת־שָׁארִית
יִשְׂרָאֵל:

8 הַנְּגִינִי מִבְּיא אָתָּם מַאֲרַץ אַפְּנוֹן וְקַבְּצָהִים
מִירְקְבָּתִי אַרְצִים בָּם עֹנוֹ וְפִסְחַת הַקָּה וְיִלְדָּת
יִהְדָּוּ קָהָל גָּדוֹל יִשְׁבוּ הַנָּהָ:

9 בְּבָכְיִי בָּאָו וּבְתִּחְנְנוּנִים אָוְבִּילִם אֲוְלִיכִם
אַל־גְּתָלִי מִוּם בְּרַדְךָ יִשְׁרָאֵל לְאָבָ וְאֲפָרִים בְּכָרִי
כִּי־הִנֵּיתִי לִיְשָׁרָאֵל לְאָבָ וְאֲפָרִים בְּכָרִי
הַוָּא: ס

10 שְׁמָעוּ דְבָרֵי־יְהֹוָה גּוֹזֵם וְתִגְנִידֵוּ בְּאִים
מִפְּרָחָק וְאָמְרוּ מִזְרָחָה יִשְׁרָאֵל יַקְבָּצָנוּ
וְשָׁמָרוּ כְּרֻעָה עַדְרוֹ:

11 כִּירְפָּהָה יְהֹוָה אֶת־עַיְקָב וְנָאָלָו מִיד
חַזְקָק מִמְּנוּ:

12 וְבָאָו וּרְגַנְגַּנוּ בְּמִרְוּם־צִיּוֹן וְנַהֲרָה
אַל־טוֹב יְהֹוָה עַל־דָּן וְעַל־תְּוֹרֶשׁ

וּעַל־יִצְחָר וּעַל־בְּנֵי־צָאן וּבְקָר וְהִתְהַתָּה:
נְפָשָׁם כָּנָן רֹווֹ וְלְאָרוֹסִיפּוֹ לְדָאָה עֹוד:

13 אָז תִּשְׁמַח בְּתוּלָה בְּמִתְוָלָה וּבְחַרִים
וַיְקִנִּים יְחִקָּו וְהַפְּכָתִי אֲכָלָם לְשֹׁזּוֹן
וּנְחַמְתִּים וּשְׁפָחָתִים מִינּוּם:

14 וְרוּיוֹתִי נְפָשָׁת הַפְּהָנִים הַשָּׁן וְעַמִּי
אֲתָּתוֹבִי יִשְׁבָּעַו נְאָמִינָה: ס

15 בְּחוֹ אָמַר יְהֹוָה קֹל בְּרָמָה נְשָׁמָע נְהִי
בְּכִי הַמְּרוֹרִים רְחַל מִבְּכָה עַל־בְּנֵיהֶה

מְאֻנָּה לְהַגְּתָמָם עַל־בְּנֵיהֶה כִּי אַיִןָה: ס

16 Dice il Signore: «Trattieni il tuo pianto, i tuoi occhi dalle lacrime, perché c'è un compenso alle tue fatiche – oracolo del Signore –: essi torneranno dal paese nemico.

6 Verrà il giorno in cui le sentinelle grideranno sulla montagna di Efraim: «Su, saliamo a Sion, andiamo dal Signore, nostro Dio». **7** Poiché dice il Signore: Innalzate canti di gioia per Giacobbe, esultate per la prima delle nazioni, fate udire la vostra lode e dite: «Il Signore ha salvato il suo popolo, il resto d'Israele». **8** Ecco, li riconduco dalla terra del settentrione e li raduno dalle estremità della terra; fra loro sono il cieco e lo zoppo, la donna incinta e la partoriente: riterranno qui in gran folla.

9 Erano partiti nel pianto, io li riporterò tra le consolazioni; li ricondurrò a fiumi ricchi d'acqua per una strada dritta in cui non inciamperanno, perché io sono un padre per Israele, Efraim è il mio primogenito». **10** Ascoltate, genti, la parola del Signore, annunciate alla isole più lontane e dite: «Chi ha disperso Israele lo raduna e lo custodisce come un pastore il suo gregge». **11** Perché il Signore ha riscattato Giacobbe, lo ha liberato dalle mani di uno più forte di lui.

12 Verranno e canteranno inni sull'altura di Sion, andranno insieme verso i beni del Signore, verso il grano, il vino e l'olio, i piccoli del gregge e del bestiame. Saranno come un giardino irrigato, non languiranno più.

13 La vergine allora gioirà danzando e insieme i giovani e i vecchi. «Cambierò il loro lutto in gioia, li consolerò e li renderò felici, senza afflizioni.

14 Nutrirò i sacerdoti di carni prelibate e il mio popolo sarà saziato dei miei beni». Oracolo del Signore.

15 Così dice il Signore: «Una voce si ode a Rama, un lamento e un pianto amaro: Rachele piange i suoi figli, e non vuole essere consolata per i suoi figli, perché non sono più».

16 Dice il Signore: «Trattieni il tuo pianto, i tuoi occhi dalle lacrime, perché c'è un compenso alle tue fatiche – oracolo del Signore –: essi torneranno dal paese nemico.

6 öti ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὁρεσιν Εφραὶμ Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων πρὸς κύριον τὸν θεόν ἡμῶν.—

7 öti οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ιακώβ Εὐφρόνυθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἑθνῶν, ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε· εἴπατε "Εσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ισραὴλ.

8 ίδον ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ’ ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ· καὶ τεκνοποιήσῃ ὅχλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὥδε.

9 ἐν κλαυθμῷ ἔξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὁρθῷ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· öti ἐγενόμην τῷ Ισραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Εφραὶμ πρωτότοκός μού ἔστιν.

10 Ἀκούσατε λόγον κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον· εἴπατε 'Ο λικυήσας τὸν Ισραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποιμνιον αὐτοῦ.

11 öti ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ιακώβ, ἐξέλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

12 καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὁρει Σιων· καὶ ἤξουσιν ἐπ’ ἀγαθὰ κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὕσπερ ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι. 13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύται χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους. 14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ιερέων σὺν ἀνδρὶ Λευι, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μού ἐμπλησθήσεται.

15 Οὕτως εἶπεν κύριος Φωνὴ ἐν Ραμα ἥκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὁδυρμοῦ· Ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἔθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς νιόις αὐτῆς, öti οὐκ εἰσίν.

16 οὕτως εἶπεν κύριος Διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὄφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, öti ἔστιν μισθός τοῖς σοὶς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

6 quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim surgite et ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum

7 quia haec dicit Dominus exultate in laetitia Iacob et hinnite contra caput gentium personate canite et dicite salva Domine populum tuum reliquias Israhel

8 ecce ego adducam eos de terra aquilonis et congregabo eos ab extremis terrae inter quos erunt caucus et claudus et praegnans et pariens simul coetus magnus revertentium huc

9 in fletu venient et in precibus deducam eos et adducam eos per torrentes aquarum in via recta et non inpingent in ea quia factus sum Israheli pater et Ephraim primogenitus meus est

10 audite verbum Domini gentes et adnuntiate insulis quae procul sunt et dicite qui dispersit Israhel congregabit eum et custodiet eum sicut pastor gregem suum

11 redemit enim Dominus Iacob et liberavit eum de manu potentioris

12 et venient et laudabunt in monte Sion et confluent ad bona Domini super frumento et vino et oleo et fetu pecorum et armentorum eritque anima eorum quasi hortus inriguus et ultra non esurient

13 tunc laetabitur virgo in choro iuvenes et senes simul et convertam lucum eorum in gaudium et consolabor eos et laetificabo a dolore suo

14 et inebrabo animam sacerdotum pinguedine et populus meus bonis meis adimplebitur ait Dominus

15 haec dicit Dominus vox in excelso audita est lamentationis fletus et luctus Rachel plorantis filios suos et nolentis consolari super eis quia non sunt

16 haec dicit Dominus quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis quia est merces operi tuo ait Dominus et revertentur de terra inimici

17 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאַחֲרִיתָךְ נָסְמֵיחָה וְשָׁבָו
בָּנִים לְגֻבְּלָם : ס

18 שְׁנָעוּ שְׁמַעַתִּי אֱפָרִים מִתְנַדֵּד יִסְרָאֵל
וְאַיִלְךָ כְּעַגֵּל לֹא לִמְדֵה חַשְׁבָּנוּ וְאַשְׁוּבָה
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִי :

19 כִּי־אַחֲרֵי שׁוֹבֵן חַמְפִּי וְאַחֲרֵי הַנְּדָשִׁי
סְפָקָתִי עַל־יְרֵךְ בְּשַׁתִּי וְגַמְגַלְמָתִי כִּי
נְשָׁאָתִי חַרְפָּתִ נְעֹרוֹי :

20 הַבָּן יִקְרֵר לִי אֱפָרִים אָם יִלְדָּשׁ
שְׁעַשְׁעִים כִּי־מִדֵּי דְּבָרֵי בּוֹ זָלֶר אַזְכָּרָנוּ
עֹד עַל־כֵּן חָמוּ מֵעַל לוֹ רַחֲם אַרְתָּמָנוּ
נָסְמֵיחָה : ס

21 הָאָבוֹי לְךָ צִינּוֹם שָׂמֵי לְךָ תְּמִרְוּרִים
שָׂתֵּי לְפָנֶיךָ לְמִסְלָה הַרְדֵּךְ הַלְּכָתִי [הַלְּכָתָה]
שָׁבֵי בְּתוּלָת יִשְׂרָאֵל שָׁבֵי אַל־עֲנָרִיךָ
אֱלֹהִים :

22 עַד־מָתִי תִּתְחַמְּקוּנִי הַבָּתָה הַשׁוּבָה
כִּי־בָּרָא יְהוָה חֶרֶשׁ בָּאָרֶץ נְקָבָה
סְפָקָבָגְבָר : ס

Ristabilimento promesso a Giuda

23 כִּי־אָמַר יְהוָה צָבָאות אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל
עוֹד יָאִמְרוּ אַתְּהָרָבָר הַזֹּה בָּאָרֶץ יְהוּדָה
וּבָעָרוֹן בְּשִׁוְבּוּתְּשִׁבּוּתְּמִיכָּה בְּרָכָה יְהוָה
נוֹהָצָרָק הַר הַקָּדְשָׁ:

24 וַיָּשָׁבְּ בָּהּ יְהוּדָה וְכָל־עָרִיו יִחְדְּוּ
אָכְרִים וְנוֹשָׁעַ בְּעֹדר :

25 כִּי הַרְוִוָּתִי נֶפֶשׁ עִזְּבָה וְכָל־נֶפֶשׁ
דָּאָבָה מַלְאָתִי : 26 עַל־זֹאת הַקִּיצָתִי
וְאַרְאָה וְשָׁנָתִי עַרְבָּה לִי : ס

Israele e Giuda

27 הַנֶּה יְמִים בָּאִים נָסְמֵיחָה וּרְעָטוֹ
אֶת־בָּיתִי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בָּיתִי יְהוּדָה גַּרְעָל
אָדָם וּרְעָבָה בְּהַמָּה :

¹⁷C'è una speranza per la tua discendenza – oracolo del Signore –: i tuoi figli ritorneranno nella loro terra.

¹⁸Ho udito Efraim che si lamentava: «Mi hai castigato e io ho subito il castigo come un torrello non domato. Fammi ritornare e io ritornerò, perché tu sei il Signore, mio Dio».

¹⁹Dopo il mio smarrimento, mi sono pentito; quando me lo hai fatto capire, mi sono battuto il petto, mi sono vergognato e ne provo confusione, perché porto l'infamia della mia giovinezza». ²⁰Non è un figlio carissimo per me Efraim, il mio bambino prediletto? Ogni volta che lo minaccio, me ne ricordo sempre con affetto. Per questo il mio cuore si commuove per lui e sento per lui profonda tenerezza». Oracolo del Signore.

²¹Pianta dei cippi, metti paletti indicatori, ricorda bene il sentiero, la via che hai percorso. Ritorna, vergine d'Israele, ritorna alle tue città. ²²Fino a quando andrai vagando, figlia ribelle? Poiché il Signore crea una cosa nuova sulla terra: la donna circonderà l'uomo!

17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.

18 ἀκοὴν ἤκουσα Εφραὶμ ὁδυρομένου Ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην ἐγώ· ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψό με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου.

19 ὅτι ὑστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὑστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου.

20 οὐδὲ ἀγαπητὸς Εφραὶμ ἐμοί, παιδίον ἐντυφών, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτούν· διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλέήσω αὐτόν, φησὶν κύριος.

21 Στήσον σεαυτήν, Σιων, ποίησον τιμωρίαν, δός καρδίαν σου εἰς τοὺς ἄμμους· ὅδὸν ἦν ἐπορεύθης ἀποστράφητι, παρθένος Ισραὴλ, ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

22 ἔως πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἡ τιμωμένη; ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταρύτευσιν καινῆν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

Ristabilimento promesso a Giuda

23 οὗτος εἶπεν κύριος "Ἐτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ιουδᾷ καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ Εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ

24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδᾶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἄμμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμανίᾳ.

25 ὅτι ἐμέθυσα πάσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πάσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὥπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη.

Israele e Giuda

27 διὰ τοῦτο ἴδού ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ σπερωθὲν τὸν Ισραὴλ καὶ τὸν Ιουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους.

17 et est spes novissimis tuis ait Dominus et revertentur filii ad terminos suos

18 audiens audivi Ephraim transmigrantem castigasti me et eruditus sum quasi iuvenculus indomitus converte me et revertar quia tu Dominus Deus meus

19 postquam enim convertisti me egi paenitentiam et postquam ostendisti mihi percussi femur meum confusus sum et erubui quoniam sustinui obprobrium adulescentiae meae

20 si filius honorabilis mihi Ephraim si puer delicatus quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserebor eius ait Dominus

21 statue tibi speculam pone tibi amaritudines dirige cor tuum in viam directam in qua ambulasti revertere virgo Israhel revertere ad civitates tuas istas

22 usquequo deliciis dissolveris filia vaga quia creavit Dominus novum super terram femina circumdabit virum.

23 Haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc dicent verbum istud in terra luda et in urbibus eius cum convertere captivitatem eorum benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiae mons sanctus

24 et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius simul agricolae et minantes greges

25 quia inebravi animam lassam et omnem animam esurientem saturavi

26 ideo quasi de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis mihi.

28 וְהִיּוּ כַּאֲשֶׁר שָׁקַרְתִּי עֲלֵיכֶם לְנִתּוֹשׁ

וְלֹנְטוֹז וְלֹהֲרָס וְלֹהֲאַבִּיד וְלֹהֲרָעַ כְּן

אֲשֶׁר עָלָיכֶם לְבָנוֹת וְלֹנְטוֹעַ נָסִירָה:

La retribuzione personale

29 בַּיּוֹם הַהֵם לְאִימָרוֹ עוֹד אֶבֶות

אָכְלוּ בָּסֶר וְשָׂנֵן בְּנֵים תְּקִנָה:

30 קַי אִם־אִישׁ בַּעֲנוֹן יָמוֹת כָּל־הָאָרֶם

הָאָכֵל הַבָּסֶר תְּקִנָה שְׁנִיו: ס

La nuova alleanza

31 הַגָּהַת יָמִים בָּאִים נָסִירָה וְכָרְתִּי

אֶת־בֵית יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בֵית יְהוּדָה בְּרִית

חֲרֵשׁ: 32 לֹא כְּבָרִית אֲשֶׁר כָּרְתִּי

אֶת־אֲבֹתֶם בַּיּוֹם חִזְקִיָּוּי בְּלִדְם לְהֽוֹצִיאָם

מִאָרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר־הָמָה הַפְּרוֹ

אֶת־בְּרִיתִי וְאֶنְכִי בָּעַלְתִּי בְּם נָסִירָה:

33 קַי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרֹת אֶת־בֵית

יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיּוֹם הַהֵם נָסִירָה

בְּתִינוּי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקָרְבֵם וְעַל־לְבָם

אַכְפָּבָנָה וְהִיטִּיתִי לְהֵם לְאֱלֹהִים וְהַמָּה

יְהִוָּדְלִי לְעַם: :

34 וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת־רְעוֹתוֹ וְאִישׁ

אֶת־אֲחֵיו לְאָמֵר דַעַו אֶת־יְהוָה פִּיכּוֹלָם

יְדֻעוּ אָנוּן לְמַקְטָנָם וְעַד־גְּדוֹלָם

נָסִירָה כִּי אָסְלָח לְעַזְנָם וְלַחֲטָאתָם

לֹא אַזְכָּר־עוֹד: ס

Permanenza di Israele

35 בְּהָאָמֵר יְהוָה נָתַן שְׁמַשׁ לְאֹור

וּוְלָם חַקְתִּי יְרֵחָה וּכְבוּכִים לְאֹור לְלִיהָ

רָגַע הַיּוֹם וַיְהִי נָלַיו יְהוָה אֲבֹות:

שָׁמָנוּ:

36 אִם־יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֱלֹהִים מִלְּפָנֵי

נָסִירָה נִמְרָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבָּחוּ

מִיהוּתָם פָּנֵי לְפָנֵי כָּל־הַיּוֹם: ס

²⁸Allora, come ho vegliato su di loro per sradicare e per demolire, per abbattere e per distruggere e per affliggere con mali, così veglierò su di loro per edificare e per piantare. Oracolo del Signore.

²⁹In quei giorni non si dirà più: "I padri hanno mangiato uva acerba e i denti dei figli si sono allegati!",
³⁰ma ognuno morirà per la sua propria iniquità; si allegheranno i denti solo a chi mangia l'uva acerba.

³¹Ecco, verranno giorni – oracolo del Signore –, nei quali con la casa d'Israele e con la casa di Giuda concluderò un'alleanza nuova.

³²Non sarà come l'alleanza che ho concluso con i loro padri, quando li presi per mano per farli uscire dalla terra d'Egitto, alleanza che essi hanno infranto, benché io fossi loro Signore. Oracolo del Signore.

³³Questa sarà l'alleanza che concluderò con la casa d'Israele dopo quei giorni – oracolo del Signore –: porrò la mia legge dentro di loro, la scriverò sul loro cuore. Allora io sarò il loro Dio ed essi saranno il mio popolo.

³⁴Non dovranno più istruirsi l'un l'altro, dicendo: "Conoscete il Signore", perché tutti mi conosceranno, dal più piccolo al più grande – oracolo del Signore –, poiché io perdonerò la loro iniquità e non ricorderò più il loro peccato».

³⁵Così dice il Signore, che ha posto il sole come luce del giorno, la luna e le stelle come luce della notte, che agita il mare così che ne fremono i flutti e il cui nome è Signore degli eserciti:

³⁶«Quando verranno meno queste leggi dinanzi a me – oracolo del Signore –, allora anche la discendenza d'Israele cesserà di essere un popolo davanti a me per sempre».

28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ’ αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορίσω ἐπ’ αὐτοὺς τὸν οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶν κύριος.

// Ez 18,2 La retribuzione personale Dt 24,16+

29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἶπωσιν Οἱ πατέρες ἔφαγον ὅμαρα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν. 30 ἀλλ’ ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὅμαρα αἵμωδίασουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

La nuova alleanza Eb 8,8-12

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ιουδὰ διαθήκην κατενά.

32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μοντῆς χειρὸς αὐτῶν ἔξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, διτὶ αὐτοὶ οὐκέτειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, φησὶν κύριος.

33 ὅτι αὐτῇ ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ισραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶν κύριος Διδούς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων Γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι πάντες εἰδότοσιν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἔως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ὑλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

Permanenza di Israele

35 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

37 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶν κύριος, καὶ τὸ γένος Ισραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

28 et sicut vigilavi super eos ut evellerem et demolirer et dissiparem et disperderem et adfligerem sic vigilabo super eos ut aedificem et plantem ait Dominus.

La nuova alleanza

31 Ecce dies veniunt dicit Dominus et feriam domui Israel et domui Iuda foedus novum

32 non secundum pactum quod pepigim cum patribus vestris in die qua apprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti pactum quod irritum fecerunt et ego dominatus sum eorum dicit Dominus

33 sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israel post dies illos dicit Dominus dabo legem meam in viscibus eorum et in corde eorum scribam eam et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum

34 et non decebunt ultra vir proximum suum et vir fratrem suum dicens cognoscite Dominum omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad maximum ait Dominus quia propitiabor iniquitati eorum et peccati eorum non ero memor amplius.

35 Haec dicit Dominus qui dat solem in lumine diei ordinem lunae et stellarum in lumine noctis qui turbat mare et sonant fluctus eius Dominus exercituum nomen illi

36 si defecerint leges istae coram me dicit Dominus tunc et semen Israel deficit ut non sit gens coram me cunctis diebus

כִּי כֵּן אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁמֶם
מִלְּמַעְלָה וַיְחִקְרֹר מִזְבֵּחַ אָרֶן לְמִתְחָדָה
נִשְׁאָנוּ אֲמָלָס בְּכָל־זָרָע שְׂרָאֵל
עַל־כָּל־אָשֶׁר עָשָׂו נָאָמֵר יְהוָה: ס

Ricostruzione e grandezza di Gerusalemme

הַגָּהַת יְמִים () [בְּאַיִם] 38
וּבְנִתָּה הַשִּׁיר לְיוֹתָה מִמְגַל חַנָּאֵל
שַׁעַר דְּפָנִית: 39 וַיְצַא עוֹד קֹנוֹ [קוֹ]

הַמִּדְחָה גָּדוֹלָה עַל גַּבְעַת גָּרֶב וְנִסְכָּב
נִשְׁתָּה: 40 וְכָל־הַעֲמָק הַפְּנִירִים וְהַדְּשָׁן
וְכָל־הַשְּׁרָמוֹת [ה][שְׁרָמוֹת] עַד־נַחַל
קְדָרוֹן עַד־פָּנַת שַׁעַר הַסּוּסִים מִזְרָחָה
קְדָשׁ לְיוֹתָה לְאִינְתָּשׁ וְלְאִיהָרָס עוֹד
לְעוֹלָם: ס

CAPITOLO 32

L'acquisto di un campo, garanzia di un futuro felice

1 הַכָּבֵר אֲשֶׁר־הִיא אֶל־יְהוּדָה מֵאַת יְהוָה
בְּשִׁנְתָּה [בְּ] שְׁנָה] הַעֲשָׂרָה לְאַדְקִיחַו מֶלֶךְ
יְהוָה דָּרָה דָּרָה שְׁמַנְתָּה עַשְׂרָה שָׁנָה
לְנוּבִיכְרָאָצָר: 2 וְאַתְּ מֶלֶךְ בְּכָל צִרְיךָ
עַל־יְרוּשָׁלָם וְרַמְּיוֹת הַבָּיא תְּהֵא כָּלֹא
בְּחַצֵּר הַטְּמָרָה אֲשֶׁר־בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה:
3 אֲשֶׁר כָּלָא אַדְקִיחַו מֶלֶךְ־יְהוּדָה לְאָמֹר
מִרְדֵּע אֲפָה נְבָא לְאָמֹר כִּי כֵּן יְהוָה הַנְּבֵן
נָנָן אֲתִ־הַשִּׁיר הַזֹּאת בַּנְּרֵמֶל־בְּבָל
וְלַכְּהָה: 4 וְאַדְקִיחַו מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יִמְלֹט מִינְךָ

הַכְּשָׂרִים כִּי תְּנַתֵּן וְתַחֲנוּ בַּנְּרֵמֶל־בְּבָל
וְרַבְּרַפְּיו עַמְּפִיו וְעִינְיו אֲתִ־עִינְיו [עִינְיו]:
תְּרִיאָנָה: 5 וּבְבָל יוֹלֵךְ אֲתִ־צְדִקְנָהוּ וְשָׁם יְהוּדָה
עַד־פְּקָדָיו אָתוּ נָאָמֵר יְהוָה כִּי תְּלַחְנָהוּ
אֲתִ־חַפְשָׁדִים לֹא תְּצִלְחוּוּ פ

³⁷Così dice il Signore: «Se qualcuno riuscirà a misurare in alto i cieli e ad esplorare in basso le fondamenta della terra, allora anch'io respingerò tutta la discendenza d'Israele per tutto ciò che ha commesso. Oracolo del Signore.

35 έὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶν κύριος, καὶ ἔὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶν κύριος, περὶ πάντων, ὃν ἐποίησαν.

37 haec dicit Dominus si mensurari potuerint caeli sursum et investigari fundamenta terrae deorsum et ego abiciam universum semen Israhel propter omnia quae fecerunt dicit Dominus.

Ricostruzione e grandezza di Gerusalemme

38 ίδον ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Αναμεηλ ἔως πύλης τῆς γωνίας·

39 καὶ ἔξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἔως βουνῶν Γαροβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων·

40 καὶ πάντες ασαρημαθ ἔως ναχαλ Κεδρων ἔως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἔως τοῦ αἰώνος.

CAPITOLO 39

L'acquisto di un campo, garanzia di un futuro felice 18,1+

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμιαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ, οὗτος ἐνιαυτὸς δικτωκαιοδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ βασιλῶνος,

2 καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος ἔχαράκωσεν ἐπὶ Ιερουσαλημ, καὶ Ιερεμιας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἦ ἐστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως,

3 ἐν ᾧ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίᾳ λέγων Διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων Οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδού ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶν βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ λήμψεται αὐτήν,

4 καὶ Σεδεκίᾳς οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χειρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὄφθαλμοι αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμούς αὐτοῦ ὄψονται,

5 καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίᾳς εἰς Βαβυλώνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται.

CAPITOLO 32

L'acquisto di un campo, garanzia di un futuro felice 18,1+

1 Verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in anno decimo Sedeciae regis Iuda ipse est annus octavusdecimus Nabuchodonosor

2 tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Hierusalem et Hieremias propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda

3 clauserat enim eum Sedecias rex Iuda dicens quare vaticinaris dicens haec dicit Dominus ecce ego dabo civitatem istam in manu regis Babylonis et capiet eam

4 et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum sed tradetur in manu regis Babylonis et loquetur os eius cum ore illius et oculi eius oculos illius videbunt

5 et in Babylonem ducet Sedeciam et ibi erit donec visitem eum ait Dominus si autem dimicaveritis adversum Chaldeos nihil prosperum habebitis

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה דָּבָר־יְהוָה אֲלֵי
לְאָמֹר : **7** הִנֵּה חַנְמָאֵל בְּנוֹ־שְׁלָמֶם דָּדָךְ בָּא
**אֲלֵיכֶם לְאָמֶר קָנֵה לְךָ אֶת־הַשְׁדֵּד אֲשֶׁר
בְּעֻנְתּוֹתָיו כַּי לֹּא מִשְׁפְּט הַגּוֹלָה לְקָנּוֹת :**
8 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם חַנְמָאֵל בְּנוֹ־דָדֶךְ כֶּרֶב יְהוָה
**אֲלֵיכֶם הַמֶּתֶרֶת וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם קָנֵה נָא
אֶת־שְׁדֵי אֲשֶׁר־בְּעֻנְתּוֹתָיו אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ בְּנִימְיוֹן
כִּירְלֹךְ מִשְׁפְּט הַיּוֹרֶה וְלֹךְ הַגּוֹלָה
קָנֵה לְךָ אֶת־עַבְדָּךְ כִּי דָבָר־יְהוָה הוּא :**
9 וְאָקֵנָה אֶת־הַשְׁלָה מִתְּחִזְקָה מִתְּחִזְקָה
אֲשֶׁר־בְּעֻנְתּוֹתָיו אֲשֶׁקְלָה לֹן אֶת־הַכְּסֶף !
שְׁבָעָה שְׁקָלִים וְעֶשֶׂרֶת הַכְּסֶף :
10 וְאָקֵת־בְּפֶפֶר וְאַחֲתָם וְאַעֲדָ עֲדִים
וְאַשְׁקָלָה הַכְּסֶף בְּמַאוֹנִים :

11 וְאָקֵח אֶת־כְּסֶף הַמֶּקְנָה אֶת־הַחֲתִים
הַמְצָ� וְתַחְקִים וְאֶת־הַנְּלִי :

12 וְאָתֵן אֶת־הַכְּסֶף הַמֶּקְנָה אֶל־בְּרִיךְ
בְּנֵנְרִיאָה בְּנוֹ־מָכְסִיחָה לְעַנִּי חַנְמָאֵל דָּרִי
וְלֹעֲנִי הַעֲדִים הַכְּתָבִים בְּסֶפֶר הַמֶּקְנָה
לְעַנִּי כָּל־הַיּוֹדִים הַיּוֹבִים בְּחַצְרָה

הַמֶּתֶרֶת : **13** וְאָצַחַת אֶת־בָּרוּךְ לְעַנִּיהם
לְאָמָר : **14** כִּי־יְהוָה צָבָאות אֱלֹהִי
יִשְׁרָאֵל לְקוֹחַ אֶת־הַכְּסֶף־רִים הַאֲלָה אֶת־סֶפֶר
הַמֶּקְנָה הַזֹּה וְאֶת־הַחֲתִים וְאֶת־סֶפֶר הַגְּלוּי

**הַזֹּה וְוַתְּתַקֵּם בְּכָל־יִתְּחַרֵשׁ לְמַעַן יְעַמְּדוּ יִמְמִים
רַבִּים :** **ס**

15 כִּי כִּי־יְהוָה צָבָאות אֱלֹהִי יִשְׁرָאֵל
עַזְרָה בְּתִים וְשָׁדֹות וְכָרְמִים בָּאָרֶץ
הַזֹּאת : **פ**

16 וְאָתַחְפְּלָל אֶל־יְהוָה אֶחָרֵי תְּחִי אֶת־כְּסֶף
הַמֶּקְנָה אֶל־בָּרוּךְ בְּנוֹ־גִּרְיָה לְאָמָר :

17 אָהָה אָדָנִי יְהוָה הַנּוֹתֵר אַתָּה עֲשֵׂית
אֶת־הַשְׁמִינִים וְאֶת־הָאָרֶץ בְּלִתְחַדֵּחַ הַגְּדוֹלָה
בְּזַרְעָךְ הַנְּטוּיָה לְאִוְפְּלָא מִפְּנֵי כָּל־דָּבָר :

⁶ Geremia disse: «Mi fu rivolta questa parola del Signore: ⁷Ecco, sta venendo da te Canamèl, figlio di tuo zio Sallum, per dirti: "Compra il mio campo, che si trova ad Anatòt, perché spetta a te comprarlo in forza del diritto di riscatto".

⁸Venne dunque da me Canamèl, figlio di mio zio, secondo la parola del Signore, nell'atrio della prigione e mi disse: "Compro il mio campo che si trova ad Anatòt, nel territorio di Beniamino, perché spetta a te comprarlo in forza del diritto di riscatto. Compralo!".

Allora riconobbi che questa era la volontà del Signore ⁹e comprai da Canamèl, figlio di mio zio, il campo che era ad Anatòt, e gli pagai il prezzo: diciassette sicli d'argento.

¹⁰Stesi il documento del contratto, lo sigillai, chiamai i testimoni e pesai l'argento sulla stadera.

¹¹Quindi presi l'atto di acquisto, la copia sigillata secondo le prescrizioni della legge e quella rimasta aperta.

¹²Diedi l'atto di acquisto a Baruc, figlio di Neria, figlio di Macsia, sotto gli occhi di Canamèl, figlio di mio zio, e sotto gli occhi dei testimoni che avevano sottoscritto l'atto di acquisto e sotto gli occhi di tutti i Giudei che si trovavano nell'atrio della prigione. ¹³Poi davanti a tutti diedi a Baruc quest'ordine:

¹⁴"Così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Prendi questi documenti, quest'atto di acquisto, la copia sigillata e quella aperta, e mettili in un vaso di terracotta, perché si conservino a lungo. ¹⁵Poiché dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Ancora si compreranno case, campi e vigne in questo paese". ¹⁶Dopo aver consegnato l'atto di acquisto a Baruc, figlio di Neria, pregai il Signore:

¹⁷"Ah, Signore Dio, con la tua grande potenza e la tua forza hai fatto il cielo e la terra; nulla ti è impossibile.

6 καὶ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ιερεμίαν λέγων

7 Ἰδού Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων Κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἄγρον μου τὸν ἐν Αναθοθ, ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.

8 καὶ ἦλθεν πρὸς με Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπέν μοι Κτῆσαι τὸν ἄγρον μου τὸν ἐν Γῇ Βενιαμίν τὸν ἐν Αναθοθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτῆσασθαι, καὶ σὺ πρεσβύτερος, καὶ ἔγνων ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν,

9 καὶ ἐκτησάμην τὸν ἄγρον Αναμεηλ υἱὸν ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἐστησα αὐτῷ ἐπὶ τὰ σύκλους καὶ δέκα ἀργυρίου·

10 καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἐστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

11 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον

12 καὶ ἔδωκα αὐτὸν τῷ Βαρουχ υἱῷ Νητρίου υἱὸν Μαασαίου κατ' ὄφθαλμοὺς Αναμεηλ υἱὸν ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν Ιουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

13 καὶ συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων

14 Οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ Λαβέ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸν εἰς ἀγγεῖον ὁστράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους.

15 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος "Ἐτι κτηθήσονται ἄγροι καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δούναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νητρίου λέγων

17 Ὡ κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ Ισχύ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυψῃ ἀπὸ σού οὐδέποτε,

6 et dixit Hieremias factum est verbum Domini ad me dicens

7 ecce Anamehel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens eme tibi agrum meum qui est in Anathoth tibi enim competit ex propinquitate ut emas

8 et venit ad me Anamehel filius patrui mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris et ait ad me posside agrum meum qui est in Anathoth in terra Beniamin quia tibi competit hereditas et tu propinquus ut possideas intellectu autem quod verbum Domini eset 9 et emi agrum ab Anamehel filio patrui mei qui est in Anathoth et appendi ei argentum septem stateres et decem argenteos

10 et scripsi in libro et signavi et adhibui testes et adpendi argentum in statera

11 et accepi librum possessionis signatum stipulationes et rata et signa forinsecus

12 et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiae in oculis Anamehel patruelis mei et in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis in oculis omnium Iudeorum qui sedebant in atrio carceris

13 et praecepi Baruch coram eis dicens

14 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume libros istos librum emptionis hunc signatum et librum hunc qui apertus est et pones illos in vase fictili ut permanere possint diebus multis

15 haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc possidebuntur domus et agri et vineae in terra ista

16 et oravi ad Dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri dicens

17 heu heu heu Domine Deus ecce tu fecisti caelum et terram in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento non erit tibi difficile omne verbum

18 עַשְׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים וּמְשֻׁלָּם עַזְן אָבוֹת
אַל-תֵּחַק בְּנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם הַאֲלֵהֶיךָ
הַגָּבָור יְהוָה צָבָאות שְׁמוֹ :
19 גָּדוֹל הַעֲצָה וּרְבַּ הַעֲלִילִיה אֲשֶׁר-עִינָךְ
פְּקָחוֹת עַל-כָּל-דָּرְכִי בְּנֵי אָדָם לְתֹתֵת לְאַישׁ
כְּרָדְכִיו וּכְפָרִי מַעַלְלָיו :
20 אֲשֶׁר-שְׁמַתְתָ אֶתְתָות וּמִפְתָּיו
בְּאֶרְץ-מִצְרָיִם עַד-הַיּוֹם הַזֹּה וּבִשְׁرָאֵל
וּבְאָדָם וּמַעֲשָׂה לְזֹה שֵׁם כִּיּוֹם הַזֹּה :
21 וְתִצְא אֶת-עַמְךָ אַתְּ-יִשְׂרָאֵל נָאָרֶץ
מִצְרָיִם בְּאֶתְתָות וּבְמִפְתָּיו וּבְרַחֲקָה
וּבְאָרוֹעַ נְטִיחָה וּבְמֹרָא דָּרוֹל :
22 וְתַתְנוּ לְהַם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעַת לְאָבוֹתָם לְתֹתֵת לְהַם אָרֶץ זֹבֶת
חֶלְבָב וּרְבָשָׁ: 23 וַיָּבֹאוּ וַיָּרְשׁוּ אֶתְתָה
וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבְתְרוֹתְךָ
וְ[בְּ] [תּוֹרְתְךָ] לְאֶלְלָכָו אֶת כָּל-אֲשֶׁר
צִוָּתְהָ לְהַם לְעֹשֹׂת לֹא עַשׂ וְתַקְרָא אֶתְם
אֶת כָּל-הַרְעָה הַזֹּאת: 24 הַגָּה הַפְּלָלוֹת
בָּאוּ הַעִיר לְלִבְדָה וְהַעֲדָר נָתָנה בַּיִת
הַכְּשָׁדִים הַגְּלָחִים עַלְיָה מִפְנֵי הַחֲרֵב
וְדַרְעָב וְהַכְּבָר וְאַשְׁר דָּבְרָתְהָ תְּהִיתָה
רָאָה: 25 וְאַתָּה אִמְרָתָא לְאַנְגִילִי יְהוָה
קָנָה-לְךָ הַשּׁוֹהָה בְּכָסֶף וְהַעֲדָר עֲדִים וְהַעֵיר
הַגָּהָה בַּיִת הַפְּשָׁרִים: 26 וַיָּהִי דְּבָרִיחָה
אַל-יְרִמְיוֹנָה לְאָמֵר: 27 הַגָּה אַנְיִי יְהוָה
אַל-אָרוּ כָּל-בְּשָׂר הַמְּפֻנִי וּפְלָא כָּל-דָּבָר :
28 לְבָנָכֶה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן אֶת-הַעֵיר
הַזֹּאת בַּיִת הַכְּשָׁדִים וּבְרַחְבָּל וּלְכָה: 29 וּבָאוּ הַכְּשָׁדִים
מִלְאָךְ-בָּבִל וּלְכָה: 30 וְאַשְׁר-קַטְרָלוּ עַל-גַּגְוַתְוָהּ לְבָעֵל וְהַסְכִּים
נְסָכִים לְאֲלֹהִים אֶחָדים לְמַעַן הַכְּנָסִנִי :

18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, 19 κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος κύριος· οἱ δόθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν οἰνῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἔως τῆς ήμέρας ταύτης καὶ ἐν Ισραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη
21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ισραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιῷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὄραμασιν μεγάλοις 22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἥν ὅμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν δέουσαν γάλα καὶ μέλι.
23 καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν σου οὐκ ἐπορεύθοσαν ἀπαντα, ἀνένετελα ωντοῖς, οὐκ ἐποίησαν· καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα. 24 ἴδον ὅχλος ἱκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μοχαιάρας καὶ τοῦ λιμού· ὡς ἐλάλησας, οὔτως ἐγένετο. 25 καὶ σὺ λέγεις πρός με Κτήσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου· καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων 27 Ἐγώ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαριός· μή ἀπὸ ἐμοῦ κρυψήσεται τι;
28 διὰ τοῦτο οὔτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ λήψεται αὐτὴν,
29 καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας, ἐν αἷς ἐθυμιώσαν ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἔσπενδον σπονδάς θεοῖς ἐτέροις πρός τὸ παραπικράναι με.
27 ecce ego Dominus Deus universae carnis numquid mihi difficile erit omne verbum
28 propterea haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem istam in manu Chaldeorum et in manu regis Babylonis et capiet eam
29 et venient Chaldei proeliantes adversum urbem hanc et succendent eam igni et conburent eam et domos in quarum domatibus sacrificabunt Baal et libabant diis alienis libamina ad inritandum me

30 כי־יהו בְּנֵי־שְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוָה אֱלֹהִים הַרְעָב בְּעֵינֵי מִגְּאַר תִּימָּם כִּי
בְּנֵי־שְׂרָאֵל אֶחָד מִכְּעָסִים אָזִי בְּמִצְשָׁה
כְּדִים נָאָמָרְתָּה:
31 כי עַל־אֲפִי וְעַל־חַמְתִּי הַוְתָּה לִי הָעִיר
הַזֹּאת לְמִן־דָּיוֹם אָשֵׁר בָּנוּ אֹתָה וְעַד הַיּוֹם
עָשָׂה לְהַסְּרָה מַעַל פָּנֵי:
32 עַל־כָּל־רָעָה בְּנֵי־שְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוָה
אָשֵׁר עָשָׂו לְהַכְּעַדְנִי הַמָּה מַלְכֵיכֶם שְׁרִירָם
נְהַגְּתָם וְנִכְּאִיתָם וְאִישׁ יְהוָה וְשָׁבֵן
רוּשָׁלֶם: 33 וַיַּבְנֵו אֶלְיָהוּ עָרָף וְלֹא פָנִים
לְלִפְנֵד אַתְּ נְשָׁקָם וְלִפְנֵד וְאַיִם שְׁמָיעִם
לְקַחַת מוֹסֵר:
34 וַיַּשְׁמוּ שְׁקוֹנִיאִים בְּבֵית
עַשְׂרֵנְקָרָא־שְׁמֵי עַלְיוֹ לְטַמָּאוֹ:
35 וַיַּבְנֵו אֶת־בָּmoת הַבָּעֵל אֲשֶׁר בְּנֵא
גּוֹן־הָנָם לְהַעֲבֵר אֶת־בְּנֵיתָם וְאֶת־בְּנָוֹתָם
לְמַלְאָךְ אֲשֶׁר לְאֶצְיוֹתָם וְלֹא עַלְתָּה
אָגָל־לְבֵבִי לְעַשּׂות הַתוֹּעַבָּה הַזֹּאת לְמַעַן
הַחֲטֵא [הַחֲטֵא] אֲתִי־יְהוָה: ס
36 וְעַתָּה לְכֻן בְּהָאָמֵר יְהוָה אֱלֹהִי יְשָׂרָאֵל
אֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר אַתָּם אָמְרִים נְתַנָּה
בְּנֵיךְ מַלְכָּכָל בְּחַרְבָּה וּבְרַעַב וּבְדָרֶב:
37 הַנְּנִי מִקְבָּצִים מִכְּלָה־אֶרְצֹות אֲשֶׁר
תַּעֲרֹחַתִים שֵׁם בְּאֶפְיוּ וּבְחַמְתִּי וּבְקָרָב גְּדוֹלָה
הַשְׁבָּתִים אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבָּתִים
לְבָטָח: 38 וְהִיוּ לֵי לְעֵם וְאֹנוּ אֶתְתָּה לְהַם
אֶל־אֶלְקָטִים: 39 וְגַתְתִּי לְהַמְּלָכָה לְכָב אֶחָד וְתַרְךָ
אֶחָד לְיוֹרָה אָזִי כָּל־הַיּוֹם לְטוֹב לְהַם
לְבְנֵיכֶם אַחֲרִיכֶם:
40 וּכְרַתִּי לְהַמִּבְרִית עַלְתָּם אֲשֶׁר
לְאָשֶׁר מַעֲחֲרִיכֶם לְהַיְשִׁיבָה אֲוֹתָם
אֶת־יוֹרָה אָזִי אָתָּה בְּלִבְנֵם לְבָלוֹן סִור
זְעָלֵי:

³⁰I figli d'Israele e i figli di Giuda hanno fatto soltanto quello che è male ai miei occhi fin dalla loro giovinezza; i figli d'Israele hanno soltanto saputo offendermi con il lavoro delle loro mani. Oracolo del Signore.³¹Poiché causa della mia ira e del mio sdegno è stata questa città, da quando la edificarono fino ad oggi; io la farò scomparire dalla mia presenza,³²a causa di tutto il male che i figli d'Israele e i figli di Giuda commisero per provocarmi, essi, i loro re, i loro capi, i loro sacerdoti e i loro profeti, gli uomini di Giuda e gli abitanti di Gerusalemme.

³³A me rivolsero le spalle, non la faccia; io li istruivo con continua premura, ma essi non mi ascoltarono né appresero la correzione.³⁴Essi collocarono i loro idoli abominevoli nel tempio sul quale è invocato il mio nome, per contaminarlo;³⁵costruirono le alture di Baal nella valle di Ben-Innòm, per far passare attraverso il fuoco i loro figli e le loro figlie in onore di Moloc, cosa che io non avevo mai comandato loro – anzi non avevo mai pensato di far praticare questo abominio –, e tutto questo per indurre Giuda a peccare".

³⁶Perciò così dice il Signore, Dio d'Israele, riguardo a questa città che voi dite sarà data in mano al re di BabILONIA per mezzo della spada, della fame e della peste:

³⁷"Ecco, li radunerò da tutti i paesi nei quali li ho dispersi nella mia ira, nel mio furore e nel mio grande sdegno; li farò tornare in questo luogo e li farò abitare tranquilli.³⁸Essi saranno il mio popolo e io sarò il loro Dio.³⁹Darò loro un solo cuore e un solo modo di comportarsi, perché mi temano tutti i giorni, per il loro bene e per quello dei loro figli dopo di loro.⁴⁰Concluderò con loro un'alleanza eterna e non cesserò più dal beneficarli; metterò nei loro cuori il mio timore, perché non si allontanino da me.

30 ὅτι ἦσαν οἱ νιοὶ Ισραὴλ καὶ οἱ νιοὶ Ιουδαίων ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὄφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν·

31 ὅτι ἐπὶ τὴν ὁργήν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἣς ἡμέρας ὥκοδο- μησαν αὐτὴν καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου
32 διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν σιών Ισραὴλ καὶ Ιουδα, ὃν ἐποίησαν πικράναι με αὐτοῖς καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ Ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιε- ρουσαλήμ,

33 καὶ ἐπέστρεψαν πρός με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον, καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὅρθους καὶ ἐδίδαξα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν· 34 καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν

35 καὶ ὥκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ
τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ ἀναφέρειν
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
τῷ Μολοχ βασιλεῖ, ἢ οὐ συνέταξα αὐτοῖς
καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι
τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν
Ιουδαν.—

36 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ
ἐπὶ τὴν πόλιν, ἦν σὺ λέγεις Παραδοθήσεται
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος ἐν μαχαίρᾳ
καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ

37 Ἰδού ἐγώ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὐδὲ διέσπειρα αὐτοὺς ἕκει ἐν ὁργῇ μου καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιὼ αὐτοὺς πεποιθότας,

38 καὶ εἰσονται μοι εἰς λαόν, καὶ εγὼ εἰσομαι
αὐτοῖς εἰς θεόν.

39 καὶ δώσω αὐτοῖς ὄδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φροβηθῆναι με πάσας τὰς ήμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.

40 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν,
ἥν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὅπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν
φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν
πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

30 erant enim filii Israhel et filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adulescentia sua filii Israhel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum dicit Dominus

31 quia in furore et in indignatione
mea facta est mihi civitas haec a die
qua aedificaverunt eam usque ad
diem istam qua auferetur de conspectu
meo

32 propter malitiam filiorum Israhel et
filiorum Iuda quam fecerunt ad iracun-
diam me provocantes ipsi et reges eo-
rum principes eorum et sacerdotes et
prophetae eorum vir Iuda et habitato-
res Hierusalem

33 et verterunt ad me terga et non facies cum docerem eos diluculo et erudirem et nollent audire ut acciperent disciplinam

34 et posuerunt idola sua in domo in
qua invocatum est nomen meum ut
polluerent eam

35 et aedificaverunt excelsa Baal
quae sunt in valle filii Ennom ut initia-
rent filios suos et filias suas Moloch
quod non mandavi eis nec ascendit in
cor meum ut facerent abominationem
hanc et in peccatum deducerent lu-
dam

36 et nunc propter ista haec dicit
Dominus Deus Israhel ad civitatem
hanc de qua vos dicitis quod tradatur
in manu regis Babylonis in gladio et in
fame et in peste

37 ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas eieci eos in furore meo et in ira mea et in indignatione grandi et reducam eos ad locum istum et habitare eos faciam confidenter

38 et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum

39 et dabo eis cor unum et viam unam
ut timeant me universis diebus et bene-
sit eis et filiis eorum post eos

40 et feriam eis pactum sempiternum
et non desinam eis benefacere et ti-
morem meum dabo in corde eorum ut
non recedant a me

**וְשָׁתַּי עַלְيָהּ לְהַטִּיב אֶתְכֶם
וְנִטְעֹתִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת בְּאַמְתָּה בְּכָל־לְבִי
וּבְכָל־נֶפֶשׁ :**

**41 כִּי־כֵה אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר הַבָּתָה
אֶל־הָעָם הַזֶּה אֲתָּה בְּכָל־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בָּן אָנְכִי מַבְיא עַלְיָהּ :**

**42 אֲתָּה בְּכָל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנְכִי דִּבֶּר עַלְיָהּ :
אֲתָּה בְּכָל־הַשְׁדָּה בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָתָּה
וְנִקְנָה בָּנְדִילִים שְׂמָנָה דִּיאָמָן אָדָם וּבְהַמָּה
נִתְגַּנֵּה בַּינְדַּכְשָׁדִים :**

**43 שְׁדֹות בְּכָסֶף יִקְנוּ וּכְרוֹב בְּפֶפֶר
וְחַתּוֹם וְהַעַד עָרִים בָּאָרֶץ בְּנוּמוֹ
וּבְסִבְיבִּי יְרֻשָּׁלָם וּבְעִירִי יְהוּדָה וּבְעִירִי
הַנֶּגֶב וּבְעִירִי הַשְׁפֵּלה וּבְעִירִי הַגְּנָבָה
כִּי־אֲשִׁיב אֶת־שְׁבּוֹתֵם נָאָמֵנָה :** פ

CAPITOLO 33**Altra promessa di restaurazione**

**1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים תְּהַדֵּד אֶת־יְרֵמִיהוּ שְׁנִית וְהַוָּא
עוֹזְבָּן עַצְור בְּחַצֶּר הַפְּטָרָה לְאָמֶר :**

**2 כִּי־אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה יְהוָה וּצְרָר אֶת־
לְהַכְּנִישׁ יְהוָה שָׁמָנוּ :**

**3 קְרָא אַלְיָהּ וְאַעֲנֵה וְאַגְּדֵה לְכָה גְּדוּלֹות
וּבְצִדְקוֹת לְאֵין יְדַעַת :** ס

**4 כִּי לְהָאָמַר יְהוָה אֶלְתַּי יִשְׁרָאֵל עַל־בָּתִי
הַשְׁעָר הַזֹּאת וְעַל־בָּתִי מֶלֶכִי יְהוּדָה :**

5 הַנְּתָנִים אֶל־הַסְּלָלוֹת וְאֶל־הַחֲרָב :

**6 בְּאִים לְהַלְלוּם אֶת־הַפְּשָׁלִים וּלְמִלְלָם
אֶת־פִּנְגָּרִי דָּאָלָם אֲשֶׁר־הַכִּיתִי בָּאָפִי**

**וּבְחַמְתִּי וְאֶשְׁר הַסְּפָרָה בְּנֵי מִהְעָרָה הַזֹּאת
עַל כָּל־רַעַתָּם :**

**7 גַּנְגִּינִי לְקַרְבָּם עֲתָרָת שְׁלוֹם וְאֶמְתָּה
וְהַשְׁבַּתִּי אֶת־שְׁבּוֹתֵי יְהוּדָה וְאֶת־שְׁבּוֹת**

יִשְׁرָאֵל וּבְנָתוֹם כְּבָרָאָשָׁה :

**41 וְשָׁתַּי עַלְיָהּ לְהַטִּיב אֶתְכֶם
וְנִטְעֹתִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת בְּאַמְתָּה בְּכָל־לְבִי
וּבְכָל־נֶפֶשׁ :**

42 Proverò gioia nel beneficiarli; li farò risiedere stabilmente in questo paese, e lo farò con tutto il cuore e con tutta l'anima.

43 Poiché così dice il Signore: Come ho mandato su questo popolo tutto questo grande male, così io manderò su di loro tutto il bene che ho loro promesso.

44 E compreranno campi in questa terra, di cui voi dite: È una desolazione, senza uomini e senza bestiame, abbandonata com'è in mano ai Caldei.

45 Essi si compreranno campi con denaro, stenderanno contratti e li sigilleranno e si chiameranno testimoni nella terra di Beniamino e nei dintorni di Gerusalemme, nelle città di Giuda e nelle città della montagna e nelle città della Sefela e nelle città del Negheb, perché cambierò la loro sorte".

Oracolo del Signore».

41 et laetabor super eis cum bene eis fecero et plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo et in tota anima mea

42 quia haec dicit Dominus sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos

43 et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quod deserta sit eo quod non remanserit homo et iumentum et data sit in manu Chaldeorum

44 agri pecunia ementur et scribentur in libro et in primetur signum et testis adhibebitur in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem in civitatibus Iuda et in civitatibus montanis et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt quia convertam captivitatem eorum ait Dominus.

CAPITOLO 40**Altra promessa di restaurazione**

**1 קָאָלְתָה הַגְּדוֹלָה שְׁנִית וְהַוָּא
עַזְבָּן עַצְר בְּחַצֶּר הַפְּטָרָה לְאָמֶר :**

**2 אָתָּה כִּי־אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה יְהוָה וּצְרָר אֶת־
לְהַכְּנִישׁ יְהוָה שָׁמָנוּ :**

**3 קְרָא אַלְיָהּ וְאַעֲנֵה וְאַגְּדֵה לְכָה גְּדוּלֹות
וּבְצִדְקוֹת לְאֵין יְדַעַת :** ס

4 Poiché dice il Signore, Dio d'Israele: Le case di questa città e i palazzi dei re di Giuda saranno demoliti dalle macchine di assedio e dalle armi ⁵dei Caldei venuti a fare guerra, e saranno riempite dei cadaveri di quanti ho colpito nella mia ira e nel mio furore, poiché ho nascosto il volto a questa città per tutta la sua malvagità.

5 Ma ecco, io farò rimarginare la loro piaga, li curerò e li risanerò; procurerò loro abbondanza di pace e di sicurezza. ⁷Cambierò la sorte di Giuda e la sorte d'Israele e li ristabilirò come al principio.

6 Iddio ègώ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ οἴμα καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ιατρεύσω αὐτὴν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρίνην καὶ πίστιν. ⁷ καὶ ἐπιστρέψω τὴν ἀποικίαν Ιουδα καὶ τὴν ἀποικίαν Ισραὴλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ πρότερον.

7 et convertam conversionem Iuda et conversionem Hierusalem et aedificabo eos sicut a principio

CAPITOLO 33**Altra promessa di restaurazione**

1 Et factum est verbum Domini ad Hieremiam secundo cum adhuc clausus esset in atrio carceris dicens

2 haec dicit Dominus qui facturus est Dominus et formaturus illud et paratus Dominus nomen eius

3 clama ad me et exaudiam te et adnuntiabo tibi grandia et firma quae necessis

4 quia haec dicit Dominus Deus Israhel ad domos urbis huius et ad domos regis Iuda quae destructae sunt et ad munitiones et gladium

5 venientium ut dimicent cum Chaldeis et impleant eas cadaveribus hominum quas percussi in furore meo et in indignatione mea abscondens faciem meam a civitate hac propter omnem malitiam eorum

6 ecce ego obducam ei cicatricem et sanitatem et curabo eos et revelabo illicis depreciationem pacis et veritatis

7 et convertam conversionem Iuda et conversionem Hierusalem et aedificabo eos sicut a principio

8 וְמִתְהָרְתִים מַכְלֵעַנְם אֲשֶׁר חַטָּאָלִי
סְלָחָתִי לְכֹל-[לְכָל]-עֲנוֹנָתֵיכֶם אֲשֶׁר
חַטָּאָלִי וְאֲשֶׁר פָשַׂעַתְּ בָּי :

וְהִיָּה לֵי לִשְׁם שְׁנָזֶן לְתַהֲלָה וּלְתַפְאָרָת
לְכָל גּוֹנוֹ הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
אֲתָּא כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֲשָׂה אֲתָּם
אֲפָחָרוּ וְרִגְנוּ עַל כָּל-הַטּוֹבָה וְעַל
כָּל-הַשְׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֲשָׂה לְהֶם ס

10 בְּהָאָמֵר יְהוָה עוֹד יִשְׁכַּנְך֞עַ בַּמִּקְומֵךְ
אֲשֶׁר אָתָּם אָמְרִים תְּרַבֵּ הַוָּא מַאוֹן אָדָם
מַאוֹן בְּהָמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִזְוֹת
רִוְשָׁלָם קְנֻשָּׂמֹת מַאוֹן אָדָם וּמַאוֹן יוֹשֵׁב
מַאוֹן בְּהָמָה:

11 קול ששון וקול שמהקה קול חתן יקول
בלה קול אמירים הודהו אתייה זה אבאות
כירותם יהוה קידלאם חסדו מכבאים
זורה בית יהוה כיראשיך
את-שבות הארץ בבראשנה אמר יהוה:

12 כה אמר יהונתן צבאות עוד יהונתן
בבבוקום הזה חרב מאייר אדים ועד בבהמה
יבכל ערנו גונה רעים מרכיבים אזן:

13 בָּעֵר הַר בָּעֵר הַשְׁפֵלָה וּבָעֵר הַגֶּבֶן
יִבָּאֵר אֶת בְּנֵמֶן וְבָסְכִּיבָּה יַרְוֹשָׁלָם וּבָעֵר
הַדּוֹנָה עַד תַּעֲבְרָנָה הַצָּאן עַל יָדֵי מִזְנָה
אמֶר יְהוָה:

Le istituzioni del futuro

14 הנה ימים באים נאמניהם והקמת
את-הברבר הטעוב אשר דברתי אל-בית
ישראל ועל-בית יהוירה: 15 בימים ההם
ובעת ההא אצמיה לדור צמה צדקה
ושעה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים
ההם תיעש יהוירה ווישלם השבעון
לבטח וזה אשר-יזכיר אלה יהוח צדקנו:

⁸Li purificherò da tutti i crimini di cui si sono resi colpevoli contro di me e perdonerò tutte le iniquità commesse ribellandosi contro di me.

⁹E questo sarà per me titolo di gioia, di lode e di gloria tra tutti i popoli della terra, quando udranno tutto il bene che io faccio loro, e si stupiranno e formeranno per tutto il bene e per tutta la pace che concederò loro.

¹⁰Così dice il Signore: Di questo luogo voi dite: "È desolato, senza uomini e senza bestiame"; ma si udranno ancora nelle città di Giuda e nelle strade di Gerusalemme, ora desolate, senza uomini, senza abitanti e senza bestiame, ¹¹il canto della gioia e dell'allegria, il canto dello sposo e il canto della sposa, e la voce di coloro che cantano: "Rendete grazie al Signore degli eserciti, perché il suo amore è per sempre", e porteranno sacrifici di ringraziamento nel tempio del Signore. Sì, io ristabilirò la sorte di questo paese come era al principio, dice il Signore.

¹²Così dice il Signore degli eserciti: In questo luogo desolato, senza uomini e senza bestiame, e in tutte le sue città, vi saranno ancora dei pascoli dove i pastori faranno riposare le greggi,¹³ e nelle città della montagna e della Sefela, nelle città del Negheb e di Beniamino, nei dintorni di Gerusalemme e nelle città di Giuda passeranno ancora le pecore sotto la mano di chi le conta, dice il Signore.

⁴Ecco, verranno giorni — oracolo del Signore — nei quali io realizzerò le promesse di bene che ho fatto alla casa d'Israele e alla casa di Giuda.¹⁵ In quei giorni e in quel tempo farò germogliare per Davide un germoglio giusto, che eserciterà il giudizio e la giustizia sulla terra.¹⁶ In quei giorni Giuda sarà salvato e Gerusalemme vivrà tranquilla, e sarà chiamata: Signore-nostra-giustizia.

8 καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὃν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνηθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὃν ἡμαρτόν μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

9 καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς αἰνεσιν
καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς,
οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθά, ἢ ἐγά-
πουήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσον-
ται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης
τῆς εἰρήνης, ἵνα ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.—

10 οὗτως εἰπεν κύριος Ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ὑμεῖς λέγετε Ἐρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ ταῖς ἡρημω- μέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆ- νη

11 φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρομοσύνης φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων Ἐξομοιογεῖσθε κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰώνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσόσουσιν δῶρα εἰς οἶκον κυρίου· ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον, εἴπεν κύριος.

12 οὗτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων Ἐτε
ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ
μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιεόνων
κοιταζόντων πρόβατα;

13 ἐν πόλεσιν τῆς ὁρεινῆς καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σερηφλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατος ἐπὶ χείρᾳ ἀριθμούντος, εἶτεν κύριος.

GEREMIA 33,8-16

- 8 et emundabo illos ab omni iniuritate
sua in qua peccaverunt mihi et proprie-
tius ero cunctis iniuritatibus eorum in
quibus deliquerunt mihi et spreverunt
me

9 et erit mihi in nomen et in gaudium
et in laudem et in exultationem cunctis
gentibus terrae quae audierint omnia
bona quae ego facturus sum eis et
pavebunt et turbabuntur in universis
bonis et in omni pace quam ego fa-
ciam ei

10 haec dicit Dominus adhuc audietur
in loco isto quem vos dicitis esse de-
sertum eo quod non sit homo et iu-
mentum in civitatibus Iuda et foris
Hierusalem quae desolatae sunt abs-
que homine et absque habitatore et
absque pecore

11 vox gaudii et vox laetitiae vox sponsi et vox sponsae vox dicentium confitemini Domino exercituum quoniam bonus Dominus quoniam in aeternum misericordia eius et portantium vota in domum Domini reducam enim conversionem terrae sicut a principio dicit Dominus

12 haec dicit Dominus exercituum
ad huc erit in loco isto deserto absque
homine et absque iumento et in cunc-
tis civitatibus eius habitaculum pasto-
rum accubantium gregum

13 in civitatibus montuosis et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt et in terra Benjamin et in circuitu Hierusalem et in civitatibus Iuda adhuc transibunt greges ad manum numerantis ait Dominus.

I e i istituzioni del futuro

14 Ecce dies veniunt dicit Dominus et suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israhel et ad domum Iuda 15 in diebus illis et in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae et faciet iudicium et iustitiam in terra 16 in diebus illis salvabitur Iuda et Hierusalem habitabit confidenter et hoc est quod vocabit eam Dominus iustus noster

17 כִּי־כָה אָמַר יְהוָה לְאִיכְרָת לְדוֹר
אִישׁ יִשְׁבֶּן עַל־כִּסֵּא בֵּית־יִשְׂרָאֵל:
18 וְלִפְנֵים הַלּוּם לְאִיכְרָת אִישׁ
מִלְּפָנָיו מִעַלְהָה עֲזָלָה וּמִקְטָרָה מִנְחָה
וּשְׁחַדְּבָח כָּל־הַיּוֹם: ס
19 וַיֹּהֵי דָּבָר־יְהוָה אֲלֵיכְמִיחָא
20 לְאַמּוֹר: 20 בָּה אָמַר יְהוָה אֱמֹת־פְּרוּ
אֶת־בְּרִיתֵי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתֵי הַלְּלָה
וְלִבְלְהָיוֹת וּמִסְזְׁלִילָה בְּעַתָּם:
21 גַּם־בְּרִיתֵךְ תִּפְרֹא אֶת־דָּנָךְ עֲבָדִי
מִהְיוֹת־לָךְ בֶּן מֶלֶךְ עַל־כִּסֵּא
וְאֶת־הַלּוּם הַלְּנָנִים מִשְׁרָתִי: ס
22 אֲשֶׁר לְאִיסְפֵּר צָבָא הַשָּׁמְלִים וְלֹא
יִמְרֶא חֹל הַיּוֹם כִּן אֶרְבָּה אֶת־צְדָעָךְ דָּנָךְ
23 עֲבָדִי וְאֶת־הַלּוּם מִשְׁרָתִי אַתְּ: ס
24 וַיֹּהֵי דָּבָר־יְהוָה אֲלֵיכְמִיחָא
25 לְאַמּוֹר: 24 תְּלֻאָה רָאשֵׁת מִהְדָּעָם הַזֹּה
דְּבָרָיו לְאָמַר שְׁתַּי הַמְשֻׁפְחוֹת אֲשֶׁר
בְּחָר יְהוָה בָּהָם וּמִמְּאָסָם וְאֶת־עַמִּי
יְגַנְּזֹן מִהְיוֹת עַד גַּוְן לְפָנָיהם: ס
26 בָּה אָמַר יְהוָה אֱמֹת־לֹא בְּרִיתֵי יוֹמָם
וְלִילָה חֲקֹות שָׁמִים וְאֶרְץ לְאֶשְׁמָתִי:
גַּם־צְרִיעָה יַעֲקֹב וְרוֹד עֲבָדִי אַמְּאָס
מִקְחַת מִזְרָעָה מִשְׁלִים אֶל־זְרֻעָה אֶבְרָהָם
וַיְשַׁחַק וַיַּעֲקֹב כִּירָאשָׁוב [אֲשִׁיבָה]
אֶת־שְׁבּוּתָם וְרִתְמָתִים: ס

CAPITOLO 34**La sorte finale di Sedecia**

1 הַקָּבָר אֲשֶׁר־הִיא אֲלֵיכְמִיחָא מִאֵת יְהוָה
וּבְיִכְרָא אֶרְךְ מֶלֶךְ־בָּבֶל וּכְל־חַילָּיו
וְכָל־מִמְּלֹכּוֹת אָרֶץ מִמְּשָׁלַת יְהוָה
וְכָל־הַעֲמִים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלָם
וּעַל־כָּל־עָרִيقָה לְאַמּוֹר:

¹⁷ Infatti così dice il Signore: Non mancherà a Davide un discendente che sieda sul trono della casa d'Israele; ¹⁸ ai sacerdoti leviti non mancherà mai chi stia davanti a me per offrire olocausti, per bruciare l'incenso in offerta e compiere sacrifici tutti i giorni». ¹⁹ Fu rivolta poi a Geremia questa parola del Signore:

²⁰ «Dice il Signore: Se voi potete infrangere la mia alleanza con il giorno e la mia alleanza con la notte, in modo che non vi siano più giorno e notte, ²¹ allora potrà essere infranta anche la mia alleanza con il mio servo Davide, in modo che non abbia più un figlio che regni sul suo trono, e quella con i leviti sacerdoti che mi servono.

²² Come non si può contare l'esercito del cielo né misurare la sabbia del mare, così io moltiplicherò la discendenza di Davide, mio servo, e i leviti che mi servono».

²³ Fu rivolta a Geremia questa parola del Signore:

²⁴ «Non hai osservato ciò che questo popolo va dicendo? Essi dicono: "Il Signore ha rigettato le due famiglie che si era scelte!". Così disprezzano il mio popolo, quasi che non sia più una nazione ai loro occhi.

²⁵ Dice il Signore: Se non sussistesse più la mia alleanza con il giorno e con la notte, se non avessi stabilito io le leggi del cielo e della terra, ²⁶ in tal caso potrei rigettare la discendenza di Giacobbe e del mio servo Davide, così da non prendere più dai loro discendenti coloro che governeranno sulla discendenza di Abramo, di Isacco e di Giacobbe. Invece io cambierò la loro sorte e avrò pietà di loro».

17 quia haec dicit Dominus non interbit de David vir qui sedeat super thronum domus Israhel

18 et de sacerdotibus et Levitis non interbit vir a facie mea qui offerat holocausta et incendat sacrificium et caedat victimas cunctis diebus

19 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

20 haec dicit Dominus si irritum fieri potest pactum meum cum die et pactum meum cum nocte ut non sit dies et nox in tempore suo

21 et pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius et Levitae et sacerdotes ministri mei

22 sicuti numerari non possunt stellae caeli et metiri harena maris sic multiplicabo semen David servi mei et Levitas ministros meos

23 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

24 numquid non vidisti quid populus hic locutus sit dicens duae cognationes quas elegerat Dominus abiectae sunt et populum meum despixerunt eo quod non sit ultra gens coram eis

25 haec dicit Dominus si pactum meum inter diem et noctem et leges caelo et terrae non posui

26 equidem et semen Iacob et David servi mei proiciam ut non adsumam de semine eius principes seminis Abraham et Isaac et Iacob reducam enim conversionem eorum et miserebor eis.

CAPITOLO 41**21,1-7 La sorte finale di Sedecia**

1 Ο λόγος ὃ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς πόλεις Ιουδα, λέγων

CAPITOLO 34

2 כִּי-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי וְשֶׁרֶלֶל הַלְּךָ
וְאָמְרָתָ אֶל־צְדָקִיוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶמְרָתָ
אָלֹו בָּהּ אָמַר יְהוָה בָּנַי נָתַן אֶת־הַעֲיר
זֹאת בֵּין מֶלֶךְ־בָּבֶל וְשֶׁרֶת בָּאָשׁ:

3 וְאַתָּה לֹא תִּפְשֶׁת מִידָּה כִּי תִּפְשֶׁת תִּתְחַפֵּשׁ
וּבִידְךָ תִּפְתַּח וְעַזְיָה אֶת־עַזְיָה מֶלֶךְ־בָּבֶל
תְּרָאֵנָה וְפִיהָ אֶת־פִּיךְ יַדְבֵּר וּבָבֶל
תְּבוֹא: 4 אֵיךְ שָׁמַע דָּבְרֵי־יְהוָה צְדָקִיוֹ
מֶלֶךְ יְהוָה כִּי־אָמַר יְהוָה עַלְיךָ לֹא
תִּתְמֹות בְּחֶרֶב: 5 בְּשָׁלוּם תִּמְוֹת
וּכְמִשְׁרָבֹת אֲבוֹתֶיךָ הַפָּלָלִים הַרְאָשָׁנִים
אֲשֶׁר־הָנוּ לְפִוּזָה כָּנו וְשֶׁרְפָּרְלָךְ וְהָיו אֲדוֹן
יְסָפְדוֹרָלָךְ קִידָּבָר אֲנִידָּבָרָתִי
נָאָס־יְהוָה: 6 וַיַּדְבֵּר יְרָמִינָה תְּנַבְּיא
אֶל־צְדָקִיוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲתָה
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֶלְهָה בִּירוּשָׁלָם:

7 וְתוּלָה מֶלֶךְ־בָּבֶל נְלַחְםִים עַל־ירוּשָׁלָם
וְעַל כָּל־עָרִי יְהוּדָה הַנּוֹתְרוֹת אֶל־לְכִישׁ
וְאֶל־עַזְקָה כִּי הָנָה נִשְׁאָרוּ בָּעָרִי יְהוּדָה
עָרִי מִבָּצֶר: פ

Il problema della liberazione degli schiavi

8 דָּקָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יְרָמִינָה מֵאָתָה יְהוָה
אַחֲרֵי כֶּרֶת הַמֶּלֶךְ צְדָקִיוֹ בְּרִית
אֲתָּה־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָם לְקָרְא לֵהֶם
דָּרוֹר: 9 לְשָׁלָח אִישׁ אֶת־עַבְדָו וְאַיִשׁ
אֲתָּה־שִׁפְחָתוֹ הַעֲבָרִי וְהַעֲבָרִיהָ חֶפְשִׁים
לְכָלְתִּיעַ עַבְדָּבָם בִּיהוּדִי אֲחִיהֶם:
10 וַיִּשְׁמַעוּ כָּל־הַשָּׁרִים וּכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּבִרְית לְשָׁלָח אִישׁ אֶת־עַבְדָו
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ חֶפְשִׁים לְכָלְתִּיעַ עַבְדָּבָם
עַד וַיִּשְׁמַעוּ וַיַּשְׁלַחּוּ: 11 וַיָּשָׁבוּ אֲתָרִידָן
וַיָּשָׁבוּ אֶת־הַעֲבָרִים וְאֶת־הַשִּׁפְחָות אֲשֶׁר
שְׁלַחוּ חֶפְשִׁים וְיִכְבִּישׁוּ [נ][יִכְבִּשׁוּ]
לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת: ס

2 Οὗτος εἶπεν κύριος Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ιουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ Οὗτος εἶπεν κύριος Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ συλλήμψεται αὐτὴν καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ·

3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψει συλλημφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 ἀλλὰ ἔκουσον τὸν λόγον κυρίου, Σεδεκία βασιλεὺς Ιουδα Οὗτος λέγει κύριος

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ, καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερον σου, κλαύσονται καὶ σὲ καὶ Ὡ αδων κόψονται σε· δτὶ λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπεν κύριος.
6 καὶ ἐλάλησεν Ιερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ιερουσαλήμ·

7 καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλώνος ἐπολέμει ἐπὶ Ιερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα, ἐπὶ Λαχις καὶ ἐπὶ Αζηκα, δτὶ αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραί.

Il problema della liberazione degli schiavi

8 Ὁ λόγος ὃ γενόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαόν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν

9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἔκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ιουδα,

10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἔκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ

11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

2 haec dicit Dominus Deus Israel va-de et loquere ad Sedeciam regem Iuda et dices ad eum haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem hanc in manu regis Babylonis et succendet eam igni

3 et tu non effugies de manu eius sed comprehensione capieris et in manu eius traderis et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt et os eius cum ore tuo loquetur et Babylonem introbis

4 attamen audi verbum Domini Sedecia rex Iuda haec dicit Dominus ad te non morieris in gladio

5 sed in pace morieris et secundum combustiones patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te sic conburnent te et vae domine plangent te quia verbum ego locutus sum dicit Dominus 6 et locutus est Hieremias propheta ad Sedeciam regem Iuda universa verba haec in Hierusalem

7 et exercitus regis Babylonis pugnat contra Hierusalem et contra omnes civitates Iuda quae reliquae erant contra Lachis et contra Azeca haec enim supererant de civitatibus Iuda urbes munitae.

8 Verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino postquam percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Hierusalem praedicans

9 ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam hebraeum et hebraeam liberos et nequaquam dominarentur eis id est in Iudeo et fratre suo

10 audierunt ergo omnes principes et universus populus qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam liberos et ultra non dominarentur in eis audierunt igitur et dimiserunt

11 et conversi sunt deinceps et retraxerunt servos et ancillas suas quos dimiserant liberos et subiugaverunt in famulos et in famulas

12 וַיֹּאמֶר רְבָרִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִאֵת
יְהוָה לְאָמֵר : 13 כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי בְּרִית אֶת־אֲבֹתֶיכֶם
בַּיּוֹם הַזֹּאת אָוֹתֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית

עֲבָדִים לְאָמֶר : 14 מִקְּצֵן שְׁבַע שָׁנִים
חַשְׁלָחוּ אִישׁ אֶת־אֶחָיו הָעֵבֶרְיָי
אֲשֶׁר־יִמְכַר לְךָ וְעַבְדָךְ שָׁשׁ שָׁנִים
וְשָׁלַחְתָּ חֶפְשִׁי מִעַמְּךָ וְלֹא־שָׁמַעוּ
אֲבֹתֶיכֶם אֱלֹהֵינוּ וְלֹא הָטָו אֶת־אָגָּם :

15 וְתַשְׁבָו אֶתְּמָם הַיּוֹם וְתַעֲשׂו אֶת־הַיְשָׁרָה
בְּעֵינֵי לְקָרְאָ דָּרוֹר אִישׁ לְרֻעָהוּ וְתַכְרִתוּ
בְּרִית לְפָנֵי בֵּית אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֵי עָלָיו :
16 וְתַשְׁבָו וְתַחֲלִלוּ אֶת־שְׁמֵי וְתַשְׁבָו אִישׁ

אֶת־עֲבָדָו וְאִישׁ אֶת־שְׁפָחוֹ
אֲשֶׁר־שְׁלַחְתָּ חֶפְשִׁים לְנֶפֶשׁ וְתַכְבְּשׁוּ
אֶתְּמָם לְהִנּוֹת לְכָם לְעַבְדִים וְלְשָׁפָחוֹת : 17
לְכָן כִּי־אָמַר יְהוָה אֶתְּמָם לְאֶשְׁמָעָתָם

אֱלֹהֵינוּ לְקָרְאָ דָּרוֹר אִישׁ לְאֶחָיו וְאִישׁ
לְרֻעָהוּ הַנּוּן קָרְאָ לְכָם דָּרוֹר נָסִים־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַחֲלָב אֶל־הַדָּקָר וְאֶל־הַרְעָב וְנַתְנִי
אֶתְּכֶם לְוֹעֶה [?][וְעֹזָה] לְכָל מִמְּלֹכֹת

18 : וְנַתְנִי אֶת־הָאָנָשִׁים הַעֲבָרִים
אֶת־בְּרִית אֲשֶׁר־כָּרְתָּ לְפָנֵי הָעָגָל אֲשֶׁר

הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרְתָּ לְפָנֵי הָעָגָל בְּתָרְיוֹ:
כָּרְתָּ לְשָׁנִים וְעַבְרוּ וַיַּשְׁלַמְתֶּם הַקְּרָבִים
19 שְׁלֵי יְהוּדָה וְשְׁרֵי וַיַּשְׁלַמְתֶּם הַקְּרָבִים
וְהַכְּהָנִים וְלֹלֶל עַמּוֹד הָעֲבָרִים בֵּין
בְּתָרְיוֹ הָעָגָל :

20 וְנַתְנִי אֶתְּמָם בֵּין אִיבְּרִים וּבֵין
מִבְקָשִׁי נֶפֶשׁ וְחַיָּתָה נְבָלָתָם לְמַאֲכָל
לְעֹזָה חֶשְׁמִים וְלְבָהָמת הָאָרֶן :

21 וְאֶת־צְדָקָתָה מַלְךָ יְהוָה וְאֶת־שְׁרֵי
אָתָן בֵּין אִיבְּרִים וּבֵין מִבְקָשִׁי נֶפֶשׁ
וּבֵין חַיל מֶלֶךְ בְּבֵל הַעֲלִים מַעֲלִיכֶם :

¹²Allora questa parola del Signore fu rivolta a Geremia: ¹³«Così dice il Signore, Dio d'Israele: Io ho concluso un patto con i vostri padri quando li ho fatti uscire dalla terra d'Egitto, liberandoli da quella condizione servile. Ho detto loro:

¹⁴«Alla fine di ogni sette anni ognuno lascerà andare il proprio fratello ebreo che si sarà venduto a te; ti servirà sei anni, poi lo lascerai andare via da te libero». Ma i vostri padri non mi ascoltarono e non prestarono orecchio.

¹⁵Voi oggi vi eravate raviduti e avevate fatto ciò che è retto ai miei occhi, proclamando ciascuno la libertà del suo fratello; avevate concluso un patto davanti a me, nel tempio in cui è invocato il mio nome.

¹⁶Ma poi avete mutato di nuovo parere, avete profanato il mio nome e avete ripreso gli schiavi e le schiave, che avevate rimandati liberi secondo il loro desiderio, e li avete costretti a essere ancora vostri schiavi e vostre schiave.

¹⁷Perciò dice il Signore: Voi non mi avete ascoltato e non avete proclamato ognuno la libertà del suo fratello e del suo prossimo: ora, ecco, io affiderò la vostra liberazione – oracolo del Signore – alla spada, alla peste e alla fame e vi renderò un esempio terrificante per tutti i regni della terra. ¹⁸Gli uomini che hanno trasgredito il mio patto, non attuando le clausole del patto stabilito in mia presenza, io li renderò come il vitello che tagliarono in due passando fra le sue metà. ¹⁹I capi di Giuda, i capi di Gerusalemme, i cortigiani, i sacerdoti e tutto il popolo del paese, che passarono attraverso le due metà del vitello, ²⁰li darò in mano ai loro nemici e a quanti vogliono la loro vita; i loro cadaveri saranno pasto per gli uccelli del cielo e per le bestie della terra. ²¹Darò Sedecia, re di Giuda, e i suoi capi in mano ai loro nemici, a quanti vogliono la loro vita, e in mano all'esercito del re di Babilonia, che ora si è allontanato da voi.

12 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων

13 Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ἐγώ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἔξειλάμην αὐτὸύ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων

14 Ὁταν πληρώθῃ ἔξι ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον, ὃς πραθήσεται σοι· καὶ ἐργάται σοι ἔξι ἔτη, καὶ ἔξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάμους καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ δόφαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἔκαστον τοῦ πλησίου αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἔκαστον τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἔκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὗ ἔξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 διὰ τούτο οὕτως εἶπεν κύριος Ὅμηρος οὐκ ἤκουσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἵδιον ἐγὼ καλώ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμόν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς.

18 καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἵνα ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

19 τοὺς ἄρχοντας Ιουδαίας καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς Ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν,

20 καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνητικά αὐτῶν βρώσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βασιλῶν τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

12 et factum est verbum Domini ad Hieremiam a Domino dicens

13 haec dicit Dominus Deus Israhel ego percussi foedus cum patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de domo servitutis dicens

14 cum completi fuerint septem anni dimittat unusquisque fratrem suum hebreum qui venditus est ei et serviet tibi sex annis et dimittes eum a te liberum et non audierunt patres vestri me nec inclinaverunt aurem suam

15 et conversi estis vos hodie et fecistis quod rectum est in oculis meis ut praedicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum et inistis pactum in conspectu meo in domo in qua invocatum est nomen meum super eam

16 et reversi estis et commaculastis nomen meum et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam quos dimiseratis ut essent liberi et suae potestatis et subiugastis eos ut sint vobis servi et ancillae

17 propterea haec dicit Dominus vos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri suo et unusquisque amico suo ecce ego praedico libertatem ait Dominus ad gladium et pestem et famem et dabo vos in commotionem cunctis regnis terrae

18 et dabo viros qui praevaricantur foedus meum et non observaverunt verba foederis quibus adsensi sunt in conspectu meo vitulum quem ceciderunt in duas partes et transierunt inter divisiones eius

19 principes Iuda et principes Hierusalem eunuchi et sacerdotes et omnis populus terrae qui transierunt inter divisiones vituli

20 et dabo eos in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et erit morticinum eorum in escam volucribus caeli et bestiis terrae

21 et Sedeciam regem Iuda et principes eius dabo in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et in manu exercituum regis Babyloniae qui recesserunt a vobis

22 הַנָּגֵן מִצְחָה נָסֹמֶת־יְהוָה וְנַשְׁבָתִים
אֲלֵהֶיךְ עִיר הַזֹּאת וְנַלְחַמוּ עַלְיהָ וְלַכְדָּיהָ
וּשְׁרַפְתָּ בָּאָשׁ וְאַחֲרָעָרִי יְהוָה אֱתָנוּ שְׁמָמָה
מְאַין יָשֵׁב : פ

CAPITOLO 35**L'esempio dei Recabiti**

1 הַכָּבֵר אֲשֶׁר־הִנֵּה אֶל־יְרֵמִיהוּ מֵאַת יְהוָה
בִּנְיֵה יְהוָקִים בָּנֵי־אִשְׁר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה
לֹאמֶר : **2** הָלֹךְ אֶל־בֵּית הַרְכָּבִים וְדָבָרְתָּ
אָזְם וְהַכְּאֹתָם בֵּית יְהוָה אֶל־אֶחָת
הַלְּשָׁבוֹת וְהַשְׁקִית אָזְם יוֹנָה:
3 וְאַחֲרָה אֶת־אִזְנֵיהָ בָּנֵי־רֵמִיהוּ בְּנוֹת־כָּנִינָה
וְאַתְּאָחִיו וְאַתְּכָלֵבָנָיו וְאַתְּ כָּל־בֵּית:

הַרְכָּבִים :
4 וְאַבָּא אֶתְם בֵּית יְהוָה אֶל־לְשָׁבָת בְּנֵי חָנָן
בָּנֵי־גָּדְלֵיהָו אִישׁ הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר־אָצַל
לְשָׁבָת דְּשָׂרִים אֲשֶׁר מִפְּעַל לְלְשָׁבָת
מְשֻׁבְחָה בְּנוֹתָם שָׁמֵר הַקְּפָה:
5 וְאַתְּהָן לְפָנֵינוּ בְּנֵי בֵית־הַרְכָּבִים גַּבְעִים
מְלָאִים יִין וְכָסֹות נָאָמֵר אֶלְيָהָם שְׁתִּירְיָוִן:
6 וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתַּחַווּ כִּי יוֹנָךְ בְּנוֹרָכָב
אָבִינוּ צָהָה עַלְנוּ לְאָמֵר לֹא תְשַׁתְּרִינָנוּ אֶתְם
וּבְנֵיכֶם עַד־עוֹלָם:

7 וּבֵית לְאָתָבָנוּ וּגְרָעַ לְאָתָחָרְעָוּ וּכְרָם
לְאָתָחָפָעַו וְלֹא יְהִי לְכֶם כִּי בְּאֲהָלִים
תִּשְׁבָּה כְּלִימִיכֶם לְמַעַן תְּחִזְוּ יָמִים רַבִּים

עַל־פְּנֵי הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אֶתְם אָרְתִּים שָׁם :
8 וְנִשְׁמַע בְּקוֹל יוֹנָךְ בְּנוֹרָכָב אָבִינוּ לְכָל
אֲשֶׁר צָנוּ לְבָלְתִּי שְׁתָוֹתֵינוּ כָּל־יָמֵינוּ
אֲתָדֵנוּ נִשְׁנוּ בְּנֵינוּ וּבְנָתוּנוּ:

9 וְלְבָלְתִּי בְּנוֹת בְּתִים לְשָׁבָתוּנוּ וּכְרָם
וְשָׂדָה וּגְרָעַ לְאָתָה־לָנוּ:

10 וְנִשְׁבַּב בְּאֲהָלִים וְנִשְׁמַע וְנִעַשׂ כָּל
אֲשֶׁר־צָנוּנוּ יוֹנָךְ אָבִינוּ:

²²Ecco, io darò un ordine – oracolo del Signore – e li farò tornare verso questa città, la assaliranno, la prenderanno e la daranno alle fiamme, e renderò le città di Giuda desolate, senza abitanti.

22 יְהֹוָן ἐγώ συντάσσω, φησὶν κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ιουδα, καὶ δῶσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ κατοικούντων.

CAPITOLO 42**L'esempio dei Recabiti**

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ιωακείμ βασιλέως Ιουδα λέγων

2 Βάδισον εἰς οἶκον Αρχαβίν καὶ ἔξεις αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτεῖς αὐτὸν οἶνον.

3 καὶ ἔξηγαγον τὸν Ιεζονιαν υἱὸν Ιερεμίαν υἱὸν Χαβασίν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Αρχαβίν

4 καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱὸν Ανανίου υἱὸν Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαιου υἱὸν Σελωμού τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν, 5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οὗνον καὶ ποτήρια καὶ εἶπα Πίετε οἶνον. 6 καὶ εἶπαν Οὐ μὴ πίωμεν οἶνον, ὅτι Ιωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατήρ ήμων ἐνετείλατο ήμīν λέγων Οὐ μὴ πίητε οἶνον, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοί ήμων ἔως αἰώνος, 7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ήμīn, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ήμέρας ήμων, ὅπως ἀν̄ ζήσητε ήμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ̄ ἦς διατρίβετε ήμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

8 καὶ ἡκούσαμεν τῆς φωνῆς Ιωναδαβ τοῦ πατρὸς ήμων πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ήμέρας ήμων, ήμεῖς καὶ οἱ γυναῖκες ήμων καὶ οἱ υἱοί ήμων καὶ οἱ θυγατέρες ήμων,

9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομēν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἔκει, καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ήμīn,

10 καὶ ὥκησαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἡκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα, ἀν̄ ἐνετείλατο ήμīn Ιωναδαβ ὁ πατήρ ήμων.

22 ecce ego praecipio dicit Dominus et reducam eos in civitatem hanc et proelabuntur adversum eam et capient eam et incendent igni et civitates lida dabo in solitudinem eo quod non sit habitator.

CAPITOLO 35**L'esempio dei Recabiti**

1 Verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in diebus loachim filii losiae regis Iuda dicens

2 vade ad domum Rechabitum et loquere eis et introduces eos in domum Domini in unam exedram thesaurorum et dabis eis bibere vinum

3 et adsumpsi lezoniam filium Hieremiae filii Absaniae et fratres eius et omnes filios eius et universam domum Rechabitum

4 et introduxi eos in domum Domini ad gazofilacium filiorum Anan filii Hiegedeliae hominis Dei quod erat iuxta gazofilacium principum super thesaurorum Maasiae filii Sellum qui erat custos vestibili

5 et posui coram filiis domus Rechabitum scyphos plenos vino et calices et dixi ad eos bibete vinum

6 qui responderunt non bibemus vinum quia Ionadab filius Rechab pater noster praeceperit nobis dicens non bibetis vinum vos et filii vestri usque in sempternum

7 et domum non aedificabitis et seminetem non seretis et vineas non plantabitis nec habebitis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris ut vivatis diebus multis super faciem terrae in qua vos peregrinamini

8 oboedivimus ergo voci Ionadab filii Rechab patris nostri in omnibus quae praeceperit nobis ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos et mulieres nostrae filii et filiae nostrae

9 et non aedificaremus domos ad habitandum et vineam et agrum et seminetem non habuimus

10 sed habitavimus in tabernaculis et oboedientes fecimus iuxta omnia quae praeceperit nobis Ionadab pater noster

11 וַיֹּהֶי בָּעֵלֶת נִבְכְּרָאצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל
אֶל־הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר בָּאָו וְנִבְוא יְרוּשָׁלָם
מִבַּנְיֵי חַיל הַכָּלְדָּיִם וּמִפְּנֵי חַיל אַרְםָם
נִשְׁבַּב בֵּירוֹשָׁלָם : פ 12 וַיֹּהֶי דְּבָרִיחָה
אֶל־יְרֵמִיהוּ לֹאָמֵר : 13 כִּי־אָמֵר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּךָ וְאָמַרְתָּ לְאַישׁ
יְהוָה וְלִיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם הַלְּוָא תְּקַחַ
מוֹסֵר לְשֻׁמָּעָרְךָ בְּנֵי נָאָס־יְהוָה :

14 הַוְּקָם אֶת־דְּבָרֵי יְהוֹנָדָךְ בֶּן־רְכָב
אֲשֶׁר־צָהָה אֶת־בְּנֵי לְבָלְתִּי שְׁחוֹת־יְהוָה וְלֹא
שָׁתַּו עַד־הַיּוֹם הַזֶּה קַי שְׁמַעוּ אֶת־מִצְוָה

אֲבֵיכֶם וְאֶنְגִּי דְּבָרֵי אֶלְيָכֶם הַשְּׁבָטֶם
וּדְבָרֵךְ וְלֹא שְׁמַעַתָּם אֵלַי : 15 וְאֶשְׁלַחַ

אֶלְيָכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבָאִים הַשְׁכִּים
וְשָׁלַחַ לֹאָמֵר שְׁבוֹתָא אִישׁ מִדְרָכְךָ הַרְעָה
וְהַיְתִּבוּ מַעַלְלִיכֶם וְאֶל־הַלְּבָבוּ אַחֲרֵי

אֶל־הָדִים אֶחָרִים לְעַבְדֵם וְשָׁבּוּ
אֶל־הָרָמָה אֲשֶׁר־נָתַחֵי לְכֶם וְלֹא אֶבְחַכְם

וְלֹא הַטִּיחַמ אֶת־אֶזְנָכֶם וְלֹא שְׁמַעַתָּם
אֵלֵי : 16 קַי הַקִּימָנוּ בְּנֵי יְהוֹנָדָךְ בֶּן־רְכָב
אֲתִ-מִצְוָת אֲבֵיכֶם אֲשֶׁר צָוָם וְהַעֲמָדָה הַזֶּה
לֹא שְׁמַעוּ אֵלֵי : ס 17 לְכָן כִּי־אָמֵר יְהוָה
אֶל־יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּגִיא מִבְּאָה
אֶל־יְהוָה וְאֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָם אֶת־
כָּל־תְּרָעָה אֲשֶׁר דְּבָרָתִי עַלְיכֶם יְהוָה
דְּבָרָתוּ אֲלֵיכֶם וְלֹא שְׁמַעוּ וְאֶקְרָא לָהֶם
וְלֹא עָנוּ : 18 וְלִבְית הַרְכְּבָים אָמַרְתִּי
וַיֹּאמֶר בְּהָאָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
וְשָׁרָאֵל יְעַן אֲשֶׁר שְׁמַעַתָּם עַל־מִצְוָה
יְהוֹנָדָךְ אֲבֵיכֶם וְתִשְׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוָה
וְעַשֵּׂה כָּל אֲשֶׁר־צָהָה אֲתֶכָּם : ס

19 לְכָן כִּי־אָמֵר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לְאַיְכָלָת אִישׁ לְיְהוֹנָדָךְ בֶּן־רְכָב
עַמְדָה לְפָנֵי כָּל־הַיּוֹם : פ

¹¹Quando Nabucodonosor, re di Babylonia, è venuto contro il paese, ci siamo detti: «Venite, entriamo in Gerusalemme per sfuggire all'esercito dei Caldei e all'esercito degli Aramei». Così siamo venuti ad abitare a Gerusalemme».

¹²Allora fu rivolta a Geremia questa parola del Signore: ¹³«Così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Va' e riferisci agli uomini di Giuda e agli abitanti di Gerusalemme: Non accetterete la lezione, ascoltando le mie parole? Oracolo del Signore. ¹⁴Sono state messe in pratica le parole di Ionadàb, figlio di Recab, il quale aveva comandato ai suoi figli di non bere vino, ed essi non lo hanno bevuto fino ad oggi, obbedendo al comando del loro padre. Io invece vi ho parlato con premura e insistenza, ma voi non mi avete ascoltato!

¹⁵Vi ho inviato con assidua premura tutti i miei servi, i profeti, per dirvi: Abbandonate ciascuno la sua condotta perversa, migliorate le vostre azioni e non seguite e non servite altri dèi, per poter abitare nella terra che ho concesso a voi e ai vostri padri, ma voi non avete prestato orecchio e non mi avete dato retta.

¹⁶E mentre i figli di Ionadàb, figlio di Recab, hanno eseguito il comando del loro padre, questo popolo non mi ha ascoltato. ¹⁷Perciò dice il Signore, Dio degli eserciti, Dio d'Israele: Ecco, io farò venire su Giuda e su tutti gli abitanti di Gerusalemme tutto il male che ho annunciato contro di loro, perché ho parlato loro e non mi hanno ascoltato, li ho chiamati e non hanno risposto».

¹⁸Geremia disse poi alla famiglia dei Recabiti: «Dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Poiché avete ascoltato il comando di Ionadàb, vostro padre, e avete osservato tutti i suoi decreti e avete fatto quanto vi aveva ordinato, ¹⁹per questo dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Non verrà mai a mancare a Ionadàb, figlio di Recab, qualcuno che stia sempre alla mia presenza».

11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβούνχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἰπαμεν Εἰσέλθατε καὶ εἰσόλθωμεν εἰς Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ φύκοῦμεν ἔκειν.—

12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων

13 Οὕτως λέγει κύριος Πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;

14 ἔστησαν ὥρημα νίοι Ιωναδαβ νίοιν Ρηχαβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοισαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὅρθρουν καὶ ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἤκούσατε.

15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφήτας λέγων Ἀποστράφητε ἔκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύεσθε ὅπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὄτα ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκούσατε.

16 καὶ ἔστησαν νίοι Ιωναδαβ νίοιν Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκονσάν μου.

17 διὰ τοῦτο οὕτως εἰπεν κύριος Ἰδού ἐγώ φέρω ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ πάντα τὰ κακά, ἢ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῖς.

18 διὰ τοῦτο οὕτως εἰπεν κύριος Ἐπειδὴ ἤκουσαν νίοι Ιωναδαβ νίοιν Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὃ πατήρ αὐτῶν,

19 οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀνὴρ τῶν οὐρανῶν Ιωναδαβ νίοιν Ρηχαβ παρεστηκώς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

11 cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram diximus venite et ingrediamur Hierusalem a facie exercitus Chaldeorum et a facie exercitus Syiae et mansimus in Hierusalem

12 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens

13 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vade et dic viris Iuda et habitatoribus Hierusalem numquid non recipietis disciplinam ut oboediatis verbis meis dicit Dominus

14 praevaluerunt sermones Ionadab filii Rechab quos praecepit filiis suis ut non biberent vinum et non biberunt usque ad diem hanc quia oboedierunt praecepto patris sui ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens et loquens et non oboedistis mihi

15 misique ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo mittentes et dicens convertimini unusquisque a via sua pessima et bona facite studia vestra et nolite sequi deos alienos neque colatis eos et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris et non inclinastis aurem vestram neque audistis me

16 firmaverunt igitur filii Ionadab filii Rechab praeceptum patris sui quod praeceperat eis populus autem iste non oboedivit mihi

17 idcirco haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego adduco super Iudam et super omnes habitatores Hierusalem universam afflictionem quam locutus sum adversum eos eo quod locutus sum ad illos et non audierunt vocavi illos et non responderunt mihi

18 domui autem Rechabitarum dixit Hieremias haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod oboedistis praecepto Ionadab patris vestri et custodistis omnia mandata eius et fecistis universa quae praecepit vobis

19 propterea haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel non deficit vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAPITOLO 36

Il rotolo del 605-604

וְיַהֲיֵה בָשְׁנָה הַרְבִּיאָה לִיהוּקִים בֶּן־אַשְׁׂרִי מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַזֹּהֶה אֶל־יְהוּדָה מְאֹת יָדָ� לְאָמֶר :

כִּי־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר־תְּצִוָּה אֶלְךָ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דְּבָרְתִּי אֲלֵיכָ מַיִם יְאָשִׁׂיחָו וְעַד הַיּוֹם דְּבָרָה : 3 אָלוֹי וְשָׁמָעוּ בְּבֵית יְהוּדָה אֶת־כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חָשַׁב לְעַשֹׂת לָהֶם לְקַנְעֵן יְשֻׁבוּ אִישׁ מִדְרָכֵנוּ אִישׁ מִדְרָכֵךְ הַרְעָה וְסִלְחָתִי לְעַנְגָּם וְלְחַטָּאתָם : ס 4 וַיַּקְרָא וַיְמִיחָר אֶת־בְּרוּךְ בָּנוֹגְרִיה וַיְכַתֵּב בָּרוּךְ מִפְּנֵי יְהוָה אֶת־דְּבָרָיו יְהוָה אֶת־דְּבָרָיו יְהוָה אֶת־בְּרוּךְ לְאָמֶר אֶל־בָּוָא בֵּית יְהוָה : 6 וּבָאָתָּה אֶת־דְּבָרִי יְהוָה וְקַרְאָתָּה בְּמִגְּלָה אֲשֶׁר־כְּתַבְתִּי אֶת־דְּבָרִי יְהוָה בְּאָנוֹן הַעַם בֵּית יְהוָה בְּנָום צָום וְנִמְצָא בְּאָנוֹן כָּל־יְהוּדָה הַבָּאים מַעֲרִיכָם תְּקָרָם : 7 אָלוֹי הַפְּלָל תְּחִנְתֵּם לְפָנֵי יְהוָה וְשַׁבְּבוּ אִישׁ מִדְרָכֵנוּ הַרְעָה כִּינְרוֹל הַאֲרָף וְתַחַמָּה אֲשֶׁר־דְּבָרִי יְהוָה אֶל־הַעַם הַזֶּה : 8 וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בָּנוֹגְרִיה כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה הַבָּיא לִקְרָא בְּסֶפֶר דְּבָרִי יְהוָה בֵּית יְהוָה : ס 9 וַיַּתֵּן בָשְׁנָה הַחְמָשִׁית לִיהוּקִים בָּנוֹגְרִיה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּתַרְשָׁה הַחֲשִׁיעֵי קְרָאוֹ צָום לְפָנֵי יְהוָה כָּל־הַעַם בְּיוֹרֶשֶׁם וְכָל־הַעַם הַבָּאים מַעֲרִיכָם בְּיוֹרֶשֶׁם : 10 וַיַּקְרָא בָּרוּךְ בְּסֶפֶר אֲתִ־דְּבָרִי יְרָמִיחָו בֵּית יְהוָה בְּנָשְׁפָן הַסְּפָר בְּחַצֵּר הַעַלְוֹן פֶּתַח שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַחֲרֵש בְּאָנוֹן כָּל־הַעַם :

CAPITOLO 43

Il rotolo del 605-604

1 Καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ιωακίμ υἱοῦ Ιωσαία βασιλέως Ιουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων
2 Λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ’ αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔχομάτισα πρός σὲ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ’ ἣς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρός σε, ἀφ’ ἡμερῶν Ιωσαία βασιλέως Ιουδα καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης.
3 ὸσως ἀκούσται ὁ οἶκος Ιουδα πάντα τὰ κακά, ὃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ὥντα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ δόδοι αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἔλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἄμαρτίαις αὐτῶν.—
4 καὶ ἐκάλεσεν Ιερεμίας τὸν Βαρουχ νιόν Νηριού, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ιερεμίου πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἔχομάτισεν πρός αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.
5 καὶ ἐνετείλατο Ιερεμίας τῷ Βαρουχ λέγων ὜γώ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου.
6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὀπῖα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ωσὶ παντὸς Ιουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς· 7 ὸσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὄργὴ κυρίου, ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τούτον.
8 καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα, ἡ ἐνετείλατο αὐτῷ Ιερεμίας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου.—
9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὅγδοῳ βασιλεὺς Ιωακίμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαός ἐν Ιερουσαλημ καὶ οἶκος Ιουδα.
10 καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ιερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ ἀναλή τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.—
8 et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeceperat ei Hieremias propheta legens ex volumine sermones Domini in domo Domini
9 factum est autem in anno quinto loachim filii Iosiae regis Iuda in mense nono praedicaverunt ieunium in conspectu Domini omni populo in Hierusalem et universae multitudini quae confluxerat de civitatibus Iuda in Hierusalem 10 legitque Baruch ex volume sermones Hieremiae in domo Domini in gazofilacio Gamariae filii Samphan scribae in vestibulo superiori in introitu portae novae domus Domini audiente omni populo

CAPITOLO 36

Il rotolo del 605-604

וְיַשְׁמַע מֶלֶךְ הָעָם בָּנֵן־מִרְיוֹחַ בָּנֵן־שָׁפָן
אֶת־כָּל־דְּבָרָיו יְהוָה מֵעַל־הַסְּפָר :

וְיַרְדֵּן בֵּית־הַמֶּלֶךְ עַל־לְשָׁבַת הַסְּפָר
וְלֹגַה־שָׁם כָּל־הַשְׂרִים וּשְׁבִים אֲלִישָׁמָע
הַסְּפָר וְדָלֵיהוּ בָּן־שְׁמַעְיוֹה וְאֶלְנָתָן
בָּנֵן־עַכְבּוֹר וְדָלֵיהוּ בָּנֵן־שָׁפָן וְאֶרְקִיָּהוּ
בָּנֵן־חַנְנָנָה וְכָל־הַשְׂרִים :

וְיַנְדֵּר לְהָם מֶלֶךְוּ אֶת כָּל־דְּבָרִים
אֲשֶׁר שָׁמַע בְּקָרָא בָּרוּךְ בְּסֶפֶר בְּאֶגְיָה הָעָם :

אֶת־יְהוּדִי בָּנֵן־נְתִינָהוּ בָּנֵן־שְׁלָמִינָהוּ בָּנֵן־כּוֹשָׁנָה
לְאַמְלָה הַפְּגָלָה אֲשֶׁר קָרָאת בָּה בְּאֶגְיָה הָעָם
קָהָנה בָּרוּךְ וְלֹךְ וְיַחַד בָּרוּךְ בְּנוּגִירִיחּוּ
אֶת־הַמְּגָלָה בָּרוּךְ וְיַבָּא אֲלִילָה :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שָׁב נָא וְקָרָא אֶת־בְּאֶגְיָה
וַיַּקְרֵא בָּרוּךְ בְּאֶגְיָה :

וְיַהְיֵה כְּשָׁמָע אֶת־כָּל־דְּבָרִים פָּתָרִים
אִישׁ אֶל־בָּרוּךְ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּרוּךְ תְּגַנֵּיד נְגַנֵּיד
לְפָלָךְ אֶת כָּל־דְּבָרִים הָאֱלָה :

וְאֶל־בָּרוּךְ שָׁאַלְוּ לְאַמְרָה הַגְּדָרָה לְנָנוּ
אֵיךְ כְּתַבְתָּ אֶת־כָּל־דְּבָרִים הָאֱלָה מִפְּנֵיכֶם:
וְיֹאמֶר לְהָם בָּרוּךְ מִפְּנֵיכֶם יַקְרֵא אֱלֹהִים
כָּל־דְּבָרִים הָאֱלָה וְאֶנְיַתְבֵּן עַל־הַסְּפָר
בָּרוּךְ :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַשְׁרִים אֶל־בָּרוּךְ לְךָ הַסְּתָר
אַתָּה וַיֹּאמֶר וְאַתָּה אֶל־דָּעַ אִיפָּה אַתָּה:
וַיַּבְאֵוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חִזְקָרָה וְאֶת־הַמְּגָלָה
הַפְּלִדוּ בְּלִשְׁבַת אֲלִישָׁמָע הַסְּפָר נְגַנֵּיד
בְּאֶגְיָה תְּפָלָךְ אֶת כָּל־דְּבָרִים :

וְיַשְׁלַח הַפָּלָךְ אֶת־יְהוּדִי לְקַחַת
אֶת־הַמְּגָלָה וְיַקְרֵא מִלְשָׁבַת אֲלִישָׁמָע
הַסְּפָר וַיַּקְרֵא יְהוּדִי בְּאֶגְיָה תְּפָלָךְ וּבְאֶגְיָה
כָּל־הַשְׂרִים מֵעַל־הַמֶּלֶךְ :

¹¹Michea, figlio di Ghemaria, figlio di Safan, udite tutte le parole del Signore lette dal libro, ¹²scese alla reggia nella stanza dello scriba; ed ecco, là si trovavano in seduta tutti i capi: Elisamà, lo scriba, e Delaià, figlio di Semaia, El-natàn, figlio di Acbor, Ghemaria, figlio di Safan, e Sedecìa, figlio di Anania, insieme con tutti i capi.

¹³Michea riferì loro tutte le parole che aveva udito quando Baruc leggeva nel rotolo al popolo in ascolto.

¹⁴Allora tutti i capi inviarono Iudì, figlio di Netania, figlio di Selemia, figlio di Cusi, da Baruc per dirgli: «Prendi in mano il rotolo che leggevi al popolo e vieni». Baruc, figlio di Neria, prese il rotolo in mano e si recò da loro.

¹⁵Ed essi gli dissero: «Siedi e leggi davanti a noi». Baruc lesse davanti a loro.

¹⁶Quando udirono tutte quelle parole, si guardarono l'un l'altro pieni di paura e dissero a Baruc: «Dobbiamo riferire al re tutte queste parole».

¹⁷Poi chiesero a Baruc: «Raccontaci come hai fatto a scrivere tutte queste parole».

¹⁸Baruc rispose: «Geremia mi dettava personalmente tutte queste parole e io le scrivevo nel rotolo con l'inchiostro».

¹⁹I capi dissero a Baruc: «Va' e nasconditi insieme con Geremia; nessuno sappia dove siete».

²⁰Essi poi si recarono dal re nell'appartamento interno, dopo aver riposto il rotolo nella stanza di Elisamà, lo scriba, e riferirono al re tutte queste parole.

²¹Allora il re mandò Iudì a prendere il rotolo. Iudì lo prese dalla stanza di Elisamà, lo scriba, e lo lesse davanti al re e a tutti i capi che stavano presso il re.

11 καὶ ἤκουσεν Μιχαίας νύös Γαμαριού νύös Σαφαν ἄπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου·

12 καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἵδον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ελισαμᾶ ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαιᾶς υἱὸς Σεμειᾶς καὶ Ελναθᾶν υἱὸς Ακχοβῶρ καὶ Γαμαριας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ανανίας καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες,

13 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὧτα τοῦ λαοῦ.

14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νητρίου τὸν Ιουδίν υἱὸν Ναθανιού υἱὸν Σελεμείου υἱὸν Χουσί λέγοντες Τὸ χαρτίον, ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λαβὲ αὐτὸν εἰς τὴν χειρά σου καὶ ἥκε· καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 καὶ εἶπαν αὐτῷ Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὧτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρουχ.

16 καὶ ἐγένηθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβούλευσαντο ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν Ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἄπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 καὶ τὸν Βαρουχ ἦρώτησαν λέγοντες Πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 καὶ εἶπεν Βαρουχ Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλεν μοι Ιερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραψον ἐν βιβλίῳ.

19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ Βάδισον κατακρύβηθι, σὺ καὶ Ιερεμίας· ἀνθρωπος μὴ γνάω ποῦ ὑμεῖς.

20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμᾶ, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους.—

21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ιουδίν λαβεῖν τὸ χαρτίον, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐξ οἴκου Ελισαμᾶ· καὶ ἀνέγνω Ιουδίν εἰς τὰ ὧτα τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν τὰ ὧτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

11 cumque audisset Micheas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro

12 descendit in domum regis ad gazofilium scribæ et ecce ibi omnes principes sedebant Elisama scriba et Dalaias filius Semeiae et Elnathan filius Achobor et Gamarias filius Saphan et Sedecias filius Ananiae et universi principes

13 et nuntiavit eis Micheas omnia verba quae audivit legente Baruch ex lumine in auribus populi

14 miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium Nathaniae filii Semiae filii Chusi dicentes volumen ex quo legisti audiente populo sume in manu tua et veni tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua et venit ad eos

15 et dixerunt ad eum sede et lege haec in auribus nostris et legit Baruch in auribus eorum

16 igitur cum audissent omnia verba obstipuerunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch nuntiare debemus regi omnes sermones istos

17 et interrogaverunt eum dicentes indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius

18 dixit autem eis Baruch ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos et ego scribebam in volumine atramento

19 et dixerunt principes ad Baruch vade et abscondere tu et Hieremias et nemo sciat ubi sitis

20 et ingressi sunt ad regem in atrium porro volumen commendaverunt in gazofilacio Elisamae scribæ et nuntiaverunt audiente rege omnes sermones

21 misitque rex Iudi ut sumeret volumen qui tollens illud de gazofilacio Elisamae scribæ legit audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem

22 וְהַפְלֵךְ יוֹשֵׁב בַּיּוֹת הַחֶרֶף בְּחִדְשׁ הַתְּשִׁיעִי
וְאַתְּהָאָח לְפָנָיו מִבְּעָרָת :

23 וַיְהִי כִּי רָאוּ יְהוּדִים שְׁלֵש דְּלָתֹות וְאַרְבָּעָה
יִקְרַעַת בְּתַעַר הַסְּפִיר וְהַשְּׁלֵךְ אֶל-הַאֲשֶׁר
אֶל-הָאָח עַד-תִּם בְּלַהֲמִילָה עַל-הַאֲשֶׁר
עַל-הָאָח :

24 וְלֹא פָּחָדו וְלֹא קָרְעוּ אֶת-בְּנֵידָהָם הַמֶּלֶךְ
וְכָל-עַבְדָּיו הַשְׁמֻלָּים אֲתִכְלָהָרְבָּרִים
הָאֱלֹהָה : וְנִמְצָא אֶלְתָּנוּ וְדָלִיחָו גַּמְרִיהוּ

25 הַבְּנָעָם בַּמֶּלֶךְ לְכַלְתִּי שְׂרֵף אֶת-הַמְּגָלָה וְלֹא
שְׁמַע אֶלְהָם :

26 וַיְצַנֵּה הַמֶּלֶךְ אֶת-יְרָחָמֵל בְּנוֹ הַפְלֵךְ
וְאֶת-שְׁרִיחָו בְּנוֹ עֲזָרִיאָל וְאֶת-שְׁלָמִימָה
בְּנוֹ עֲבָדָאָל לְקַחְתִּי אֶת-בְּרוּךְ הַסְּפִיר וְאֶת
יְרָמִיהוּ הַנְּבִיא אֲנִיסָתָרָם יְהוָה :

27 וַיְהִי רַבְּרִיחָה אֶל-יְרָמִיהוּ אֶחָרָיו שְׂרֵף
הַפְלֵךְ אֶת-הַמְּגָלָה וְאֶת-הַרְבָּרִים אֲשֶׁר כְּתָב
בְּרוּךְ מֵפִי יְרָמִיהוּ לְאָמֵר :

28 שָׁב קָח-לְךָ מִנְגָּה אַחֲרָת וַיְכַתֵּב עַלְיהָ אֶת
כָּל-הַרְבָּרִים קָרְאָשָׁנִים אֲשֶׁר-הִי עַל-הַמְּגָלָה
הַקָּרָא-נָהָא אֲשֶׁר שְׁרֵף וְהַוְיִקְרָם מֶלֶךְ-יְהוּדָה :

29 וְעַל-יְהוּדִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה הָאָמֵר כִּי
אָמַר יְהוָה אֱתָה שְׁלֵפֶת אֶת-הַמְּגָלָה הַזֹּאת
לְאָמַר מְדוּעַ כִּתְבָּתְךָ עַלְיהָ לְאָמֵר בְּאִיבָּא
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהַשְׁחִית אֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַשְׁבִּית
מִמְּנָה אָדָם וּבְחִמָּה : ס

30 לְכָן בְּהָאָמֵר יְהוָה עַל-יְהוּדִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה לְאִירְחוֹדְלוּ יוֹשֵׁב עַל-כֶּסֶף דָּוד
וּבְלִתּוֹת תְּתִינָה מִשְׁלָכָת לְתַרְבֵּבִים וּלְקָרְחָה
בְּלִילָה :

31 וּפְקַדְתִּי עַלְיוֹ וְעַל-זָרָעוֹ וְעַל-עַבְדָּיו
אֶת-עַגְם וְהַבָּאָתִי עַלְהָם וְעַל-יְשָׁבֵי יְרוּשָׁלָם
וְאֶל-אַישׁ הַחֲוֹה אֲתִכְלָהָרְבָּרִי אֶשְׁר-דְּבָרִי
אֶלְהָם וְלֹא שְׁמַעְ :

22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Ορα, quando ludi aveva letto tre o quattro colonne, il re le lacerava con il temperino da scriba e le gettava nel fuoco sul bracciere, finché l'intero rotolo non fu distrutto nel fuoco del bracciere.

24 Il re e tutti i suoi ministri non tremarono né si strapparono le vesti all'udire tutte quelle parole.

25 Eppure Elnatàn, Delaià e Ghemaria avevano supplicato il re di non bruciare il rotolo, ma egli non diede loro ascolto.

26 Anzi, ordinò a Ieracmèl, un figlio del re, a Seraià, figlio di Azrièl, e a Selemia, figlio di Abdeèl, di arrestare lo scriba Baruc e il profeta Geremia, ma il Signore li aveva nascosti.

27 Dopo che il re ebbe bruciato il rotolo con le parole che Baruc aveva scritto sotto dettatura di Geremia, la parola del Signore fu rivolta a Geremia: ²⁸ «Prendi un altro rotolo e scrivici tutte le parole che erano nel primo rotolo bruciato da Ioiakim, re di Giuda.

29 Contro Ioiakim, re di Giuda, dirai: Dice il Signore: Tu hai bruciato quel rotolo, dicendo: "Perché hai scritto: verrà il re di Babilonia, devasterà questo paese e farà scomparire uomini e bestie?".

30 Per questo dice il Signore contro Ioiakim, re di Giuda: Non avrà un erede sul trono di Davide; il suo cadavere sarà esposto al caldo del giorno e al freddo della notte.

31 Io punirò lui, la sua discendenza e i suoi ministri per le loro iniquità e manderò su di loro, sugli abitanti di Gerusalemme e sugli uomini di Giuda, tutto il male che ho minacciato, senza che mi abbiano dato ascolto».

32 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

33 καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ιουδίν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ἔυρῳ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἥως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

34 καὶ οὐκ ἐξήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

35 καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαριας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαθίσαι τὸ χαρτίον.

36 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμεῃ νίῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραιᾳ νίῳ Εσριῃ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ιερεμιαν καὶ κατεκρύψαν.

37 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν μετὰ τὸ κατακαθίσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου, λέγων

38 Πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἔτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὅντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακιμ.

39 καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπεν κύριος Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων Διὰ τί ἔγραψας ἐπ’ αὐτῷ λέγων Εἰσπορεύμενος εἰσπορεύσεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλώνος καὶ ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἀπ’ αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

40 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ιωακιμ βασιλέα Ιουδα Οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ, καὶ τὸ θνητικόν αὐτοῦ ἔσται ἐρρυμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός.

41 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ιουδα πάντα τὰ κακά, ὃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἤκουσαν.

42 rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono et posita erat arula coram eo plena prunis

43 cumque legisset ludi tres pagellas vel quattuor scidit illud scalpello scribae et proiecit in igne qui erat super arulam donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula

44 et non timuerunt neque sciderunt vestimenta sua rex et omnes servi eius qui audierunt universos sermones istos

45 verumtamen Elnathan et Dalaias et Gamarias contradixerunt regi ne conbureret librum et non audivit eos

46 et praecepit rex Hieremahel filio Ammelech et Saraiæ filio Ezrihel et Selemiae filio Abdehel ut comprehenderent Baruch scribam et Hieremiam prophetam abscondit autem eos Dominus

47 et factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam conbuserat rex volumen et sermones quos scriperat Baruch ex ore Hieremiae dicens

48 rursum tolle volumen aliud et scribe in eo omnes sermones priores qui erant in volumine primo quod conbusit loachim rex Iuda

49 et ad loachim regem Iuda dices haec dicit Dominus tu conbusisti volumen illud dicens quare scripsisti in eo adnuntians festinus veniet rex Babylonia et vastabit terram hanc et cessare faciet ex illa hominem et iumentum

50 propterea haec dicit Dominus contra loachim regem Iuda non erit ex eo qui sedeat super solium David et cadaver eius proicetur ad aestum per diem et ad gelu per noctem

51 et visitabo contra eum et contra sermonem eius et contra servos eius iniquitates suas et adducam super eos et super habitatores Hierusalem et super viros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos et non audierunt

**וְיַרְמִיּוֹהוּ לְקֹחַ מִנֶּה אַחֲרָת נִוְתְּנָהּ
אֶל־בָּרוּךְ בָּנוּ גַּרְיוֹה הַטָּפֵר וַיְכַתֵּב עַל־
מֵפֵי יְרַמְּיָהוּ אֶת כָּל־דְּבָרָיו הַסְּפֵר אֲשֶׁר
שְׁרֵר יְהוָה קָוִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּאֶשׁ וְעַד נֹקֶר
עַל־יִהּוּדָם דְּבָרִים רַבִּים כְּהַמָּה : ס**

CAPITOLO 37**Giudizio riassuntivo su Sedecia**

**וַיְמַלְּךְ־מֶלֶךְ צָרְקִיָּהוּ בֶּן־רַאשִׁיָּהוּ תַּחַת
כִּינְהָוּ בָּנוּ יְהוּדָים אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ
נָבוֹכְדָּרָאצָר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרְץ יְהוּדָה :
וְלֹא שָׁמַע הָוָא וְעַבְרִיו וְעַם הָאָרֶץ
אֲלֹהֵי־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בַּיּוֹם יְרַמְּיָהוּ
הַנְּבִיא : ה**

Sedecia consulta Geremia durante l'interruzione dell'assedio, nel 588

**וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צָרְקִיָּהוּ אֶת־יְהוּקָל
כּוֹנְשָׁלָמָה וְאֶת־צְפְנִיָּהוּ בְּנוּ־מַעֲשֵׂה הַכָּהֵן
אֶל־יְרַמְּיָהוּ הַנְּבִיא לְאמֹר הַתְּפִלְלֵנָא
בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
וַיְרַמְּיָהוּ בָּא וַיַּאֲצַר בַּתְּוֹךְ הַעַם וְלֹא־נָתַנוּ
אָתוֹ בֵּית הַכָּלֵא [ה][כָּלֵא] :
וְחַיל פְּרֻעָה וְצָא מִצְרָיִם וַיִּשְׁמַע
הַכּוֹלְדִים הָאָרִים עַל־יְרוּשָׁלָם אֶת־שְׁמָעֵם
וַיַּעַלְוּ מִעַל יְרוּשָׁלָם : פ
וְיָהִי דְּבָרֵי־יְהוָה אֶל־יְרַמְּיָהוּ הַנְּבִיא
לְאָמֶר :**

**7 כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל כִּי
אֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלָחָה אֲחֵיכֶם אֶל־
לְרַשְׁנֵי הַנֶּחָן חִיל פְּרֻעָה הַיָּצָא לְכֶם
לְעֹזֶר שָׁב לְאַרְצֵיכֶם : מִצְרַיִם
8 וְשָׁבְוּ הַכּוֹלְדִים וְגַלְחָמָיו עַל־הַעֲיר הַזֹּאת
וְלִרְכָּה וְשַׁרְפָּה בְּאֶשׁ : ס
9 כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִשְׁתַּחַטְבָּם
לְאָמֶר הַלְּךְ יְלִכְוּ מַעַלְנוּ הַכּוֹלְדִים כִּילָא
יְלִכְבִּי :**

³²Geremia prese un altro rotolo e lo consegnò a Baruc, figlio di Neria, lo scriba, il quale vi scrisse, sotto dettatura di Geremia, tutte le parole del rotolo che Ioiakim, re di Giuda, aveva bruciato nel fuoco; inoltre vi furono aggiunte molte parole simili a quelle.

32 καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἔτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ’ αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἄπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ιωακιμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι.

32 Hieremias autem tulit volumen aliud et dedit illud Baruch filio Neriae scribae qui scripsit in eo ex ore Hieremiae omnes sermones libri quem combuserat loachim rex Iuda igni et insuper additi sunt sermones multo plures quam ante fuerant.

CAPITOLO 44**2Re 24,17-20 Giudizio riassuntivo su Sedecia** 13,18-19; 22,20-30

1 Καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιας τὸν Ιωσια ἀντὶ Ιωακιμ, ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεύειν τοῦ Ιουδα·

2 καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαός τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιερεμίου.—

Sedecia consulta Geremia durante l'interruzione dell'assedio, nel 588

3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκιας τὸν Ιωαχαλ σὺν δὲ Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν σὺν δὲ Μαασιαίου τὸν ιερέα πρὸς Ιερεμίαν λέγων Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον.

4 καὶ Ιερεμίας ἦλθεν καὶ διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἤδωκαν αὐτὸν εἰς οἴκον τῆς φυλακῆς.

5 καὶ δύναμις Φαραω ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοήν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ιερουσαλημ.

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων

7 Οὕτως εἶπεν κύριος Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ιουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τὸν ἐκζητήσαι με Ἰδοὺ δύναμις Φαραω ἡ ἐξελθούσα ὑμῶν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήψουνται αὐτήν καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρί.

9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ’ ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν.

CAPITOLO 37**1 Et regnavit rex Sedecias filius Iosiae pro lechonia filio loachim quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Iuda**

2 et non oboediuit ipse et servi eius et populus terrae verbis Domini quae locutus est in manu Hieremiae prophetae.

Sedecia consulta Geremia durante l'interruzione dell'assedio, nel 588

3 Et misit rex Sedecias luchal filium Seleniae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem ad Hieremiam prophetam dicens ora pro nobis Dominum Deum nostrum

4 Hieremias autem libere ambulabat in medio populi non enim miserant eum in custodiam carceris igitur exercitus Pharaon egressus est Aegyptum et audientes Chaldei qui obsidebant Hierusalem huiuscmodi nuntium recesserunt ab Hierusalem

5 et factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam dicens

6 haec dicit Dominus Deus Israel sic dicitis regi Iuda qui misit vos ad me ad interrogandum ecce exercitus Pharaonis qui egressus est vobis in auxilium revertetur in terram suam in Aegyptum

7 et redient Chaldei et bellabunt contra civitatem hanc et capient eam et incendient igni

8 haec dicit Dominus nolite decipere animas vestras dicentes euntes abibunt et recedent a nobis Chaldei quia non abiunt

**10 קַיִם אֲמָדְכֶתּוּם כָּל־חַיל כְּשָׂדִים
הַגְּלָחִים אֲחֵיכֶם וְנִשְׁאַרְוּ בָּם אֲנָשִׁים
מִרְקָרִים אֲיַש בְּאַהֲלָו יְקַיְמוּ וְשַׁרְפִּי
את־הָעִיר הַזֹּאת בָּאָש :**

¹⁰ Anche se riusciste a battere tutto l'esercito dei Caldei che combattono contro di voi, e rimanessero solo alcuni feriti, costoro sorgerebbero ciascuno dalla propria tenda e darebbero alle fiamme questa città».

Arresto di Geremia. Miglioramento della sua sorte

**11 וְהִיה בַּהֲעַלוֹת חַיל הַכְּשָׂדִים מִעַל
יְרוּשָׁלָם מִפְנֵי חַיל פְּרֻעה : ס**

**12 וַיֵּצֵא רַמְּנָחוּ מִירוּשָׁלָם לְלַכְתָּא אֶרֶץ
בְּנֵימָן לְחַלְקָם מִשְׁם בְּתוֹךְ הָעָם :**

**13 וַיַּהַרְחֵה אָוֹשֵׁב שְׁעָר בְּנֵימָן וְשָׁמֶן בְּלַפְּךְ
שְׁמַנוּ וַיָּאִיָּה בְּרַשְׁלָמִיהָ בְּנוֹתָנִיהָ וְיִחְפֵּשׁ**

**אֶת־יְרֵמִיהוּ הַנְּבִיא לְאָמֹר אֶל־הַכְּשָׂדִים
אַתָּה נָפֵל : 14 וַיֹּאמֶר יְרֵמִיהוּ שְׁקָר אִינִי**

**נָפֵל עַל־הַכְּשָׂדִים וְלֹא שָׁמַע אֶלָּיו וַיַּחֲפֵשׁ
יְרֵמִיהָ בְּיְרֵמִיהָ וְיָבָחוּ אֶל־הַשָּׁרִים :**

**15 וַיַּקְצְּבִּו הַשָּׁרִים עַל־יְרֵמִיהָ וְהִכְּפִּו אֹתוֹ
וְנִתְּנַחֲנוּ אֹתוֹ בֵּית הַאֲסֹור בֵּית יְהוָנָה הַפְּרָר :**

16 קַיִם בָּאָוֹרְמִיהָו אֶל־בָּיּוֹת הַבּוֹר

**וְאֶל־הַחַנִּינָהוּת יְנַשְּׁבֵשׁ־שָׁם וְרַמְּנִיהָו יְמִים רַכִּים :
וְיַשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צְרָקוּהוּ וְנִקְחָהוּ וְיִשְׁאַלְהָו**

**הַמֶּלֶךְ בְּבִירוֹן בְּפֶתַר וְיִאָמֶר חִישׁ דָּבָר
מְאֹת יְהָה וַיֹּאמֶר יְרֵמִיהוּ יְשׁ וַיֹּאמֶר בַּדָּבָר :**

מֶלֶךְ־בָּבֶל תַּגְתֵּן : ס

**18 וַיֹּאמֶר יְרֵמִיהָו אֶל־הַמֶּלֶךְ צְדָקִיהָו מָה
חַטָּאת לְךָ וְלַעֲבָרְךָ וְלַעֲם הַזֹּה קִרְנַתְּךָ :**

**אָזְן אֶל־בֵּית הַכְּלָא :
19 וְאַיְוֹ [וְאַיְהָ] נִבְיאִיכֶם אֲשֶׁר־נִבְאָו לְכֶם**

**לְאָמֶר לְאִרְבָּא מֶלֶךְ־בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת :**

**20 וְעַתָּה שְׁמַע־נָא אֶל־ךְ הַמֶּלֶךְ הַכְּלָא
תְּחִנְתֵּיו לְפִנֵּיךְ וְאֶל־הַשְּׁבָנִי בֵּית יְהוָנָה
הַסְּפָר וְלֹא אָמְנוֹת שָׁם :**

¹¹ Mentre l'esercito dei Caldei era lontano da Gerusalemme per l'avanzata dell'esercito del faraone, ¹² Geremia uscì da Gerusalemme per andare nella terra di Beniamino a prendervi una parte di eredità tra i suoi parenti.

¹³ Ma alla porta di Beniamino si imbatté in un incaricato del servizio di guardia chiamato Ieria, figlio di Selemia, figlio di Anania; costui arrestò il profeta Geremia dicendo: «Tu passi ai Caldei!». ¹⁴ Geremia rispose: «È falso! Io non passo ai Caldei». Ma quegli non gli diede retta. E così Ieria arrestò Geremia e lo condusse dai capi.

¹⁵ I capi erano sdegnati contro Geremia, lo percossero e lo gettarono in prigione nella casa di Giònata, lo scriba, che avevano trasformato in un carcere.

¹⁶ Geremia entrò in una cisterna sotterranea a volta e rimase là molti giorni.

¹⁷ Il re Sedecia mandò a prenderlo e lo interrogò in casa sua, di nascosto: «C'è qualche parola da parte del Signore?». Geremia rispose: «Sì» e precisò: «Tu sarai dato in mano al re di Babilonia».

¹⁸ Geremia poi disse al re Sedecia: «Quale colpa ho commesso contro di te, contro i tuoi ministri e contro questo popolo, perché mi abbiate messo in prigione? ¹⁹ E dove sono i vostri profeti che vi predicevano: "Il re di Babilonia non verrà contro di voi e contro questo paese"?»

²⁰ Ora ascolta, o re, mio signore: la mia supplica ti giunga gradita. Non rimandarmi nella casa di Giònata, lo scriba, perché io non vi muoia».

10 καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσίν τινες ἐκκεκεντημένοι ἔκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτῷ, οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ.

9 sed et si percusseritis omnem exercitum Chaldeorum qui proeliantur adversum vos et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de tentorio suo consurgent et incident civitatem hanc igni.

Arresto di Geremia. Miglioramento della sua sorte

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ιερουσαλῆμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραω, 12 ἐξῆλθεν Ιερεμίας ἀπὸ Ιερουσαλήμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμίν τοῦ ἀγοράσου ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. 13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμίν, καὶ ἐκεῖ ἀνθρωπος, παρ’ ὃ κατέλυνεν, Σαρουιας νίδος Σελεμίου νίδον Ανανίου, καὶ συνέλαβεν τὸν Ιερεμίαν λέγων Πρὸς τοὺς τοῦ Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 καὶ εἶπεν Ψεῦδος· οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω, καὶ οὐκ ἥκουσεν αὐτῷ καὶ συνέλαβεν Σαρουιας τὸν Ιερεμίαν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ιερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 καὶ ἥλθεν Ιερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἥμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκιας καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἤρωτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαῖς εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος παραδοθήση.

18 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ βασιλεῖ Τί ἡδίκησα σε καὶ τοὺς παῖδας σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; 19 καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ προφῆται οὓς ἔκαστος ταύτην;

20 καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ τί ἀποστρέψεις με εἰς οἰκίαν Ιωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ;

10 Ergo cum recessisset exercitus Chaldeorum ab Hierusalem propter exercitum Pharaonis

11 egressus est Hieremias de Hierusalem ut iret in terram Benjamin et divideret ibi possessionem in conspectu civium

12 cumque pervenisset ad portam Benjamin erat ibi custos portae per vices nomine Hierias filius Selemiae filii Annaiae et adprehendit Hieremiam prophetam dicens ad Chaldeos profugis

13 et respondit Hieremias falsum est non fugio ad Chaldeos et non audivit eum sed comprehendit Hierias Hieremiam et adduxit eum ad principes

14 quam ob rem irati principes contra Hieremiam caesum eum miserunt in carcerem qui erat in domo Ionathan scribae ipse enim praepositus erat super carcerem

15 itaque ingressus est Hieremias in dominum laci et in ergastula et sedet ibi Hieremias diebus multis

16 mittens autem rex Sedecias tulit eum et interrogavit in domo sua absconde et dixit putasne est sermo a Domino et dixit Hieremias est et ait in manu regis Babylonis traderis

17 et dixit Hieremias ad regem Sedeciam quid peccavi tibi et servis tuis et populo tuo quia misisti me in domum carceris

18 ubi sunt prophetae vestri qui prophetabant vobis et dicebant non veniet rex Babylonis super vos et super terram hanc

19 nunc ergo audi obsecro domine mi rex valeat deprecatio mea in conspectu tuo et ne me remittas in domum Ionathan scribae ne moriar ibi

21 וַיְצֹהָ הַמֶּלֶךְ צִדְקֵיהוּ נִזְקָדוֹ אֲתִירָמִיחֹה בְּחִצֵּר הַמִּטְרָה וְגַנְתָּן לֹא כְּפָר־לְחַם לְיֻם מִקְוֵץ הָאָפִים עַד־תָּם כָּל־הַלְּחַם מִן־הַעַיר וַיֵּשֶׁב יְרָמִיחֹה בְּחִצֵּר הַמִּטְרָה:

CAPITOLO 38**Geremia nella cisterna. Intervento di Ebed-Mèlec**

1 וַיִּשְׁמַע שְׁפָטִיה בָּנוֹ־מָתָן וְגָדְלִיהָ בָּנוֹ־פְּשָׁחוֹר יוֹכֵל בָּנוֹ־שְׁלֹמֹתָהוּ וְפְשָׁחוֹר בָּנוֹ־מָלְכִיהָ אֲתִירָה־כְּבָרִים אֲשֶׁר יְרָמִיחֹה מִבְּבָר אַל־כָּל־הָעָם לְאָמֵר ס

2 פֶּה אָמַר יְרָמִיחֹה דַּיְשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יְמֹת בְּחַרְבַּבְּרָעַב וּבְכָרְבַּר וְהַזָּא אַל־הַכְּשָׁדִים יְהִינָה [] תְּחִיה וְהַיְתָה־לָו נְפָשׁוֹ לְשָׁלָל וְחַי

3 כִּה אָמַר יְהָוָה הַנְּתָן תְּנַתֵּן הַעִיר הַזֹּאת בַּיד תְּלִיל מֶלֶךְ־בְּבָל וְלִכְדָה

4 וַיִּאמְרוּ הַשָּׁרִים אַל־הַמֶּלֶךְ יוֹמָת נָא אֲתִירָה־יְהָוָה קִידְעָל־כִּן הַיְאָמָרְפָא

אֲתִירָה־יְהָוָה אֲנֵשָׁה הַמֶּלֶךְ הַגְּשָׁאָרִים בָּעִיר הַזֹּאת אֲתִירָה יְהָוָה כָּל־הָעָם לְדָבָר אַלְיָם כְּבָרְרִים הַאֲלָה כִּי הַאֲישׁ הַזָּה אִינְנוּ דָּרְשָׁנָה

לְשָׁלוּם לְעַם הַזָּה כִּי אִם־לְרָעָה:

5 וַיִּאמְרָה הַמֶּלֶךְ צִדְקֵיהוּ הַנְּדָהָה אֲבִידָכָם קִידְעָן הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל אַתְּכָם דָּבָר:

6 נִקְרָטוּ אֲתִירָמִיחֹה בָּנוֹ־מֶלֶךְ אֲשֶׁר בְּחִצֵּר הַמִּטְרָה מֶלֶכִיהָוּ בָּנוֹ־מֶלֶךְ אֲשֶׁר בְּחִצֵּר הַמִּטְרָה וַיִּשְׁלַחְיוּ אֲתִירָמִיחֹה בְּחַבְלִים וּבְבָור אָז־מִימָּם כִּי אִס־טִוִּיט וּוִטְבָע יְרָמִיחֹה בְּטַוִּיט:

7 וַיִּשְׁמַע עַבְד־מֶלֶךְ הַכּוֹשִׁי אִישׁ סְרִיס וְהַוָּא בְּבִית הַמֶּלֶךְ כִּירְנָתוֹ אֲתִירָמִיחֹה אֲלַה־בָּור וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשְּׁעַר בְּנִימָן:

8 וַיֵּצֵא עַבְד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיַּבְרֵר אֲלַה־הַמֶּלֶךְ לְאָמֵר:

21 Il re Sedecia comandò di custodire Geremia nell'atrio della prigione e gli fu data ogni giorno una focaccia di pane, proveniente dalla via dei fornai, finché non fu esaurito tutto il pane in città. Così Geremia rimase nell'atrio della prigione.

21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβά-λοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἔνα τῆς ἡμέρας ἔξωθεν οὐ πέσσουσιν, ἵνας ἔξελιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

20 praecepit ergo rex Sedecias ut trade-ret Hieremias in vestibulo carceris et daretur ei torta panis cotidie excepto pul-mento donec consumerentur omnes pa-nes de civitate et mansit Hieremias in vestibulo carceris.

CAPITOLO 45**Geremia nella cisterna. Intervento di Ebed-Mèlec**

1 Καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολιας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ιωαχαλ υἱὸς Σελεμιου τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλει Ἰερεμίας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων

2 Οὕτως εἶπεν κύριος Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὑρεμα, καὶ ζήσεται· 3 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος Παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὗτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ συλλίμψεται αὐτήν. 4 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἄναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ’ ἡ πονηρά.

5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ιδού αὐτὸς ἐν χερσὶν ύμῶν· ὅτι οὐκ ἡδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς.

6 καὶ ἤρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελ-χιου υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ’ ἡ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἰερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν· 8 καὶ ἔξῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν

CAPITOLO 38**Geremia nella cisterna. Intervento di Ebed-Mèlec**

1 Audivit autem Saphatias filius Matthan et Gedelias filius Phassur et Luchal filius Selemiae et Phassur filius Melchiae sermones quos Hieremias loquebatur ad omnem populum dicens

2 haec dicit Dominus quicumque manse-rit in civitate hac morietur gladio et fame et peste qui autem profugerit ad Chal-deos vivet et erit anima eius sospes et vivens

3 haec dicit Dominus tradenda tradetur civitas haec in manu exercitus regis Ba-bylonis et capiet eam

4 et dixerunt principes regi rogamus ut occidatur homo iste de industria enim dissolvit manus virorum bellantium qui remanserunt in civitate hac et manus universi populi loquens ad eos iuxta verba haec siquidem homo hic non quaerit pacem populi huius sed malum

5 et dixit rex Sedecias ecce ipse in ma-nibus vestris est nec enim fas est regem vobis quicquam negare

6 tulerunt ergo Hieremiam et proiecerunt eum in lacu Melchiae filii Ammelech qui erat in vestibulo carceris et submiserunt Hieremiam in funibus et in lacum non erat aqua sed lutum descendit itaque Hieremias in caenum

7 audivit autem Abdemelech Aethiops vir eunuchs qui erat in domo regis quod misserint Hieremiam in lacum porro rex sedebat in porta Beniamin 8 et egressus est Abdemelech de domo regis et locutus est ad regem dicens

**9 אָדֹנִי הַמֶּלֶךְ תְּרֻעֵו הָאָנָשִׁים הָאֱלֹהִים אֶת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂו לִירְמִיָּהוּ הַנּוֹבֵא אֶת
אֲשֶׁר־הַשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיִּמְתַּחַטֵּה מִפְנֵי
הַرְּעֵב כִּי אֵין הַלְּחֵם עוֹד בָּעֵיר :**

**10 וַיַּצְוֹה הַמֶּלֶךְ אֶת עַבְדָ-מֶלֶךְ הַכּוֹשִׁי
לְאָמַר קֹחْ בִּירְקָה מִזְהָ שְׁלַשִּׁים אָנָשִׁים
וְהַעֲלִיתָ אֶת יְרְמִיָּהוּ הַנּוֹבֵא מִן־הַבּוֹר
בְּطָרֵם יָמוֹת : 11 וַיַּקְרַב עַבְדָ-מֶלֶךְ
אֲתָּה־הָאָנָשִׁים בְּדוּ וַיַּבְאֵ בֵּית־הַמֶּלֶךְ
אַל־תַּקְהַתְּה דָּאוֹצֵר וַיַּקְרַב מִשְׁם בְּלוּן הַסְּחָבוֹת
[סְחָבוֹת] וּבְלוּן מְלָתִים וּשְׁלַחְתִּם
אֶל־יְרְמִיָּהוּ אֶל־הַבּוֹר בְּחֶכְלִים :**

**12 וַיֹּאמֶר עַבְדָ-מֶלֶךְ הַכּוֹשִׁי אֶל־יְרְמִיָּהוּ
שִׁים נָא בְּלוּן הַסְּחָבוֹת וְהַמְּלָתִים תְּחַת
אַצְלֹות יְהִידָּה מִפְתַּח לְחֶכְלִים וַיַּעֲשֵׂה יְרְמִיָּהוּ
כֵּן : 13 וַיָּמַשְׁכוּ אֶת־יְרְמִיָּהוּ בְּחֶכְלִים וַיַּעֲלוּ
אָתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיִּשְׁבַּע יְרְמִיָּהוּ בְּחֶצֶר
הַמּוֹתָה : ס**

Ultimo incontro di Geremia con Sedecia

**14 וַיָּשַׁלֵּחַ הַמֶּלֶךְ צְדָקָהוּ וַיְקַח
אֶת־יְרְמִיָּהוּ הַנּוֹבֵא אֲלֹיו אֶל־מִבּוֹא הַשְׁלִישִׁי
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יְרְמִיָּהוּ
שָׁלַא אָנָי אַתְּ דָּבָר אֶל־חַכְמָה מִפְנֵי דָבָר :**

**15 וַיֹּאמֶר יְרְמִיָּהוּ אֶל־צְדָקָהוּ בַּיּוֹם
הַלֹּא הַמְתַת תִּמְתַּנְגֵּן וְכֵי אַיִצְחָד לְאַתְּשָׁמֵעַ
אָלֵי : 16 וַיַּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדָקָהוּ אֶל־יְרְמִיָּהוּ
בְּסִתרֵր לְאָמֵר חִרְחִינָה אֶת [אֲשֶׁר
עַשְׂה־הָלְנוּ אֶת־הַגְּנָפָשׁ הַזֹּאת אֶמְדָמִיתָךְ
וְאַם אַתְּנָכֵן בְּרֵד הָאָנָשִׁים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
מִבְקָשִׁים אֶת־גְּנָפָשׁ : ס 17 וַיֹּאמֶר יְרְמִיָּהוּ
אֶל־צְדָקָהוּ בְּהָאָמֵר יְהוָה אֲלֹהִי צְבָאות
אָלָנוּ שָׁרָאֵל אִם־יִצְאֵצָא אֶל־שְׁרֵי
מִלְּדָבְבָל וְחוּתָה נְבָשָׁה וְהַשְׁעָר הַזֹּאת לֹא
תִּשְׁרַף בָּאָשׁ וְחוּתָה אֲפָה יְבִיחָךְ :**

⁹«O re, mio signore, quegli uomini hanno agito male facendo quanto hanno fatto al profeta Geremia, gettandolo nella cisterna. Egli morirà di fame là dentro, perché non c'è più pane nella città».

¹⁰Allora il re diede quest'ordine a Ebed-Mèlec, l'Etiope: «Prendi con te tre uomini di cui e tira su il profeta Geremia dalla cisterna prima che muoia».

¹¹Ebed-Mèlec prese con sé gli uomini, andò nella reggia, nel guardaroba del magazzino e, presi di là pezzi di vestiti logori, li gettò a Geremia nella cisterna con delle corde.

¹²Ebed-Mèlec, l'Etiope, disse a Geremia: «Su, mettiti questi pezzi di vestiti logori sotto le ascelle e poi, sotto, metti le corde». Geremia fece così.

¹³Allora lo tirarono su con le corde, facendolo uscire dalla cisterna, e Geremia rimase nell'atrio della prigione.

9 Επονηρεύσω ἂν ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

¹⁰ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελέχ λέγων Λαβὲ εἰς τὰς χειράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἄνθρωπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

¹¹ καὶ ἔλαβεν Αβδεμελέχ τοὺς ἄνθρωπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ιερεμίαν εἰς τὸν λάκκον

¹² καὶ εἶπεν Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ιερεμίας οὕτως.

¹³ καὶ εἶλκυσαν αὐτὸν τοὺς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ιερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Ultimo incontro di Geremia con Sedecia

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ασελίσι τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ὅμιλα.

15 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ βασιλεῖ Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβουλεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσης μου.

16 καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων Ζῆ κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτενὼ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χειρας τῶν ἄνθρωπων τούτων.

17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας Οὕτως εἶπεν κύριος Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἥγεμόνας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὐτῆς οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

9 domine mi rex malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra Hieremiam prophetam mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame non sunt enim panes ultra in civitate

10 praecepit itaque rex Abdemelech Aethiopi dicens tolle tecum hinc triginta viros et leva Hieremiam prophetam de lacu antequam moriatur

11 adsumptis ergo Abdemelech secum viris ingressus est domum regis quae erat sub cellario et tulit inde veteres pannos et antiqua quae conputruerant et submisit ea ad Hieremiam in lacum per funiculos

12 dixitque Abdemelech Aethiops ad Hieremiam pone veteres pannos et haec scissa et putrida sub cubitu manuum tuarum et subter funes fecit ergo Hieremias sic

13 et extraxerunt Hieremiam funibus et eduxerunt eum de lacu mansit autem Hieremias in vestibulo carceris.

Ultimo incontro di Geremia con Sedecia

14 Et misit rex Sedecias et tulit ad se Hieremiam prophetam ad ostium tertium quod erat in domo Domini et dixit rex ad Hieremiam interrogo ego te sermonem ne abscondas a me aliquid

15 dixit autem Hieremias ad Sedeciam si adnuntiavero tibi numquid non interficies me et si consilium tibi dedero non me audies

16 iuravit ergo rex Sedecias Hieremias clam dicens vivit Dominus qui fecit nobis animam hanc si occidero te et si tradidero te in manu virorum istorum qui quaerunt animam tuam

17 et dixit Hieremias ad Sedeciam haec dicit Dominus exercituum Deus Israel si prefectus exieris ad principes regis Babylonis vivet anima tua et civitas haec non succendet igni et salvus eris tu et domus tua

18 וְאַם לֹא-תִשְׁאַל־שָׁרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְנִתְּנָהָהּ
הָעִיר הַזֹּאת בֵּין הַכּוֹשְׁדִים וְשַׁرְפוֹה בָּאָשָׁ

וְאַתָּה לֹא-תִמְלַט מִימֶם: ס

19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צְדָקִיָּהוּ אֶל־יְרֵמִיָּהוּ אֲנָנוּ

רָאָג אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נִפְלָו אֶל־הַכּוֹשְׁדִים

פְּנֵי תְּהִנוּ אָתָּה בִּידֶם וְהַחֲלִיל־לִרְבִּי: פ

20 וַיֹּאמֶר יְרֵמִיָּהוּ לֹא וַתְּנַשְּׁמַע־נָא בְּקוֹל

יְהֹוָה לֹא־שָׁרֵךְ אֶל־דְּבָר אֱלֹהִיךְ וַיְיַעַבְתָּ לְזֶה

וְהַדְּבָר נְפָשָׁךְ: 21 **וְאַמְּפָאָן אַתָּה לְצַאת זֶה**

הַדְּבָר אֲשֶׁר הָרָאָנִי יְהֹוָה:

22 וְהַנְּהָה כָּל־הַגְּנָשִׂים אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ בְּבִירָה

מֶלֶךְ־יְהוּדָה מַוְצָּאוֹת אֶל־שָׁרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל

וְהַנְּהָה אָמְרוֹת הַסִּתוֹרָה וַיְכַלְתָּ לְכַן אֲנָשִׁים

שֶׁלְמָךְ הַטְּבָעִי בְּבֵץ רְגָלָךְ גְּנָנוּ אֶחָדָו:

23 וְאַתְּ־כָּל־גְּנָשִׂיךְ וְאַתְּ־בְּנֵיךְ מַוְצָּאִים

אֶל־הַכּוֹשְׁדִים וְאַתָּה לֹא-תִמְלַט מִימֶם כִּי

בֵּין מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּפְשֶׁבֶשׁ וְאֶת־הָעִיר הַזֹּאת

תִּשְׁרַפְתָּ בָּאָשָׁ: פ

24 וַיֹּאמֶר צְדָקִיָּהוּ אֶל־יְרֵמִיָּהוּ אִישׁ

אֶל־יְהֹוָה בְּדָבָרִים־הָאֱלֹהִים וְלֹא תִמְתֹּהָ:

25 וְכִי־יְשַׁמְעוּ הַשְׁרִים כִּי־דָבָרִי אַתָּה

וּבָאוּ אֶלְיךָ וְאָמְרוּ אֶלְיךָ תִּגְּרַדְתָּ אֶלְךָ

מִה־דָּבָרֶת אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־חַכָּד מִפְנֵנוּ וְלֹא

גְּמִיתָךְ וּמִה־דָּבָר אֶלְיךָ הַמֶּלֶךְ:

26 26 וְאַמְרַתָּךְ אֶלְיכָם מִפְּלִיאָתִי תִּחְתַּןִי לִפְנֵי

הַמֶּלֶךְ לְבַלְעַד קְשֻׁבֵּנִי בֵּית יְהֹוָה לְמֹותָה

שָׁם: פ

27 וּבָאוּ כָּל־הַשְׂרִים אֶל־יְרֵמִיָּהוּ וַיְשַׁאֲלוּ

אָתָּה וַיֹּאמֶר לָהֶם כָּל־הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר

צָוָה הַמֶּלֶךְ וַיְחַשְׁבוּ מִפְנֵנוּ כִּי לֹא־גַּשְׁמָעָ

הַדְּבָר: פ

28 וַיָּשָׁב יְרֵמִיָּהוּ בְּחַצֶּר הַמִּטְרָה עַד־יּוֹם

אֶשְׁר־גַּלְכְּרָה יְרוּשָׁלָם ס

וְהַיָּה כַּאֲשֶׁר נִלְכַּדְתָּה יְרוּשָׁלָם: פ

18 Se invece non ti arrenderai ai generali del re di Babilonia, allora questa città sarà messa in mano ai Caldei, i quali la daranno alle fiamme e tu non scamperai dalle loro mani».

19 Il re Sedecia rispose a Geremia: «Ho paura dei Giudei che sono passati ai Caldei; temo di essere consegnato nelle loro mani e che essi mi maltrattino». **20** Ma Geremia disse: «Non ti consegneranno a loro. Ascolta la voce del Signore riguardo a ciò che ti dico, e ti andrà bene e vivrai».

21 Se, invece, rifiuti di arrendersi, questo il Signore mi ha mostrato: **22** Ecco, tutte le donne rimaste nella reggia di Giuda saranno condotte ai generali del re di Babilonia e diranno: «Ti hanno ingannato e hanno prevalso gli uomini di tua fiducia. I tuoi piedi si sono affondati nella melma, mentre essi sono spariti».

23 Tutte le donne e tutti i tuoi figli saranno condotti ai Caldei e tu non sfuggirai alle loro mani, ma sarai tenuto prigioniero in mano del re di Babilonia e questa città sarà data alle fiamme».

24 Sedecia disse a Geremia: «Nessuno sappia di questi discorsi, altrimenti morirai».

25 Se i dignitari sentiranno che ho parlato con te e verranno da te e ti domanderanno: «Raccontaci quanto hai detto al re, non nasconderti nulla, altrimenti ti uccideremo e raccontaci che cosa ti ha detto il re», **26** tu risponderai loro: «Ho presentato la supplica al re perché non mi mandi di nuovo nella casa di Giònata a morirvi».

27 Ora tutti i dignitari vennero da Geremia e lo interrogarono; egli rispose proprio come il re gli aveva ordinato, e perciò lo lasciarono tranquillo, poiché non era trapelato nulla della conversazione. **28** Geremia rimase nell'atrio della prigione fino al giorno in cui fu presa Gerusalemme.

18 καὶ ἐὰν μὴ ἔξελθης, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς.

19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμίᾳ Ἐγώ λόγον ἔχω τῶν Ιουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσειν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονται μοι.

20 καὶ εἶπεν Ιερεμίας Οὐ μὴ παραδόσιν σε ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγώ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου.

21 καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἔξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος, ὃν ἔδειξέν μοι κύριος

22 Καὶ ἵδον πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθῆσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδαία ἔξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ αῦται ἔλεγον Ἡπάτησάν σε καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν πόδας σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ.

23 καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἔξάζουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλώνος συλλημφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀνθρωπος μὴ γνῶτα ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησασι σοι καὶ ἔλθωσιν πρὸς σέ καὶ ἐπίστασίν σοι Ἀνάγγειλον ἡμῖν τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεὺς: μὴ κρύψῃς ὅφελόν τοι ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησέν πρὸς σὲ ὁ βασιλεὺς; **26** καὶ ἐρέις αὐτοῖς Ρίπτω ἐγώ τὸ ἔλεός μου κατ' ὄφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ιωανναθαν ἀποθανεῖν ἔκειν.

27 καὶ ἥλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ιερεμίαν καὶ ἤρωτησαν αὐτὸν, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἀπεστάπτησαν, ὅτι οὐκ ἡκούσθη λόγος κυρίου.

28 καὶ ἐκάθισεν Ιερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἔως χρόνου οὐ συνελήμφθη Ιερουσαλημη.

et factum est ut caperetur Hierusalem.

18 si autem non exieris ad principes regis Babylonis tradetur civitas haec in manu Chaldeorum et succendent eam igni et tu non effugies de manu eorum

19 et dixit rex Sedecias ad Hieremiam sollicitus sum propter Iudeos qui transfugerunt ad Chaldeos ne forte tradar in manus eorum et inludant michi

20 respondit autem Hieremias non te tradent audi quaevo vocem Domini quam ego loquor ad te et bene tibi erit et vivet anima tua

21 quod si nolueris egredi iste est sermo quem ostendit mihi Dominus

22 ecce omnes mulieres quae remanserunt in domo regis Iuda edocentur ad principes regis Babylonis et ipsae dicent seduxerunt te et praevaluerunt adversum te viri pacifici tui demerserunt in caeno et lubrico pedes tuos et recesserunt a te

23 et omnes uxores tuae et filii tui edocentur ad Chaldeos et non effugies manus eorum sed in manu regis Babylonis capieris et civitatem hanc conburet igni

24 dixit ergo Sedecias ad Hieremiam nullus sciat verba haec et non morieris

25 si autem audierint principes quia locutus sum tecum et venerint ad te et dixerint tibi indica nobis quid locutus sis cum rege ne celes nos et non te interficiemus et quid locutus est tecum rex

26 dices ad eos prostravi ego preces meas coram rege ne me reduci iuberet in domum Ionathan et ibi morerer

27 venerunt ergo omnes principes ad Hieremiam et interrogaverunt eum et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex et cessaverunt ab eo nihil enim fuerat auditum

28 mansit vero Hieremias in vestibulo carceris usque ad diem quo capta est Hierusalem et factum est ut caperetur Hierusalem.

CAPITOLO 39

Sorte di Geremia alla caduta di Gerusalemme

1 בְּשָׁנָה הַשְׁבִעִית לְצִדְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
בְּחִדְשׁ הַעֲשֵׂרִי בְּאֶנְבּוֹכְרָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל
וְכָל־חַילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלָם וַיַּצְרֹר עַלְיוֹתָה: ס

2 בְּעַשְׁתִי־עָשָׂרָה שָׁנָה לְצִדְקֵיהוּ בְּחִדְשׁ
הַרְבִיעִי בְּחַשְׁבָעָה לְחַדְשָׁה הַכְּקָעָה הָעִיר:
3 וַיָּבֹא כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיַּשְׁבַו בְּשֻׁעַר
הַתּוֹךְ נְרָגֵל שָׁרָאָצֶר סְמִינָר־נָבָו שְׁרָסָכִים
רַב־סָרִיס נְרָגֵל שָׁרָאָצֶר רַב־מָגָן
וְכָל־שָׂאָרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל:

4 וַיָּהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְכָל־אֶנְשָׁי הַמְלָכָה וַיַּבְרֹחוּ וַיַּצְאּו לִילָה
מִרְדָעֵיר גַּרְגָן הַפְּלָךְ בְּשֻׁעַר קִוִוָה

5 וַיַּרְדְּפוּ חֵיל־כְּשָׁלִים אַחֲרֵיכֶם וַיַּשְׁנוּ
אֹתְצִדְקֵיהוּ בְּעָרְבוֹת יְרֵחוֹנִיקָהוּ אָתוֹ
יְיַעַלְהוּ אֶל־נְבּוֹכְרָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל

6 רַבְלָתָה בָּאָרֶץ חַמְתָה וַיַּדְבֵר אָתוֹ מִשְׁפָטִים:
וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ כָּל אֶת־בְּנֵי צִדְקֵיהוּ

7 בְּרַבָּלָה לְעֵינוֹ וְאֶת כָּל־חַדְרֵי יְהוּדָה שָׁחַט
מֶלֶךְ בָּבֶל:
וְאֶת־עַיִן צִדְקֵיהוּ עֹזְרֵי אִיסְרָדוֹה
בְּנַחֲשָׁתִים לְכַיא אָתוֹ בָּבָלָה:

8 וְאֶת־בָּיוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בָּיוֹת הַעַם שְׁרָפוּ
הַכְּשָׁדִים בְּאֶשׁ וְאֶת־חַמּוֹת יְרוּשָׁלָם נְתַזְוּ:

9 וְאֶת־יְתָר הַעַם הַנְשָׁאָרִים בְּעַיר
וְאֶת־הַנְפָלִים אֲשֶׁר נִפְלָו עַלְיוֹ וְאֶת־יְתָר
הַעַם הַנְשָׁאָרִים חִנְנָה נְבּוּרָאָדוֹן
רַב־טַבְחוֹם בָּבֶל:

10 וּמְנוֹהָעָם חִדְלִים אֲשֶׁר אִזְנָלָהּ מְאוּמָה
הַשָּׁאֵיר נְבּוּרָאָדוֹן רַב־טַבְחוֹם בָּאָרֶץ
יְהוּדָה וַיַּתֵּן לְתֵם כְּרָמִים וַיַּגְבִּים בַּיּוֹם
הַהוּא:

CAPITOLO 46

Sorte di Geremia alla caduta di Gerusalemme // 2Re 25,1-21

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχόδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλήμ καὶ ἐποιούρκουν αὐτήν.

2 καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἑνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις. 3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλώνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ, Ναργαλασάρ καὶ Σαμαγώθ καὶ Ναβουσαχάρ καὶ Ναβουσαρίς καὶ Ναγαργασνασέρ Ραβαμάγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλώνος.

4

5

6

7

8

9

10

1 Anno nono Sedeciae regis Iuda mense decimo venit Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis exercitus eius ad Hierusalem et obsidebant eam

2 undecimo autem anno Sedeciae mense quarto quinta mensis aperta est civitas

3 et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis et sederunt in porta media Neregel Sereser Semegar Naibu Sarsachim Rabsares Neregel Sereser Rebmag et omnes reliqui principes regis Babylonis

4 cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda et omnes viri bellatores fugerunt et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis et per portam quae erat inter duos muros et egressi sunt ad viam deserti

5 persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum et comprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis hiericuntiae et captum adduxerunt ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia 6 et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha in oculis eius et omnes nobiles Iuda occidit rex Babylonis

7 oculos quoque Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus ut duceretur in Babylonem

8 domum quoque regis et domum vulgi succederunt Chaldei igni et murum Hierusalem subverterunt

9 et reliquias populi quae remanserunt in civitate et perfugas qui transfugient ad eum et superfluos vulgi qui remanserant transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem

10 et de plebe pauperum qui nihil penitus habebant dimisit Nabuzardan magister militum in terra Iuda et dedit eis vineas et cisternas in die illa

CAPITOLO 39

Sorte di Geremia alla caduta di Gerusalemme

1 בְּשָׁנָה הַשְׁבִעִית לְצִדְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
בְּחִדְשׁ הַעֲשֵׂרִי בְּאֶנְבּוֹכְרָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל
וְכָל־חַילוֹ אֶל־יְרוּשָׁלָם וַיַּצְרֹר עַלְיוֹתָה: ס

2 בְּעַשְׁתִי־עָשָׂרָה שָׁנָה לְצִדְקֵיהוּ בְּחִדְשׁ
הַרְבִיעִי בְּחַשְׁבָעָה לְחַדְשָׁה הַכְּקָעָה הָעִיר:
3 וַיָּבֹא כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיַּשְׁבַו בְּשֻׁעַר
הַתּוֹךְ נְרָגֵל שָׁרָאָצֶר סְמִינָר־נָבָו שְׁרָסָכִים
רַב־סָרִיס נְרָגֵל שָׁרָאָצֶר רַב־מָגָן
וְכָל־שָׂאָרִית שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל:

4 וַיָּהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צִדְקֵיהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וְכָל־אֶנְשָׁי הַמְלָכָה וַיַּבְרֹחוּ וַיַּצְאּו לִילָה
מִרְדָעֵיר גַּרְגָן הַפְּלָךְ בְּשֻׁעַר קִוִוָה

5 וַיַּרְדְּפוּ חֵיל־כְּשָׁלִים אַחֲרֵיכֶם וַיַּשְׁנוּ
אֹתְצִדְקֵיהוּ בְּעָרְבוֹת יְרֵחוֹנִיקָהוּ אָתוֹ
יְיַעַלְהוּ אֶל־נְבּוֹכְרָאָצֶר מֶלֶךְ־בָּבֶל

6 רַבְלָתָה בָּאָרֶץ חַמְתָה וַיַּדְבֵר אָתוֹ מִשְׁפָטִים:
וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ כָּל אֶת־בְּנֵי צִדְקֵיהוּ

7 בְּרַבָּלָה לְעֵינוֹ וְאֶת כָּל־חַדְרֵי יְהוּדָה שָׁחַט
מֶלֶךְ בָּבֶל:
וְאֶת־עַיִן צִדְקֵיהוּ עֹזְרֵי אִיסְרָדוֹה
בְּנַחֲשָׁתִים לְכַיא אָתוֹ בָּבָלָה:

8 וְאֶת־בָּיוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בָּיוֹת הַעַם שְׁרָפוּ
הַכְּשָׁדִים בְּאֶשׁ וְאֶת־חַמּוֹת יְרוּשָׁלָם נְתַזְוּ:

9 וְאֶת־יְתָר הַעַם הַנְשָׁאָרִים בְּעַיר
וְאֶת־הַנְפָלִים אֲשֶׁר נִפְלָו עַלְיוֹ וְאֶת־יְתָר
הַעַם הַנְשָׁאָרִים חִנְנָה נְבּוּרָאָדוֹן
רַב־טַבְחוֹם בָּבֶל:

10 וּמְנוֹהָעָם חִדְלִים אֲשֶׁר אִזְנָלָהּ מְאוּמָה
הַשָּׁאֵיר נְבּוּרָאָדוֹן רַב־טַבְחוֹם בָּאָרֶץ
יְהוּדָה וַיַּתֵּן לְתֵם כְּרָמִים וַיַּגְבִּים בַּיּוֹם
הַהוּא:

11 נִצְׁוֹנוּ נַבּוֹכְרָאֵר מֶלֶךְ־בָּבֶל
עַל־יְרֵמִיָּה בֵּין נְבוּזָרָאָדוֹ רַב־טָבָחִים
לֹאמֶר :

12 קָחַנּוּ וְעַזְנֵיכֶם שִׁים עַל־וְאַל־תַּעֲשֵׂה לֹ
מְאַתָּה הַעַבְדִּי אָמֵן [] כַּאֲשֶׁר יָדַבֵּר אֵלֶיךָ
כִּן עָשָׂה עָמָּו : 13 וַיַּשְׁלַח נְבוּזָרָאָדוֹ

רַב־טָבָחִים וְנְבָשָׁׂזָּקָן רַב־סָרֵס וְגַרְגָּל
שָׁרָאֵר רַב־מָגָן וְכָל־רַבְיָה מֶלֶךְ־בָּבֶל :

14 וַיַּשְׁלַח וַיַּקְרֹב אֶת־יְרֵמִיָּה מִחְצָר
הַמִּטְרָה וַיְתַגֵּן אָתוֹ אֶל־גָּדְלֵי הַוְּנוֹאָחִיקָם
בְּנֵרְשָׁפָן לְהַצְאָהוּ אֶל־הַבָּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ
הַעַמְּדָה : ס

Oracolo di salvezza per Ebed-Mèlec

15 וְאֶל־יְרֵמִיָּה דָּנָה רַב־רִיחוֹתָה בְּהַיּוֹת
עַצְׂרָה בְּחַצְּרָה הַפְּטָרָה לֹאמֶר :

16 הַלְלוֹךְ וְאָמְרָתָ לְעַבְדֵּי מֶלֶךְ הַכּוֹשִׁי
לֹאמֶר כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֶל־עַזְבֵּל
יִשְׁרָאֵל הַנָּנִי מִבְּאֵין אֶת־דְּבָרִי

אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְרֻעָה וְלֹא לְטוּבָה וְהַיִּה
לְפָנֵיךְ בַּיּוֹם הַהוּא : 17 וְהַצְלִיףָה
בְּיוֹם־הַהּוּא נָאָס־יְהוֹתָה וְלֹא תַּנְתַּנְתֵּן בְּינֶךָ

הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה גָּגָר מִפְנִימָם :

18 כִּי מָלַט אַמְלָטָךְ וּבְחַרְבָּא תָּפֵל
וְיְהֹתָה לְךָ נְפָשָׁךְ לְשָׁלֵל כִּי־בְּטַחַת־בָּי
נָאָס־יְהוֹתָה : ס

CAPITOLO 40

Ancora la sorte di Geremia

1 הַכּוֹר אֲשֶׁר־הִיא אֶל־יְרֵמִיָּה מִאֵת יְהוָה

אַחֲרֵי שְׁלַח אָתוֹ נְבוּזָרָאָדוֹ רַב־טָבָחִים

מִן־רְחָמָה בְּקִחְתּוֹ אָתוֹ וְהַוְאָאָסָור בְּאַיּוֹם
בְּתוֹךְ כָּל־גָּלוּתָ יְרוּשָׁלָם וַיְהִי הַמְגָלִים

בְּבָלָה : 2 וַיַּקְרֹב רַב־טָבָחִים לִירֵמִיָּה

וַיֹּאמֶר אָלוֹי יְהוָה אֶל־הָיָה דָבֵר אֶת־הַרְעָה
הַזֹּאת אֶל־הַמִּקְום הַזֹּאת :

¹¹Quanto a Geremia, Nabucodonosor, re di Babilonia, aveva dato queste disposizioni a Nabuzaradàn, capo delle guardie:

¹²«Prendilo e tieni gli occhi su di lui, non fargli alcun male, ma trattalo come egli ti dirà».

¹³Essi allora – cioè Nabuzaradàn, capo delle guardie, Nabusazbàn, capo dei funzionari, Nergal-Sarèsér, comandante delle truppe di frontiera, e tutti gli alti ufficiali del re di Babilonia –

¹⁴mandarono a prendere Geremia dall'atrio della prigione e lo consegnarono a Godolia, figlio di Achikàm, figlio di Safan, perché lo conducesse a casa. Così egli rimase in mezzo al popolo.

14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ιερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Αχικάμ υἱὸν Σαφαν καὶ ἔξηγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Oracolo di salvezza per Ebed-Mèlec 45,1-5

15 Καὶ πρὸς Ιερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων

16 Πορεύου καὶ εἰπόν πρὸς Αβδεμελέχ Αἰθιοπία Ούτως εἰπεν κύριος ὁ θεός Ισραὴλ Ἰδού ἐγώ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακά καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά·

17 καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὃν οὐ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

18 ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσται ἡ ψυχή σου εἰς εὔρεμα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ’ ἐμοί, φησὶν κύριος.

CAPITOLO 47

Ancora la sorte di Geremia

1 Ο λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμίαν ὑστερὸν μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουχορόδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμασκοῦ ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ιουδα τῶν ἡγεμένων εἰς Βαβυλὼνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον,

11 praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Hieremias Nabuzardan magistro militiae dicens

12 tolle illum et pone super eum oculos tuos nihilque ei mali facias sed ut voluerit sic facies ei

13 misit ergo Nabuzardan princeps militiae et Nabu et Sesban et Rabsares et Neregel et Sereser et Rebmag et omnes optimates regis Babylonis

14 miserunt et tulerunt Hieremiam de vestibulo carceris et tradiderunt eum Godolai filio Ahicam filii Saphan ut intraret domum et habitaret in populo.

CAPITOLO 40

Ancora la sorte di Geremia

1 Sermo qui factus est ad Hieremiam a Domino postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiae de Ramia quando tulit eum vincum catenis in medio omnium qui migrabant de Hierusalem et Iuda et ducebantur in Babylonem

2 tollens ergo princeps militiae Hieremiam dixit ad eum Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum

3 וַיָּבֹא וַיַּעֲשֶׂה יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר קַיְדָּחָתָם לְיְהוָה וְלֹא-שְׁמֻעָתָם בְּקֹלְיוֹ וְהֵיה לְכֶם דָּבָר [ה][דָּבָר] הַזֹּה: 4 וְעַתָּה הַגָּה: 5 בַּחֲזִיקָה קַיְמָה כִּי-יְהוָה מִן-הָאֱקוֹרִים אֲשֶׁר עַל-יְהָדָה אָמַּטְוֹב בְּעִירְךָ לְבוֹא אֲתָּה בְּבָל בְּאַתָּה אֲשֶׁר עַל-יְהָדָה אָמַּטְוֹב בְּבָל חֶדְלָה רָאָה כִּל-הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ אַל-טֹב וְאַל-הִשְׁרָר בְּעִינֶיךָ לְלִכְתָּה שָׁמָה לְךָ: 6 וְעַזְבָּנָה לְאַיְשָׁוב וְשַׁבָּה אַל-גָּדוֹלָה בְּנֵרְחִיקָם בְּנֵשְׁבָן אֲשֶׁר הַפְּקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוָה וְשַׁבָּה אָתָּה בְּתוֹךְ הָעָם אֹתָּהָל כִּיל-הִשְׁרָר בְּעִינֶיךָ לְדֹבֶר וְיִתְהַלֵּן רַב-טַבְּחִים אֲדָחָה וּמְשָׁאת וּיִשְׁלַחָה: 7 וְיָבָא רַמְיָה אַל-גָּדוֹלָה בְּנֵרְחִיקָם הַמְּאָפָתָה וַיָּשַׁבְּ אָתָּה בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשָׁארִים בְּאָרֶץ: ס

Godolia governatore: suo assassinio

7 וַיַּשְׁמַעוּ כָּל-שָׁרוֹן הַחִילִים אֲשֶׁר בָּשָׁרָה הַמֶּה אֲנֵנִים כִּי-הַפְּקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל אֲתָּה-גָּדוֹלָה בְּנֵרְחִיקָם בְּאָרֶץ וְכֵן הַפְּקִיד אָתָּה אֲנָשִׁים וּנְשִׁים וּלְפָרָן וּמְדֻלָּתָה רְאָרֶץ מְאָשָׁר לְאַדְנָגָו בְּבָלָה: 8 וְנָלוּ אַל-גָּדוֹלָה יְהוָה וְיָחֹנָן וְיָנָנָה בְּנֵי-קְרָחָה וּשְׁרָה בְּנֵי-נְחָמָתָה וּבְנֵי עֹופִי [עִזְקִיָּה] הַנְּטָפָתִי יְיִינָה בְּנֵי-הַמְּעִיכָּתִי דָּמָה אֲנֵנִים: 9 וְיִשְׁבַּע לְהָם גָּדוֹלָה בְּנֵרְחִיקָם בְּעַשְׁפָן וְלֹא-נִשְׁתַּחַם לְאָמָר אַל-הַקְּרָאוֹ מַעֲבֹד הַכְּשָׂדִים שָׁבוּ בְּאָרֶץ וְעַבְדּוּ אֲתָּה-מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִוְצֶב לְכֶם: 10 וְאַנְּיִנְנֵי יַשְׁבֵּב בְּמִזְפָּה לְעֹמֶר לְפָנֵי הַכְּשָׂדִים אֲשֶׁר יָבָאו אַלְיָנוּ וְאַתָּם אָסְפוּ יְהִוָּה וְקָרְבָּנָה וְשָׁמָנוּ בְּכָלְיָם וְשַׁבָּו בְּעַרְיכָם אֲשֶׁר-תִּפְשַׂתְּ:

³Il Signore l'ha mandata, compiendo quanto aveva minacciato, perché voi avete peccato contro il Signore e non avete ascoltato la sua voce; perciò vi è capitata una cosa simile.

⁴Ora ecco, oggi ti sciolgo queste catene dalle mani. Se vuoi venire con me a Babilonia, vieni: io veglierò su di te. Se invece preferisci non venire con me a Babilonia, rimani. Vedi, tutto il paese sta davanti a te: va' pure dove ti pare opportuno.

Torna pure presso Godolia, figlio di Achikàm, figlio di Safan, che il re di Babilonia ha messo a capo delle città di Giuda. Rimani con lui in mezzo al popolo oppure va' dove ti pare opportuno». Il capo delle guardie gli diede provviste di cibo e un regalo e lo licenziò. ⁶Allora Geremia andò a Mispa da Godolia, figlio di Achikàm, e si stabilì con lui tra il popolo che era rimasto nel paese.

3 καὶ ἐποίησεν κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἡκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς.

4 Ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειρόπεδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλώνα, ἦκε, καὶ θήσω τοὺς δρθαλμούς μου ἐπὶ σέ.

3 et adduxit et fecit Dominus sicut locutus est quia peccasti Dominus et non audistis vocem eius et factus est vobis sermo hic 4 nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis quae sunt in manibus tuis si placet tibi ut venias mecum in Babylonem veni et ponam oculos meos super te si autem displiceret tibi venire mecum in Babylonem reside ecce omnis terra in conspectu tuo quod elegeris et quo placuerit tibi ut vadas illuc perge

5 et cum noli venire sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan quem praeposuit rex Babylonis civitatibus Iudeae habita ergo cum eo in medio populi vel quocumque placuerit tibi ut vadas vade dedit quoque ei magister militiae cibaria et munuscula et dimisit eum

6 venit autem Hieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et habitavit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra.

Godolia governatore: suo assassinio // 2Re 25,22-26

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλώνος τὸν Γοδολιανὸν ἐν τῇ γῇ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐκ ἀπόκισεν εἰς Βαβυλώνα. 8 καὶ ἥλθεν πρὸς Γοδολιανὸν εἰς Μασφάτα Ισμαήλ σὺνδονιού καὶ Ιωαννανί σὺνδονι Καρηε καὶ Σαραϊας σὺνδον Θαναεμέθ καὶ σὺνδον Ωφε τοῦ Νετωφατί καὶ Ιεζονιας σὺνδον τοῦ Μοχατί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. 9 καὶ ὅμοσεν αὐτοῖς Γοδολιανὸς καὶ τοῖς ἄνδράσιν αὐτῶν λέγων Μή φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων· κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν· 10 καὶ ἴδού ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασφάτα στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἵ τινες ἔλθωσαν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὄπωραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν, αἵ τις κατεκρατήσατε.

10 ecce ego habito in Masphat ut respondeam praecepto Chaldeorum qui mittuntur ad nos vos autem colligite vindemiam et messem et oleum et condite in vasis vestris et manete in urbibus vestris quas tenetis

11 וְגַם כָּל־הִיּוֹדִים אֲשֶׁר־בָּמוֹאָבוֹ וּבָבִירַי־עַמּוֹן וּבָאֶדוֹם וְאֲשֶׁר בְּכָל־הָאָרֶצֶת שְׁמֻעוּ יְרֵנָתָן מֶלֶךְ־בָּבֶל שָׁאָרִית לִיהְוֹה וְכִי הַפְּקִיד עַלְיָהּ אֶת־גָּדְלָיוּהוּ בְּנָאָחִיקָּם בְּן־שְׁפָן:

12 וַיֵּשְׁבּוּ כָּל־הִיּוֹדִים מִכָּל־הַطְּקָמֹת אֲשֶׁר נִרְחַזְׁשׁוּ מִיְּבָאֵי אֶרְצֵי־יְהוּדָה אֶל־גָּדְלָיוּהוּ הַמְּצָפָתָה וְנִאָסְפּוּ יוֹנָן גְּזִיזָה

13 הַרְבָּה נָאָר : בְּנֵי קָרְךָ וּכָל־שָׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר בְּשָׂרָה בָּאֵי אֶל־גָּדְלָיוּהוּ הַמְּצָפָתָה :
14 וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוּדָה תְּדַע בְּעַלְיוֹן מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן שְׁלָח אֶת־יִשְׁמָעָאל בְּנֵי־נְתָנָה לְהַפְּתָחָה נֶפֶשׁ וְלֹא־הָאמָן לְהָם :

15 וַיֹּאמֶר בְּנֵי קָרְךָ אָמַר אֶל־גָּדְלָיוּהוּ בְּסֶתר בְּמִצְפָּה לְאָמֵר אֶלְכָה נָא וְאָכָה אֶת־יִשְׁמָעָאל בְּנֵי־נְתָנָה וְאַיִשׁ יְהָפֵה יְבָקֵח נֶפֶשׁ וְנֶפֶצֶל כָּל־יְהֻדָּה הַנְּקַבְצִים אֶלְךָ וְאֶבְךָ שָׁאָרִית יְהוּדָה :
16 וַיֹּאמֶר גָּדְלָיוּהוּ בְּנָאָחִיקָּם אֶל־יְוֹחָנָן בְּנֵי־קָרְךָ אֶל־פְּעַש [פְּעַש] אֶת־הַקָּרְבָּר תְּגַנָּה כִּירְשָׁךְ אַתָּה דָּבָר אֶל־יִשְׁמָעָאל : ס

CAPITOLO 41

1 וַיְהִי בַּחַדְשׁ הַשְׁבִּיעִי בָּא יִשְׁמָעָאל בְּנֵי־נְתָנָה בְּנֵי־אֶלְישָׁמָעַ נָזְרָע הַמֶּלֶךְ וּרְבִי הַמֶּלֶךְ וְעַדְתָּה אֱנֹשִׁים אֲטוֹ אֶל־גָּדְלָיוּהוּ בְּנָאָחִיקָּם הַמְּצָפָתָה וְיִאָכְלָו שֶׁם לְחַם וְחַדּוּ בְּמִצְפָּה :
2 וַיִּקְם יִשְׁמָעָאל בְּנֵי־נְתָנָה וְעַשְׂרַת הָאֱנֹשִׁים אֲשֶׁר־הָנוּ אֲטוֹ וַיְכֹו אֶת־גָּדְלָיוּהוּ בְּנָאָחִיקָּם בְּנֵי־שְׁפָן בְּחַרְבָּה וַיָּמָת אֲטוֹ אֲשֶׁר־הַפְּקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ :

¹Ora, nel settimo mese, Ismaele, figlio di Netania, figlio di Elisamà, di stirpe regale, si recò con dieci uomini da Godolia, figlio di Achikàm, a Mispa, e mentre là a Mispa prendevano cibo insieme, ²Ismaele, figlio di Netania, si alzò con i suoi dieci uomini e colpì di spada Godolia, figlio di Achikàm, figlio di Safan.

Così uccisero colui che il re di BabILONIA aveva messo a capo del paese.

11 καὶ πάντες οἱ Ιουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωαβ καὶ ἐν νίσις Αμμων καὶ οἱ ἐν τῇ Ιδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἥκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλώνος κατάλειμμα τῷ Ιουδᾳ καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ’ αὐτούς τὸν Γοδολιαννόν οὐδὲν Αχικάμι,

12 καὶ ἥλθον πρὸς Γοδολιαννόν εἰς γῆν Ιουδᾳ εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οὖν καὶ ὀπώραν πολλὴν σφρόδρα καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ιωανναν υἱὸς Καροκη καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἥλθον πρὸς Γοδολιαννόν εἰς Μασσηφα

14 καὶ εἶπαν αὐτῷ Εἴ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱὸν Αμμων ἀπέστειλεν πρὸς σὲ τὸν Ισμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιαννόν.

15 καὶ Ιωανναν εἶπεν τῷ Γοδολιαννῷ κρυφαίως ἐν Μασσηφα Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ισμαὴλ καὶ μηθεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῇ πᾶς Ιουδᾳ οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ιουδᾳ.

16 καὶ εἶπεν Γοδολιαννός πρὸς Ιωανναν Μή ποιήσῃς τὸ πράγμα τοῦτο, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ισμαὴλ.

CAPITOLO 48

1 Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἥλθεν Ισμαὴλ υἱὸς Ναθανιού υἱὸν Ελασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαννόν εἰς Μασσηφα, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἄμμα.

2 καὶ ἀνέστη Ισμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες, οἵ τισαν μετ’ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαννόν, ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐπὶ τῆς γῆς,

11 sed et omnes Iudei qui erant in Moab et in filiis Ammon et in Idumea et in universis regionibus audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudeam et quod praeposuissest super eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan 12 reversi sunt inquam omnes Iudei de universis locis ad quae profugerant et venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphat et collegerunt vimum et messem multam nimis

13 Iohanan autem filius Caree et omnes principes exercitus qui disperserant in regionibus venerunt ad Godoliam in Masphat 14 et dixerunt ei scito quia Baalis rex filiorum Ammon misit Ismael filium Nathanae percuteare animam tuam et non credidit eis Godolias filius Ahicam

15 Iohanan vero filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphat loquens ibo et percutiam Ismael filium Nathanae nullo sciente ne interficiat animam tuam et dissiperent omnes Iudei qui congregati sunt ad te et peribunt reliquiae Iuda

16 et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree noli facere verbum hoc falsum enim tu loqueris de Ismael.

CAPITOLO 41

1 Et factum est in mense septimo venit Ismael filius Nathanae filii Elisama de semine regali et optimates regis et decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et comedenterunt ibi panes simul in Masphat

2 surrexit autem Ismael filius Nathanae et decem viri qui erant cum eo et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio et interfecerunt eum quem praefecerat rex Babylonis terrae

3 וְאֶת כָּל־הַיְהוֹדִים אֲשֶׁר־הָיו אֲתָּה־גָּדוֹלָהוּ בְמִצְפָּה וְאֲתָּה־חַכְשָׁדִים אֲשֶׁר

נִמְצָאוּ שָׁם אֶת אֱנֹשִׁי הַמְלָחֵמָה הַכְּבָה
יְשֻׁמְעָל : 4 וְיָכוּ בַּיּוֹם הַשְׁנִי לְהַקְרִיב

אֲתָּה־גָּדוֹלָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע :

5 וְיָבוֹא אֲנָשִׁים מִשְׁלָלָם מִשְׁלָלָם וּמוֹשְׁמָרוֹן
שְׁמַנִּים אִישׁ מְגַלְּחִי זָקָן וִקְרָעִי בְּנָדִים

וּמִתְּגָדָרִים וּמִנְחָה וּלְבָונָה בִּירָם לְהַבְיאָה

בֵּית יְהוָה : 6 נִיצָּא יְשֻׁמְעָל בְּנוּתָנִיהָ
לְקַרְאָתָם מִן־הַמִּצְפָּה הַלְּךָ וּבָכָה

וְיָהִי כְּפָנָשׁ אֶתְּם וְנִאמֶר אֶלְיכֶם בָּאוּ
אַל־גָּדוֹלָהוּ בָּוּ אַחִיקָם : ס 7 וְיָהִי כְּבָוָאָם

אַל־גָּדוֹלָהוּ הַעִיר וְיִשְׁחַטְתָּם יְשֻׁמְעָל
בְּנוּתָנִיהָ אַל־תּוֹךְ הַבּוֹר הַזֶּה וְהַנְּשָׁמִים

אֲשֶׁר־אָתָּה : 8 וְעַשְׂלָה אֲנָשִׁים נִמְצָאוּ בָּם
וַיִּאמְרוּ אַל־יְשֻׁמְעָל אַל־תִּמְתְּנָנוּ

כִּי־יִשְׁלָלוּנוּ מִטְמָנוּמִים בְּשָׁלה חַטִּים וּשְׁעָרִים
וּשְׁמָנוּ וְרַבָּשׁ וְיִתְּדָל וְלֹא הַמִּיתָם בְּתוֹךְ

אֲתָּה־יְהָמָם : 9 וְהַבּוֹר אֲשֶׁר־הַשְׁלִיךְ שָׁם
יְשֻׁמְעָל אֲתָּה כָּל־פְּנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר

הַכְּבָה בְּיַד־גָּדוֹלָהוּ הַוָּא אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
אָסָא מִפְּנֵי בְּעֵשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲתָּה מֶלֶךְ

יְשֻׁמְעָל בְּנוּתָנִיהָ חַלְלִים : 10 וְיִשְׁבֶּה

יְשֻׁמְעָל אֲתָּה־כָּל־שָׁאָרִית הַעַם אֲשֶׁר
בְּמִצְפָּה אֲתָּה־בְּנֹות הַמֶּלֶךְ וְאֲתָּה־כָּל־הַעַם

הַגְּשָׁאָרִים בְּמִצְפָּה אֲשֶׁר־הַפְּקִיד
בְּבּוּזָאָרָן רְבָּטְחוֹם אֲתָּה־גָּדוֹלָהוּ

בְּוּאַחִיקָם וַיִּשְׁבַּבְתָּם יְשֻׁמְעָל בְּנוּתָנִיהָ

וְיַלְךָ לְעֹבֶר אַל־בְּנֵי עַמּוֹן : ס 11 וְיִשְׁפַּעַ

יְוֹחָנָן בּוֹרָקָרָח וְכָל־שָׁרֵי הַחַילִים אֲשֶׁר
אֲתָּה אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְשֻׁמְעָל

בְּנוּתָנִיהָ : 12 וְיִקְחֶוּ אֲתָּה־כָּל־הַגְּנָשִׁים
וְיַלְכוּ לְהַלְחָם עַמְּדִיְשֻׁמְעָל בְּנוּתָנִיהָ

וְיִמְצָאוּ אֲלָמִים רְבִים אֲתָּה אֲשֶׁר־בְּגַעַו :

³ Ismaele uccise anche tutti i Giudei che erano con Godolia a Mispa e i Caldei, tutti uomini d'arme, che si trovavano là.

⁴ Due giorni dopo l'uccisione di Godolia, quando nessuno sapeva della cosa, giunsero uomini da Sichem, da Silo e da Samaria: ottanta uomini con la barba rasa, le vesti stracciate e con incisioni sul corpo. Essi avevano nelle mani offerte e incenso da portare nel tempio del Signore.

⁵ Ismaele, figlio di Netania, uscì loro incontro da Mispa, mentre essi venivano avanti piangendo. Quando li ebbe raggiunti, disse loro: «Venite da Godolia, figlio di Achikàm».

⁶ Ma quando giunsero nel centro della città, Ismaele, figlio di Netania, con i suoi uomini li sgazzò e li gettò in una cisterna.

⁷ Fra quelli si trovavano dieci uomini, che dissero a Ismaele: «Non ucciderci, perché abbiamo nascosto provviste nei campi: grano, orzo, olio e miele».

Allora egli si trattenne e non li uccise insieme con i loro fratelli.

⁸ La cisterna in cui Ismaele gettò tutti i cadaveri degli uomini che aveva ucciso era la cisterna grande, quella che il re Asa aveva costruito quando era in guerra contro Baasà, re d'Israele; Ismaele, figlio di Netania, la riempì dei cadaveri.

⁹ Poi Ismaele fece prigioniero il resto del popolo che si trovava a Mispa, le figlie del re e tutto il popolo rimasto a Mispa, su cui Nabuzaradàn, capo delle guardie, aveva messo a capo Godolia, figlio di Achikàm. Ismaele, figlio di Netania, li condusse via e partì per rifugiarsi presso gli Ammoniti.

¹⁰ Intanto Giovanni, figlio di Karèach, e tutti i capi delle bande armate che erano con lui ebbero notizia di tutto il male compiuto da Ismaele, figlio di Netania.

¹¹ Raccolsero i loro uomini e si mossero per andare ad assalire Ismaele, figlio di Netania. Essi lo trovarono presso la grande piscina di Gàbaon.

3 καὶ πάντας τοὺς Ιουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εύρεθέντας ἐκεῖ.—

4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκέτι ἔγνω,

5 καὶ ἥλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλην καὶ ἀπὸ Σαμαρέιας, ὁγδοίκοντα ἄνδρες, ἔξυρημένοι πώγωνας καὶ διερογμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι, καὶ μανασ καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου.

6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ισμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς Εἰσέλθετε πρὸς Γοδολιαν.

7 καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ισμαὴλ Μή ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθεν καὶ οὐκ ἀνελλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 καὶ τὸ φρέαρ, εἰς δὲ ἔρριψεν ἐκεῖ Ισμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξεν, φρέαρ μέγα τούτῳ ἐστιν δὲ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ασα ἀπὸ προσώπου βασιλέως βασιλέως Ισραὴλ· τοῦτο ἐνέπλησεν Ισμαὴλ τραυματιῶν.

10 καὶ ἀπέστρεψεν Ισμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρεκατέθετο δὲ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολιαν οὐδὲ Αχικαμ, καὶ ὤφετο εἰς τὸ πέραν νιῶν Αμμων.—

11 καὶ ἤκουσεν Ιωανναν νιῶς Καροη καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, ἢ ἐποίησεν Ισμαὴλ,

12 καὶ ἤγαγον ἄπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὤφετο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὄχυτος πολλοῦ ἐν Γαβαων.

3 omnes quoque Iudeos qui erant cum Godolia in Masphat et Chaldeos qui reperti sunt ibi et viros bellatores percussit Ismahel 4 secundo autem die postquam occiderat Godoliam nullo adhuc sciente

5 venerunt viri de Sychem et de Silo et de Samaria octoginta viri rasi barbam et scissis vestibus et squalentes munera et tus habebant in manu ut offerent in domo Domini

6 egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Masphat incedens et plorans ibat cum autem occurisset eis dixit ad eos venite ad Godoliam filium Ahicam 7 qui cum venissent ad medium civitatis interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium lacis ipse et viri qui erant cum eo

8 decem autem viri reperti sunt inter eos qui dixerunt ad Ismahel noli occidere nos quia habemus thesauros in agro frumenti et hordei et olei et mellis et cessavit et non interfecit eos cum fratribus suis

9 lacus autem in quem proiecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit propter Godoliam ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israel ipsum replevit Ismahel filius Nathaniae occisis

10 et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphat filias regis et universum populum qui remanserat in Masphat quos commendarat Nabuzardan princeps militiae Godoliae filio Ahicam et cepit eos Ismahel filius Nathaniae et abiit ut transiret ad filios Ammon

11 audivit autem Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniae

12 et adsumptis universis viris profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniae et invenerunt eum ad aquas Multas quae sunt in Gabaon

13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעֵם אֲשֶׁר
אֶת־יִשְׁמָעָל אֶת־יוֹחָנָן בָּנְקָרָח וְאֶת
כָּל־שָׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר אָתָּו וַיְשַׁמְּחוּ:
14 וַיָּסֶבּוּ כָל־הָעֵם אֲשֶׁר־שָׁבָה וַיִּשְׁמַעְאל
מִן־קָרָח: וַיְשַׁמְּעוּל
15 וַיְשַׁמְּעוּל בָּנְגָתָנָה נִמְלָט בְּשָׁמָנָה
אַנְשִׁים מִפְּנֵי יוֹחָנָן וַיָּלֹךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן:
16 וַיָּקַח תְּוֻחָן בָּנְקָרָח וְכָל־שָׂרֵי הַחִילִים
אֲשֶׁר־אָתָּו אֶת כָּל־שָׂאָרִית הָעֵם אֲשֶׁר־הָשִׁיב
מֵאָת יִשְׁמָעָל בָּנְגָתָנָה מִן־הַמִּצְפָּה אַחֲרָ
הַכֶּה אֲתִינְדָּלָה בָּנְאַחִיקָּם גְּבָרִים אֲנָשִׁי
הַמִּלְחָמָה וְנָשִׁים וְטָף וּסְרָסִים אֲשֶׁר־הָשִׁיב
מַגְעָנוֹ: **17** וַיָּלֹכוּ וַיִּשְׁבּוּ בָּגָרוֹת כְּמֹהָם
[כְּמָהָם] אֲשֶׁר־אָצֵל בֵּית לְחֵם לְלַכְתָּ לְבָוָא
מִצְרָיִם: **18** מִפְּנֵי הַכְּשָׁדִים קִי יְרָא
מִפְּנֵי הַמִּתְּהִלָּתָם קִידְחָה יִשְׁמַעְאל בָּנְגָתָנָה
אֲתִינְדָּלָה בָּנְאַחִיקָּם אֲשֶׁר־הַפְּקִיד
מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאָרֶץ: ס

CAPITOLO 42**La fuga in Egitto**

1 וַיַּגְשֵׁל כָּל־שָׂרֵי הַחִילִים וַיַּחַנֵּן בָּנְקָרָח
וַיִּגְנַּיה בָּנְהַוּשָׁעה וְכָל־הָעֵם מִקְטָנוֹ
וְעַד־גָּדוֹלָה: **2** וַיֹּאמֶר אֶל־יְרַמִּיָּהוּ תְּהִלָּא
תְּפִלָּנָא תְּחַנֵּנוּ לְפָנֶיךָ וְהַתְּפִלֶּל בְּעָרָנוֹ
אֲלֵיכָהָנוּ אֱלֹהֵיךָ בְּעֵד כָּל־הַשָּׂאָרִית הַזֹּאת
כִּירְשָׁאָרָנוּ מַעַט מִתְּרַבָּה כַּאֲשֶׁר עִינֵּיךְ
רְאוֹתָה אָחָנוּ:

3 וַיַּגְדְּלָנוּ דָּנוּהָ אֱלֹהֵיךָ אֲתִהְרָךְ אֲשֶׁר
גָּלְדָּבָה וְאֲתִהְרָכָר אֲשֶׁר נִנְשָׁה:

4 וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם יְרַמִּיָּהוּ הַנְּבִיא שְׁמָעָתִ
הָנָנוּ מִתְּפִלֶּל אֱלֹהֵיכָם אֲלֵיכָם כְּדָבְרֵיכֶם
וְהָנָה כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יָגַעַת וְהָנָה אֲחָכָם
אֲנִיד לְכָם לְאָמֵן מִכְמָ דָּבָר:

¹³ Appena tutto il popolo che era con Ismaele vide Giovanni, figlio di Karèach, e tutti i capi delle bande armate che erano con lui, se ne rallegrò.

¹⁴ Tutto il popolo che Ismaele aveva condotto via da Mispa si voltò e, ritornato indietro, raggiunse Giovanni, figlio di Karèach. ¹⁵ Ma Ismaele, figlio di Netania, sfuggì con otto uomini a Giovanni e andò presso gli Ammoniti.

¹⁶ Giovanni, figlio di Karèach, e tutti i capi delle bande armate che erano con lui presero tutto il resto del popolo che Ismaele, figlio di Netania, aveva condotto via da Mispa dopo aver ucciso Godolia, figlio di Achikàm, uomini d'arme, donne, fanciulli e cortigiani, e li condussero via da Gàbaon.

¹⁷ Essi partirono e sostarono a Gherut-Chimàm, che si trova vicino a Betlemme, per proseguire ed entrare in Egitto, ¹⁸ lontano dai Caldei. Avevano infatti paura di loro, poiché Ismaele, figlio di Netania, aveva ucciso Godolia, figlio di Achikàm, che il re di Babilonia aveva messo a capo del paese.

13 καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ισμαὴλ τὸν Ιωανναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

14 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ιωανναν.

15 καὶ Ισμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις καὶ ὤχετο πρὸς τοὺς νίοντας Αἴμων.—

16 καὶ ἔλαβεν Ιωανναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ισμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὔνούχους, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων,

17 καὶ ὠχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χαμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον

18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ισμαὴλ τὸν Γοδολιαν, ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

13 cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel lohanan filium Caree et universos principes bellatorum qui erant cum eo laetati sunt

14 et reversus est omnis populus quem ceperat Ismahel in Masphat reversusque abiit ad lohanan filium Caree

15 Ismahel autem filius Nathaniae fugit cum octo viris a facie lohanan et abiit ad filios Ammon

16 tulit ergo lohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo universas reliquias vulgi quas reduxerat ab Ismahel filio Nathaniae de Masphat postquam percussit Godoliam filium Ahicam fortis viros ad proelium et mulieres et pueros et eunochos quos reduxerat de Gabaon

17 et abierunt et sederunt peregrinantes in Chamaam quae est iuxta Bethleem ut pergerent et introirent Aegyptum

18 a facie Chaldeorum timebant enim eos quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam quem praeposuerat rex Babylonis in terra luda.

CAPITOLO 49**La fuga in Egitto**

1 Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ιωανναν καὶ Αζαριας σὺδος Μαασαιου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ὧν μεγάλου 2 πρὸς Ιερεμιαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὄφθαλμοί σου βλέποντιν.

3 καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδόν, ἥ περιευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον, δὲν ποιήσομεν. 4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ιερεμιας Ἡκουσα, ἴδού ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς κύριον τὸν θεόν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος, δὲν ἀποκριθήσεται κύριος, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ὅμιλα.

5 et adnuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per quam pergamus et verbum quod faciamus

6 dixit autem ad eos Hieremias propheta audiri ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra omne verbum quodcumque responderit mihi indicabo vobis nec celabo vos quicquam

5 וְהַפְּהָא אָמַרְוּ אֶל־יְהוָה יְהוָה בָּנוֹ
לְעֵד אָמִת וְנָאָמַן אֶמְלָא בְּכָל־הַדָּבָר אֲשֶׁר
יִשְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֹּן נְعָשָׂה:
6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע בְּקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר אָנוּ [אֶתְנָנוּ] שְׁלָחוֹם אֲתָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמָע
לְמַעַן אֲשֶׁר יִטְבְּלָנוּ כִּי נְשָׁמָע בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ: ס 7 וַיְהִי מִקְּצָצ עֲשָׂרָת יְמִים וַיְהִי
רְבָרִי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
8 וַיָּקָרָא אֱלֹהֵינוּ בְּנֵרְכָה וְאֶל־כָּל־שָׁרֵי
הַחַילִים אֲשֶׁר אָתוּ וְלְכָל־הָעָם לְמִקְטָן
וְעַד־גָּדוֹל: 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵים כִּי־הָאָמֵר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׁرָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּם אֶת־אֱלֹהֵי
לְהַפְּלִיל תְּחִנְכָּם לְפָנָיו:
10 אִם־שׁוֹב תִּשְׁבֶּבוּ בָּאָרֶץ הַזֹּאת וּבְנִירִי
אֲתָכֶם וְלֹא אָהָרֶס גַּנְעָתְיִ אֲתָכֶם וְלֹא אָתָוֹש
כִּי נְחַמְּתִי אֶל־הָרֻעה אֲשֶׁר עָשָׂתְיִ לְכֶם:
11 אֶל־קָרְרָאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בְּבֵל אֲשֶׁר־אֲתָם
יְרָאִים מִפְּנֵי אֶל־קָרְרָאוּ מִפְּנֵי נְאָסְדִּיחָה
כִּי־אֲתָכֶם אַנְיַי לְהֹשִׁיעַ אֲחָכֶם וְלְהַצִּיל
אֲתָכֶם מֵידָו: 12 וְאַתָּנוּ לְכֶם רְחִמִּים וּרְחַם
אֲתָכֶם וְהַשִּׁיבַּא אֲחָכֶם אֶל־אֶרְמָחָקֶם:
13 וְאִם־אָמְרִים אָתָם לֹא נִשְׁבַּב בָּאָרֶץ הַזֹּאת
לְבָלְתִּי שָׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
14 לְאָמֵר לֹא כִּי אָרֶץ מִצְרָיִם נִבְוא אֲשֶׁר
לְאַגְרָה מִלְחָמָה וּקוֹל שׁוֹפֵר לֹא נְשָׁמָע
וְלֹא חָם לְאַגְרָעָב וְשָׁם נִשְׁבַּב:
15 וְעַתָּה לִכְن שְׁמַעוּ דְּבָרִי־יְהוָה שְׁאָרִית
יְהוָה כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאֹות אֱלֹהֵינוּ
יִשְׁרָאֵל אִם־אֲתָכֶם שָׁוֹם פְּשָׁמוֹן פְּנֵיכֶם לְבָא
מִצְרָיִם וּבְאָחָם לְגֹור שָׁם:
16 וְהַיְתָה הַחֲרֵב אֲשֶׁר אַתָּם יְרָאִים מִפְּנָה
שָׁם תִּשְׁגַּן אֲתָכֶם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וְהַרְעָב
אֲשֶׁר־אֲתָכֶם דְּאָנוּם מִפְּנֵי שָׁם יְדַבֵּק אַחֲרֵיכֶם
מִצְרָיִם ? שָׁם תִּמְתֹּה:

5 καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ιερεμίᾳ Ὑεστώ κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἀν ἀποστείλησε κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσομεν:

6 καὶ ἐὰν ἀγαθόν καὶ ἐὰν κακόν, τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οὐδὲ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκούσομεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκούσομεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.—

7 καὶ ἐγενήθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν.

8 καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ιωανναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου

9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Οὕτως εἶπεν κύριος

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φρυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἔκτιλω· ὅτι ἀναπέπιαμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς, οἵς ἐποίησα ὑμῖν.

11 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλώνος, οὐδὲ ἡμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· μὴ φοβηθῆτε, φησὶν κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγώ εἰμι τοῦ ἔξαιρεισθαι ὑμᾶς καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ.

12 καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκούσαι φωνὴν κυρίου, 14 ὅτι εἰς γῆν Αἴγυπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν,

15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου Οὕτως εἶπεν κύριος Ἐὰν ὑμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 καὶ ἔσται, ἡ ὁμιφαία, ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἴγυπτῳ, καὶ ὁ λιμός, οὐδὲ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήμψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

16 gladium quem vos formidatis ibi comprehendet vos in terra Aegypti et fames pro qua estis solliciti adhæribit vobis in Aegypto et ibi moriemini

5 et illi dixerunt ad Hieremiam sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos sic faciemus

6 sive bonum est sive malum vocem Domini Dei nostri ad quem mittimus te oboediens ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri

7 cum autem completi essent decem dies factum est verbum Domini ad Hieremiam

8 vocavitque Iohanan filium Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum eo et universum populum a minimo usque ad magnum 9 et dixit ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras in conspectu eius

10 si quiescentes manseritis in terra hac aedificabo vos et non destruam plantabo et non evellam iam enim platus sum super malo quod feci vobis

11 nolite timere a facie regis Babylonis quem vos pavidi formidatis nolite eum metuere dicit Dominus quia vobiscum sum ego ut salvos faciam vos et eram de manu eius

12 et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et habitare vos faciam in terra vestra

13 si autem dixeritis vos non habitabimus in terra ista nec audiemus vocem Domini Dei nostri

14 dicentes nequaquam sed ad terram Aegypti pergeamus ubi non videbimus bellum et clangorem tubae non audiremus et famem non sustinebimus et ibi habitabimus 15 propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiae Iuda haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel si posueritis faciem vestram ut ingrediarni Aegyptum et intraveritis ut ibi habitetis

17 וַיֹּהְיֶה כִּלְחָנְשִׁים אֲשֶׁר־שָׁמוּ אֶת־פְּנֵיכֶם לְבָא מִצְרָיִם לְגֹרֶשׁ שֶׁם יָמֹתוּ בַּחֲרָב בְּרֻעָב וּבְכָרֶב וּלְאִירָה לְהַסְּרֵד וּפְלִיטֵי מִפְּנֵי הַרְעָה אֲשֶׁר אָנוּ מִבְּיאָ עֲלֵיכֶם :

18 כִּי כִּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תִּפְךְ חִמְתִּי עַלְיכֶם בְּבָאָכֶם מִצְרָיִם וְהִיִּתְםָ לְאֱלֹהָ וּלְשָׁמֶה וּלְקָלָלה וּלְחֶרֶפהׁ וּלְאַתְּרָאֵו עוֹד אֶת־הַמִּקְומָ הַזֶּה :

19 דָּבָר וְהָנָה עַלְכֶם שְׁאָרִית יְהוָה אֶל־תָּבָאֵו מִצְרָיִם יְדֻעַּתְּךָ עַל־עִירְתְּךָ

בְּכָם הַיּוֹם :

20 כִּי הַתְּعִתָּה [הַתְּعִיתָם] בְּנֶפֶשׁוֹתֶיכֶם כִּי־אָתֶם שְׁלַחַתֶּם אֶתְּנָהָרָה אֱלֹהֵיכֶם לְאַמְرָה הַתְּפִלָּל בְּעֵדָנוּ אֱלֹהָהָה אֱלֹהֵינוּ וְכָל־אֲשֶׁר יָמַר וְהָנָה אֱלֹהָהָנוּ בְּנֵדְלָנוּ וּשְׁנָנוּ :

21 וְאֶنְדָּר לְכֶם הַיּוֹם וְלֹא שְׁמַעַתֶּם בְּקוֹל יְהָנָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹכֶל אֲשֶׁר־שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם :

22 וְעַתָּה יְדֻעַּתְּךָ עַל־תְּדַעַּי כִּי בַּחֲרָב בְּרֻעָב וּבְכָרֶב תִּמְמֹתוּ בַּمִּקְומָ אֲשֶׁר חַפְצֶתֶם לְבָא לְגֹרֶשׁ שֶׁם :

CAPITOLO 43

1 וַיֹּהְיֶה בְּכָלּוֹת יְרֵמִיָּהוּ לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם אֶת־כָּל־דְּבָרָיו יְהָנָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּהוּ יְהָנָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת־כָּל־הָדְבָרִים הָאָלָה :

2 וַיֹּאמֶר עֹזְרִיהַ בֶּן־הַוּשְׁעָה וַיֹּחַנְןָ בּוֹקֶרֶת וְכָל־הָאָנָשִׁים הָזִידִים אָמְרִים אֱלֹהֵינוּ רַמְנָה שְׁקָר אַתָּה מִרְבֵּר לֹא שְׁלָחָה יְהָנָה אֱלֹהֵינוּ לְאַמְרָה לְאַתָּה אֲדָתָבוּ מִצְרָיִם לְגֹרֶשׁ שֶׁם :

3 כִּי בָּרוּךְ בְּנֵגְרִיהַ מִסְתַּת אַתָּה בְּנָוָה לְמַעַן תֵּת אָתָנוּ בִּירְכָּבְשָׁדִים לְהַמִּית אָתָנוּ וְלִהְגָּלוֹת אָתָנוּ בְּבָבָל :

¹Quando Geremia finì di riferire a tutto il popolo tutte le parole del Signore, loro Dio – tutte quelle parole per cui il Signore lo aveva inviato a loro –,

²Azaria, figlio di Osaia, e Giovanni, figlio di Karèach, e tutti quegli uomini superbi e ribelli dissero a Geremia: «Una menzogna stai dicendo! Non ti ha inviato il Signore, nostro Dio, a dirci: "Non andate in Egitto per dimorarvi"; ³ma Baruc, figlio di Neria, ti istiga contro di noi per segnarci nelle mani dei Caldei, perché ci uccidano e ci deportino a BabILONIA».

³ 3 all' ḥ Barouch n̄lōs N̄riou sm̄bal̄lei se p̄d̄s n̄mās, n̄na d̄ph̄s n̄mās ēs ch̄nd̄as t̄w̄n X̄aldaīw̄n t̄w̄n th̄anat̄w̄s n̄mās k̄l̄ ap̄oiuk̄s th̄n̄n̄i n̄mās ēs Bābl̄dn̄a.

17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἴγυπτον ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὃν ἐγώ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.

18 ὅτι οὕτως εἰπεν κύριος Καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ, οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐπ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσεσθε εἰς ὅβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ οὐ μὴ ἤδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον,

19 ἡ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ιουδα Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον, καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε

20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες Πρόσευξαι περὶ ὑμῶν πρός κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ὡς ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος, ποιήσομεν.

21 καὶ οὐκ ἡκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, ἦς ἀπέστειλέν με πρὸς ὑμᾶς.

22 καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

CAPITOLO 50

1 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ιερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 καὶ εἶπεν Αζαρίας ν̄lōs Μ̄asaiou καὶ Ιωαναν ν̄lōs Κ̄aree καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ε̄παντες τῷ Ιερεμίᾳ λέγοντες Ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέν σε κύριος πρὸς ήμās λέγων Μ̄j ε̄sēl̄θētē ēs Āgyp̄tōn ōikein̄ ēkein̄,

3 sed Baruch filius Neriae incitat te aduersum nos ut tradat nos in manibus Chaldeorum ut interficiat nos et transduci faciat in Babylonem

17 omnesque viri qui posuerint faciem suam ut ingrediantur Aegyptum et habitent ibi morientur gladio et fame et peste nullus de eis remanebit nec effugient a facie mali quod ego adferam super eos

18 quia haec dicit Dominus exercitum Deus Israhel sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Hierusalem sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Aegyptum et eritis in iusiurandum et in stuporem et in maledictum et in obprobrium et nequaquam ultra videbitis locum istum 19 verbum Domini super vos reliquiae Iuda nolite intrare Aegyptum scientes scitis quia obtestatus sum vobis hodie

20 quia decepistis animas vestras enim misistis me ad Dominum Deum nostrum dicentes ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum et iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus Deus noster sic adnuntia nobis et faciemus

21 et adnuntiavi vobis hodie et non audidistis vocem Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos

22 nunc ergo scientes scitis quia gladio et fame et peste moriemi in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi.

CAPITOLO 43

1 Factum est autem cum complessset Hieremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos omnia verba haec

2 dixit Azarias filius Osaiae et Iohanan filius Caree et omnes viri superbi dicentes ad Hieremiam mendacium tu loqueris non misit te Dominus Deus noster dicens ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illuc

4 וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן בּוֹנְקָרָה וְכָל־שָׂרֵי
הַחִילִים וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לְשֻׁבָּת
בָּאָרֶץ יְהוָה:
5 וַיָּקֹח יוֹחָנָן בּוֹנְקָרָה וְכָל־שָׂרֵי הַחִילִים
אֲתָּא כָּל־שָׂעָרָת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׁבוּ
מִכָּל־הָגָן אֲשֶׁר נִדְחָר שָׁם לְנוֹר בָּאָרֶץ
יְהוָה: 6 אֲתָּה־הָגָבָרִים וְאֲתָּה־הָנָשִׁים
וְאֲתָּה־הַטָּף וְאֲתָּה־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֲתָּה כָּל־הָנֶפֶשׁ
אֲשֶׁר הָנִית נְבוּזָרָאָן רַב־צָבָחוֹם
אֲתָּה־גָּדוֹלָיו בּוֹרָאָהָקָם בּוֹרָשָׁבוֹן וְאֲתָּה
רַמְּנִיתָה הַנְּבִיא וְאֲתָּה־בָּרָקָה בּוֹרָנִיהָ:
7 וַיָּבֹא אֶרֶץ מִצְרָיִם כִּי לֹא שָׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה וַיָּבֹא עַד־תְּחִפְנָחָס: ס

Geremia predice l'invasione dell'Egitto da parte di Nabucodonosor

8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִי־הָיָה בְּתְּחִפְנָחָס
לְאָמַר:
9 קַח בִּידְךָ אֲבָנִים גְּדוּלָות וַטְמָנָתָם בְּמֶלֶט
בְּמַלְבָּן אֲשֶׁר בְּפִתחַת־בֵּית־פְּרָעָה בְּתְּחִפְנָחָס
לְעֵינֵי אֲנָשִׁים יְהוּדִים:
10 וְאִמְרָתָךְ אֲלֵיכֶם כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אַל־עִי יְשָׁרָלָל הַנֶּגֶן שְׁלָמָן וְלִקְחָתִי
אֲתָּה־גָּבוֹכָר אֲצֵר מֶלֶךְ־כְּבָל עֲבָדִי וְשָׁמְנִי
כָּסֹא מִמְּעָל לְאֲבָנִים הָאֲלָהָא אֲשֶׁר טָמָנָתִי
וְנִתְּה אֲת־שְׁפָרוֹרָו [שְׁפָרָרָו] עַל־יְהָוָה:
11 וְבָאָה [וְ[בָאָה]] וְהַכָּה אֲת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר לְפֹתָה לְשָׁבֵי לְשָׁבֵי וְאֲשֶׁר
לְחַרְבָּה לְחַרְבָּה:
12 וְהַצְתִּיר אֶשׁ בְּבָתֵּי אַלְהִי מִצְרָיִם וְשָׁרֶפֶם
וּשְׁבָם וְעַתָּה אֲתָּה־אֶרֶץ מִצְרָיִם כְּאַשְׁר־יָעָתָה
הַרְעָה אֲת־בָּנוֹר וְזֹא מַשָּׁם בְּשָׁלוֹם:
13 וְשָׁבֵר אֲת־מִצְבָּה בֵּית שְׁמַשׁ אֲשֶׁר
בָּאָרֶץ מִצְרָיִם וְאֲת־בָּתִּי אַלְהִי־מִצְרָיִם
יְשָׁרָף בָּאָשׁ: ס

4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικήσαι ἐν γῇ Ιουδᾳ.

5 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ιουδᾳ τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰς νήπια καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς, ὅς κατέλιπεν Ναβουζαράδαν μετὰ Γοδολίου σινόν Αχικάμ, καὶ Ιερεμίαν τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ σινόν Νηρίου

7 καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου· καὶ εἰσῆλθον εἰς Ταφνας.

Geremia predice l'invasione dell'Egitto da parte di Nabucodonosor

8 Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν ἐν Ταφνασ λέγων

9 Λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτούς ἐν προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Ταφνασ κατ' ὄφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ιουδᾳ

10 καὶ ἐρεῖς Οὔτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγώ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλώνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, ὃν κατέκρυψας, καὶ ἀρέι τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς

11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἴγυπτον, οὓς εἰς θάνατον, εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν, εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς δόμοφαίαν, εἰς δόμοφαίαν.

12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικεῖ αὐτούς καὶ φθειρεῖ γῆν Αἴγυπτον, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ιμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ.

13 καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ων καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακάυσει ἐν πυρί.

4 et non audivit Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum et universus populus vocem Domini ut maneret in terra Iuda

5 sed tollens Iohanan filius Caree et universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda qui reversi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant ante dispersi ut habitarent in terra Iuda

6 viros et mulieres et parvulos et filias regis et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiae cum Godolia filio Achikam filii Saphan et Hieremiam prophetam et Baruch filium Neriae

7 et ingressi sunt terram Aegypti quia non oboedierunt voci Domini et venerunt usque ad Tafnas.

Geremia predice l'invasione dell'Egitto da parte di Nabucodonosor

8 Et factus est sermo Domini ad Hieremiam in Tafnis dicens

9 sume in manu tua lapides grandes et absconde eos in crypta quae est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Tafnis cernentibus viris iudeis

10 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego mittam et adsumam Nabuchodonosor regem Babylonis servum meum et ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi et statuet solium suum super eos

11 veniensque percutiet terram Aegypti quos in morte in morte et quos in captivitate in captivitate et quos in gladio in gladio

12 et succendet ignem in delubris deorum Aegypti et conburet ea et captivos ducent illos et amicietur terra Aegypti sicut amicitur pastor pallio suo et egredietur inde in pace

13 et conteret statuas domus Solis quae sunt in terra Aegypti et delubra deorum Aegypti conburet igni.

CAPITOLO 44

Ultimo ministero di Geremia: i Giudei in Egitto e la regina del cielo

- 1 **הַכְּבָר אֲשֶׁר דָּתָה אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל-הַיּוֹדָים הַיּוֹשְׁבִים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם הַיּוֹשְׁבִים בָּמִגְדָּל וּבְתְּחִפְנָתָס וּבְנִיר וּבָאָרֶץ פְּתֻרוֹס לְאָמֵר :** ס
- 2 **כִּי-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּם רְאִיתֶם אֶת כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר הָבָאתֶם עַל-יְרוֹשָׁלָם וְעַל כָּל-עַרְבִּי יְהוּדָה וְהַגָּם חִרְבָּה הַיּוֹם הַזֶּה וְאַינִי בָּהָם יוֹשֵׁב :**
- 3 **מִפְנֵי רָעָתֶם אֲשֶׁר עָשָׂו לְהַכְּעָסָנִי לְלַכְתָּה לְקַרְבָּר לְעָבֵד לְאֲלֹהִים אֲחֶרִים אֲשֶׁר לֹא רְדוּיִם הַמָּה אַתָּם וְאַבְתִּיכֶם :**
- 4 **וְאַשְׁלַח אֶלְיכֶם אַתָּה כָּל-עַבְדִּי הַנְּכִיאִים הַשְּׁבִים וְשַׁלְחָ לְאָמֵר אֶל-נָא הַעֲשָׂה אַתָּה דָּבָר-הַתְּעַבָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁנָאָתִי :**
- 5 **וְלֹא שָׁמַעוּ וְלֹא-הָטִו אַתָּה אָזְנָם לְשִׁובָּמְרַעַתְּךָ לְבָלְיוֹ קָטָר לְאֲלֹהִים אֲחֶרִים :**
- 6 **וְתַתְּפַקְּחָתָם לְאַפִּי וְתַבְּעֶרֶת בְּעַרְבִּי יְהוּדָה וּבְחִזְצֹותָ רְוּשָׁלָם וְתַהֲנִינה לְחִרְבָּה לְשִׁמְנָה כְּיֻם הַזֶּה :** ס
- 7 **וְעַתָּה כִּי-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמַה אַתָּם עַשִּׂים רָעָה נְדוּלה אֱלֹהִים שְׁחַתָּם לְהַכְּרִית לְכֶם אִישׁ-וְאִשָּׁה עֹלֵל וַיָּנַק מַטּוֹךְ יְהוּדָה לְבָלְתִּי הַוּתָר לְכֶם שָׁאָרִית :**
- 8 **לְהַכְּעָסָנִי בְּמַעַשִּׁי יְדֵיכֶם לְקַרְבָּר לְאֲלֹהִים אֶחָדים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם אֲשֶׁר-אַתָּם בָּאִים לְגֹרֶשׁ שֵׁם לְמַעַן הַכְּרִית לְכֶם וְלִמְעָן הַיוֹתָם לְקַלְלָה וְלְחִרְבָּה בְּכָל גּוֹיִם הָאָרֶץ :**
- 9 **הַשְׁכַּחַתָּם אֲתָה רְעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאַתָּה רְעוֹתָה מִלְּכִי יְהוּדָה וְאַתָּה רְעוֹת נְשֵׁיו וְאַתָּה רְעַתְּכֶם וְאַתָּה רְעַת נְשִׁיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂו בָּאָרֶץ יְהוּדָה וּבְחִזְצֹותָ יְרוֹשָׁלָם :**

CAPITOLO 51

Ultimo ministero di Geremia: i Giudei in Egitto e la regina del cielo

- 1 **Ο οὐρανός ὃ γεννόμενος πρὸς Ιερεμίαν ἀπάσιν τοῖς Ιουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἴγυπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφναῖς καὶ ἐν γῇ Παθούρῃ λέγων**
- 2 **Οὕτως εἰπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ὦ Υμεῖς ἔωράκατε πάντα τὰ κακά, ὅτι ἐπήγαγον ἐπὶ Ιερουσαλήμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδαίας, καὶ ἵδού εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων**
- 3 **Ἄλλο προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἣς ἐποίησαν παραπικράναι με πορευθέντες θυμιάνα θεοῖς ἔτεροις, οἵτινες οὐκ ἔγνωτε.**
- 4 **καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφήτας ὅρθρουν καὶ ἀπέστειλα λέγων Μή ποιήσητε τὸ πράγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἣς ἐμίσθησα.**
- 5 **καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιάν θεοῖς ἔτεροις.**
- 6 **καὶ ἔσταξεν ἡ ὄργη μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἔξεκαθάτη ἐν πόλεσιν Ιουδαίας καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλήμ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἔρημος αὐτῆς καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ήμέρα αὐτῆς.**
- 7 **καὶ νῦν οὕτως εἰπεν κύριος παντοκράτωρ Ἰνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακά μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψατε ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναικαν, νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ιουδαίας πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,**
- 8 **παραπικράναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν κακῶν τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιάν θεοῖς ἔτεροις ἐν γῇ Αἴγυπτῳ, εἰς δὲ ἣν εἰσήλθατε ἐνοίκειν ἐκεῖ, ἵνα ἐκκοπῆτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς δύνεισιν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς;**
- 9 **μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ιουδαίας καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὡς ἐποίησαν ἐν γῇ Ιουδαίας καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλήμ,**
- 9 **numquid obliiti estis mala patrum vestrorum et mala regum Iuda et mala uxorum eius et mala vestra et mala uxorum vestrarum quae fecerunt in terra Iuda et in regionibus Hierusalem**

10 לֹא דָכַא עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרֹא
וְלֹא־הָלַכוּ בְתוֹךְ־וּבְחַקְתִּי אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם: ס

11 לְכָן כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאות אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל הַנֶּנוּ שְׁם פָּנִים בְּכֶם לְרֻעָה
וּלְהַכְּרִית אֶת־כָּל־יְהוּדָה:

12 וְלֹקְחָתִי אֶת־שְׁאָרוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁמָוּ
פְּנֵיכֶם לְבּוֹא אֶרְץ־מִצְרָיִם לְגַנּוּר שָׁמֶן וְתָמוֹ
לְלִבְנֵי מִצְרָיִם יִפְלֹא בְּחַרְבַּת־כְּרָעָב
יִמְתוּ מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל בְּחַרְבַּת־כְּרָעָב
יִמְתוּ וְדַיוּ לְאֱלֹהִים לְשָׁמֶה וְלְקָלְלהָ
וּלְחֶרֶב: 13 וּפְקָרְבָּתִי עַל־הַיּוֹשְׁבִים

בְּאֶרְץ־מִצְרָיִם כַּאֲשֶׁר פָּקָרְתִּי
עַל־יְרוּשָׁלָם בְּחַרְבַּת־כְּרָעָב וּבְכָרְבָּה:

14 וְלֹא יָהָה פְּלִיט וְשִׁירִיד לְשָׁאָרִית
יְהוּדָה הַבָּאִים לְגַנּוּר־שָׁמֶן
וְלֹשְׁבוּ אֶרְץ יְהוּדָה אֲשֶׁר־הַפָּה מִנְשָׁאִים
אֶת־נְפָשָׁם לְשׁוּב לְשָׁבֵת שָׁם כִּי לֹא־יָשַׁבוּ
סִי אַמְּפָלְטִים: ס

15 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְרִמְיָהוּ כְּלָדָהָנִשִּׁים
הַיּוֹדְעִים כִּי־מִקְטָרֹת נְשִׁיחָם לְאֶלְקָרִים
אַחֲרִים וְכָל־הַנְּשִׁים הַעֲמֹדֹת קָתַל גָּדוֹל
וּכְלָדָעָם הַיּוֹשִׁבִים בְּאֶרְץ־מִצְרָיִם

בְּפְתָרוֹס לְאָמָר: 16 הַדָּבָר אֲשֶׁר־דָבָרָת
אָלָנוּ בְּשָׁם יְהָה אַיִגְנוּ שְׁמָעֵים אֲלֵיכָה:
17 כִּי עָשָׂה נָעָשָׂה אֶת־כָּל־הַדָּבָר
אֲשֶׁר־יִצְאָה מִפְנֵינוּ לְקֹטֵר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם
וְהַסִּידָרָה מְלָכָנוּ וְשָׁרָנוּ בְּעָרִי יְהוּדָה
וְאָבֹתָנוּ בְּשָׁבֵתָנוּ וְשָׁבְעַלְתָּהָם נְגַהָה
וּבְחַצּוֹתָה יְרוּשָׁלָם וְנְשָׁבְעַלְתָּהָם נְגַהָה
טוֹבִים וּרְעָה לֹא רָאינוּ:

18 וְמִנְאָז חָלַנוּ לְקֹטֵר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם
וְהַסִּידָרָה נְסִכִּים חָסַרְנוּ כָּל וּבְחַרְבָּה
וּבְכָרְעָב תְּמִינָה:

¹⁰Fino ad oggi essi non ne hanno sentito rimorso, non hanno provato timore e non hanno camminato secondo la legge e i decreti che io ho posto davanti a voi e ai vostri padri.

¹¹Perciò dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Ecco, io rivolgo la faccia contro di voi a vostra sventura e per distruggere tutto Giuda. ¹²Prenderò il resto di Giuda, che ha deciso di andare a dimorare nella terra d'Egitto; essi periranno tutti nella terra d'Egitto, cadranno di spada e periranno di fame, piccoli e grandi, moriranno di spada e di fame e saranno oggetto di maledizione e di orrore, di esecrazione e di obbrobrio. ¹³Punirò coloro che dimorano nella terra d'Egitto, come ho punito Gerusalemme con la spada, la fame e la peste.

¹⁴Nessuno scamperà né sfuggirà fra il resto di Giuda che è venuto a dimorare qui nella terra d'Egitto con la speranza di tornare nella terra di Giuda, dove essi desiderano ritornare ad abitare; essi non vi ritorneranno mai, eccettuati pochi fugiaschi».

¹⁵Allora tutti gli uomini che sapevano che le loro donne avevano bruciato incenso a divinità straniere, e tutte le donne che erano presenti, una grande folla, e tutto il popolo che dimorava nel paese d'Egitto e a Patros, risposero a Geremia:

¹⁶«Quanto all'ordine che ci hai comunicato in nome del Signore, noi non ti vogliamo dare ascolto; ¹⁷anzi decisamente eseguiremo tutto ciò che abbiamo promesso, cioè bruceremo incenso alla regina del cielo e le offriremo libagioni come abbiamo già fatto noi, i nostri padri, i nostri re e i nostri capi nelle città di Giuda e per le strade di Gerusalemme.

Allora avevamo pane in abbondanza, eravamo felici e non vedemmo alcuna sventura; ¹⁸ma, da quando abbiamo cessato di bruciare incenso alla regina del cielo e di offrirle libagioni, abbiamo sofferto carestia di tutto e siamo stati sterminati dalla spada e dalla fame».

10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ὥστε τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὃν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν.

13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκέψαμην ἐπὶ Ιερουσαλήμ ἐν δομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ,

14 καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ιουδαίων παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ιουδαίαν, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἣν ἀνασεωσμένοι.—

15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ιερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιώσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαός οἱ καθημένοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν Παθούρῃ λέγοντες

16 Ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὄντι ματιῷ, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἔξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιάν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἀρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ιουδαίας καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλήμ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν.

18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιώντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν δομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἔξελίπομεν.

10 non sunt mundati usque ad diem hanc et non timuerunt et non ambulaverunt in lege et in praecepsis meis quae dedi coram vobis et coram patribus vestris

11 ideo haec dicit Dominus exercitum Deus Israel ecce ego pono faciem meam in vobis in malum et disperdam omnem ludam

12 et adsumam reliquias Iudee qui posuerunt facies suas ut ingredenterur terram Aegypti et habitarent ibi et consument omnes in terra Aegypti cadent in gladio et in fame consumentur a minimo usque ad maximum in gladio et in fame morientur et erunt in iusitrandum et in miraculum et in maledictionem et in obprobrium

13 et visitabo habitatores terrae Aegypti sicut visitavi super Hierusalem in gladio et in fame et in peste

14 et non erit qui effugiat et sit residuum de reliquiis Iudeorum qui vadunt ut peregrinentur in terra Aegypti et revertantur in terram Iudea ad quam ipsi elevant animas suas ut revertantur et habitent ibi non revertentur nisi qui fugerint

15 responderunt autem Hieremiae omnes viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis et universae mulieres quarum stabat multitudo grandis et omnis populus habitantium in terra Aegypti in Fatures dicens

16 sermonem quem locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te

17 sed facientes faciemus omne verbum quod egreditur de ore nostro ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina sicut fecimus nos et patres nostri reges nostri et principes nostri in urbibus Iudea et in plateis Hierusalem et saturati sumus panibus et bene nobis erat malumque non vidimus

18 ex eo autem quo cessavimus sacrificare Reginae caeli et libare ei libamina indigemus omnibus et gladio et fame consumpti sumus

19 וְכִי־אָנַחֲנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם
וְלַהֲסִךְ לְהָנְסִיכִים הַמִּבְלָעֵדִי אֲנָשָׁינוּ
עָשָׂינוּ לְהָבָנִים לְהַעֲצָבָה וְהַסֶּךְ לְהָ
נְסִיכִים : פ

20 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים־הָעָם
עַל־הַגְּבֻרִים וְעַל־הַנְּשִׁית וְעַל־כָּל־הָעָם

21 עֲנָים אֲתָּה דָּבָר לֹא מִנְּאָמָר:
22 הַלְּא אָתָּה־קָטָר אֲשֶׁר קָטָרְתָּם בְּעָרֵי
יְהוָה וּבְחَזֹותָ יְרֹשָׁתָם אֲתָּם וְאַבּוֹתֶיכֶם
מִלְכִיכֶם וּשְׁרִיכֶם וּמִן הָאָרֶץ אֲתָם זֶכֶר
יְהוָה וְתַעַלְהָ עַל־לְבָבוֹ:
23 וְלֹא־יוֹכֵל יְהוָה עֹור לְשָׁאת מִפְנֵי רֹעֵן
מַעַל־לִיכֶם מִפְנֵי תְּהוּעָת אֲשֶׁר עָשָׂיתֶם
וְתַהַן אַרְצָכֶם לְחַרְבָּה וּלְשָׁפָחָה וְלְקָלְלָה
מַאֲין יוֹשֵׁב כְּתִיּוֹם הַזֹּהּ:

24 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים־הָעָם
כָּל־הַנְּשִׁים שָׁמְעוּ דָבְרֵי־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִצְרָיִם : ס

25 כִּי־אָמֶר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִי יְשָׁרָאֵל
לְאָמֶר אֲתָם וְנִשְׁלַּחַם וְתַדְבְּרָנָה בְּפִיכֶם
וּבִידִיכֶם מִלְאָתָם לְאָמֶר עַשְׂתָה גַּעַשָּׁה
אֲתָה־נְדָרְלָנוּ אֲשֶׁר נְדָרָנוּ לְקָטָר לְמַלְכַת
הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסִךְ לְהָנְסִיכִים הַקִּים פְּקִימָנָה
אֲתָה־נְדָרִיכֶם וּעַשָּׂה תַעֲשֵׂה תַעֲשֵׂה אֲתָה־נְדָרִיכֶם:

26 לְכָן שָׁמְעוּ דָבְרֵי־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה
הַיְשִׁבְכִים בָּאָרֶץ מִצְרָיִם הַנְּגִינָה נְשִׁבָּעָתִי
בְשָׁמֵי הַגּוֹלָן אָמֶר דָּבָה אָמֶר־יְהוָה עוֹד
שְׁמֵי נְקֹרָא בְּפָנֵי כָּל־אֶישׁ יְהוָה אָמֶר
תְּהִיאָרְנוּ יְהוָה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרָיִם :

¹⁹E le donne aggiunsero: «Quando noi donne bruciamo incenso alla regina del cielo e le offriamo libagioni, forse che prepariamo per lei focacce con la sua immagine e le offriamo libagioni senza il consenso dei nostri mariti?».

²⁰Geremia disse a tutto il popolo, agli uomini e alle donne e a tutta la gente che gli avevano risposto in quel modo:

²¹«Forse che il Signore non si ricorda e non ha più in mente l'incenso che voi bruciavate nelle città di Giuda e per le strade di Gerusalemme, voi e i vostri padri, i vostri re e i vostri capi e il popolo del paese? ²²Il Signore non ha più potuto sopportare la malvagità delle vostre azioni né le cose abominevoli che avete commesso. Per questo la vostra terra è divenuta un deserto, oggetto di orrore e di esecrazione, senza abitanti, come oggi si vede.

²³Per il fatto che voi avete bruciato incenso e avete peccato contro il Signore, non avete ascoltato la voce del Signore e non avete camminato secondo la sua legge, i suoi decreti e i suoi statuti, per questo vi è capitata questa sventura, come oggi si vede».

²⁴Geremia disse a tutto il popolo e a tutte le donne: «Ascoltate la parola del Signore, voi tutti di Giuda che siete nella terra d'Egitto.

²⁵Dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: Voi donne lo avete affermato con la bocca e compiuto con le vostre mani, affermando: «Noi adempiremo tutti i voti che abbiamo fatto di offrire incenso alla regina del cielo e di offrirle libagioni! Adempite pure i vostri voti e fate pure le vostre libagioni.

²⁶Tuttavia ascoltate la parola del Signore, voi tutti di Giuda che abitate nella terra d'Egitto. Ecco, io giuro per il mio nome grande, dice il Signore. Mai più il mio nome sarà pronunciato in tutta la terra d'Egitto dalla bocca di un uomo di Giuda che possa dire: «Per la vita del Signore Dio!».

19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἀνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποίσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδάς αὐτῇ;—

20 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος, οὐ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη κύριος, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ; 22 καὶ οὐκ ἥδυνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων, ὃν ἐποιήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀράν τος ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

23 ἀπὸ προσώπου ὃν ἐθυμιάτε καὶ ὃν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἤκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

24 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναιξὶν Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου·

25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραὴλ Ὅμεις γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαί Ποιούσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, ἃς ὡμολογήσαμεν, θυμιάν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς ἐμψεύνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιούσαι ἐποιήσατε.

26 διὰ τούτου ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶς Ιουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἴγυπτῳ Ἰδοὺ ὅμοσα τῷ ὀνόματι μου τῷ μεγάλῳ, εἶπεν κύριος, ἐάν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ιουδα εἰπεῖν Ζῇ κύριος κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἴγυπτῳ.

19 quod si nos sacrificamus Reginæ caeli et libamus ei libamina numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam et liba libandi

20 et dixit Hieremias ad omnem populum adversum viros et adversum mulieres et adversum universam plebem qui responderant ei verbum dicens

21 numquid non sacrificium quod sacrificasti in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem vos et patres vestri reges vestri et principes vestri et populus terrae horum recordatus est Dominus et ascendit super cor eius

22 et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum et propter abominationes quas fecistis et facta est terra vestra in desolationem et in stuporem et in maledictum eo quod non sit habitator sicut est dies haec 23 propterea quod sacrificaveritis idolis et peccaveritis Domino et non audieritis vocem Domini et in lege et in praeceptis et in testimonio eius non ambulaveritis idcirco evenierunt vobis mala haec sicut est dies haec

24 dixit autem Hieremias ad omnem populum et ad universas mulieres audite verbum Domini omnis Iuda qui estis in terra Aegypti

25 haec inquit Dominus exercituum Deus Israel dicens vos et uxores vestrae locuti estis ore vestro et manibus vestris impletis dicentes faciamus vota nostra quae vovimus ut sacrificemus Reginæ caeli et libemus ei libamina impletis vota vestra et opere perpetrastis ea

26 ideo audite verbum Domini omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti ecce ego iuravi in nomine meo magno ait Dominus quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur ex ore omnis viri iudei dicentis vivit Dominus Deus in omni terra Aegypti

27 הַנָּנוּ שְׁקָד עֲלֵיכֶם לִרְעָה וְלֹא לְטוּבָה
וְתָמָנוּ כָּל־אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּאֶרְצֵי־מִצְרָיִם בְּחַרְבָּה וּבְרָעָב
עַד־כְּלֹלוֹתָם:

28 וְפֶלְיטִי תְּרֻבָּה יִשְׁבּוּ מִן־אָרֶץ מִצְרָיִם
אָרֶץ יְהוּדָה מִתְּנִי מִסְפֵּר וִידְעָוֹ
כָּל־שְׁאָרִית יְהוּדָה הַבָּאָם
לְאֶרְצֵי־מִצְרָיִם לְגֹור שֵׁם דְּבָרְמֵי יְהוָה:

29 וְזֹאת־לְכֶם הָאוֹת נָאָס־יְהוָה כִּירְפֹּךְ
אָנוּ עַלְיכֶם בְּפִיקּוּם הַזֹּה לְמַעַן פְּדוּעָו כִּי
קוֹם יְקַוְּמוּ דְּבָרֵי עַלְיכֶם לְרֹעָה: ס

30 כִּה אָמַר יְהוָה הַנָּנוּ נָתָן אֶת־פְּרֻעָה
חַפְרָעַ מֶלֶךְ־מִצְרָיִם בַּיד אִיבְּיו וּבַיד
מֶמְכְּשִׁי נְפָשׁוֹ כַּאֲשֶׁר נָתָתִי אֶת־צְדָקִינָה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּיד נָבוּכְדָּרָאָכָר
מֶלֶךְ־בָּבֶל אִיכְּוּ וּמֶמְכְּשִׁ נְפָשׁוֹ: ס

CAPITOLO 45

La parola di consolazione per Baruc

1 הַرְבֵּר אֲשֶׁר דָּבָר יְרִמְיָהוּ הַנֶּבֶיא
אָל־בָּרוּךְ בְּנוּגְרִיה בְּכִתְבּוֹ אֶת־הַדְּבָרִים
הַאֱלֹהָה עַל־סְפֵּר מִפְּנֵי יְרִמְיָהוּ בְּשָׂנָה
הַרְבָּשִׁית לְיְהוּדִים בְּנוּי־אֲשִׁיחָה מֶלֶךְ יְהוּדָה:
לְאָמָר: ס 2 כִּי־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַלְיךָ בָּרוּךְ: 3 אָמְרָת אָוֹרְנָא לִי כִּירְקָפָה
יְהוָה גָּזַן עַל־מִכְאָבִי גַּעַתִּי בְּאָנְחָתִי
וּמְנוּחָה לֹא מִצְאָתִי: ס

4 כִּה אָמַר אָלָיו בָּה אָמַר יְהוָה הַנָּה
אֲשֶׁר־בְּנוּתִי אָנוּ תְּרַסֵּת אֲשֶׁר־נִטְעָה אָנוּ
נִתְשׁ וְאֶת־כָּל־הָאָרֶץ הִיא:

5 וְאַתָּה תַּבְקַשׁ־לְךָ גְּדוּלָה אֶל־תַּבְקַשׁ כִּי
הַנָּנוּ מִבְּיָא רְעָה עַל־כָּל־בָּשָׂר נָאָס־יְהוָה
וְנָתָתִי לְךָ אֶת־נְפָשָׁךְ לְשָׁלָל עַל
כָּל־הַמְּקֻמוֹת אֲשֶׁר חָלָךְ־שֵׁם: ס

1 Questa è la parola che il profeta Geremia comunicò a Baruc, figlio di Neria, quando egli scriveva queste parole in un libro sotto la dettatura di Geremia nel quarto anno di Ioiakim, figlio di Giosia, re di Giuda:

2 «Dice il Signore, Dio d'Israele, su di te, Baruc:

3 Tu hai detto: "Guai a me, poiché il Signore aggiunge tristezza al mio dolore. Io sono stanco dei miei gemiti e non trovo pace".

4 Dice il Signore: Ecco io abbatto ciò che ho edificato e sradico ciò che ho piantato; così per tutta la terra.

5 E tu vai cercando grandi cose per te? Non cercarle, poiché io manderò la sventura su ogni uomo. Oracolo del Signore.

A te farò dono della tua vita come bottino, in tutti i luoghi dove tu andrai».

27 öτι ἵδον ἐγώ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλεύψουσιν πᾶς Ιουδα οἱ κατοικούντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν δόμφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἔως ὅτι ἐκλίπωσιν.

28 καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ δόμφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ιουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ιουδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικήσαι ἕκεν, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγώ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά·

30 οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδού ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφροὶ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἔχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

27 ecce ego vigilabo super eos in malum et non in bonum et consumentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti gladio et fame donec penitus consumantur

28 et qui fugerint gladium revertentur de terra Aegypti in terram Iuda viri pauci et scient omnes reliquiae Iuda ingredientium terram Aegypti ut habent ibi cuius sermo compleatur meus an illorum

29 et hoc vobis signum ait Dominus quod visitem ego super vos in loco isto ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum

30 haec dicit Dominus ecce ego tradam Pharaonem Efree regem Aegypti in manu inimicorum eius et in manu querentium animam illius sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babyloniae inimici sui et quaerentis animam eius.

CAPITOLO 45

La parola di consolazione per Baruc 39,15-18

31 Ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησεν Ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηρίου, ὃτε ἔγραψεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακιμ υἱῷ Ιωσίᾳ βασιλέως Ιουδα

32 Οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί, Βαρουχ

33 Ὅτι εἴπας Οἵμποι οἵμποι, ὃτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι, ἐκοιμήθη ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαιυσιν οὐχ εὗρον,

34 εἰπὼν αὐτῷ Οὕτως εἶπεν κύριος Ἰδού οὕς ἐγώ ὥκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ, καὶ οὓς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω·

35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὃτι ἵδον ἐγώ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πάσαν σάρκα, λέγει κύριος, καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὑρεμα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐδὲν βαδίσῃς ἐκεῖν.

CAPITOLO 46

ORACOLI CONTRO LE NAZIONI

אָשֶׁר־תִּהְיָה דְּבָרֵיהָנָה אַל־יְרִמְיָהוּ תֹּכְבִּיא
עַל־הַגּוֹן:

Oracoli contro l'Egitto. La disfatta di Càrchemis

לִמְצָרִים עַל־חַיל פְּרֻעָה נָכוֹ מֶלֶךְ
מְצָרִים אֲשֶׁר־תִּהְיָה עַל־נָהָר־פְּרָת בְּכֶרֶכְמֶשׁ
אֲשֶׁר הַכָּה נַבְּכָרָאָרְמָלָךְ בְּכָל בָּשָׂתָה
הַרְבִּיעִית לִיהוּקִים בְּנוֹיָשָׁהוּ מֶלֶךְ

דְּהַוְהָה: 3 עַרְכָּיו מְגַנֵּן וְצָהָה וְגַשְׁוֹ לְמַלְחָמָה:
4 אָסְרוּ הַסּוֹלִים וְעַלְלוּ הַפְּרָשִׁים וְהַתִּיצְבָּו:
בְּכֻכְבָּים מְרָכָו הַרְמָתִים לְבָשָׂו הַסְּרָיוֹת:
5 מְדוֹרָע רְאוּתִי חַפְתָּה תִּפְחָם נְסָגִים אַחֲרָוֹל

וְגַבּוֹרִים יְפַתּוּ וְמַנּוֹס נְסֹוּ וְלֹא הַפְּגָנוּ מְגֻנָּר
מִסְכִּיב נָאָמְרִיְהָ:

6 אַל־יְנוֹס הַקְּלָל וְאַל־יְמַלְט הַגּוֹבָר צְפָנָה
עַל־יְיךָ נַהֲרָ-פְּרָת כְּשָׁלוּ וְגַנְפָלוּ:
7 מִיְּזָה כִּיאָר יַעֲלָה בְּנָתָרֹת יְתַנְעַשְׂשָׂה
מִיְּמוֹ:

8 מְצָרִים כִּיאָר יַעֲלָה וְכָנָהָרֹת יְתַנְעַשְׂשָׂה
מִים וְאָמָר אַעֲלָה אֲכַסָּה־אָרֶץ אֲכִידָה עִיר
וּשְׁבֵי בָּהּ:

9 עַלְיָה הַסּוֹלִים וְהַתְּהַלְּלוּ הַרְכָּב וְיַצְאָו
הַגּוֹבָרִים כּוֹשׁ וְפּוֹטֵת תְּפַשְׁי מְגַן וְלֹוְדִים
תְּפַשְׁי לְרָכִי קָשָׁת:

10 וְהַיּוֹם הַהְוָא לְאָדָנִי וְהַנָּהָא צְבָאות יְהוָם
וְקַמְהָה לְהַנְּקָם מְאָרוֹן וְאֲכָלָה חֶרְבָּ וְשְׁבָעָה
וּרְוֹתָה מְדָמָם כִּי זָבֵחַ לְאָדָנִי יְהָוָה צְבָאות
בָּאָרֶץ אָפָוּן אַל־נַהֲרָ-פְּרָת:

11 עַלְיָה גָּלָעָר וְקַחְיָ אָרִי בְּתוּלָת
בַּת־מְצָרִים לְשֹׂא הַרְבִּיתִי [הַרְבִּיתִ]
רְפָאָות תַּעֲלָה אַיִן לְךָ:

12 שָׁמְעוּ גּוֹיִם קָלָונָךְ וְצִוְחָתָךְ מֶלֶאָה הָאָרֶץ
כִּירְגָּבוּר בְּגֻבוּר כְּשָׁלוּ וְחַדְיוּ נְפָלוּ שְׁנִיהם:

¹ Parola del Signore che fu rivolta al profeta Geremia sulle nazioni.

CAPITOLO 26

ORACOLI CONTRO LE NAZIONI

1

1 Quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes.

Oracoli contro l'Egitto. La disfatta di Càrchemis Is 19

2 Tῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμις, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ιωακίμ βασιλέως Ιουδα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον. 4 ἐπισάξατε τοὺς ἵππους ἐπίβητε, οἱ ἵππεῖς, καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν.

5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦντιν ὅπισσον; διότι οἱ ισχυροὶ αὐτῶν κοπίσονται. φυγὴ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψον περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει κύριος. 6 μὴ φρεγέτω ὁ κοῦνφος, καὶ μὴ ἀνασφέσθω ὁ ισχυρός· ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἡσθένησαν πεπτώκασιν. 7 τίς οὗτος ὁς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὁς ποταμοὶ κυμαίνονται ὕδωρ; 8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν Ἄναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα· ἔξελθατε, οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων καὶ Λιβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις· καὶ Λυδοί, ἀνάβητε ἐντείνατε τόξον.

10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίω τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικήσαι τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ, καὶ καταπάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ. 11 ἀνάβηθι, Γαλααδ, καὶ λαβὲ ὅπτινην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ιάματά σου, ὥφελεια οὐκ ἔστιν σοι.

12 ἤκουοντας ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησεν, ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐπεσαν ἀμφότεροι.

CAPITOLO 46

1 Quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes.

2 Ad Aegyptum adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti qui erat iuxta flumen Eufraten in Charchamis quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in quarto anno Ioaichim filii Iosiae regis luda

3 praeparate scutum et clypeum et procedite ad bellum
4 iungite equos et ascendite equites state in galeis polite lanceas induite vos loricas

5 quid igitur vidi ipsos pavidos et terga vertentes fortes eorum caeos fugeunt conciti nec respexerunt terror unicus ait Dominus

6 non fugiat velox nec salvari se putet fortis ad aquilonem iuxta flumen Eufraeten victi sunt et ruerunt

7 quis est iste qui quasi flumen ascendet et veluti fluviorum intumescent gurgites eius 8 Aegyptus fluminis instar ascendet et velut flumina movebuntur fluctus eius et dicet ascendens operiam terram perdam civitatem et habitatores eius

9 ascendite equos et exultate in curribus et procedant fortes Aethiopia et Lybie tenentes scutum et Lydii arripientes et iacentes sagittas

10 dies autem ille Domini Dei exercitum dies ultionis ut sumat vindictam de inimicis suis devorabit gladius et saturabit et inebrabit sanguine eorum victimam enim Domini exercitum in terra aquilonis iuxta flumen Eufraten

11 ascende in Galaad et tolle resinam virgo filia Aegypti frustra multiplicas medicamina sanitatis non erit tibi

12 audierunt gentes ignominiam tuam et ululatus tuus replevit terram quia fortis incepit in fortis ambo pariter conciderunt.

L'invasione dell'Egitto

13 הַקָּרְבָּר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַנָּכְרִיא לְבּוֹא נִבְקוּדְרָאצֵר מֶלֶךְ בָּבֶל
לְהַכּוֹת אֶת-אָרֶץ מִצְרָיִם:

14 הַגּוֹדֵו בְּמִצְרָיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדָּול
וְהַשְׁמִיעוּ בְּנֵר וּבְתַחְפּוֹתָס אָמָרוּ הַחִינָּכֶל
וְהַכְּנִין לְךָ כִּירָאָכְלָה חָרָב סִבְיבָּה:

15 מִדּוֹעַ נִסְתַּחַר אֲבִירָדְךָ לֹא עָמָד כִּי
יְהוָה הַדָּרְפָּן:

16 הַרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם-גַּפֵּל אֲישׁ אֱלֹהָיו
וְאָמָרוּ קָוְמָה וּנְשָׁבָה אֱלֹהָם וְאֱלֹהָיְךָ
קָוְלָדָתָנוּ מִפְנֵי תְּרָבָה תִּינְהָ:

17 קָרָא שָׁם פְּרֻעָה מֶלֶךְ-מִצְרָיִם שָׁאוֹן
הַעֲבָרִיר הַמוּעָד:

18 חִירָאָנִי נָאָמֵן-הַפְּלָלָה יְהוָה צְבָאֹות שְׁמוֹ
כִּי כַּתְּבָור בְּהָרִים וּכְכַרְמֵל בַּיּוֹם יְהֹוָה:

19 כָּלְיָה נֹלֶה עַשְׂיוֹ לְךָ יוֹשֵׁבָת בַּת מִצְרָיִם
כִּי-נַפְתַּל לְשָׁמָה תְּהִרְחָה וּנְצָתָה מְאַיִן יוֹשֵׁב: ס
20 עֲגָלָה יְפֵה-בְּפִיה מִצְרָיִם קָרֵץ מַצְפָּן
בָּא בָּא:

21 גַּם-שְׁכִירִית בְּקָרְבָּה כְּעָנוֹלִי מַרְבֵּךְ
כִּי-גְּנֵם-הַמִּפְאָה הַפְּנֵו נִסְוִי יְחִידָיו לֹא עָמָד כִּי
יּוֹם אִידָּם בָּא עַלְיָהָם עַת פְּקָרָתָם:

22 קָוְלוֹתָה כְּנַחַשׁ וְלֹךְ כִּירָבְּנֵל וְלֹטָה:
וּבְקָרְדוֹמֹת בָּא לְהָ קָהָתְבִּי עַצְמָה:

23 כְּרָתוֹ יְעָרָה נָאָמֵן-יְהוָה כִּי לֹא יְחַקֵּר
כִּי רְבוּ מְאָרְבָּה וְאַיִן לְהַמִּסְפָּר:

24 הַבִּישָׁה בַּת-מִצְרָיִם נִתְהַנֵּה בַּיַּד
עַמְּצָפָן:

25 אָמָר יְהוָה צְבָאֹות אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגְּנִי
בְּזִקְנָר אֱלֹהִים מְנָא וְעַל-פְּרֻעָה

וְעַל-מִצְרָיִם וְעַל-אֱלֹהִיתָה וְעַל-מֶלֶכֶתָה
וְעַל-פְּרֻעָה וְעַל-הַבְּתִיחִים בָּו:

13 Parola che il Signore comunicò al profeta Geremia quando Nabucodònosor, re di Babilonia, giunse per colpire la terra d'Egitto.

14 «Annunciate in Egitto, fatelo sapere a Migdol, fatelo udire a Menfi e a Tafni; dite: «Alzati e preparati, perché la spada divora intorno a te».

15 Perché mai il tuo potente è travolto? Non resiste perché il Signore l'ha rovesciato.

16 Una gran folla vacilla e stramazza, ognuno dice al vicino: «Su, torniamo al nostro popolo, al paese dove siamo nati, lontano dalla spada micidiale!».

17 Chiamate pure fanfarone il faraone, re d'Egitto: si lascia sfuggire il momento opportuno.

18 Per la mia vita – oracolo del re il cui nome è Signore degli eserciti –, verrà uno simile al Tabor fra le montagne, come il Carmelo presso il mare.

19 Preparati il bagaglio per l'esilio, o figlia che abiti l'Egitto, perché Menfi sarà ridotta a un deserto, sarà devastata, senza abitanti. **20** Giovenca bellissima è l'Egitto, ma un tafano viene su di lei dal settentrione. **21** Anche i suoi mercenari in mezzo ad essa sono come vitelli da ingrasso. Anch'essi infatti hanno voltato le spalle, fuggono insieme, non resistono, poiché è giunto su di loro il giorno della sventura, il tempo del loro castigo.

22 La sua voce è come di serpente che fugge, poiché i nemici avanzano con un esercito e vengono contro di lei, armati di scure come tagliaboschi. **23** Abbattono la sua selva – oracolo del Signore – e non si possono contare, essi sono più delle locuste, sono senza numero.

24 Prova vergogna la figlia d'Egitto, è data in mano a un popolo del settentrione».

25 Il Signore degli eserciti, Dio d'Israele, dice: «Ecco, punirò Amon di Tebe, l'Egitto, i suoi déi e i suoi re, il faraone e coloro che confidano in lui.

42,15-22 L'invasione dell'Egitto 43,8-13

13 "A ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ιερεμίου τῷ ἔλθειν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα Βαβυλώνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν, εἴπατε Ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον, διτὶ κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σιμίλακά σου.

15 διὰ τὸ ἔφυγεν ὁ Ἄπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν, διτὶ κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

16 καὶ τὸ πλήθος σου ἥσθενησεν καὶ ἔπεσεν, καὶ ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτὸν ἐλάλει Ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἐλληνικῆς.

17 καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωῆ.

18 ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος ὁ θεός, διτὶ ώς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ ώς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἥξει.

19 σκεύη ἀποικισμού ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θύγατερ Αἰγύπτου, διτὶ Μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐάλ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἥλθεν ἐπ' αὐτήν.

21 καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὕσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ, διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν, διτὶ ἡμέρα ἀπωλείας ἥλθεν ἐπ' αὐτὸν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος, διτὶ ἐν ἄμμῳ πορεύσονται· ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτήν ὡς κόπτοντες ἔγκλα.

23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει κύριος ὁ θεός, διτὶ οὐ μὴ εἰκασθῇ, διτὶ πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 κατησχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χειρας λαοῦν ἀπὸ βορρᾶ.

25 ίδού ἐγώ ἐκδικῶ τὸν Αμων τὸν νιόν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ.

13 Verbum quod locutus est Dominus ad Hieremiam prophetam super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis et percussurus terram Aegypti 14 adnuntiate Aegypto et auditum facite Magdolo et resonet in Memphis et in Tafnis dicite sta et praepara te quia devoravit gladius ea quae per circuitum tuum sunt 15 quare conputruit fortis tuus non stetit quoniam Dominus subvertit eum

16 multiplicavit ruentes ceciditque vir ad proximum suum et dicent surge et revertarum ad populum nostrum et ad terram nativitatis nostrarum a facie gladii columbae

17 vocate nomen Pharao regis Aegypti Tumultum adduxit tempus

18 vivo ego inquit Rex Dominus exercituum nomen eius quoniam sicut Thabor in montibus et sicut Carmelus in mari veniet 19 vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti quia Memphis in solitudinem erit et deseretur inhabitabilis

20 vitula eligans atque formonsa Aegyptus stimulator ab aquilone veniet ei

21 mercennarii quoque eius qui versabantur in medio eius quasi vituli saginati versi sunt et fugerunt simul nec stare potuerunt quia dies interfectionis eorum venit super eos tempus visitationis eorum

22 vox eius quasi aeris sonabit quoniam cum exercitu properabunt et cum securibus venient ei quasi ligna caedentes

23 succiderunt saltum eius ait Dominus qui suppeditari non potest multiplicati sunt super lucistas et non est eis numerus 24 confusa est filia Aegypti et tradita in manu populi aquilonis 25 dixit Dominus exercitum Deus Israel ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae et super Pharaon et super Aegyptum et super deos eius et super reges eius et super Pharaon et super eos qui confidunt in eo

וְנַתִּים בֵּין מִבְקָשֵׁי נֶפֶשׁ וּבֵין
בְּבוֹכֶךָ אֲצֵר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבֵין-עָבְדֵי
וְאַחֲרִיךְ-כֵן תָּשִׁכוּ כִּימְקָרְם נָאָמָרְתָּה:
27 אַתָּה אֶל-תִּירְאָ עַבְדֵי יְהֻקָּבָר
וְאֶל-תִּתְהַקֵּת יְשָׂרָאֵל כִּי הָנִינִי מוֹשָׁעֵל
מִרְחֹק וְאַתָּה-זָרָעָה גַּעֲרַץ שְׁבִים וְשָׁבָב
יְעַקּוֹב וְשָׁקָט יְשָׁאָגָן וְאַיִן מַחְרִיד: ס
28 אַתָּה אֶל-תִּירְאָ עַבְדֵי יְהֻקָּבָר
וְאַמְּרִיהָה כִּי אַתָּה אֵي כִּי אַעֲשָׂה כֵּלה
בְּכָל-הַגּוֹנוֹת אֲשֶׁר הַדְּחַקְעָה שְׁמָה וְאַתָּה
לֹא-אַעֲשָׂה כֵּלה וְיִסְרָתְךָ לְמַשְׁפָט וְנֶגֶת
לְאָנָקָה: ס

CAPITOLO 47

Oracolo contro i Filistei

1 אָשֶׁר הוּא דְּבָרִי-יְהֹוָה אֶל-יְרָמִיָּה
הַגָּבֵיא אֶל-פְּלִשְׁתִּים בְּטָרֵם יָבֹא פָּרָעה
אַתָּה-עָזָה: ס
2 בְּחוֹ אָמַר יְהֹוָה דְּנָה-מִינִם עַלְםִמְצָפּוֹן
וְהַיוּ לְנַחַל שָׁוֹפֵף וְיִשְׁפּוּ אָרֶץ וְמַלְוָאת
עָרָה וְנוֹשָׁבֵה בָּתָה וּזְעַקּוֹ הָאָלָם וְתִילְלָל כָּל
יְוָשֵׁב הָאָרֶץ: :
3 מִקְולָל שְׁעַטְתָּה פְּרִסּוֹת אֲבִירִיו מִרְעָשָׁל
לְרַכְבּוֹ הַמּוֹנְגָּלְיוֹ לְאַ-הַפְּנֵי אֶבֶוֹת
אַל-בְּנִים מִרְפִּיוֹן יְדוֹים:
4 עַל-הַזּוֹם הַפָּא לְשָׁרוֹד
אַתְּ-כָל-פְּלִשְׁתִּים לְהַכְּרִית לְצָר וְלְצִידָוָן
כָּל שְׁרִיד עֹזָר קִירְשָׁרֵד יְדָה
אַתְּ-פְּלִשְׁתִּים שָׁאָרִית אֵי כְּפֹתָר: ס
5 בָּאָה קָרְחָה אֶל-עָזָה נְרַמְתָּה אַשְׁקָלוֹן
שְׁאָרִית עַמְקָם עַד-מִנוֹרָתָה תַּתְגּוֹרְדִּי: ס
6 הַוְיַחַרְבֵּל יְהֹוָה עַד-אָנָה לְאַתְּ-תַשְׁקַטְיָה
הַאֲסָפֵי אֶל-פְּעָרָה הַרְגָּעֵן וְרַמֵּי:
7 אִירְךָ תַשְׁקַטְיָה יְדָה צִוְה-לְהָא
אַל-אַשְׁקָלוֹן וְאֶל-תַּחַת חִימָשָׁם יְעָרָה: ס

²⁶ Li consegnerò in mano di quanti vogliono la loro vita, in mano di Nabucodonosor, re di Babilonia, e dei suoi ministri. Ma dopo sarà abitato come in passato. Oracolo del Signore.

²⁷ Ma tu non temere, Giacobbe, mio servo, non abbatterti, Israele, perché io libererò te dalla terra lontana, la tua discendenza dalla terra del suo esilio. Giacobbe ritornerà e avrà riposo, vivrà tranquillo e nessuno lo molesterà.

²⁸ Tu non temere, Giacobbe, mio servo – oracolo del Signore –, perché io sono con te. Sterminerò tutte le nazioni tra le quali ti ho disperso, ma non sterminerò te; ti castigherò secondo giustizia, non ti lascerò del tutto impunito».

26 et dabo eos in manu quaerentium animam eorum et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu servorum eius et post haec habitabitur sicut diebus pristinis ait Dominus

27 et tu ne timeas serve meus Iacob et ne paveas Israhel quia ecce ego salvum te faciam de longinquuo et semen tuum de terra captivitatis suaet revertetur Iacob et quiescet et prosperabit et non erit qui exterreat eum

28 et tu noli timere serve meus Iacob ait Dominus quia tecum ego sum quia consumam ego cunctas gentes ad quas eici te te vero non consumam sed castigabo te in iudicio nec quasi innocentii parcam tibi.

CAPITOLO 29

Ez 25,15-17 Oracolo contro i Filistei Am 1,6-8; Sof 2,4-7

1 'Επὶ τοὺς ἀλλοφύλους.
2 Τάδε λέγει κύριος Ἰδού ὑδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὄπλων τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμού τῶν ἄρμάτων αὐτοῦ, ἥχουν τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' οὐίοντας αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιῶν τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδώνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βιοθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων. 5 ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπεριφῆ Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ. ἔως τίνος κόψεις, 6 ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου; ἔως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι.

7 πῶς ἡσυχάσει; καὶ κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους, ἐπεγερθῆναι.

CAPITOLO 48

Oracoli contro Moab

1 לְמוֹאָב כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאות אֱלֹהֵינוּ

יִשְׂרָאֵל הִי אֶל־גָּבוֹן כִּי שְׁרָדָה הַבִּישָׁה

נִלְכַּדְתָּ קְרִיְתִּים הַבִּישָׁה הַמְשֻׁגָּב וְחַתָּה:

2 אֵין עוֹד תְּהִלָּת מוֹאָב בְּחַשְׁבּוֹן חַשְׁבּוֹן

עַלְיָה רָעָה לְכוּ וּנְכִרְתָּנָה מְנוּי גַּמְדָּמָן

תְּהִלָּיִם אֲתָרוֹן תַּלְךְ חָרָב:

3 קוֹל צַעַקָּה מַחְרוֹנִים שָׁד וְשָׁבָר גַּדוֹלָה:

4 נִשְׁבָּרָה מוֹאָב הַשְׁמִינִיעַ זַעַקָּה אֲזַעֲרִית

אֲזַעֲרִית [] 5 כִּי מַעַלָּה הַלְּחוֹת

[] לִילְיוֹת בְּכִי עַל־הַבְּכִי כִּי בְּמוֹרָד

חוֹרְלוֹנִים אֲצִירִים צַעַקְתִּשְׁבָּר שְׁמָעוֹ:

6 נָסָוּ מַלְטוֹ נְפָשָׁם וְתָהִלְיָה כְּעַרְוָעָרָב:

בְּפֶדֶרֶב:

7 כִּי יַעַן בְּטַחַק בְּמַעַשְׂיךָ וּבְאַזְרֹותְךָ

גַּם־אַתָּה תְּלַכְּדִי וְיִאָצָא כִּמְיִשְׁ [כְּמוֹשָׁן] בְּגַנּוֹלה

כְּבָנָיו וְשָׁרוֹרִים יְהָדִים [] :

8 וּוּבָא שָׁדָא אַל־כָּל־עִיר וּעִיר לֹא

תְּמָלֵט וְאֶבֶר הַעֲמֵק וְנַשְׁמֵד הַמִּישָׁר אֲשֶׁר

אָמַר יְהוָה:

9 חַנְנָה־צִיזָּה לְמוֹאָב כִּי נִצְאָתָא וְעַרִיתָה

לְשָׁמָה תְּהִלְיָה מֵאַיִן יוֹשֵׁב בָּהּ:

10 אָרְדוֹר עַשְ׈ה מִלְאָכָת יְהוָה רְמִיהָ

וְאָרְדוֹר מִנּעַתְּרָבָו מִדָּם:

11 שָׁאָנוֹן מוֹאָב מִיּוֹרָיו וְשַׁקְטָת הַוָּאָ

אַל־שְׁמָרְיוֹ וְלֹא־דוֹרָק מִכְלֵי אַל־פְּלֵי

בְּגַנּוֹלה לֹא הַלְּךְ עַל־בָּן עַמְּדָה טַעַמְּוֹ בָּוּ

וּרְיחָוּ לֹא נָמָרָס:

12 לְבָנָן הַנְּהָרִים בְּאִים נָמָרָה

וְשַׁלְחָתִים לֹא צְعִים וְצַעִים וְכָלְיוֹ יְרִיקָוּ

וְגַלְלִים יְמִפְצָוָה:

13 וּבָשׁ מוֹאָב מִכְמֹשָׁן כְּאַשְׁר־בְּשָׁלְבָית

יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֶל מִבְּתָחָם:

¹Su Moab.

Così dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: «Guai a Nebo, poiché è devasta! Piena di vergogna e catturata è Kiriathaim, sente vergogna, è abbattuta la roccaforte. ²Non esiste più la fama di Moab, a Chesbon tramano il male contro di essa: "Venite ed eliminiamola dalle nazioni". Anche tu, Madmen, sarai demolita, la spada ti inseguirà.

³Una voce, un grido da Coronaim: "Devastazione e rovina grande!". ⁴Abbattuta è Moab, le grida si fanno sentire fino a Soar. ⁵Piangendo, salgono la salita di Luchit, giù per la discesa di Coronaim si odono grida strazianti: ⁶"Fuggite, salvate la vostra vita! Siate come l'asino selvatico nel deserto".

⁷Poiché hai posto la fiducia nelle tue fortezze e nei tuoi tesori, anche tu sarai preso e Camos andrà in esilio, insieme con i suoi sacerdoti e con i suoi capi.

⁸Il devastatore verrà contro ogni città, nessuna città potrà scampare. Sarà devastata la valle e la pianura desolata, come dice il Signore.

⁹Erigete un cippo funebre a Moab, perché è tutta in rovina. Le sue città diventeranno un deserto, nessuno le abiterà.

¹⁰Maledetto chi compie fiaccamente l'opera del Signore, maledetto chi trattiene la spada dal sangue!

¹¹Moab era tranquillo fin dalla giovinezza, riposava come vino sulla sua feccia, non è stato travasato di botte in botte, né è mai andato in esilio; per questo gli è rimasto il suo sapore, il suo profumo non si è alterato.

¹²Per questo giorni verranno – oracolo del Signore – nei quali manderò uomini a travasarlo, vuoteranno le sue botti e frantumeranno i suoi otri.

¹³Moab si vergognnerà di Camos come la casa d'Israele si è vergognata di Betel, in cui aveva riposto la sua fiducia.

CAPITOLO 31

Nm 22,36+ Oracoli contro Moab // Is 15-16; Ez 25,8-11; Am 2,1-3

1 Tְּהִי מְוֹאָב.

Ούτως εἶπεν κύριος Οὐάὶ ἐπὶ Ναβαύ, ὅτι ὥλετο· ἐλήμυθη Καριαθαῖμ, ἡσχύνθη Αμαθ καὶ ἡττήθη.

2 οὐκ ἔστιν ἔτι ίατρεία Μωαβ, ἀγαρίαμα ἐν Εσεβών· ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύσεται, δύπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα.

3 ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ Ωρωναίμ, ὅλεθρος καὶ σύντριψμα μέγα

4 Συνετρίβη Μωαβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογορά. 5 ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ, ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ωρωναίμ, κραυγὴν συντρίψματος ἡκούσατε

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἠρήμῳ.

7 ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν δρυμῷσιν σου, καὶ σὺ συλλημφθήσῃς· καὶ ἔξελευσεται Χαμως ἐν ἀποικίᾳ, οἱ ίερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχοντες αὐτοῦ ἄμα.

8 καὶ ἔξει ὅλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλῶν, καὶ ἔξολεθρευθήσεται ἡ πεδινή, καθὼς εἶπεν κύριος.

9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ, ὅτι ἀφῆ ἀναρφήσεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῆς;

10 ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἔξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἴματος.

11 ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου καὶ πεποιθώς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἔξ αγγείου εἰς ἄγγειον καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ὥχετο· διὰ τοῦτο ἔστη γενῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὀσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἔξελιπεν.

12 διὰ τοῦτο ἴδοις ἡμέραι ἔρχονται, φησὶν κύριος, καὶ ἀποστελὼ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινούσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνούσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσιν.

13 καὶ κατασχυθήσεται Μωαβ ἀπὸ Χαμως, ὥσπερ κατησχύνθη οἶκος Ισραὴλ ἀπὸ Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

CAPITOLO 48

1 Ad Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israel vae super Nabo quoniam vastata est et confusa capta est Cariathaim confusa est fortis et tremuit

2 non est ultra exultatio in Moab contra Esebon cogitaverunt malum venite et disperdamus eam de gente ergo silens conticesces sequeturque te gladius 3 vox clamoris de Oronaim vastitas et contrito magna 4 contra est Moab adnuntiate clamorem parvulus eius 5 per ascensum enim Luith plorans ascendit in fletu quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt 6 fugite salvate animas vestras et eritis quasi myrice in deserto

7 pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis et in thesauris tuis tu quoque capieris et ibit Chamos in transmigrationem sacerdotes eius et principes eius simili 8 et veniet praedo ad omnem urbem et urbs nulla salvabitur et peribit vallis et dissipabuntur campestria quoniam dixit Dominus 9 date florem Moab quia floriens egreditur et civitates eius desertae erunt et inhabitabiles

10 maledictus qui facit opus Domini fraudulenter et maledictus qui prohibet gladium suum a sanguine 11 fertilis fuit Moab ab adulescentia sua et requievit in fecibus suis nec transfusus est de vase in vas et in transmigrationem non abiit idcirco permanens gustus eius in eo et odor eius non est inmutatus

12 propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam ei ordinatores et stratores laguncularum et sternent eum et vasa eius exhaustient et lagoneas eorum confident 13 et confundetur Moab a Chamos sicut confusa est domus Israel a Beithel in qua habebat fiduciam

14 אַיִל הָאָמָרִי גּוֹרִים אֲנָהָנוּ וְאֶנְשִׁיחֵיל לְפָלָחָנוּ: **15 שָׁדֵד מוֹאָב וְעַרְיוֹת עַלְּתָה וּמִבְּחָר בְּחָרוּיו יְרֻדוּ לְטַבַּח נָאָס-הַמְּלָךְ:** **16 יְהֻוָּה צְבָאֹת שְׁמוֹ:** **17 קָרוֹב אַיְל-מוֹאָב לְבָוָא וְרַעַתָּה מִתְּרָה מִתְּאָד:** **18 בְּרוּ לֹא כְּלִסְבִּילְיוֹ וְכָל יְדָעָ שְׁמוֹ אָמָרָוּ אֵיכָה נִשְׁבַּר מִטְּה-עַז מִקְלָה תְּפָאָרָה:** **19 רְדוּ מִכְבּוֹד יְשָׁבֵי [וְ]שְׁבִּין] בְּצָמָא שְׁבָת בְּתִ-דִיבָּן כִּי-שָׁדֵד מוֹאָב עַלְּתָה בְּךָ שְׁחַת מִבְּצָרָוֹךְ:** **20 אַל-הַרְחֵךְ עַמְּדֵי יְצָפֵי יוֹשְׁבָת עַרְעוֹר שְׁאַלְיִגְּסָ וְגַמְלָתָה אָמְרֵי מַה-הַנְּהָתָה:** **21 שְׁאַל-חָלוֹן וְאַל-יְהָצָה וְעַל-מוֹפְּעָת מִיּוֹפְּעָת:** **22 וְעַל-דִּיבָּן וְעַל-גָּבוֹן מִיּוֹפְּעָת דְּבָלָתִים:** **23 וְעַל קְרִירִים וְעַל-בָּיִת גְּמוּל וְעַל-בָּיִת גְּמַעַן:** **24 וְעַל-קְרִירִות וְעַל-בָּצָרָה וְעַל-כְּלָעָרִי אָרֶץ מוֹאָב דְּרַחְקֹות וְתְּקָרְבּוֹת:** **25 כְּלָעָרִי אָרֶץ מוֹאָב דְּרַחְקֹות וְתְּקָרְבּוֹת:** **26 יְהֻוָּה הַשְּׁבִּיעָה הוּא כִּי עַל-יְהֻוָּה הַנְּגִיל וְסַפְקָה מְאוֹב בְּקִיאָוּ וְהָיוּ לְשָׁחָק גַּם-הָאָוֹ:** **27 אַס-בְּנָגְבִּים נִמְצָאָה [גַּמְצָא] כִּי-מְרוֹדָה דְּבָרִיךְ בָּו תִּתְנַדֵּד:** **28 עַזְבוּ עָרִים וְשָׁכְנֵי בְּפֶלַע יְשָׁבֵי מוֹאָב וְהָנוּ כִּי-יְהֻנָּה תְּקָגָן בְּעַבְרִי פִּרְפָּחָה:** **29 שְׁמַעַנוּ נָאָוֹן-מוֹאָב גַּאהֲ מִלְּאָד גַּבְהָוּ וְנָאָנוּ וְנָאָרוּ וְרַם לְבּוֹ:**

14 πῶς ἐρεῖτε Ἰσχυροί ἐσμεν καὶ ἀνθρωπος ίσχύων εἰς τὰ πολεμικά; **15 ὥλετο Μωαβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγήν:** **16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἔλθειν, καὶ πονηρίᾳ αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα.** **17 κινήσατε αὐτῷ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ· εἴπατε Πώς συνετρύψῃ βακτηρία εὐκλεής, δύσβατος μεγαλώματος;** **18 κατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ, καθημένη Δαιβων ἐκτρίβητε, ὅτι ὥλετο Μωαβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμανόμενος ὁχύρωμά σουν.** **19 ἐφ' ὁδού στῆθι καὶ ἔπιδε, καθημένη ἐν Αροηρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σωζόμενον καὶ εἰπόν τί ἐγένετο:** **20 κατησχύνθη Μωαβ, ὅτι συνετρύψῃ· ὀλόλυσσον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Αρων ὅτι ὥλετο Μωαβ.** **21 καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ 22 καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ Ναβαν καὶ ἐπ' οἴκον Δεβλαθαιμ 23 καὶ ἐπὶ Καριαθαιμ καὶ ἐπ' οἴκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἴκον Μαων 24 καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς.** **25 κατεάχθη κέρας Μωαβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη.** **26 μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.** **27 καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ισραὴλ; εἰ ἐν κλοπαῖς σου εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν;** **28 κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ὥκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωαβ, ἐγενήθησαν ὡς περιστεραὶ νοσσεύονται ἐν πέτραις στόματι βοθύνουν.** **29 ἤκουσα ὕβριν Μωαβ, ὕβρισεν λίαν· ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.**

14 quomodo dicitis fortis sumus et viri robusti ad proeliandum **15 vastata est Moab et civitates illius ascenderunt et electi iuvenes eius descendederunt in occisionem ait Rex Dominus exercituum nomen ei** **16 prope est interitus Moab ut veniat et malum eius velociter adcurret nimis** **17 consolamini eum omnes qui estis in circuitu eius et universi qui scitis nomen eius dicite quomodo confracta est virga fortis baculus gloriosus** **18 descendere de gloria et sede in siti habitatio filiae Dibon quoniam vastator Moab ascendet ad te dissipabit munitiones tuas** **19 in via sta et prospice habitatio Aroer interroga fugientem et eum qui evasit dic quid accidit** **20 confusus est Moab quoniam victus est ululate et clamate adnuntiate in Arnon quoniam vastata est Moab** **21 et iudicium venit ad terram campestrem super Helon et super laesa et super Mefath 22 et super Dibon et super Nabo et super domum Deblathaim 23 et super Cariathaim et super Beth-gamul et super Bethmaon 24 et super Carioth et super Bosra et super omnes civitates terrae Moab quae longe et quae prope sunt** **25 abscisum est cornu Moab et brachium eius contritum est ait Dominus 26 inebriate eum quoniam contra Dominum erectus est et addidet manum Moab in vomitu suo et erit in derisum etiam ipse** **27 fuit enim in derisum tibi Israel quasi inter fures repperisses eum propter verba ergo tua quae adversum illum locutus es captivus duceris** **28 relinquere civitates et habitate in petra habitatores Moab et estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis** **29 audivimus superbiam Moab superbus est valde sublimitatem eius et arrogantiā et superbiam et altitudinem cordis illius**

30 אַנְךָ יְדֻעָה נָאֵם יְהוָה עֲבֹתָה וְלֹא־כָּנוּ
בְּקִי לֹא־כָּנוּ עָשָׂו :

31 עַל־כֵּן עַל־מוֹאָב אַיִלִיל וְלִמוֹאָב
כָּלֵחֶ אֲזַעַק אֶל־אֶנְשִׁי קִר־חֶרֶשׁ וְהַגָּהָה:
32 מִבְּכֵי יְעֹנָר אַכְּבָחָה־לְקָדְתְּגָפָנוּ שְׁבָמָה
עַל־קִצְאָךְ וְעַל־בְּצִירָךְ שְׁדָד נִפְלָל:

33 מוֹאָב וְלֹא־יְהִידָה שְׁמַחָה וְגַלְגָּל מִפְּרָמָל וּמִאָרֶץ
הַיְּהִידָה תִּירְדָּר לֹא־הַיְּהִידָה:
34 מִזְעַלְתָּה חֶשְׁבּוֹן עַד־אַלְעָלָה עַד־יְהִינָּא
בְּנָנוּ קָוְלָם מִפְּעָר עַד־חָרוֹנָים עַלְתָּה
שְׁלַשְׁיָה כִּי בְּסִמְמֵי נְמָרִים לְמַשְׁמָחוֹת וְהַיּוֹן:
35 וְהַשְּׁבָטִי לְמוֹאָב נָאֵם יְהוָה מִעַלְתָּה
בְּמַהָּה וּמִקְטָרִי לְאַלְהָיו:

36 עַל־כֵּן לְבִי לְמוֹאָב בְּחַלְלִים יְהָמָה
וּלְבִי אֶל־אֶנְשִׁי קִר־חֶרֶשׁ בְּחַלְלִים
יְהָמָה עַל־כֵּן יִתְהַרְתָּה עָשָׂה אָבָרוֹ:
37 כִּי כָּל־רָאשׁ קִרְחָה וּכָל־זָקָן גַּרְעָה
עַל כְּלִידִים גַּדְתָּה וְעַל־מְתָנִים שָׁקָ:

38 עַל כְּלִינּוֹת מוֹאָב וּבְרַחְבָּתָה כָּלָה
מִסְפָּד כִּי־שְׁבָרָתִי אֶת־מוֹאָב בְּכָלִי
אַיְזָנָה בְּזָהָב נָאֵם יְהוָה:

39 אִיךְ חַפְתָּה תִּלְלִלוּ אִיךְ הַפְּנָה־עָרָף
מוֹאָב בּוֹשׁ וְהַנִּיהְ מוֹאָב לְשַׁחַק וְלִמְחַפָּה
לְכָל־סִבְרִיבוֹ: סָ

40 כִּי־כָה אָמַר יְהוָה הַנֶּה בְּנֵשֶׁר יְהָא
וּפְרֵשׁ כְּנָפָיו אֶל־מוֹאָב:

41 גַּלְכָּדָה תְּקָרִיוֹת וְהַמְּצָדֹות נְרַפְּשָׂה
וְהַיָּה לְבָב גְּבוּרִי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהְוָא כָּלָב
אֲשֶׁר מִצְרָה: 42 וְנִשְׁמַד מוֹאָב מִעֵם כִּי
עַל־יְהוָה הַנְּדִיל:

43 פְּחַד וְפְתָחָת וְפַח עַל־יְהָדָה יוֹשֵׁב מוֹאָב
נָאֵם יְהוָה:

³⁰ Conosco bene la sua tracotanza – oracolo del Signore –, l'inconsistenza delle sue chiacchiere, le sue opere vane.

³¹ Per questo alzo un lamento su Moab, grido per tutto Moab, gemo per gli uomini di Kir-Cheres. ³² Io piango per te come per lazzer, o vigna di Sibma! I tuoi tralci arrivavano al mare, raggiungevano lazzer. Sui tuoi frutti e sulla tua vendemmia è piombato il devastatore.

³³ Sono scomparse gioia e allegria dai frutteti e dalla regione di Moab. È finito il vino nei tini, non pigia più il pigiatore, il canto di gioia non è più canto di gioia.

³⁴ Delle grida di Chesbon e di Elalè si diffondono l'eco fino a Iaas; da Soar si odono grida fino a Coronaim e a Eglat-Selisià, poiché anche le acque di Nimrim sono un deserto. ³⁵ Io farò scomparire in Moab – oracolo del Signore – chi sale sulle alture e chi brucia incenso ai suoi dèi.

³⁶ Perciò il mio cuore per Moab geme come i flauti, il mio cuore geme come i flauti per gli uomini di Kir-Cheres, poiché sono venute meno le loro scorte.

³⁷ Sì, ogni testa è rasata, ogni barba è tagliata; ci sono incisioni sulle mani e tutti i fianchi sono coperti di sacco.

³⁸ Sopra tutte le terrazze di Moab e nelle sue piazze è tutto un lamento, perché io ho spezzato Moab come un vaso senza valore. Oracolo del Signore.

³⁹ Come è rovinato! Gridate! Come Moab ha voltato vergognosamente le spalle! Moab è diventato oggetto di scherno e di orrore per tutti i suoi vicini.

⁴⁰ Poiché così dice il Signore: Ecco, come l'aquila si libra e distende le ali su Moab.

⁴¹ Le città sono prese, le fortezze sono espugnate. In quel giorno il cuore dei prodi di Moab sarà come il cuore di una donna nei dolori del parto.

⁴² Moab è distrutto, ha cessato di essere popolo, perché si è sollevato contro il Signore. ⁴³ Terrore, fossa e laccio ti sovrastano, o abitante di Moab. Oracolo del Signore.

30 ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ, οὐχὶ οὕτως ἐποίησεν.

31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωάβ ὀλοινύετε πάντοθεν, βοήσατε ἐπ’ ἄνδρας Κιραδαῖς αὐχμοῦ.

32 ὡς κλαυθμὸν Ιαζηρ ἀποκλαύσομαι σοι, ἄμπελος Σεβημα· κλήματά σου διῆλθεν Θάλασσαν, Ιαζηρ ἥψαντο· ἐπὶ ὄπώραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὅλεθρος ἐπέπεσεν.

33 συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἥν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης, οὐκ ἐποίησαν αἰδαδ.

34 ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἔως Ελεαλή αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογορ ἔως Ωρωναῖμ καὶ Αγλαθ-σαλισια, ὅτι καὶ τὸ ὄδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται.

35 καὶ ἀπολὼ τὸν Μωάβ, φησὶν κύριος,

ἀναβαίνοντα ἐπὶ βωμὸν καὶ θυμιδῶντα θεοῖς αὐτοῦ.

36 διὰ τοῦτο καρδία μου, Μωάβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν, καρδία μου ἐπ’ ἀνθρώπους Κιραδαῖς ὥσπερ αὐλός βομβήσει· διὰ τοῦτο ἢ περιεποίησατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου. 37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ἔντρησονται, καὶ πᾶσι πώγωνι ἔντρησονται, καὶ ἐπὶ πάσῃσι δοσφύος σάκκος.

38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωμάτων Μωάβ καὶ ἐπὶ πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα τὸν Μωάβ, φησὶν κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὐ οὐκ ἔστιν χρεία αὐτοῦ. 39 πᾶσι κατήλλαξεν; πῶς ἔστρεψεν νῶτον Μωάβ; ἥσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοὺς κύκλων αὐτῆς.

40 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος

41 Ἐλήμηρθη Ακκαριωθ, καὶ τὰ ὄχυρά ματα συνελήμηρθη·

42 καὶ ἀπολένται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη.

43 παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοι, καθήμενος Μωάβ.

30 ego scio ait Dominus iactantiam eius et quod non sit iuxta eam virtus eius nec iuxta quod poterat conata sit facere 31 ideo super Moab heilabu et ad Moab universam clamabo ad viros muri fictilis lamentantes

32 de planctu lazer plorabo tibi vinea Sobema propagines tuae transierunt mare usque ad mare lazer pervenerunt super messem tuam et vindemiam tuam praedo inruit

33 ablata est laetitia et exultatio de Carmelo et de terra Moab et vinum de torcularibus sustuli nequaquam calctor uvae solitum celeuma cantabit

34 de clamore Esebon usque Eleale et laesa dederunt vocem suam a Segor usque ad Oronaim vitula conterante aquae quoque Namrim pessimae erunt

35 et auferam de Moab ait Dominus offerentem in excelsis et sacrificantem diis eius

36 propterea cor meum ad Moab quasi tibia resonabit et cor meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibiarum quia plus fecit quam potuit idcirco perirent

37 omne enim caput calvitium et omnis barba rasa erit in cunctis manibus conligatio et super omne dorsum ciliatum

38 super omnia tecta Moab et in plateis eius omnis planctus quia contrivi Moab sicut vas inutile ait Dominus

39 quomodo victa est et ululaverunt quomodo deiecit cervicem Moab et confusus est eritque Moab in derisum et in exemplum omnibus in circuitu suo

40 haec dicit Dominus ecce quasi aquila evolabit et extendet alas suas ad Moab

41 capta est Carioth et munitiones comprehensae sunt et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis

42 et cessabit Moab esse populus quoniam contra Dominum gloriatus est

43 pavor et fovea et laqueus super te o habitator Moab ait Dominus

44 הנֶס [הָס] מִבְנֵי הַפְּתַח יִפְלֵאל-
לְהַפְּתַח וְהַעֲלָה מִן-הַפְּתַח וְלֹכֶד בְּפַחַ
קִידָּבְדִּיא אֲלֵיכָה אַל-מוֹאָב שָׁנָת פְּקֻדָּתָם
נָאָס-יְהוָה:

45 בְּצַל חֶשְׁבּוֹן עַמְרוֹ מִכְּחַנְמָשׁ
צַא מִחְשְׁבּוֹן וְלַהֲבָה מִבְּנוֹ סִיחָן וְתַאֲכֵל
פָּאָת מוֹאָב וְקַרְקָד בְּגַי שָׁאוֹן:

46 אוֹי-לְךָ מוֹאָב אָבֵד עַמְּכָמָנוֹשׁ
קִידָּלְקָחוּ בְּנֵיךְ בְּשָׂבֵי וּבְנֵיתְךָ בְּשִׁבְיהָ:

47 וְשָׁבְתִּי שָׁבוֹת-מוֹאָב בַּאֲחֶרֶת הַיּוֹם
נָאָס-יְהוָה עַד-הַנֶּה מִשְׁפָט מוֹאָב: ס

CAPITOLO 49**Oracolo contro Ammon**

1 לְבָנֵי עַמְוֹן כִּי אָמַר יְהוָה הַבָּנִים אֵין
לִיְשָׁרָאֵל אָמִירָשׁ אֵין לוֹ מִדְעוֹ יְרֵשׁ
מֶלֶכֶם אֶת-גָּד וְעַמּוֹ בְּעֶרֶב יוֹשֵׁב:
2 לְבָנָה נָמִים בְּאַיִם נָאָס-יְהוָה
וְהַשְׁמַעַתִּי אֶל-רְבָת בְּנֵי-עַמְוֹן תְּרוּעָתָה
מְלֹחָמָה וְהִתְחַתָּה לְתַל שְׁמָמָה וּבְנִתְיָה בְּאַשְׁ
תְּחִתָּה וּוּרְשָׁאֵל אֶת-זְרַעַיו אָמַר
יְהוָה:

3 גּוֹלִילִי חֶשְׁבּוֹן כִּי שְׁדָךְ-עֵשֶׂעֶץ עֲקָנָה
בְּנֹות רְבָה תְּנַרְנָה שְׁקִים סְפְּרִדָּה
וְהַחֲשֹׁטְטָה בְּגַדְרוֹת כִּי מֶלֶכֶם בְּנוֹלָה
ילְךָ כְּתָנוֹ וְשָׁרוֹן יְחִיּוֹ:

4 מַה-תִּתְהַלֵּל בְּעַמְקָם זֶב עַמְקָד הַבָּת
הַשּׁוּבָה הַבְּתָחָה בְּאַצְרָתִיךְ מַי יְבוֹא
אָלָּ:

5 הָנָנִי מַבְיאָעַלְיךָ פְּחַד נָאָס-אָרְבֵּי יְהוָה
צְבָאֹת מְכַל-סְבִּיבִיךָ וּנְדַחְתָּם אַיִשׁ לְפָנָיו
וְאַיִן מִקְבֵּץ לְנַדְךָ:

6 וְאַחֲרִיכָּן אֲשִׁיב אֶת-שְׁבּוֹת בְּנֵי-עַמְוֹן
נָאָס-יְהוָה: ס

⁴⁴ Chi fugge al grido di terrore cadrà nella fossa, chi risale dalla fossa sarà preso nel laccio, perché io manderò sui Moabiti tutto questo nell'anno del loro castigo. Oracolo del Signore.

⁴⁵ All'ombra di Chesbon si fermano sposati i fuggiaschi, ma un fuoco esce da Chesbon, una fiamma dal palazzo di Sicon e divora le tempie di Moab e il cranio di uomini turbolenti.

⁴⁶ Guai a te, Moab, sei perduto, popolo di Camos, poiché i tuoi figli sono condotti in schiavitù, le tue figlie in esilio.

⁴⁷ «Ma io cambierò la sorte di Moab negli ultimi giorni». Oracolo del Signore. Fin qui il giudizio su Moab.

44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον, καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδῃ, ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς.

44 qui fugit a facie pavoris cadet in fo-
veam et qui concenderit de fovea ca-
pietur laqueo adducam enim super
Moab annum visitationis eorum dicit
Dominus

45 in umbra Esebon steterunt de la-
queo fugientes quia ignis egressus est
de Esebon et flamma de medio Seon
et devorabit partem Moab et verticem
filiorum tumultus

46 vae tibi Moab peristi popule Cham-
mos quia comprehensi sunt filii tui et
filiae tuae in captivitatem

47 et convertam captivitatem Moab in
novissimis diebus ait Dominus
hucusque iudicia Moab.

CAPITOLO 30**Dt 2,19+; Ez 25,1-7 Oracolo contro Ammon**

^{17¹} Τοῖς νίοῖς Αμμων.
 Ούτως εἶπεν κύριος Μὴ νίοι οὐκ εἰσιν ἐν Ισραὴλ, ἡ παραλημφόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

^{18²} διὰ τοῦτο ἴδού ἡμέραι ἔρχονται, φῆσιν κύριος, καὶ ἀκούσιτο ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βασιοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήμψεται Ισραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

^{19³} ἀλλάξον, Εσεβων, ὅτι ὥλετο Γαι· κε-
κράξατε, θυγατέρες Ραββαθ, περιζώσασθε
σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε
ἐπὶ Μελχομ, ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται, οἱ ιε-
ρεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἄμα.

^{20⁴} τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις Ενακιμ, θύ-
γατερ ἀτιμίας ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς
αὐτῆς ἡ λέγουσα Τίς εἰσελεύσεται ἐπ’ ἐμέ;

^{21⁵} ἴδού ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπεν κύ-
ριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου, καὶ
διασπαρήσεσθε ἔκαστος εἰς πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

22⁶

226

CAPITOLO 49**Am 1,13-15; Sof 2,8-11**

1 Ad filios Ammon
 haec dicit Dominus numquid filii non
 sunt Israel aut heres non est ei cur
 igitur hereditate possedit Melchom
 Gad et populus eius in urbibus eius
 habitavit

2 ideo ecce dies veniunt dicit Dominus
 et auditum faciam super Rabbath filio-
 rum Ammon fremitum proelii et erit in
 tumulum dissipata filiaeque eius igni
 succendentur et possidebit Israel
 possessores suos dicit Dominus
 ἀρχὴν αὐτοῦ.

3 ulula Esebon quoniam vastata est
 Ahi clamate filiae Rabbath accingite
 vos ciliciis plangite et circuite per se-
 pes quia Melchom in transmigratione
 decutetur sacerdotes eius et principes
 eius simul

4 quid gloriaris in vallibus defluxit vallis
 tua filia delicata quae confidebas in
 thesauris tuis et dicebas quis veniet
 ad me

5 ecce ego inducam super te terrem
 ait Dominus Deus exercituum ab om-
 nibus qui sunt in circuitu tuo et dis-
 perserem singuli a conspectu vestro
 nec erit qui congreget fugientem

6 et post haec reverti faciam captivos
 filiorum Ammon ait Dominus.

225

Oracolo contro Edom

7 לְאָלֹדּוֹם כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין
עַזְזֶבֶת חֲכָמָה בְּתִימָן אֲכָרֶה עַצְחָה מַבְנִים
נִסְרָרָה חֲכָמָתָה:

8 נָסִי הַפְּנוֹן הַעֲמִיקָה לְשָׁבֵת יוֹשְׁבֵי דְּרוֹן כִּי
אָרֶד עַשְׂוֹן הַבָּאָתִי עַלְיוֹן עַת פְּקֻדָּתוֹ:

9 אַמְּבָצָרִים בָּאוּ לֹא יִשְׁאָרוּ
10 עֲולָלָות אַמְּגַנְבִּים בְּלִילָה הַשְׁחִיתָה רִים:
קִידָּמִי חֲשַׁבְתִּי אֲתִעְשֶׂה גָּלִיתִי

11 אַתְּמִסְתְּרֵיו וְנִשְׁבְּנוּ וְאַנְגְּנוּ
עַלְיִוָּה תְּבַטְּחוּ ס

12 קִידָּמִי אָמַר יְהוָה הָנֶה אֲשֶׁר-אֵין
מִשְׁבְּלָם לְשָׁתּוֹת הַכּוֹס שְׁנוֹתָיו יִשְׁתַּוּ וְאַתָּה

13 הָאָנָּה תְּנַקֵּה לֹא תְּנַקֵּה כִּי שָׁהָה
תְּשַׁתָּה:

14 קִי בַּי נִשְׁבְּעַתִּי נָאָמֵנִיהָ קִידָּשָׁמָה
לְחַרְבָּה לְחַרְבָּה וּלְקָלְלָה תְּהִנָּה בְּצָרָה
וּכְלָעָרִיהָ תְּהִנָּה לְחַרְבּוֹת עֲולָם:

15 שְׁמוּעָה שְׁמֻעָתִי מְאַת יָהָה וְצִידָּר
בְּנָוִים שְׁלוֹחָה הַתְּקַבְּצָל וּבָאוּ עַלְיָה וְקוֹמוֹ
לְמִלְחָמָה:

16 קִידָּמִהָּה קָטוֹן נִתְּחַזֵּק בְּנָוִים בְּזַוְּיִוִּי
בְּאָדָם:

17 תְּפַלְּצָתְךָ הַשִּׁיא אָתָּה זִדּוֹן לְשָׁךְ שְׁכָנֵי
בְּחַנְנֵי הַסְּלָעָה וְפָשֵׁיו מִרְוָם גְּבֻעָה
קִידָּמִבִּיהָ כְּנֶשֶׁר קָנָךְ מִשְׁמָ אָוּרָה
נָאָמֵנִיהָ:

18 וְהִתְהַהֵּה אָדָם לְשָׁמָה כֹּל עַבְרָ עַלְיָה
יְשַׁם וּשְׁרָק עַל-כָּל-מִפְוָתָה:

19 כְּמַהְפְּכָת סָדָם וְעַמְرָה וְשְׁכִינָה אָמַר
יְהָוָה לֹא-יִשְׁבֵּשְׁ שָׁם אִישׁ וְלֹא-יִגְּנֹר בָּה
בְּנוֹאָדָם:

7 Su Edom.

Così dice il Signore degli eserciti: «Non c'è più sapienza in Teman? È scomparso il consiglio dei saggi? È svanita la loro sapienza?

8 Fuggite, voltatevi, nascondetevi in un luogo segreto, abitanti di Dedan, poiché io mando su Esaù la sua rovina, il tempo del suo castigo.

9 Se vendemmiatori venissero da te, ti lascerebbero appena qualche grappolo. Se ladri notturni venissero da te, saccheggerebbero quanto basta loro.

10 Perché io intendo spogliare Esaù, rivelò i suoi nascondigli ed egli non ha dove nascondersi. La sua stirpe, i suoi fratelli, i suoi vicini sono distrutti ed egli non è più.

11 Lascia i tuoi orfani, io li farò vivere, le tue vedove confidino in me!

12 Poiché così dice il Signore: Ecco, coloro che non erano obbligati a bere il calice lo devono bere e tu pretendi di rimanere impunito? Non resterai impunito, ma dovrà berlo,

13 poiché io ho giurato per me stesso – oracolo del Signore – che Bosra diventerà un orrore, un obbrobrio, un deserto, una maledizione, e tutte le sue città saranno ridotte a rovine perenni».

14 Ho udito un messaggio da parte del Signore, un messaggero è stato inviato fra le nazioni: «Adunatevi e marciate contro di lui! Alzatevi per la battaglia».

15 «Poiché ecco, ti faccio piccolo fra le nazioni e spregevole fra gli uomini.

16 Ti ha indotto in errore la tua arroganza, la superbia del tuo cuore; tu che abiti nelle caverne delle rocce, che ti aggrappi alle cime dei colli, anche se, come l'aquila, ponessi in alto il tuo nido, di lassù ti farò precipitare. Oracolo del Signore.

17 Edom sarà una desolazione; quanti vi passeranno vicino resteranno sbigottiti e fischieranno di scherno davanti a tutte le sue ferite.

18 Come nello sconvolgimento di Sòdoma e Gomorra e delle città vicine – dice il Signore –, non vi abiterà alcuna persona né vi dimorerà essere umano.

Oracolo contro Edom

Dt 2,1+; Ez 25,12-14 Am 1,11-12; // Abd 1-9

17 Τῇ Ιδουμαίᾳ.

Τάδε λέγει κύριος Οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμαν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ὥχετο σοφία αὐτῶν,

18 ή πατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνατε εἰς κάθισιν, οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἥγανον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν. 3⁹ ὅτι τρυγγηταὶ ἥλθόν σοι, οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν.

19 4¹⁰ ὅτι ἦγὼ κατέσυρα τὸν Ησαν, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυψῆναι οὐ μὴ δύνωνται· ὥλοντο διὰ χεῖρας ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν 5¹¹ ὑπολείπεσθαι δραφανόν σου, ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ χήραι εἶπ' ἐμὲ πεποίθασιν.

20 6¹² ὅτι τάδε εἴπεν κύριος Οἵς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωμένη οὐ μὴ ἀθωθῆσαι, ὅτι πίνων πίεσαι·

21 7¹³ ὅτι κατ' ἔμαυτοῦ ὄμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰώνα.

22 8¹⁴ ἀκοήν ἱκουσα παρὰ κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν Συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

23 9¹⁵ μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταρρόντον ἐν ἀνθρώποις.

24 10¹⁶ ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι, ἵτανία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλίας πετρῶν, συνέλαβεν ἵσχυν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὑψώσαν ὕσπερ ἀετὸς νοσιάν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελώσε.

25 11¹⁷ καὶ ἔσται ἡ Ιδουμαίᾳ εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν τοιούτην συριεῖ.

26 12¹⁸ ὕσπερ κατεστράψῃ Σοδόμα καὶ Γομόρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς, ἐπίπερ κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρώπων, καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ νίσις ἀνθρώπου.

7 Ad Idumeam

haec dicit Dominus exercitum numquid non est ultra sapientia in Theman periit consilium a filiis inutilis facta est sapientia eorum

8 fugite terga vertite descendite in voragine habitatores Dedan quoniam perditionem Esau adduxi super eum tempus visitationis eius

9 si vindemiantes venissent super te non reliquissent racemum si fures in nocte rapuissent quod sufficeret sibi

10 ego vero discoperui Esau revelavi abscondita eius et celari non poterit vastatum est semen eius et fratres eius et vicini eius et non erit

11 relinquere pupilos tuos ego eos faciam vivere et viduae tuae in me sperabunt

12 quia haec dicit Dominus ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem bibentes bibent et tu quasi innocens relinquens non eris innocens sed bibens bibes 13 quia per memet ipsum iuravi dicit Dominus quod in solitudinem et in obprobrium et in desertum et in maledictionem erit Bosra et omnes civitates eius erunt in solitudines semi-pternas

14 auditum audivi a Domino et legatus ad gentes missus est congregamini et venite contra eam et consurgamus in proelium 15 ecce enim parvulum dedite in gentibus contemptibilem inter homines

16 arrogantia tua decepit te et superbia cordis tui qui habitas in cavernis petrae et adprehendere niteris altitudinem collis cum exaltaveris quasi aquila nidum tuum inde detrahā te dicit Dominus

17 et erit Idumea deserta omnis qui transibit per eam stupebit et sibilabit super omnes plagas eius

18 sicuti subversa est Sodoma et Gomorra et vicinae eius ait Dominus non habitabit ibi vir et non incolet eam filius hominis

19 הַנֶּה כָּאֵרֶת הַיְלָה מִגְּאוֹן גִּירְדָּן
אַל־גָּנוּה אִתֵּן קִידְרֹונִיתָה אֲרִינִיתָה מַעַלְתָּה
וּמִבְּחֹור אַלְיָה אֲפָקָר כִּי מַיְכָמְנוּ וּמַיְ
וּיְהָנִי וּמִרְיָה רָעָה אֲשֶׁר יַעֲמֶד לִפְנֵי :

20 לֹאֵין שְׂמָעוּ עַצְתִּיחָה אֲשֶׁר יַעֲזַב
אַל־אָזָם וּמִחְשָׁבּוֹרוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב
אַל־שְׁבִי תִּמְכַן אַמְלָא יִסְחָבוֹם צָעִירִי
הַצָּאן אַמְלָא יִשְׁים עַלְיהֶם גָּוָהָם :

21 מִקּוֹל נְפָלָם רָעָה דָּאָרֶץ צָעָקה
בִּים־סֻוּרָה נְשָׁמָע קָוָלה :

22 הַנֶּה כְּנָעָלָר יַעֲלָה וִזְדָּה וַיַּרְפְּשֵׁ בְּנָפְיוֹ
עַל־בָּצָרָה וְהִיה לְבָבָגּוּרִי אֲדוֹם בְּנָוִים
הַתּוֹא כָּלֵב אֲשֶׁר מִצְרָה :

Oracolo contro città sire

23 לְדָמָשָׁק בּוֹשָׁה חַמְתָּה וְאַרְפָּד
כִּי־שְׁמָעָה רָעָה שְׂמָעוּ גָּמוֹנִי בִּים דָּאָנָה
הַשְּׁקָט לֹא יַיְכֵל :

24 רְפָתָה דָמָשָׁק הַפְּנִתָּה לְנוֹס וְרַטְטוֹ
הַחַזְיקָה אַזָּה וְחַבְלִים אַחֲנָתָה פְּיוֹלָה :
אַיְדָה לְאַעֲזָבָה עִיר תְּהַלָּה [תְּהַלָּתָה]
קִרְתָּת מִשּׁוּשִׁי :

25 לְכָנוּ וַיְפֵלוּ בְּחִוִּירִה בְּרַחְבָּתִיה
וְכָל־אָנְשָׁי הַמְלָחָמָה וְלִמְוּ בַּיּוֹם הַהְוָא
נָאָס יְהָנוֹה צָבָאות :

26 וְהַאֲצִי אָשׁ בְּחֹמֶת דָמָשָׁק וְאַכְלָה
אַרְמָנוֹת בְּנַחְדָּד :

Oracolo contro le tribù arabe

28 לְקָדְרָה וּלְמַמְלָכּוֹת חַצְזָר אֲשֶׁר הַכָּה
בְּבָכוֹרָאצָר [גְּבָכוֹרָאצָר] מַלְך־בָּבָל
כַּה אָמַר יְהָה כּוֹמוֹ עַל־אַל־קָדָר וְשָׁרְדוֹ
אַת־בְּיַקְרָם :**29** אֲחַלְיָהָם וְצָאנָם יְקַחְוּ
יְרִיעָותָהָם וְכָלְלִיָּהָם וְגַמְלִיָּהָם יְשַׁאוּ
לְהָם וְקָרְאָו עַלְהָם גָּוֹרָם מִסְכִּיבָ:

¹⁹Ecco, come un leone sale dalla boschi glia del Giordano verso i prati sempre verdi, così in un baleno io lo scacerò di là e porrò su di esso il mio eletto. Perché chi è come me? Chi può citarmi in giudizio? Chi è dunque il pastore che può resistere davanti a me?

²⁰Per questo, ascoltate il progetto che il Signore ha fatto contro Edom e le decisioni che ha preso contro gli abitanti di Teman. Certo, trascineranno via anche i più piccoli del gregge e sarà desolato il loro pascolo. ²¹Al fragore della loro caduta tremerà la terra. Un grido! Fino al Mar Rosso ne risuonerà l'eco.

²²Ecco, come l'aquila sale e si libra e distende le ali su Bosra. In quel giorno il cuore dei prodi di Edom sarà come il cuore di una donna nei dolori del parto».

¹³¹⁹ ίδού ὥσπερ λέων ἀναβίσεται ἐκ μέσου τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ’ αὐτῆς· καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ’ αὐτὴν ἐπιστήσατε. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιητήν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

¹⁴²⁰ διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου, ἣν ἔβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ιδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαμαν. Εἳνα μὴ συμψήθωσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ’ αὐτὴν κατάλυσις αὐτῶν.

¹⁵²¹ ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσείσθῃ ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσσῃ ἡκούσθῃ.

¹⁶²² ίδού ὥσπερ ἀετὸς ὅψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ’ ὄχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ιδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὧδινούσης.

Is 17,1-3 Oracolo contro città sire Am 1,3-5

²⁹²³ Τῇ Δαμασκῷ.

Κατησχύνθη Ἡμαθ καὶ Αρφαδ, ὅτι ἡκουσαν ἀκοὴν πονηράν· ἔξεστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.

³⁰²⁴ ἔξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς.

³¹²⁵ πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμήν; κώμην ἦγάπησαν.

³²²⁶ διὰ τοῦτο πεσούνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου πεσούνται, φροὶν κύριος.

³³²⁷ καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα νίον Αδερό.

23 Ad Damascum

confusa est Emath et Arfad quia auditum pessimum audierunt turbati sunt in mari sollicitudine quiescere non potuit

24 dissoluta est Damascus versa in fumam tremor adprehendit eam angustia et dolores tenuerunt eam quasi parturientem

25 quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem urbem laetitiae

26 ideo cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri proelii conticescent in die illa ait Dominus exercituum

27 et succendam ignem in muro Damasci et devorabit moenia Benadad.

Is 21,13-17 Oracolo contro le tribù arabe 25,23-24

²³²⁸ Τῇ Κηδαρ βασιλείσῃ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. Οὕτως εἴπεν κύριος Ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς νίον Κεδεμ.

²⁴²⁹ σκηνὰς αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται, ιμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ’ αὐτὸν ἀπώλειαν κυκλόθεν.

28 Ad Cedar et ad regna Asor quae percussit Nabuchodonosor rex Babylonis haec dicit Dominus surgite ascendite ad Cedar et vastate filios orientis 29 tabernacula eorum et greges eorum capient pelles eorum et omnia vasa eorum et camelos eorum tollent sibi et vocabunt super eos formidinem in circuitu

30 נָסֹן בְּדוֹ מֵאָד הַעֲמִיקוֹ לְשֶׁבֶת יִשְׁבֵי

חַצּוֹר נָאָמִינְהָה כִּי יָצַע עַלְיכֶם

בְּבוֹכְרָאָצֶר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַזָּה וְחַשֵּׁב

עַלְיכֶם [עַלְיכֶם] מִחְשָׁבָה:

31 קָנוּמוּ עַלְוָאָלְגָנוֹ שְׂלָלוֹ יוֹשֵׁב לְכָתָה

נָאָמִינְהָה לְאַדְלָתִים וּלְאַבְרִית לְזַ

בְּדָד יִשְׁכְּנוּ:

32 וְהַיּוֹ גַּמְלִיחָם לְבָזָו וְהַמְּנוֹן מִקְנִיחָם

לְשָׁלָל וּוֹרָתִים לְכָלְרָוִמְ קְצֹוִיצִי פָּאָה

וּמְכָלְעַבְרָיו אַכְּבָאָהָרָאִיךְ נָאָמִינְהָה:

33 וְהַיּוֹתָה חַצּוֹר לְמַעַן תְּעִים שְׁמַמָּה

עַד-עַוְלָם לְאַיְשָׁב שָׁם אִישׁ וּלְאַגְּנוּר בָּהָ

בּוֹאָדָם ס

Oracolo contro Elam

34 אֲשֶׁר הִיָּה דְּבָרִיְהָה אֶל-יִרְמִינְהוּ

הַגְּבָרָא אֶל-עַיְלָם בְּרָאָשִׁית מֶלֶכְיָה צְדָקִיה

מֶלֶךְ-יְהוּדָה לְאָמָר: בָּה אָמָר יְהוָה

אַבְּאוֹתָה הַנְּנוּ שָׁבָר אַתְ-קָשָׁת עַילָּם רָאִשָּׁה

בְּבוֹרָתָם: וְהַבָּאָתִי אֶל-עַיְלָם אַרְבָּעָ

רְוחֹות מְאַרְבָּעָ קָצָות הַשְּׁפָטִים וּזְרָתִים לְכָל

הַרְחֹות הַאֲלָהָה וּלְאַיְהָה הַגּוֹן אֲשֶׁר

לְאַיְבּוֹא שָׁם בְּדָחֵן עַולְם [עַיְלָם]:

35 וְהַחַפְּצִי אַתְ-עַילָּם לְפָנֵי אִיבְּיהָם וּלְפָנֵינוּ

מְבָקְשִׁי נְפָשָׁם וְהַבָּאָתִי עַלְיָהָם רָעָה

אַתְ-חַרְבָּן אֲפִי נָאָמִינְהָה וּשְׁלַחְתִּי אַחֲרֵיכֶם

אַתְ-הַחְרֵב עַד כְּלֹוִתָּה אָוָתָם: וְשְׁמַנְתִּי

כְּסָאִ בְּעַלְמָם וְהַאֲבָדְתִּי מִשְׁם מֶלֶךְ וּשְׂרִירִים

נָאָמִינְהָה: 39 וְדַיְנָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אֲשֶׁר

אֲשֶׁר [בְּ] אַתְ-שְׁבִוָּת [שְׁבָוָת] עַלְם נָאָמִינְהָה:

CAPITOLO 50

Oracolo contro Babilonia

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל-בָּבֶל

אֶל-אָרֶץ כְּשָׂדִים בַּיְדֵי יִרְמִינְהוּ הַגְּבָרָה:

³⁰Fuggite, andate lontano, nascondetevi in un luogo segreto o abitanti di Asor – oracolo del Signore –, perché Nabucodonosor, re di Babilonia, ha ideato un disegno contro di voi, ha preparato un piano contro di voi.

³¹Su, marciate contro la nazione tranquilla, che vive in sicurezza – oracolo del Signore – e non ha né porte né sbarre, e vive isolata.

³²I suoi cammelli diverranno preda e la massa delle sue greggi bottino. Disperderò a tutti i venti coloro che si radono le tempie, da ogni parte farò venire la loro rovina. Oracolo del Signore.

³³Asor diventerà rifugio di sciacalli, una desolazione per sempre; non vi abiterà alcuna persona né vi dimorerà essere umano».

²⁵³⁰ φεύγετε λίαν, βαθύνατε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἔβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλώνος βουλὴν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν.

²⁶³¹ ἀνάστηθι καὶ ἀνάβθητι ἐπ' θέθνος εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχήν, οἵς οὐκ εἰσιν θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί, μόνοι καταλύουσιν.

²⁷³² καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἰπεν κύριοις.

²⁸³³ καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβὴ στρουθῶν καὶ ἄβατος ἔως αἰώνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρώπωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ νίδιος ἀνθρώπου.

Oracolo contro Elam

¹⁴^{34a} "A ἐπροφήτευσεν Ιερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ. 20^{34b} ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαμ.

¹⁵³⁵ Τάδε λέγει κύριος Συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλαμ, ἀρχῇ δυναστείας αὐτῶν. 16³⁶ καὶ ἐπάξιο ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἀκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν πάσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος, ὃ οὐκ ἔξει ἐκεῖ οἱ ἔξωσιμοι Αἰλαμ. 17³⁷ καὶ πτοήσω αὐτούς ἐναντίον τῶν ἔχθρων αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξιο ἐπ' αὐτούς κακὰ κατὰ τὴν ὄργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἔως τοῦ ἔξαναλῶσαι αὐτούς. 18³⁸ καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαμ καὶ ἔξαποστελῶ ἐκεῦθεν βασιλέα καὶ μεγιστάνας. 19³⁹ καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ, λέγει κύριος.—

³⁷ et pavere faciam Aelam coram inimicis suis et in conspectu querentium animam eorum et adducam super eos malum iram furoris mei dicit Dominus et emittam post eos gladium donec consumam eos

³⁸ et ponam solium meum in Aelam et perdam inde reges et principes ait Dominus

³⁹ in novissimis autem diebus reverti faciam captivos Aelam dicit Dominus.

30 fugite abite vehementer in voraginebus sedete qui habitatis Asor ait Dominus iniit enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium et cogitavit adversum vos cogitationes

31 consurgite et ascendite ad gentem quietam et habitantem confidenter ait Dominus non ostia non vectes ei soli habitant

32 et erunt cameloi eorum in direptionem et multitudo iumentorum in praedam et dispergam eos in omnem ventum qui sunt adtonsi in comam et ex omni confinio eorum adducam interitum super eos ait Dominus

33 et erit Asor in habitaculum draconum deserta usque in aeternum non manebit ibi vir nec incolet eam filius hominis.

CAPITOLO 27

Is 13; 14; 47; Oracolo contro Babilonia Ap 18

1 Λόγος κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλώνα.

1 Verbum quod locutus est Dominus de Babylone et de terra Chaldeorum in manu Hieremiae prophetae.

13 מִקְנָצֶף יְהוָה לֹא תֵשֶׁב וְהַיְתָה שְׁמַמָּה
כֹּלֶה כָּל עַבְרָעַל-בָּבֶל יְשָׁם וַיִּשְׁרַּק
עַל-כָּל-מִכְתִּיחָה: 14 עֲרָבוּ עַל-בָּבֶל סְבִיבָּלְדָּרְכִּי קָשָׁת
יְדוֹ אֲלֵיכָה אַל-תִּחְמַלְוּ אַל-חַצְׁקִי לִיהְוָה
חַטָּאתָה: 15 הַרְיִיעוּ עַלְיָה סְבִיבָּנְגָנָה יְהָה נִפְלָוּ
אֲשֻׁוּתִיחָה [אֲשֻׁוּתִיחָה] נִתְרָסָה חֻמוּתִיחָה כִּי
נִקְמָתָה יְהוָה הִיא הַגְּנָנוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
עִשְׂרָלָה: 16 כְּרָתוּ זָרְעָעַל-מִבְּבָל וְתַבְשֵׁשְׁ מִגְּלָבָעַת
קָצַר מִפְּנֵי תְּרֵבָה יְהָה אִישׁ אַל-עַמּוֹ יְפָנוּ
וְאִישׁ לְאַרְצֹן גִּסְוָס: 17 שָׁה פּוֹזָרָה יִשְׂרָאֵל אֲרוֹנָת הַדְּחוּיו
הַרְאָשָׁן אַכְלָוּ מֶלֶךְ אֲשֹׁור יוֹהָה הַאֲחָרוֹן
עַצְמָמוּ בְּבוֹכְרָאָצָר מֶלֶךְ בָּבֶל: 18 לְכָן כִּי-אָמַר יְהוָה צָבָאות אַל-תִּהְיָ
יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי פְּקַד אַל-מֶלֶךְ בָּבֶל
וְאַל-אָרְצֹן כִּאֲשֶׁר פְּקַרְתִּי אַל-מֶלֶךְ
אֲשֹׁור: 19 וְשַׁבְּתָהִי אַתִּישָׁרָאֵל אַל-גָּנוּהוּ
וְרַעַת הַכְּרָמָל וְחַבְשָׁו וּבְהָר אֲפָרִים
וְהַגְּלָעָד תַּשְׁבַּע נִפְשָׁו: 20 בִּימִים הָהֶם וּבָעֵת הַהִיא נָאָמֵר יְהוָה
יְבָקַשׁ אֶת-עָזָן יִשְׂרָאֵל וְאַיִלָּו וְאַתְּחַטָּאת
יְהַוָּה וְלֹא תִמְצָאָה כִּי אָסְלָח לְאַשְׁר
אֲשָׁר:

Caduta di Babilonia annunciata a Gerusalemme

21 עַל-הָאָרֶץ מִרְתָּם עַלְהָעַלְיָה
וְאַל-יְוֹשָׁבֵד פְּקוֹד חָרֵב וְתַחְרֵם אֲתְּרִיהם
נָאָמֵר יְהוָה וְעַשֵּׂה כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ: 22 קּוֹל מַלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשָׁבָר נְרוֹלָה:
23 אִיךְ נִנְדַּע וְיִשְׁבַּר פְּטִישׁ כָּל-הָאָרֶץ
אִיךְ הַיְתָה לְשָׁמָה בָּבֶל בְּגּוּוּם:

²¹A causa dell'ira del Signore non sarà più abitata, sarà tutta una desolazione. Chiunque passerà vicino a Babilonia rimarrà stupefatto e fischierà di scherno davanti a tutte le sue piaghe.
¹⁴Disponetevi intorno a Babilonia, voi tutti che tendete l'arco; tirate senza risparmiare le frecce, perché ha peccato contro il Signore.
¹⁵Da ogni parte alzate il grido di guerra contro di lei. Essa tende la mano, crollano le sue torri, rovinano le sue mura: questa è la vendetta del Signore. Vendicatevi di lei, trattatela come essa ha trattato gli altri!
¹⁶Sterminate in Babilonia chi semina e chi impugna la falce per mietere. Di fronte alla spada micidiale ciascuno ritorni al suo popolo e ciascuno fugga verso la sua terra.
¹⁷Una pecora smarrita è Israele, i leoni le hanno dato la caccia; per primo l'ha divorata il re d'Assiria, poi Nabucodonosor, re di Babilonia, ne ha stritolato le ossa.¹⁸Perciò, dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: «Ecco, io punirò il re di Babilonia e la sua terra, come già ho punito il re d'Assiria,¹⁹e ricondurrò Israele nel suo pascolo. Pascolerà sul Carmelo e sul Basan; sulle montagne di Efraim e di Gàlaad si sazierà.

²⁰In quei giorni e in quel tempo – oracolo del Signore – si cercherà l'iniquità d'Israele, ma essa non sarà più; si cercheranno i peccati di Giuda, ma non si troveranno, perché io perdonerò al resto che lascerò.

²¹Avanza nella terra di Meratàim, avanza contro di essa e contro gli abitanti di Pekod. Devasta, annientali – oracolo del Signore –, fa' quanto ti ho comandato!».

²²Rumore di guerra nella regione, e grande disastro.

²³Come è stato rotto e fatto in pezzi il martello di tutta la terra? Come è diventata un orrore Babilonia fra le nazioni?

13 ἀπὸ δργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.
14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν.
15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάρῃ τὸ τεῖχος αὐτῆς· ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεού ἐστιν, ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν· καθὼς ἐποίησεν, ποιήσατε αὐτήν.
16 ἔξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμού· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἔκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἔκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.
17 Πρόβατον πλανῶμενον Ισραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ πρώτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ασσούρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὄστα αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.
18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδού ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἔξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ασσούρ.
19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ισραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νευμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὅρει Εφραϊμ καὶ ἐν τῷ Γαλααδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.
20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ξητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ισραὴλ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ιουδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι ἥλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολειμματοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει κύριος.

Caduta di Babilonia annunciata a Gerusalemme

21 Πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν· ἐκδίκησον, μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέλλομαι σοι.
22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων. 23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῆρα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν;

24 יְקַשֵּׁתִי לְךָ וְגַם־נֶלֶכֶת בְּבָלْ וְאַתָּה לֹא
יָדַעַת נִמְצָאת גַּם־נִתְפְּשָׁת כִּי בִּיהוּנָה
הַתְּגִירִית: **25** פָּתַח יְהוָה אֶת־אֹזְרוֹ וַיַּצֵּא
אַתָּה־כָּלְיוֹ וְעַמּוֹ כִּימְלָאָה הִיא לְאַדְנִי
יְהוָה צָבָאות בָּאָרֶץ כְּשָׂדִים:

26 בָּאוּדָלה מִקְן בְּתַחַנוֹ מְאַבְסִיה סְלִוָה
כִּמוֹעֲרָטִים וְתִתְרִימִתָה אֶל־תְּהִרְלָה
שָׁארִית:

27 חַרְבוּ כָּל־פְּרִיה יְרֻדוּ לְטָבָח תּוֹי
עַלְתָּם קִרְבָּא יוֹמָם עַת פְּקָדָתָם: ס

28 קֹול נִסִּים וּפְלִיטִים מְאָרֶץ בְּבָל לְהַנִּיד
בְּצִוְין אֶת־גִּקְמָתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמָתָה:
הַיכְלֵי:

Il peccato di insolenza

29 הַשְׁמִיעוּ אֶל־בָּבֶלְוּ רַבִּים כָּל־דָּרְכִי
לְשָׁתָה חָנוּ עַלְתָה סְבִיב אֶל־יְהִיָּה () [לה]
בְּלִטָה שְׁלֹמוֹדִיה בְּפַעַתָה כָּל אֲשֶׁר
עַשְׁתָה עַשְׂוָה לְהַלָּה כִּי אֶל־יְהִיָּה זֶה
אַל־קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

30 לְכָנּוּ פְלוֹ בְּחוּרִיה בְּרַחֲבָנִיה
וְכָל־אֲנָשִׁי מִלְחָמָתָה יְהַמֵּם בַּיּוֹם הַהוּא
נָאָס־יְהִיָּה: ס **31** הַנְּנִי אֶל־יְהִיָּה זֶה
נָאָס־אַדְנִי יְהוָה צָבָאות כִּי בָא יוֹמָק עַת
פְּקָדָתִיךְ: **32** וְכַשְּׁלִזְדוֹן וְנִפְלֵל וְאַיִן לוֹ
מְקִים וְהַצְתִּי אֲשֶׁר־בְּעַרְיוֹ וְאַכְלָה
כָּל־סְבִיבָיו: ס

Il Signore redentore di Israele

33 כִּי אָמַר יְהוָה צָבָאות עַשְׂוָקָרִים
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי־יְהִיָּה יְתַחֲנוֹ
וְכָל־שְׁבִיבָם הַחֲנִיקִי בְּםִמְנָנו שְׁלָחָם:
וְנָאָלָמוּ חִזְקָק יְהוָה צָבָאות שָׁמוֹ רַיב
יְרִיב אֶת־דִּירָם לְמַעַן הַרְגִּיעַ אֶת־הָאָרֶץ
וְהַרְגִּיעַ לִשְׁבֵי בָּבָל:

24 Ti ho teso un laccio e sei stata catturata, Babilonia, senza avvedertene. Sei stata sorpresa e afferrata, perché hai fatto guerra al Signore. **25** Il Signore ha aperto il suo arsenale e ne ha tratto le armi del suo sdegno, perché il Signore, Dio degli eserciti, ha un'opera da compiere nella terra dei Caldei.

26 Venite dall'estremo limite della terra, aprite i suoi granai; fatene dei mucchi come covoni, sterminate la, non ne rimanga neppure un resto.

27 Uccidete tutti i suoi tori, scendano al macello. Guai a loro, perché è giunto il loro giorno, il tempo del loro castigo!

28 Voce di profughi e di scampati dalla terra di Babilonia, per annunciare in Sion la vendetta del Signore, nostro Dio, la vendetta per il suo tempio.

24 ἐπιθήσονται σοι, καὶ ἀλώσῃ, ὡς Βαβυλών, καὶ οὐ γνώσῃ· εὑρέθης καὶ ἐλήμφης, ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης.

25 ἥνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔξήνεγκεν τὰ σκεύη ὄργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπῆλαιον καὶ ἔξολεθρεύσατε αὐτήν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα.

27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασῶζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγελλαι εἰς Σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεού ἡμῶν.

24 inlaqueavi te et capta es Babylon et nesciebas inventa es et adprehensa quoniam Dominum provocasti

25 aperuit Dominus thesaurum suum et protulit vasa irae suea quoniam opus est Domino Deo exercitum in terra Chaldeorum

26 venite ad eam ab extremis finibus aperite ut exeat qui concilcent eam tollite de via lapides et redigite in acervos et interficite eam nec sit quicquam reliquum

27 dissipate universos fortis eius descendant in occisionem vae eis quia venit dies eorum tempus visitationis eorum

28 vox fugientium et eorum qui evaserunt de terra Babylonis ut adnuntiant in Sion ultionem Domini Dei nostri ultionem templi eius.

Il peccato di insolenza

29 παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον· παρεμβάλετε ἐπ’ αὐτὴν κυκλόθεν, μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὄσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἄγιον τὸν Ισραὴλ. 30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ὁρίσονται, εἰπεν κύριος. 31 ἴδον ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει κύριος, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου·

32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὑβρίς σου καὶ πεσεῖται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς.

Il Signore redentore di Israele

33 Τάδε λέγει κύριος Καταδεδυνάστευται οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς, ὅτι οὐκ ήθέλησαν ἔξαποστεῖλαι αὐτούς.

34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἔξαρῃ τὴν γῆν, καὶ παροξυνεῖ τοὺς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα.

33 Haec dicit Dominus exercitum calumniam sustinent filii Israhel et filii Iuda simul omnes qui ceperunt eos tenent nolunt dimittere eos 34 redemptor eorum Fortis Dominus exercitum nomen eius iudicio defendet causam eorum ut exterreat terram et commoveat habitatores Babylonis

35 חֶרְבָּן עַל־כִּשְׁדִים נָאֵם־יְהוָה
וְאֶל־יְשֻׁבֵּי בָּבֶל וְאֶל־שְׂרִירָה וְאֶל־חֲכָמִיהָ:
36 חֶרְבָּן אֶל־הַכְּדִים וְנוֹאֵל חֶרְבָּן
אֶל־גּוּבָּרִית וְחַתּוֹ:
37 חֶרְבָּן אֶל־סִיסְיוֹן וְאֶל־רַכְבָּוֹ
וְאֶל־כָּל־הָעָרָב אֲשֶׁר בָּתוֹךְ וְהִיא לְנָשִׁים
חֶרְבָּן אֶל־אֹצְרָתִיחָ וְבָזָזָוֹ:
38 חֶרְבָּן אֶל־מִימִיהָ וְבָשָׂוֹ קֵי אָרֶץ
פְּסָלִים הָאָ וּבְאַיִם אַתְּ־אַיִם וְיַשְׁבּוּ בָהּ
בְּנוֹת יְהֹונָה וְלֹא־הַשְׁבָּבָעַוְתָּן לְנָצָחָה וְלֹא
תִּשְׁכּוּ עַד־דָּרוֹ וְדוֹר:

39 כִּמְהֻכְלַת אֶל־הָיִם אֶת־סְדָם
וְאֶת־עַמְרָה וְאֶת־שְׁכִינָה נָאֵם־יְהוָה
לְאַשְׁבָּבָעַ שֵׁם אֲרִישׁ וּלְאַגְּנִיר בָּהּ בְּנָאָהָם:

Il popolo del nord e il leone del Giordano

40 רְבִים וְעָרוֹ מִרְכְּתֵי־אָרֶץ:
41 קַשְׁת וְכִידּוֹן חַזְוִיקָה אַקְנָרִי הַמָּה וְלֹא

רְחָמָנוּ קְוָלָם כִּים יְהֹונָה וְעַל־סְוִים
וּרְכָבָוּ עַרְוֹד כְּאֵישׁ לְמִלְחָמָה עַלְיכָה:
בַּתְּכָבָל:

42 שְׁמַע מָלָך־בָּבֶל אֶת־שְׁמָם וְרַבְּיוּ יְהֹוָה:
43 צָרָה הַחְוִיקָתָהוּ חִיל כִּי־וְלָהָה:

44 הַנָּהָה כָּאַרְבָּה וְעַלְהָ מְנָאָן תִּירְדָּן
אֶל־נָוָה אַיְתָן כִּירְאַגְּשָׁה אֲרוֹצָם [אַרְיאַצָּם]

45 מַעֲלִיתָה וְמַיְוָעָדָה אֶל־הָאָפְקָד קֵי מַיְ
כְּמָנוּנִי וְמַיְוָעָדָה רַעַתָּה אֲשֶׁר יַעֲמֵד
לְקָנוּ: 45 לְכָנָן שְׁמַעַן עַצְתִּיְהָנָה אֲשֶׁר יַעֲמֵד

אֶל־בָּבֶל וּמְחַשְׁבָּנוּוֹ אֲשֶׁר חַשָּׁב
אֶל־אָרֶץ כִּשְׁדִים אָמָלָא יְסָחָבוּמָעִירָה:

46 הַצָּאן אֶמְלָא יְשִׁים עַלְיָהָם נָוָה:
מִקּוֹל נְתַפְּשָׂה בָּבֶל נְרֻעָה הָאָרֶץ
וַיַּעֲקָה בְּגּוּם נְשָׁמָע: ס

³⁵ Spada sui Caldei – oracolo del Signore – e sugli abitanti di Babilonia, sui suoi capi e sui suoi sapienti!

³⁶ Spada sui suoi indovini: che impazziscono! Spada sui suoi prodi: che atterriscono!

³⁷ Spada sui suoi cavalli e sui suoi carri, su tutta la gentaglia che è in essa: diventino come donniccioli! Spada sui suoi tesori: siano saccheggiati!

³⁸ Spada sulle sue acque: si prosciughi-no! Perché essa è una terra di idoli; vanno pazzi per questi spauracchi.

³⁹ Perciò l'abiteranno animali selvatici e sciacalli, vi si stabiliranno gli struzzi; non sarà mai abitata né popolata di generazione in generazione.

⁴⁰ Come quando Dio sconvolse Sòdoma, Gomorra e le città vicine – oracolo del Signore –, non vi abiterà alcuna persona né vi dimorerà essere umano.

35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλώνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶντας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς·

36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· 37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν: μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ώσει γυνοῦκες: μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς, καὶ διασκορπισθήσονται. 38 ἐπὶ τῷ ὄντα αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῇ τῶν γλυπτῶν ἔστιν, καὶ ἐπὶ ταῖς νήσοις, οὐκέτι εἰς τὸν αἰώνα.

39 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδόμα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἴπεν κύριος, οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παρουκήσῃ ἐκεῖ οὐδὲς ἀνθρώπου.

Il popolo del nord e il leone del Giordano

40 ἰδού λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεὺς πολλοὶ ἔξεγερθήσονται ἀπὸ ἐσχάτου τῆς γῆς 42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες· ἵταμός ἔστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· φωνὴ αὐτῶν ώς θάλασσα τήχησει, ἐφ’ ἵπποις ἵπασονται παρεσκευασμένοι ὕσπερ πύρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Βαβυλώνος.

43 ἥκουσεν βασιλεὺς Βαβυλώνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χειρεῖς αὐτοῦ· θύλψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὡδίνες ώς τικτούσης. 44 ἰδού ὕσπερ λέων ἀναβίσεται ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου εἰς τόπον Αιθαμ, ὅτι ταχέως ἐκδώξω αὐτοὺς ἀπὸ αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ’ αὐτὴν ἐπιστήσω. ὅτι τίς ὕσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμήν, δῆς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου, ἦν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλώνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ, οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπὸ αὐτῶν. 46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλώνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν θύνεσιν ἀκούσθησεται.

46 ecce quasi leo ascendet de superbia lordanis ad pulchritudinem robustam quia subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo

45 propterea audite consilium Domini quod mente concepit adversum Babylonem et cogitationes eius quas cogitavit super terram Chaldeorum nisi detraxerint eos parvuli gregum nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum 46 a voce captivitatis Babylonis commota est terra et clamor inter gentes auditus est.

35 gladius ad Chaldeos ait Dominus et ad habitatores Babylonis et ad principes et ad sapientes eius

36 gladius ad divinos eius qui stulti erunt gladius ad fortis illius qui timebunt 37 gladius ad equos eius et ad currus eius et ad omne vulgus quod est in medio eius et erunt quasi mulieres gladius ad thesauros eius qui diripientur

38 siccitas super aquas eius erit et arescent quia terra sculptilium est et in portentis gloriantur

39 propterea habitabunt dracones cum fatus ficariis et habitabunt in ea strutiones et non habitabit ultra usque ad sempiternum nec extretur usque ad generationem et generationem 40 sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et vicinas eius ait Dominus non habitabit ibi vir nec incolet eam filius hominis.

Il popolo del nord e il leone del Giordano

41 Ecce populus venit ab aquilone et gens magna et reges multi consurgent a finibus terrae 42 arcum et scutum adprehendent crudeles sunt et inmisericordes vox eorum quasi mare sonabit et super equos ascendent sicut vir paratus ad proelium contra te filia Babylon 43 audivit rex Babylonis famam eorum et dissolutae sunt manus eius angustia adprehendit eum dolor quasi parturientem

44 ecce quasi leo ascendet de superbia lordanis ad pulchritudinem robustam quia subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo

45 propterea audite consilium Domini quod mente concepit adversum Babylonem et cogitationes eius quas cogitavit super terram Chaldeorum nisi detraxerint eos parvuli gregum nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum 46 a voce captivitatis Babylonis commota est terra et clamor inter gentes auditus est.

CAPITOLO 51

II Signore contro Babilonia

1 כִּי־הָאָמֵר יְהוָה הָנֶגֶל מַעֲיר עַל־בָּבֶל
2 וְאֶל־יְשֻׁבֵּי לְבֵבָקְמֵי רֹוח מִשְׁחִיתָה:
3 וְשַׁחַתְּיוּ לְבָבָלְוּ זִרְמִים וַיְבָקְקוּ
4 אֶת־אֶרְצָה כִּי־הִנֵּה עַל־הָמָסְבִּיב בַּיּוֹם
5 רְעוּה: 3 אֶל־יְדָךְ יְדָךְ [] הַדְּרָךְ
6 קָשְׁתָוּ וְאֶל־יְתַעַל בְּסִרְנוּ וְאֶל־תַּחַטְמָלוּ
7 אֶל־בָּחָרִיה֙ הַחֲרִימָיו פֶּלְצָבָאָה:
8 וְגַנְפְּלוּ חֲלִילִים בָּאָרֶץ כְּשָׂדִים וּמַדְקָרִים
9 בְּחִיצוֹנָה: 5 כִּי לֹא־אָלָמָן יְשֻׁרָּאֵל
10 וְיְהוָה מְאַלְדוּ מִתְּהָנוֹתָה כִּי אֶרְצָם
11 מִלְאָה אָשָׁם מִקְרָדָשׁ יְשֻׁרָּאֵל:
12 נָסֹו מִתְּזָהָבָבָל וּמִלְתָוּ אִישׁ נְפָשָׁו
13 אֶל־בָּקְרָמוּ בְּעֹנָה כִּי עַת נִקְמָה הָיאָ
14 לְיְהוָה גָּמָול הָיאָ מִשְׁלָמָם לְהָ:
15 7 כּוֹסְזָקָב בְּבָבָל בְּיִדְיְהָה מִשְׁכָרָת
16 כָּל־הָאָרֶץ מִינְיָה שְׁטוּ גּוֹיִם עַל־כֵּן
17 וַתַּהַלְלוּ גּוֹיִם:
18 8 פְּתַחְאֶם נְפָלָה בָּבָל וּמִשְׁבָּר הַיְלָלָי
19 עַל־יְהָקָחָיו צָרוּ לְמַכְאֹבָה אָוָלִי תְּרָפָא:
20 9 רַפְּאָנוּ [רַפְּנָנוּ] אֶת־בָּבָל וְלֹא כִּינָנָנוּ
21 עַזְבוּהָ וְנוֹלָד אִישׁ לְאָרָצָו כִּינָנָנוּ
22 אֶל־הַשָּׁמַיִם מִשְׁפָּתָה וּנְשָׁא עַד־שְׁחָקִים:
23 10 הַזֹּאָרְצָא יְהוָה אֶת־צְדָקָתָנוּ בָּאוּ
24 גַּסְפָּרָה בְּאַזְוֹן אֶת־מִשְׁשָׁה יְהוָה אֶל־הָנוּ:
25 11 הַבָּרוּ הַחֲצִיכִים מְלֹאָו הַשְּׁלָטִים הָעִיר
26 יְהוָה אֶת־רוֹתָה מְלֹכִי מְרוֹי כִּי־עַל־בָּבָל
27 קַיְמָתוּ לְקַשְׁיחָתָה כִּי־קַמְתָּה יְהוָה הָיאָ
28 נִקְמָתָה הַיְכָלָה:
29 אֶל־חִזְמָות בָּבָל שָׂוִוְגָּס הַחֲזִיקָי
30 הַמְּשֻׁמָּר הַקְּמִינוּ שְׁמָרִים הַאֲרָכִים
31 כִּי גַּמְצָנָם יְהוָה גַּמְעָשָׁה אֶת אַשְׁר־דָּבָר
32 אֶל־יְשֻׁבֵּי בָּבָל:

CAPITOLO 28

II Signore contro Babilonia

1 Τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγώ ἔξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.
2 καὶ ἔξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς: οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. 3 ἐπ’ αὐτὴν τείνω τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω φῶστιν ὅπλα αὐτῷ, καὶ μὴ φείσοσθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς, 4 καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκενημένοι ἔξωθεν αὐτῆς. 5 διότι οὐκ ἔχήρευσεν Ισραὴλ καὶ Ιουδαὶς ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος· ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ισραὴλ. 6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασφάζετε ἔκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορριψῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἔστιν παρὰ κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίωσιν αὐτῇ. 7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πάσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθην, διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν. 8 καὶ ἄφνω ἐπεσεν Βαβυλῶν καὶ συνετρίβη· Θρηνεῖτε αὐτήν, λάβετε ὁρτίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἰς πως ιαθήσεται. 9 ιατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ίαθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἔκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἥγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἔξῆρεν ἔως τῶν ἀστρων. 10 ἔξήνεγκεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε καὶ ἀναγείλωμεν εἰς Σιων τὰ ἔργα κυρίου θεού ήμων.
11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἥγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὄργὴ αὐτοῦ τοῦ ἔξολεθρεύσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἔστιν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἔστιν. 12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακάς, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείροσεν καὶ ποιήσει κύριος ἡ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα.

12 super muros Babylonis levate sanguinem augete custodiam levate custodes praeparate insidias quia cogitavit Dominus et fecit quaecumque locutus est contra habitatores Babylonis

CAPITOLO 51

II Signore contro Babilonia

1 Haec dicit Dominus ecce ego suscito super Babylonem et super habitatores eius qui cor suum levaverunt contra me quasi ventum pestilentem 2 et mittam in Babylonem ventilatores et ventilabunt eam et demolientur terram eius quoniam venerunt super eam undique in die afflictionis eius 3 non tendat qui tendit arcum suum et non ascendat loricatus nolite parcere iuvenibus eius interficite omnem militiam eius 4 et cadent interfecti in terra Chaldeorum et vulnerati in regionibus eius 5 quoniam non fuit viduatus Israhel et Iuda a Deo suo Domino exercitum terra autem eorum repleta est delicto a Sancto Israhel 6 fugite de medio Babylonis et salvet unusquisque animam suam nolite tacere super iniquitatem eius quoniam tempus ultiōnis est Domino vicissitudinem ipse retribuet ei 7 calix aureus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram de vino eius biberunt gentes et ideo commotae sunt 8 subito cecidit Babylon et contrita est ululate super eam tollite resinam ad dolorem eius si forte sanetur 9 curavimus Babylonem et non est sanata derelinquamus eam et eamus unusquisque in terram suam quoniam pervenit usque ad caelos iudicium eius et elevatum est usque ad nubes 10 protulit Dominus iustitias nostras venite et narremus in Sion opus Domini Dei nostri 11 acuite sagittas implete faretras suscitavit Dominus spiritum regum Medorum et contra Babylonem mens eius ut perdat eam quoniam ultio Domini est ultio templi sui

13 שְׁבַנְתִּי [שְׁכַנְתִּי] עַל־קָוִים רְבִים רַבָּת
אֲוֹצָרָת בָּא קָאָד אֶמֶת בָּצָעָךְ:
14 נְשָׁבָע יְהוָה צָבָאות בְּנֶפֶשׁוּ כִּי
אִם־מַלְאָתֵיךְ אָדָם כִּילָק וְעַנוּ עַלְיךְ
נִידָּר: ס
15 עָשָׂה אָרֶץ בְּלָחוֹ מִכְּינִין תְּבָל בְּחַכְמָתוֹ
וְתַּבְּנִיתָוּ נְטוּה שְׁמִים:
16 לְקוּל תָּתוֹ הַמּוֹן מִלּוּבָשִׁים וְיַעַל
נְשָׁאָם מַקְזִיחָה־אָרֶץ בְּרִקְבָּרִים לְמַטְרָעָה
וַיַּצֵּא רֹוח נְאָצְרָתָיו:
17 נִבְעַר כָּל אָדָם מִדָּעַת הַבֵּישׁ
כָּל־צָרָף מִפְּסָלָל כִּי שָׁקָר נְסָכוּ וְלֹא־רוּחַ
בָּם:
18 תְּבָל הַמָּה מִעְשָׂה תַּעֲתִיעַם בְּעַת
פְּקָדָתָם יַאֲבָדוּ:
19 לְאָכְלָה תְּלֻקָּה יַעֲקֹב קִרְיוֹצָר הַכָּל
הַאֲוֹ וְשַׁבְּתָן נְחַלְתָּו יְהוָה צָבָאות שָׁמוֹ: ס

Il martello del Signore

20 מִפְּצָצָתָה לִי כָּלִי מַלְחָמָה וּנוּפְצָצָתִי
בְּךָ גּוֹם וְהַשְׁחַטִּי בְּךָ מַמְלָכוֹת:
21 וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ סּוֹס וּרְכָבָו וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ
רְכָב וּרְכָבָו: 22 וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ אַיִשׁ וְאַשָּׁה
וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ זָקָן וּנוּגָר וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ בָּחוֹר
וּבָתוֹלָה: 23 וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ רָעוֹה וְעַדְרוֹ
וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ אַכְר וּצְמָדוֹ וּנוּפְצָצָתִי בְּךָ
פְּרוֹהוֹת וְסִנְנִים: 24 וְשִׁלְמָתוֹ לְבָבָל וְלִכְלָל
וּוְשְׁבִּי כְּשָׁלְדִים אֶת כָּל־רַעַתָּם אַשְׁר־עָשׂוּ
בְּצִוְּיוֹן לְעַנְיִקְםָנָם יְהוָה: ס
25 הַנְּנוּי אַלְיךָ תְּרִ הַפְּשִׁיחָה תְּנָאָם־יְהֻנָּה
הַפְּשִׁיחָה אַת־כָּל־הָאָרֶץ וְנָטוּי אַת־יְהֻנָּי
עַלְיךָ וְגַלְעַלְתִּיךָ מִרְגְּסָלָעִים וְנַתְּפִיךָ
לְתָרַר שְׁרָפָה: 26 וְלֹא־יַקְהַח מִנְךָ אַבְנָן
לְפָנֶה וְאַבְנָן לְמִוסְדּוֹת כִּי־שְׁמָמוֹת עוֹלָם
תְּהִרְיָה נָאָם־יְהֻנָּה: ס

¹³Tu che abiti lungo acque abbondanti, ricca di tesori, è giunta la tua fine, il momento di essere recisa.

¹⁴Il Signore degli eserciti lo ha giurato per se stesso: «Ti ho gremito di uomini come cavallette, che intoneranno su di te il canto di vittoria».

¹⁵Il Signore ha formato la terra con la sua potenza, ha fissato il mondo con la sua sapienza, con la sua intelligenza ha dispiegato i cieli. ¹⁶Al rombo della sua voce rumoreggiano le acque nel cielo. Fa salire le nubi dall'estremità della terra, produce le folgori per la pioggia, dalle sue riserve libera il vento.

¹⁷Resta inebetito ogni uomo, senza comprendere; resta confuso ogni orafa per i suoi idoli, poiché è menzogna ciò che ha fuso e non ha soffio vitale. ¹⁸Sono oggetti inutili, opere ridicole; al tempo del loro castigo periranno. ¹⁹Non è così l'eredità di Giacobbe, perché egli ha formato ogni cosa. Israele è la tribù della sua eredità, Signore degli eserciti è il suo nome.

13 kataσκηνούντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλίθῃ θησαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

14 ὅτι ὄμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ Διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.— 15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ισχύι αὐτοῦ, ἔτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σορίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἔξετεινεν τὸν οὐρανόν,

16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἥχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν καὶ ἔξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

17 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἔχωνευσαν, οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 μάταιά ἔστιν, ἔργα μεμωκέμενα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολούνται.

19 οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἔστιν κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ.—

Il martello del Signore

20 διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἔξαρω ἐκ σοῦ βασιλεῖς 21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ὕππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ὄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν 22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα 23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου. 24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλώνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἀς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων κατ' ὄφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει κύριος. 25 ἴδού ἐγὼ πρὸς σέ, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθείρον πάσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλώ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δύσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον,
26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν εἰς τὸν αἰώνα ἔσῃ, λέγει κύριος.

13 quae habitas super aquas multas locuples in thesauro venit finis tuus pedalis praecisionis tuae

14 iuravit Dominus exercituum per animam suam quoniam replebo te hominibus quasi bricho et super te celeuma cantabitur

15 qui fecit terram in fortitudine sua praeparavit orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos

16 dante eo vocem multiplicantur aquae in caelo qui levat nubes ab extremitate terrae fulgura in pluviam fecit et produxit ventum de thesauris suis

17 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis conflator in sculptili quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis

18 vana sunt opera et risu digna in tempore visitationis sua peribunt

19 non sicut haec pars Iacob quia qui fecit omnia ipse est et Israel scepter hereditatis eius Dominus exercituum nomen eius.

Verso la fine

שָׁאוֹנֵס בָּאָרֶץ תְּקֻעוּ שׂוֹפֵר בָּנוּם

קְדַשׁוּ עַלְיִתְּ גּוֹתִם הַשְׁמִיעוּ עַלְיִתְּ מַמְלָכֹת

אֲרָרָט מַנִּי וְאַשְׁכָּנֵז פְּקֻדּוּ עַלְיִתְּ טַפְּסָר

הַעֲלוֹתָס כְּנוּלָק סָמָר :

קְדַשׁוּ עַלְיִתְּ נָוִים אַחֲ-מַלְכִּי מָרוּ:

אֲתָ-פְּחוֹתִיתָה וְאַתָּ-כְּלָסְנִיתָה וְאַתָּ

כָּל-אָרֶץ מַמְשָׁלָתוֹ:

29 וְתַרְעַשׁ הָאָרֶץ וְתַהַלְלֵי קַמָּה

עַל-בָּבֶל מַחְשְׁבוֹתָה חָנָה לְשָׁוִם אֲתָ-אָרֶץ

בָּבֶל לְשָׁמָה נָאָן יוֹשֵׁב:

30 חֶרְלוֹ נְבוֹרֵי בָּבֶל לְהַלְלָתָם יוֹשֵׁבּוּ

בְּמִצְרָיוֹת נְשָׂתָה גִּבְוָרָתָם הַנּוּ לְנָשִׁים

הַאֲיוֹתָה מִשְׁבְּנָתִיתָה נְשָׁבָרוּ בְּרִיחָה:

31 בָּז לְקַנְאָתָרָץ יָוָן וְמַגְיָד לְקַנְאָתָה

מַגְיָד לְהַנִּיד לְמַלְךְ בָּבֶל כִּינְלִכְרָה

עִירּוֹ מַקְצָה:

32 וְתַהְעֲבָרוֹת נְחָפְשָׁו וְאֲתָ-הָאֱגָםִים

שְׁרָפוּ בָּאָשׁ וְאָנָשָׁה הַמְלָחָמָה נְבָהָלוּ: ס

33 כִּי־בָּהּ אָמָר וְהָנוּ צָבָאותָלְהָיו

יִשְׁרָאֵל בְּתַ-בָּבֶל כְּנָרוֹתָה הַדְּרִיכָה עַד

מַעַט וּבָהּ עַתְּהַקְאִיר לְהָ:

La vendetta del Signore

34 אֲכָלָנוּ [אֲכָלָנוּ] הַמְמָנוֹן [הַמְמָנוֹן]

בְּבוֹכְרָאָצָר מַלְךְ בָּבֶל הַאֲיָנוֹן [הַאֲיָנוֹן]

כָּלְיִ רִיק בְּלָעָנוּ [בְּלָעָנוּ] כְּתָנוֹן מַלְאָא

כְּרָשׁוּ מַעֲדָנוֹן הַדְּרִיכָנוֹן [הַדְּרִיכָנוֹן]:

35 חַמְסִי וְשָׁאָרִי עַל-בָּבֶל תָּאָמַר יוֹשֵׁבָתָה

צִיּוֹן וְדָמִי אַל-יְשִׁבִּי כְּשָׁדִים הַאֲמָרָ

יְרֻשָּׁלָם: ס

36 לְכָנָ בָּהּ אָמָר וְהָנוּ הַגְּנִיְּרָבָ'

אֲתָ-רִיבְדָ' וְגַמְמָתִי אֲתָ-גַמְמָתִי וְהַחֲרַבָּתִי

אֲתָ-יְנִפְתָּחָה וְהַבְּשָׁתִי אֲתָ-מְקוֹרָה:

Verso la fine

27 "Alzate un vessillo nel paese, suonate il corno fra le nazioni, convocandole per la guerra contro di lei; reclutate contro di lei i regni di Ararat, di Minni e di Aschenaz. Nominate contro di lei un comandante, fate avanzare i cavalli come cavallette spinose.²⁸ Preparate alla guerra contro di lei le nazioni, il re della Media, i suoi principi, tutti i suoi governatori e tutta la terra del suo dominio.

²⁹ Tremo la terra e freme, perché si avverano contro Babilonia i progetti del Signore di ridurre la terra di Babilonia in luogo desolato, senza abitanti.
³⁰ Hanno cessato di combattere i prodi di Babilonia, si sono ritirati nelle fortezze; il loro valore è venuto meno, sono diventati come donne. Sono stati incendiati i suoi edifici, sono spezzate le sue sbarre.
³¹ Corriere rincorre corriere, messaggero rincorre messaggero, per annunciare al re di Babilonia che la sua città è presa da ogni parte.

³² I guadi sono occupati, le fortezze bruciano, i guerrieri sono sconvolti dal terrore.
³³ Poiché dice il Signore degli eserciti, Dio d'Israele: «La figlia di Babilonia è come un'aia al tempo in cui viene spianata; ancora un poco e verrà per essa il tempo della mietitura».

³⁴ «Mi ha divorata, mi ha consumata Nabucodonosor re di Babilonia, mi ha ridotta come un vaso vuoto, mi ha inghiottita come fa il drago, ha riempito il suo ventre, dai miei luoghi deliziosi mi ha scacciata».

³⁵ «Il mio strazio e la mia sventura ricadono su Babilonia!», dice la popolazione di Sion. «Il mio sangue sugli abitanti della Caldea!», dice Gerusalemme.

³⁶ Perciò così dice il Signore: «Ecco, io difendo la tua causa, compio la tua vendetta; prosciugherò il suo mare, disseccherò le sue sorgenti.

Verso la fine

27 Levate signum in terra clangite buccina in gentibus sanctificate super eam gentes adnuntiate contra illam regibus Ararat Menni et Aschenez numerate contra eam Thapsar adducite equum quasi bruchum aculeatum

28 sanctificate contra eam gentes reges Mediae duces eius et universi magistratus eius cunctamque terram potestatis eius

29 et commovebitur terra et turbabitur quia evigilavit contra Babylonem cogitatio Domini ut ponat terram Babylonis desertam et inhabitabilem

30 cessaverunt fortis Babylonis a proelio habitaverunt in praesiidiis devolutum est robur eorum et facti sunt quasi mulieres incensa sunt tabernacula eius contriti sunt vectes eius

31 currens obviam currenti veniet et nuntius obvius nuntiant ut adnuntiet regi Babylonis quia capta est civitas eius a summo usque ad summum

32 et vada preeoccupata sunt et paludes incensae sunt igni et viri bellatores conturbati sunt

33 quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israel filia Babylon quasi area tempus trituae eius adhuc modicum et veniet tempus missionis eius.

La vendetta del Signore

34 katéfragént με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέν με σκεῦος λεπτόν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος· κατέπιέν με ώς δράκων, ἔπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἔξωσέν με.

35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλώνα, ἐρεῖ κατοικούσα Σιων, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικούντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ιερουσαλημ.

36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ὄντιδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς,

37 וְהִתְחַדֵּשׁ בָּבֶל לְגָלֹת מַעֲוָן-תְּנִינִים שָׂמָה
וּשְׁרָקָה מַאיָּן יוֹשֵׁב:

38 וְיַחֲדוּ כְּפָרִים יְשָׁאָנוּ גַּעַרְוּ כְּנוּרִי
אֲרוּזָה:

39 בְּחִטְמָם אֲשִׁית אַתְ-מִשְׁתְּרוֹתָם
וְדְשֶׁבֶרְתָּוּם לְמַעַן יַעַלְיוּ וַיְשַׁנוּ שְׁנַת-עוֹלָם
וְלֹא יִקְרַצּוּ נָאָם יְדוֹהָה:

40 אָוֹרִיךְם כְּכָרִים לְטַבּוֹת בְּאַילִים
עַמְ-עֲתָווֹרִים:

Elegia su Babilonia

41 אַיְךְ נִלְכַּדְתָּה שָׁׁדָךְ וְתִתְפַּשְׁתָּהּ תְּהֻלָּתָךְ
כָּל-הָאָרֶץ אַיְךְ הִתְחַדֵּשׁ בָּבֶל

בְּגַוּם: 42 עַלְהָ עַל-בָּבֶל הַיּוֹם בְּהַמּוֹן
בְּלוּ וְכַסְתָּה: 43 הַיּוֹם רַיְדָה לְשָׁפָה אַרְץ

צִיָּה וְעַרְבָּה אָרְץ לְאַיְשָׁב בְּהַן כָּל-אִישׁ
וְלֹא-יַעֲבֵר בְּהַן בְּנוֹ-אָרְם:

La visita del Signore agli idoli

44 וּפְקַרְתִּי עַל-בָּבֶל בְּבָבֶל וְהַצְאָתִי
אַתְ-בָּלָעָו מִפְּיו וְלֹא-יַגְהַרְוּ אֶלְיוּ עַד גַּוְיִם
נַסְחָוֹתָת בָּבֶל נְפָלָה: 45 צָאוּ מִתּוֹכָה

עַמִּי וּמְלָטו אֲשֶׁר אַתְ-נִפְשָׁו מִתְּרָן
אֲפִיהָוָה: 46 וּפְזִירָה לְכָבָכִים וּמִתְּרָא

בְּשִׁמְוּעָה הַנְּשִׁמְעָת בָּאָרֶץ וּבָאָבָשָׁה
הַשִּׁמְוּעָה וְאַחֲרָיו בְּשָׁנָה הַשִּׁמְוּעָה וְחַמֵּס
בְּאָרְץ וּמוֹשֵׁל עַל-מַשְׁלָה:

47 לְכֹן הַנְּהָה וּמִים בָּאָים וּפְקַרְתִּי
עַל-פְּסִילִי בָּבֶל וּכְלָאָרָצָה תַּבְּשֶׁשׁ
וּכְלָדְלִילָה יִפְלֹו בְּחוֹכָה:

48 וּרְגַנְנוּ עַל-בָּבֶל שְׁמִים וְאָרְץ וּכְלָאָשֶׁר
בְּהָם כִּי מַצְפָּנוּ יְבֹאָלָה הַשׁוֹרְדִים
נַאֲסִיחָוָה:

49 גַּם-בָּבֶל לְנַפְלָל חֲלָלִי יְשָׁרָאֵל
גַּם-לְבָבֶל נַפְלָל חֲלָלִי כָּל-הָאָרֶץ:

³⁷Babilonia diventerà un cumulo di rovine, un rifugio di sciacalli, un oggetto di stupore e di scherno, senza più abitanti.

³⁸Essi ruggiscono insieme come leoncelli, ringhiano come cuccioli di una leonessa.³⁹Con veleno preparerò loro una bevanda, li inebrirò perché si stordiscano. Si addormenteranno in un sonno perenne e non si sveglieranno mai più. Oracolo del Signore.

⁴⁰Li farò scendere al macello come agnelli, come montoni insieme con i capri.

37 καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 ἄμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὑπνὸν αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι, λέγει κύριος.

40 καταβιβάσω αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

37 et erit Babylon in tumulos habitatio draconum stupor et sibilus eo quod non sit habitator

38 simul ut leones rugient excutient comas velut catuli leonum

39 in calore eorum ponam potus eorum et inebriabo eos ut sopiantur et dormiant somnum sempiternum et non consurgant dicit Dominus

40 deducam eos quasi agnos ad victimam quasi arietes cum hedis.

Elegia su Babilonia

41 πῶς ἔάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ Θάλασσα ἐν ἥχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη.

43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῇ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσῃ ἐν αὐτῇ νίος ἀνθρώπου.

41 Quomodo capta est Sesach et comprehensa est inclita universae terrae quomodo facta est in stuporem Babylon inter gentes 42 ascendit super Babylonem mare multitudine fluctuum eius operta est 43 factae sunt civitates eius in stuporem terra inhabitabilis et deserta terra in qua nullus habitet nec transeat per eam filius hominis.

La visita del Signore agli idoli

44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἔξισω ἡ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη.

45

46

47

48

49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι πάσσης τῆς γῆς.

44 Et visitabo super Bel in Babylone et eiciam quod absorbuerat de ore eius et non confluent ad eum ultra gentes siquidem et murus Babylonis corruit 45 egredimini de medio eius populus meus ut salvet unusquisque animam suam ab ira furoris Domini

46 et ne forte mollescat cor vestrum et timeatis auditum qui audietur in terra et veniet in anno auditio et post hunc annum auditio et iniquitas in terra et dominator super dominatorem 47 propterea ecce dies veniunt et visitabo super sculptilia Babylonis et omnis terra eius confundetur et universi interficiunt ei cadent in medio eius

48 et laudabunt super Babylonem caeli et terra et omnia quae in eis sunt quia ab aquilone venient ei praedones ait Dominus

49 et quomodo fecit Babylon ut cadent occisi in Israhel sic de Babylone cadent occisi in universa terra

וַיֹּאמֶר יְהוָה רַמְיָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר־תָּבִא אֶל־בָּבֶל אֶל־סְפִיר אֶחָד אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֲלָה הַכְּתָבִים אֶל־בָּבֶל: 60 וַיֹּאמֶר יְהוָה רַמְיָה אֲלֵל־שְׁרִיה בְּאָקְבָּל 61 וְרָאֵית וְקָרָאת אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֲלָה: 62 וְאִמְרָפָת יְהוָה אֲתָה דָּבְרָת אֶל־חַטָּאת
הַזֹּה לְהַכְּרִיתָו לְבָלְתִּי הַיּוֹתֶב וַיָּשֶׁב
לְמַאֲרָם וְעַד־בָּהָמָה קַיְשָׁמָמוֹת עוֹלָם
הַזֹּה: 63 וְזֹהַת בְּכֻלְתָּךְ לְקָרָא
אֲתָה־הַסְּפִיר הַזֹּה תִּקְשַׁר עַלְיוֹ אָבוֹן
וְהַשְּׁלַכְתָּו אֶל־תּוֹךְ פָּרָת: 64 וְאִמְרָפָת כְּכָה תְּשַׁקְעַ בָּבֶל וְלְאַתָּקִים
נְפִנֵּי הָרָעָה אֲשֶׁר אָנוּ מִבְּיאָ עַלְיהָ וַיַּעֲפֹ
עַד־הַנֵּהֶר דְּבָרֵי יְהוָה: ס

CAPITOLO 52

La catastrofe di Gerusalemme
e la grazia accordata a Ioiachin

1 בָּנֵן־עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיהוּ בָּמְלָכָיו
וְאַחַת עָשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בֵּירְוֹשָׁלָם וְשָׁם
אָנוּ חִמּוּטָל [חִמּוּטָל] בְּתִיְרַמְיָה
מִלְבָנוֹ:

2 וַיַּעֲשֵׂה הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר־עָשָׂה
יְהוָיקִים:

3 קָיו עַל־אֶרֶף יְהוֹנָה הַיּוֹתָה בֵּירְוֹשָׁלָם
וַיַּהַרְחֵה עַד־הַשְּׁלִיכָה אֶתְתָּם מַעַל פְּנֵי
וַיָּמַלֵּד צִדְקוֹתָיו בָּמֶלֶךְ בָּבֶל:

4 וַיְהִי בָּשָׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמֶלֶכָיו בְּתִירָשׁ
הַעֲשֵׂרִי בַּעֲשָׂור לְחַדְשָׁ בָּא נְבוּכְּדָרָאצָר
מֶלֶךְ־בָּבֶל הָא וְכָל־הַיּוֹלֵד עַל־בֵּירְוֹשָׁלָם
וַיַּחַנֵּן עַלְיהָ וַיַּבְנֵן עַלְיהָ דִּיקְסְּבִּיבָּ:

5 וַיַּכְבַּד הַעֲיר בְּפִזְרוֹעַ עד עַשְׁתִּי עָשָׂרָה
שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיהוּ:

6 בְּתִירָשׁ הַרְבִּיעִי בַּתְּשִׁיעִית לְחַדְשָׁ וַיַּחַזֵּק
הַרְעָב בְּעִיר וְלְאַדְנָה לְחַם לְעַם הָאָרֶץ:

⁶⁰Geremia scrisse su un rotolo tutte le sventure che dovevano piombare su Babilonia. Tutte queste cose sono state scritte contro Babilonia.

⁶¹Geremia quindi disse a Seraia: «Quando giungerai a Babilonia, avrai cura di leggere in pubblico tutte queste parole ⁶²e dirai: "Signore, tu hai dichiarato di distruggere questo luogo, perché non ci sia più chi lo abiti, né uomo né animale, ma sia piuttosto una desolazione per sempre".

⁶³Ora, quando avrai finito di leggere questo rotolo, vi legherai una pietra e lo getterai in mezzo all'Eufrate ⁶⁴dicendo: "Così affonderà Babilonia e non risorgerà più dalla sventura che io le farò piombare addosso".

Fin qui le parole di Geremia.

60 καὶ ἔγραψεν Ιερεμίας πάντα τὰ κακά, ὃ τῆς εἰπὶ Βαβυλώνα, ἐν βιβλίῳ ἑνί, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλώνα.

61 καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Σαραιαν "Οταν ἔλθης εἰς Βαβυλώνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους

62 καὶ ἐρεῖς Κύριε κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τούτου τοῦ ἔξολεθρεύσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους, διτὶ ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰώνα ἔσται.

63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγνώσκειν τὸ βιβλίον τούτο, καὶ ἐπιδίσεις ἐπ' αὐτὸν λίθον καὶ δύψεις αὐτὸν εἰς μέσον τοῦ Εὔφρατου

64 καὶ ἐρεῖς Οὕτως καταδύσεται Βαβυλών καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὥν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

60 et scripsit Hieremias omne malum quod venturum erat super Babilonem in libro uno omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem

61 et dixit Hieremias ad Saraiam cum veneris Babylonem et videris et legeris omnia verba haec

62 dices Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum ne sit qui in eo habitat ab homine usque ad pecus et ut sit perpetua solitudo

63 cumque compleveris legere librum istum ligabis ad eum lapidem et proicies illum in medio Eufraten

64 et dices sic submergetur Babylon et non consurget a facie afflictionis quam ego adduco super eam et dissolventur hucusque verba Hieremiae.

CAPITOLO 52

La catastrofe di Gerusalemme
e la grazia accordata a Ioiachin

1 "Οντος εἰκοστοῦ καὶ ἑνὸς ἔτους Σεδεκίου ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταάλ θυγάτηρ Ιερεμίου ἐκ Λοβενα,

2

3

4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ιερουσαλήμ καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν καὶ περιωκόδημησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 καὶ ἥλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἔως ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ:

6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἥσαν ὅρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

1 Filius viginti et unius anni Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem et nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna

2 et fecit malum in oculis Domini iuxta omnia quae fecerat Ioaichim

3 quoniam furor Domini erat in Hierusalem et in Iuda usquequo proiceret eos a facie sua et recessit Sedecias a rege Babylonis

4 factum est autem in anno nono regni eius in mense decimo decima mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius adversum Hierusalem et obsederunt eam et aedificaverunt contra eam munitiones in circuitu

5 et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae

6 mense autem quarto nona mensis obtinuit fames in civitate et non erant alimenta populo terrae

**7 וַיִּפְקֹעַ הָעִיר וְכֹל־אֶנְשֵׁי הַמֶּלֶחֶם
יָבַרְחוּ נִיצָּא מִהָּעִיר לְלִילָה לְרַדְתָּ שַׁעַר
בֵּין־הַחֲמֹתִים אֲשֶׁר עַל־גַּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׂדִים
עַל־הָעִיר סְבִיב וַיָּלִכוּ גַּרְדָּה הַעֲרָבָה:**

**8 וַיַּרְדְּפוּ חַדְלִים־כַּשְׂדִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁיוֹן אֶת־אֶדְקָהִים בְּעַרְבָּת יְרַחָם
וְכֹל־חַיְלָוּ נִפְצָצוּ מַעַלְיוֹ:**

**9 וַיַּתְפְּשֶׁל אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעַלְוּ אֹתוֹ אֶל־מִלְּךָ
בָּבֶל רְכֻבָּה בָּאָרֶץ חֲמֹת וַיֹּאמֶר אֹתוֹ
מַשְׁפִּיטִים: 10 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־בָּנָיו
אֶת־קְרָנִיהוּ לְעֵינָיו נִגְמַנָּה אֶת־כְּלָשָׂרִי יְהוּדָה
שְׁתַחַט בְּרַכְלָה: 11 וְאֶת־עַנִּי צְדָקָהִי
עֹזֶר וְאֶסְרָהִוּ בְּנֵחֶתְמִים וְבְאָהָה
מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּבָבָלה וְיִתְגַּהּוּ
בְּכִיתַת־בִּית־הַפְּקָדָת עַד־יּוֹם מוֹתוֹ:**

**12 וְבַחֲדֵשׁ הַחֲמֹיָּשׁ בְּעַשְׂור לְחַדְשָׁה הִיא
שְׁנִית הַשְׁעָשָׂרָה שָׁנָה לְמִלְּךָ
בְּבוּכְרָאָצָר מֶלֶךְ־בָּבֶל בָּאַנְכִּירָאָדוֹן
רַב־טַבְּחִים עָמַד לְפָנֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל**

**בִּירוּשָׁלָם: 13 וַיָּשַׁרְךְ אֶת־בִּית־יְהוּדָה
וְאֶת־בִּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־בָּתָי יְרוּשָׁלָם
וְאֶת־כְּלָל־בָּית הַמֶּלֶךְ תַּנְדִּיל שְׁרֵף בָּאָשׁ:**

**14 וְאֶת־כְּלָל־חַמּוֹת יְרוּשָׁלָם סְבִיב כְּבָבָה נִחְצָאוּ
כְּלָתִיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבְּחִים:
15 וּמְדֻלוֹת הָעָם וְאֶת־יִתְרָה
הַשְׁאָרִים בָּעִיר אֶת־הַנְּפָלִים אֲשֶׁר נִפְלָא
אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יְמֵר הָאָמוֹן הַגְּלָה
בְּנִכְיָרָאָדוֹן רַב־טַבְּחִים:**

**16 וּמְדֻלוֹת הָאָרֶץ הַשְׁאָרִים נִכְיָרָאָדוֹן
רַב־טַבְּחִים לְכַרְמִים וּלְיִגְּבִים:
17 וְאֶת־עַמּוֹדֵי הַגְּנַחַת אֲשֶׁר לְבִית־יְהוּדָה
וְאֶת־הַמְּלֹכָנוֹת וְאֶת־יְמֵי הַגְּנַחַת אֲשֶׁר
בְּכִיתַת־יְהוּדָה שְׁבָרוּ כְּשָׂדִים וַיָּשָׁאוּ
אֶת־כְּלָל־נִחְחָתִם בְּבָבָלה:**

⁷fu aperta una breccia nella città. Allora tutti i soldati fuggirono, uscendo dalla città di notte per la via della porta fra le due mura, presso il giardino del re e, mentre i Caldei erano intorno alla città, presero la via dell'Araba.

⁸I soldati dei Caldei inseguirono il re e raggiunsero Sedecia nelle steppe di Gerico, mentre tutto il suo esercito si diresse lontano da lui.

⁹Presero il re e lo condussero a Ribla, nel paese di Camat, presso il re di Babilonia, che pronunciò la sentenza su di lui.¹⁰Il re di Babilonia fece ammazzare i figli di Sedecia sotto i suoi occhi e fece ammazzare anche tutti i capi di Giuda a Ribla.¹¹Poi cavò gli occhi a Sedecia, lo fece mettere in catene e lo condusse a Babilonia, dove lo tenne in carcere fino alla sua morte.

¹²Il decimo giorno del quinto mese – era l'anno diciannovesimo del re Nabucodonosor, re di Babilonia – Nabuzaradān, capo delle guardie, che prestava servizio alla presenza del re di Babilonia, entrò a Gerusalemme.

¹³Egli incendiò il tempio del Signore e la reggia e tutte le case di Gerusalemme; diede alle fiamme anche tutte le case dei nobili.

¹⁴Tutto l'esercito dei Caldei, che era con il capo delle guardie, demolì tutte le mura intorno a Gerusalemme.

¹⁵Nabuzaradān, capo delle guardie, deportò il resto del popolo rimasto in città, i disertori che erano passati al re di Babilonia e quanti erano rimasti degli artigiani.

¹⁶Nabuzaradān, capo delle guardie, lasciò parte dei poveri della terra come vignaioli e come agricoltori.

¹⁷I Caldei fecero a pezzi le colonne di bronzo che erano nel tempio del Signore, i carrelli e il Mare di bronzo che erano nel tempio del Signore e ne portarono tutto il bronzo a Babilonia.

7 καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Αράβα, 8 καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὅπισα τὸν βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ιεριχώ, καὶ πάντες οἱ παιδεῖς αὐτοῦ διεσπάρθησαν ἀπ’ αὐτοῦ.

9 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλώνος εἰς Δεβλαθα· 10 καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς Σεδεκίου ἔξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλώνος εἰς Βαβυλώνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μυλώνος ἔως ἡμέρας ἣς ἀπέθανεν.

11 καὶ τοὺς ὄφθαλμοὺς Σεδεκίου ἔξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλώνος εἰς Βαβυλώνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μυλώνος ἔως ἡμέρας ἣς ἀπέθανεν.
12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἥλθεν Ναβουχοράδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλώνος εἰς Ιερουσαλήμ

13 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πάσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. 14 καὶ πᾶν τεῖχος Ιερουσαλήμ κύκλῳ καθεύλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

15

16 καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς.

17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκούς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἐλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπίνεγκαν εἰς Βαβυλώνα.

7 et disrupta est civitas et omnes viri bellatores fugerunt et exierunt de civitate nocte per viam portae quae est inter duos muros et ducit ad hortum regis Chaldeis obsidentibus urbem in gyro et abierunt per viam quae dicitur in heremum

8 persecutus est autem exercitus Chaldeorum regem et adprehenderunt Sedeciam in deserto quod est iuxta Hiericho et omnis comitatus eius diffigit ab eo

9 cumque comprehendissent regem adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia

10 et iugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius sed et omnes principes Iudee occidit in Reblatha

11 et oculos Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus et adduxit eum rex Babylonis in Babylonem et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius

12 in mense autem quinto decima mensis ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis venit Nabuzardan princeps militiae qui stebat coram rege Babylonis in Hierusalem

13 et incendit domum Domini et domum regis et omnes domos Hierusalem et omnem domum magnam igne conbusit 14 et totum murum Hierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldeorum qui erat cum magistro militiae

15 de pauperibus autem populi et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate et de perfugis qui transfugerant ad regem Babylonis et ceteros de multitidine transtulit Nabuzardan princeps militiae 16 de pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae in vindictores et in agricultores

17 columnas quoque aereas quae erant in domo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo Domini confregerunt Chaldei et tulerunt omnes eorum in Babylonem

29 בָשְׁנַת שְׁמֹ�וֹת עֲשֶׂרֶת לִנְבּוֹכְדָּרָאצָר
מִירוֹשָׁלָם נִפְשָׁ שְׁמֹ�ה מֵאוֹת שָׁלְשִׁים וָשָׁנִים:
30 בָשְׁנַת שְׁלֹשׁ וָעֶשֶׂרֶת לִנְבּוֹכְדָּרָאצָר
הַגָּלָה נִבְיוֹרָאָרְדוֹן רַבְ-טַבְחוֹים יְהוּדִים נִפְשָׁ
שְׁבֻעָמָות אַרְבָּעִים וָחָמָשָׁה כָּל-נִפְשָׁ
אַרְבָּעַת אַלְפִים וָשָׁשׁ מְאוֹת: פ

31 וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וָשָׁבָע שָׂנָה לִגְלוֹת יְהוּקָן
מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְשָׁנִים עָשָׂר חֶרְשָׁבָעָשָׁרִים
וְחָמָשָׁה לְחֶרְשָׁנָשָׁא אֱנִיל מֶרְדָּך מֶלֶךְ בָּבֶל
בָשְׁנַת מֶלֶכְתּו אַתְ-רָאשׁ יְהוּקָין
מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיַּצֵּא אָחָתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא
[ה] כָּלֹוא:] 32 וַיַּרְבֵּר אָחָתוֹ טָבּוֹת וַיַּפְּנֵן
אַתְ-כָּסָא מִפְּעָל לְכָפָא מֶלֶכִים [ה] מֶלֶכִים
אֲשֶׁר אָחָתוֹ בָּבֶל: 33 וַיַּשְׁפַּח אֶת גָּנְדִּיבִי כָּלָאוֹ
וְאֶל לְחֵם לְפָנָיו תְּמִיד כָּל-יְמִי חַייו: כָּל
וְאֶרְחָתוֹ אַרְחָתָה תְּמִיד נִתְנַהֵלְוָה מִאתָ
מֶלֶךְ-בָּבֶל דְבָרִים בְּיוֹמוֹ עַד-יּוֹם מוֹתוֹ

²⁹nell'anno diciottesimo di Nabucodonosor furono deportati da Gerusalemme ottocentrentadue persone;
³⁰nell'anno ventitreesimo di Nabucodonosor, Nabuzardan, capo delle guardie, deportò settecentoquarantacinque Giudei. In tutto furono deportate quattromilaseicento persone.

³¹Ora, nell'anno trentasettesimo della deportazione di Ioiachin, re di Giuda, nel dodicesimo mese, il venticinque del mese, Evil-Merodac, re di Babilonia, nell'anno in cui divenne re, fece grazia a Ioiachin, re di Giuda, e lo liberò dalla prigione.

³²Gli parlò con benevolenza e pose il suo trono al di sopra del trono dei re che si trovavano con lui a Babilonia.

³³Gli cambiò le vesti da prigioniero e Ioiachin prese sempre cibo alla presenza di lui per tutti i giorni della sua vita. ³⁴Dal re di Babilonia gli venne fornito il sostentamento abituale ogni giorno, fino a quando morì, per tutto il tempo della sua vita.

29

30

29 in anno octavodecimo Nabuchodonosor de Hierusalem animas octingentas triginta duas
30 in anno vicesimo tertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister militiae Iudeorum animas septingentas quadraginta quinque omnes ergo animae quattuor milia sescentae

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει ἀποικισθέντος τοῦ Ιωακίμ βασιλέως Ιουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἔλαβεν Οὐλαμιαδᾶχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ὃ ἐβασίλευσεν, τὴν κεφαλὴν Ιωακίμ βασιλέως Ιουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας, ἥς ἐφυλάττετο· 32 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι· 33 καὶ ἤλλαξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἤσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἣς ἔζησεν· 34 καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἔως ἡμέρας, ἥς ἀπέθανεν.

31 et factum est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioaichim regis Iudee duodecimo mense vicesima quinta mensis elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui caput Ioaichim regis Iudee et eduxit eum de domo carceris

32 et locutus est cum eo bona et posuit thronum eius super thrones regum qui erant post se in Babylone
33 et mutavit vestimenta carceris eius et comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vitae sua

34 et cibaria eius cibaria perpetua dabuntur ei a rege Babylonis statuta per singulos dies usque ad diem mortis suea cunctis diebus vitae eius.

